

URNUIGHEAN AGUS BREITH-BUIDHEACHAIS

AIR SON

CAOCHLADH AOBHAIREAN,

*Ri 'n gnàthachadh roimh an dà Ùrnuigh dhèireannaich de 'n
Laoidh-Dhiann, no de dh' Ùrnuigh Mhaidne agus de
dh' Ùrnuigh Fheasgair.*

URNUIGHEAN.

¶ *Air son Uisge.*

O 'Dhé Athair nèamhaidh, a gheall le d' Mhac Iosa Crìosd dhoibhsan uile a tha 'g iarraidh do Rìoghachd agus a fireantachd, na h-uile nithean a tha feumail gu 'n lòn corporra; Cuir d' ar n-ionnsuidh, tha sinn a' guidhe ort, anns an èigin so 's am bheil sinn, uisge agus fras an measarra, air chor a's gu faigh sinn toradh na talmhainn gu 'r comhfhurtachd, agus gu d' onoir féin, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. *Amen.*

¶ *Air son turaidh.*

O 'Thighearna Dhé Uile-chumhachdaich, a bhàth aon uair an saoghal uile, ach ochd pearsannan, air son peacaidh an duine, agus an déigh sin a gheall o d' mhòr thròcair nach sgriosadh tu mar so e ris gu sìorruidh; Ge do thoill sinn gu fìrinneach air son ar n-euceartan plàigh de dh' uisge agus de thuiltibh, gidheadh tha sinn gu h-ùmhail a' guidhe ort, air dhuinn fìor aithreachas a dheanamh gu'n cuireadh tu a leithid de dh' aimsir d' ar n-ionnsuidh, a's gu'm faigh sinn toradh na talmhainn ann an àm iomchuidh, agus gu'm fòghlum sinn araon le d' pheanas ar caithe-beatha 'leasachadh, agus air son d' iochd moladh agus glòir a thoirt dhuit, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. *Amen.*

¶ *'An àm daorsainn agus gorta.*

O 'Dhé Athair nèamhaidh, is e do thiodhlac-sa, gu'm bheil an t-uisge a' sìleadh, an talamh torrach, spréidh a' meudachadh, agus iasg a' fàs lionmhor: Amhairc, tha sinn a' guidhe ort, air àmhghairibh do shluaigh, agus deònaich gu'm bi a' ghoinne agus an daorsainn (a tha sinn a nis gu ro cheart a' fulang air son ar n-aingidh-eachd) tre do mhaitheas-sa gu tròcaireach air an tionndadh gu saorsainn agus pailteas, air son gràidh Iosa Crìosd ar Tighearna; dhàsan maille riutsa, agus ris an Spiorad naomh gu'n robh gach uile onoir agus glhòir, a nis agus gu sìorruidh. *Amen.*

¶ *No i so.*

O 'Dhé Athair thròcairich, a thionndaidh gu h-ealamh ann an Samaria ri linn an fhàidh Elisa goinne agus daorsainn mhòr gu pailteas agus saorsainn; Dean tròcair oirnn, a chum gu'm faigh sinn a tha a nis air ar smachdachadh air son ar peacaidhean leis an àmhghar cheudna, fuasgladh tràthail: Meudaich toradh na talmhainn le d' bheannachadh nèamhaidh; agus deònaich, air dhuinn do phailteas fialaidh fhaotainn, gu'n gnàth-aich sinn e chum do ghlòire, gu fuasgladh orrasan a tha 'an uireasbhuidh, agus chum ar comhfhurtachd féin, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. *Amen.*

¶ *'An àm cogaidh agus iorghuillean.*

O 'Dhé Uile-chumhachdaich, a Rìgh nan uile rìghrean, agus 'Fhir-riaghladh nan uile nithe, cha n-urrainn creutair air bith cur 'an aghaidh do chumhachd-sa, d' am buin ann an ceartas peacaich a smachdachadh, agus a bhì tròcaireach dhoibhsan a ni fìor aithreachas; Sàbhail agus saor sinn, tha sinn a' guidhe gu h-ùmhail ort, o làmh an naimhdean; lughdaich an àrdan, ceannsaich am mì-run, agus cuir an innleachdan 'an neo-bhrìgh, chum air dhuinn a bhì armaichte le d' dhèidean, gu'm bi sinn air ar teasairginn gu sìorruidh tuilleadh o gach uile ghàbhadh, gu glòir a thoirt dhuitsa, aon tabhartair na h-uile bhuaidhe, tre dheadh-thoillteanais d' aon Mhic Iosa Crìosd ar Tighearna. *Amen.*

¶ *'An àm plàigh no tinneis choitcheonn air bith.*

O 'Dhé Uile-chumhachdaich, a chuir ann ad chorruich plàigh air do shluagh féin anns an fhásach air son an ceannaire rag-mhuinealaich 'an aghaidh Mhaois agus Aaroin, agus mar an ceudna a mharbh tri fichead agus deich mìle ri linn Rìgh Daibhidh le plàigh galair, agus gidheadh a' cuimhneachadh do thròcair a shàbhail càch; Gabh truas dhinne peacaich thruagha, a tha air ar fiosrachadh a nis le mòr thinneas agus bhàsmhoireachd, ionnas mar a ghabh thu anns an àm sin tabhartas-réite, agus mar a thug thu àithne do Aingeal an sgrìos e 'sgur o smachdachadh; mar sin gu ma deonach leat a nis a' phlàigh agus an tinneas cràiteach so a thoirt air falbh uainn, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. *Amen.*

¶ *Ri 'ràdh gach là ann an seachdwinibh traisg ann an ceithir aimsiribh na bliadhna, air an son-san a tha ri 'n gabhail a steach gu Orduighibh naomha.*

A Dhé Uile-chumhachdaich ar n-Athair nèamhaidh, a cheannaich dhuit féin Eaglais choitcheonn, le fuil phrìseil do Mhìc ionmhuinn; gu tròcaireach amhaire oirre, agus anns an àm so stiuir agus riaghlaidh inntinnean do sheirbhiseach Easbuigean agus Buachaillean do threuda, chum nach leag iad an làmhan gu h-obann air duine air bith, ach gu dìleas agus gu glic gu'n dean iad rog'hainn de dhaoineibh ionchuidh a dheanamh seirbhìs ann am ministreileachd naoimh d' Eaglais. Agus dhoibhsan a bhithas air an Orduchadh gu dreuchd naomh air bith, thoir do ghràs agus do bheannachadh nèamhaidh, chum araon le 'n caithe-beatha agus le 'n teagasg gu'n nochd iad do ghlòir, agus gu'n cuir iad air adhart sàbhaldh nan uile dhaoine, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. *Amen.*

¶ *No i so.*

A Dhé Uile-chumhachdaich, a thabhartair nan uile dheadh thiodhlacan, a shocraich o d' fhreasdal diadhaidh caochladh orduighean ann ad Eaglais; Thoir do ghràs, tha sinn gu h-ùmhal a' guidhe ort, dhoibhsan uile a tha ri 'bhi air an gairm gu dreuchd agus

frithealadh sam bith innte; agus mar so lion iad le firinn do theagaisg, agus sgeadaich iad le neò-chiontachd caithe-beatha, a chum gu'n dean iad seirbhìs dhìleas ann ad làthair chum glòire d' Ainme mhòir, agus tairbhe d' Eaglais naoimhe, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. *Amen.*

¶ *Urnuigh a dh' fheudar a ràdh an déigh aon air bith de na h-urnuighibh a tha roimpe so.*

O 'Dhé aig a bheil e mar chleachdadh agus mar bhuaidh a bhi do ghnàth tròcaireach agus a' toirt maith-eanais, gabh ar n-athchuinge ùmhal; agus ged tha sinn air ar ceangal agus air ar cuibhreachadh le slabhruidh ar peacaidhean, gidheadh deanadh truacantachd do thròcair mhòir' ar fuasgladh, air son onoir Iosa Crìosd ar n-Eadar-mheadhonair agus ar Fir-tagraidh. *Amen.*

¶ *Urnuigh air son Ard Chùirt na Pàrlamaid ri 'bhi air a leughadh rè a Suidhe.*

A Dhé ro ghràsail, tha sinn gu h-ùmhal a' guidhe ort air son na Rìoghachd so gu léir, ach gu h-àraid air son Ard Chùirt na Pàrlamaid, a tha cruinnichte aig an àm so fo ar Ban-rìghinn ro chreidmheich agus ro sheirceil: Gu'm bu deonach leat an comhairlean uile a stiuradh agus a shoirbheachadh, a chur air adhart do ghlòire, maith d' Eaglais, sàbhaltachd, onoir, agus tairbhe ar n-Uachdarain, agus a Rìoghachdan; gu'm bi na h-uile nithean air an orduchadh agus air an socrachadh le 'n dìchioll air na stéidhibh is fearr agus is dìongmhalta, a chum gu'm bi sìth agus sonas, firinn agus ceartas, creidimh agus diadhachd air an daingneachadh 'n ar measg rè nan uile linntean. Na nithe so agus gach ni feumail eile air an son-san, air ar son-ne, agus air son d' Eaglais gu h-iomlan tha sinn gu h-ùmhal a' guidhe 'an Ainm agus 'an eadar-ghuidhe Iosa Crìosd ar Tighearn' agus ar Slànuidhir ro bheannaichte. *Amen.*

¶ *Guidhe no Urnuigh air son uile inbhean dhaoine, ri 'gnàthachadh aig na h-àmaibh sin anns nach 'eil an Laoidh-Dhiann air a h-orduchadh ri 'ràdh.*

O 'Dhé a chruithfhir agus fhir-theasairginn a' chinne-daoine uile, tha sinn gu h-ùmhal a' guidhe ort air

son uile sheòrsachan agus inbhean dhaoine, gu'm bu deònach leat do shlighean a dheanamh aithnichte dhoibh; agus eòlas do shlàinte a thoirt do na h-uile chinnich. Gu ro àraid tha sinn a' guidhe air son deadh staid na h-Eaglais Choitcheionn; a chum gu'm bi i mar sin air a stiuradh agus air a riaghladh le d' dheadh Spiorad, a's gu'm bi na h-uile a tha 'g an aideachadh agus 'g an gairm féin 'n an Crìosdaidhibh, air an treòrachadh 'an slighe na firinn, agus gu'n gleidh iad an creidimh ann an aonachd an spioraid, ann an ceangal na sìthe, agus ann an ionracas caithe-beatha. Fadheoidh tha sinn a' cur fo churam do mhaitheis athaireil iadsan uile a tha air dhòigh air bith fo àmhghar, no buaireadh inntinn, cuirp, no maoinne

** Tha so ri a ràdh an uair a dh' iarras neach air bith urnuighean a' choitcheionn.*

[*gu sònraichte iadsan air son am bheil ar n-urnuighean air an iarraidh] gu ma deònach leat comhfhurtachd agus fuasgladh a thoirt dhoibh a réir an uireasbhuidhean fa leth, a' toirt foighidin dhoibh fo an fulangasaibh, agus fuasglaidh sona as an àmhghairibh uile.

Agus so tha sinn a' guidhe air sgàth Iosa Crìosd. Amen.

BREITH-BUIDHEACHAIS.

¶ Breith-buidheachais choitcheionn.

A Dhé Uile chumhachdaich, Athair nan uile thròcairean, tha sinne do sheirbhiseich neo-airidh a' toirt buidheachais ro ùmhail agus o'r n-uile chridhe dhuit air son d' uile mhaitheis agus do chaoimhneis ghradhach dhuinne, agus do na h-uile dhaoineibh [*gu sònraichte dhoibhsan a tha 'g iarraidh a nis am moladh agus am breith-buidheachais a thairgse suas air son nan tròcairean a bhuilich thu orra os ceann ghoirid]. Tha sinn ga d' mholadh air son ar èruthachaidh, ar teasairginn, agus air son uile bheannachaidh na beatha so, ach os ceann na h-uile air son do ghràidh gun choimeas ann an saoradh an t-saoghail le ar Tighearn Iosa Crìosd; air son meadhonnan nan gràs, agus dòchais na glòire. Agus tha sinn a' guidhe ort thoir dhuinn am

mothachadh iomchuidh sin air d' uile thròcairibh, a chum gu'm bi ar cridheachan gu frinneach taingeil, agus gu'n nochd sinn do mholadh, cha-n ann a mhàin le 'r bilibh, ach 'n ar caithe-beatha, le sinn féin a thoirt a suas gu d' sheirbbhis, agus le gluasad ann ad làthair 'an naomhachd agus 'an ionracas rè ar n-uile làithean, trid Iosa Crìosd ar Tighearna d'an robh maille riutsa agus ris an Spiorad naomh gach uil' onoir agus ghlòir, saoghal gun chrìoch. Amen.

¶ Air son Uisge.

O 'Dhé ar n-Athair nèamhaidh, a tha le d' fhreasdal gràsail a' toirt air a' cheud uisge agus air an uisge dheireannach teachd a nuas air an talamh, chum gu'n toir e mach toradh air son feum' an duine, tha sinn a' toirt buidheachais ùmhail dhuit gu'n do dhèonaich thu 'n ar n-éiginn mhòir uisge aoibhneach a chur a nuas dhuinn fadheoidh air d' oighreachd féin, g' a h-ath-ùrachadh an uair a bha i tioram a chum comhfhurtachd mhòir dhuinne do sheirbbhisich neo-airidh, agus glòire d' Ainme naoimh féin, tre do thròcairibh ann an Iosa Crìosd ar Tighearn. Amen.

¶ Air son turaidh.

O 'Thighearna Dhé, le fìor cheartas a dh' ùmhlaich sinn os ceann ghoirid le d' phlàigh de dh' uisge agus de thuiltibh thar tomhas, agus ann ad thròcair a thug fuasgladh agus comhfhurtachd d' ar n-anamaibh leis a' mhùthadh fhreagarrach agus bheannaichte so anns an aimsir; Tha sinn a' toirt molaidh agus glòire do d' Ainm naomh air son do thròcair so, agus nochdaidh sinn do ghnàth do chaoimhneas gràdhach o linn gu linn, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

¶ Air son Pailteis.

O Athair ro thròcairich, o d' mhaitheas gràsail a dh' éisd urnuighean cràbhach d' Eaglais, agus a thionndaidh ar daorsainn agus goinne gu saorsainn agus pailteas; Tha sinn a' toirt buidheachais ùmhail dhuit air son d'fhialaidheachd shònraichte so, a' guidhe ort thu 'bhuanachadh do chaoimhneis ghradhach dhuinn, air chor 's gu'n toir ar tìr a mach dhuinn toradh a fais, chum do ghlòire féin agus ar comhfhurtachd-ne, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

¶ *Air son sìth' agus saorsainn o ar naimhdibh.*

O 'Dhé Uile-chumachdaich, a tha a' d' dhaingneach làidir do d' sheirbhisich 'an aghaidh gnùise an naimhdean; Tha sinn a' toirt molaidh agus breith-buidheachais dhuit air son ar saorsainn o na cunnartaibh mòra agus soilleir sin leis an robh sinn air ar cuartachadh. Tha sinn ag aidmheil gur h-ann tre do mhaitheas-sa nach robh sinn air ar toirt thairis mar chobhartach dhoibh; a' guidhe ort thu 'bhuanachadh fathast an leithid so de thròcairibh d' ar taobh chum gu'n aithnich an saoghal uile gur tusa ar Slànuidhear agus ar fear-saoraidh cumhachdach, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. *Amen.*

¶ *Air son sìth fhollaiseach a thoirt air a h-ais 's an tìr.*

O 'Dhé shìorruidh ar n-Athair nèamhaidh, a' d' aonar a tha 'toirt air daoineibh a bhi dh'aon inntinn ann an tigh, agus a tha 'ceannsachadh ár-amach sluaigh ainneartaich agus mhi-riaghailtich; Tha sinn a' beannachadh d' Ainme naoimh gu'n do dheònaich thu an aimhreit iorghuilleach a cheannsachadh a chaidh 'thogail a suas os ceann ghoirid 'n ar measg; gu ro ùmhal a' guidhe ort gràs a dheònachadh dhuinn uile, chum 's gu'n gluais sinn gu h-ùmhal o'n àm so mach ann ad àitheantaibh naomha, agus air dhuinn beatha shàmhach agus shìothchail a chaitheamh anns an uile dhiadhachd agus ionracas, gu'n tairg sinn do ghnàth dhuitse ar n-iobairt mholaidh agus bhreith-buidheachais air son do thròcairean so g' ar taobh, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. *Amen.*

¶ *Air son saorsainn o'n Phlàigh, no o thinneas coitcheionn eile.*

O 'Thighearna Dhé, a lot sinn air son ar peacaidhean, agus a chaith sinn as air son ar cionta le d' fhiosrachadh trom agus uamhasach os ceann ghoirid, agus a nis ann am meadhon breitheanais a' cuimhneachadh thròcair, a shaor ar n-anaman o ghialaibh a bhàis; Tha sinn a' tairgse do d' mhaitheas athaireil sinn féin, ar n-anaman agus ar cuirp, a theasaing thu, gu 'bhi 'n an iobairt bheòthail dhuit, do ghnàth a' moladh agus a' mòrachadh do thròcairean ann am meadhon d' Eaglais, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. *Amen.*

¶ *No i so.*

G U h-ùmhal tha sinn ag aideachadh ann ad làthair, **O** Athair ro thròcairich, gu feudadh le fìor-cheartas na h-uile pheanais a tha air am bagradh ann ad lagh, tuiteam oirn air son lionmhoireachd ar n-aingidheachd agus ar cruais cridhe. Gidheadh do bhrìgh gu'm bu deònach leatsa o d' thròcair chaoimh an déigh ar n-ùmhlachd amhuinn agus neo-airidh, casg a chur air an tinneas ghabhaltach, leis an robh sinn os ceann ghoirid air ar smachdachadh gu goirt, agus guth aoibhneis agus slàinte a thoirt air ais gu 'r n-àitibh-còmhnuidh; tha sinn a' tairgse do d' Mhòrachd dhiadhaidh iobairt mholaidh agus bhreith-buidheachais, a' toirt urraim agus àrd-chliu do d' Ainm glòrmhor air son do thearnaidh agus do fhreasdail os ar ceann, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. *Amen.*

NA
GUIDHEAN, NA LITRICHEAN, AGUS
NA SOISGEIL

ri an gnàthachadh rè na bliadhna.

¶ *Thoir faineas, gu bheil an Guidhe orduichte air son gach Dòmhnach, no air son Là naoimh air bith aig am bheil Faire no Feasgar naomh roimhe, ri 'ràdh aig Seirbhis an Fheasgair is faisge roimhe.*

An ceud Dhòmhnach 's an Teachd.

An Guidhe.

A Dhé Uile-chumhachdaich, thoir dhuinn gràs a chur dhinn oibre an dorchadais, agus a chur umainn armachd an t-soluis a nis ann an àm na beatha bhàsmhoir so (anns an d' thàinig do Mhac Iosa Crìosd gu 'r coimhead ann an ùmhlachd mhòir;) chum anns an là dheireannach, an uair a thig e ris 'n a Mhòrachd ghlòrmhoir, a thoirt breth araon air na beòthaibh agus air na mairbh, gu'n éirich sinn chum na beatha neo-bhàsmhoir, tridsan a tha beò agus a' riaghladh maille riutsa agus ris an Spiorad Naomh, a nis agus gu sìorruidh. *Amen.*

¶ *Tha 'n Guidhe so ri 'ràdh gach là maille ris na Guidhibh eile anns an Teachd, gu Oidhche-Nothlaic.*

An Litir. Rom. xiii. 8.

NA bitheadh fiachan sam bith aig aon neach oirbh, ach a mhàin a chéile a ghràdhachadh: oir an ti aig am bheil gràdh do neach eile choimhlion e an lagh. Oir an ni so, Na dean adhaltrannas, Na dean mortadh, Na goid, Na dean fianuis bhréige, Na sanntaich; agus ma tha àithne sam bith eile ann, tha i air a cur sìos gu h-aithghearr fo 'n fhocal so, Gràdhaich do choimhearsnach mar thu féin. Cha dean gràdh lochd do 'choimhearsnach,

An Ceud Dhòmhnach 's an Teachd.

air an aobhar sin is e an gràdh coimhlionadh an lagha. Agus so, air dhuibh fios na h-aimsir a bhi agaibh, gur mithich dhuinn a nis mosgladh o chodal: oir tha ar slàinte nis na's faisge na 'n uair a chreid sinn. Tha cuid mhòr de'n oidhche air dol seachad, tha an là am fagus; uime sin cuireamaid dhinn oibre an dorchadais, agus cuireamaid umainn armachd an t-soluis. Gluaiseamaid gu cubhaidh mar anns an là, cha-n ann 'an ruidhteireachd agus 'am misg, no 'an seomradaireachd agus 'am macnus, no 'an aisith agus 'am farmad. Ach cuiribh umaibh an Tighearn Iosa Crìosd, agus na deanaibh ulluchadh air son na feòla, chum a h-ana-miannan a riarachadh.

An Soisgeul. N. Mata xxi. 1.

A N uair a dhruid iad ri Ierusalem, agus a thàinig iad gu Betphage, gu sliabh nan crann-olaidh, an sin chuir Iosa dithis d'a dheisciobluibh uaith, ag ràdh riu, Rachaibh do'n bhaile a tha thall fa 'ur comhair, agus air ball gheibh sibh asal ceangailte ann, agus searrach maille rithe: fuasglaibh agus thugaibh a' m' ionnsuidh-sa iad. Agus ma labhras aon duine ni air bith ribh, abraibh, Gu bheil feum aig an Tighearn orra; agus cuiridh e uaith air ball iad. Rinneadh na nithean so uile, chum gu'n coimhliontadh an ni a labhradh leis an Fhàidh, ag ràdh, Innsibh do nighean Shìoin, Feuch, tha do Rìgh a' teachd a' d' ionnsuidh, gu ciùin, agus e 'n a shuidhe air asail, agus air searrach mac na h-asail. Agus dh'imich na deisciobuil, agus rinn iad mar a dh'àithn Iosa dhoibh, agus thug iad an asal agus an searrach leo, agus chuir iad am falluinnean orra, agus chuir iad esan 'n a shuidhe air am muin. Agus sgaoil mòr-shluagh am falluinnean air an t-slighe agus ghearr dream eile geugan de na crannaibh, agus leag iad air an t-slighe iad. Agus thog an sluagh a bha roimhe, agus 'n a dhéigh, iolach, ag ràdh, Hosanna do Mhac Dhaibhidh: beannaichte gu robh an ti a thig ann an ainm an Tighearna, Hosanna anns na h-àrdaibh. Agus 'n uair thàinig e steach do Ierusalem, ghluaiseadh am baile uile, ag ràdh, Cò e so? Agus thubhairt an sluagh, Is e so Iosa am Fàidh o Nasaret Ghalile. Agus chaidh Iosa a steach do theampull Dhé; agus thilg e mach iad-san uile a bha 'reic agus a' ceannach anns an teampull, agus thilg e buird luchd-malairt an airgid thairis, agus

caithrichean luchd-reicidh nan columan, agus thubhairt e riu, Tha e sgrìobhta, Goirear tigh urnuigh de m' thighsa, ach rinn sibhse 'n a gharaidh luchd-reubainn e.

An dara Dòmhnach's an Teachd.

An Guidhe.

A Thighearna bheannaichte, a dh' orduich na h-uile Sgrìobtuirean naomha 'bhi air an sgrìobhadh chum ar fòghlum; Deònaich dhuinn mar sin an éisdeachd, an leughadh, an comharrachadh, am fòghlum, agus beachd-smuaineachadh orra, chum le foighidín agus comhfhurtachd d' fhocail naoimh, gu'n glac sinn agus gu'n sìor-ghleidh sinn gu daingean dòchas beannaichte na beatha maireannaich, a thug thu dhuinn 'n ar Slànuidhear Iosa Crìosd. Amen.

An Litir. Rom. xv. 4.

G E b' iad nithean air bith a sgrìobhadh roimh so, is ann chum ar teagaisg-ne a sgrìobhadh iad; chum tre fhoighidín agus comhfhurtachd nan Sgrìobtuir gu'm bitheadh dòchas againne. A nis gu'n tugadh Dia na foighidín agus na comhfhurtachd dhuibh-se, 'bhi dh' aon inntinn a thaobh a chéile, a réir Iosa Crìosd: Chum gu'm feud sibh a dh' aon inntinn, agus le aon bheul glòir a thoirt do Dhia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Crìosd. Uime sin gabhaibh-se r'a chéile, eadhon mar a ghabh Crìosd ruinne, chum glòire Dhé. A nis tha mi ag ràdh, Gu robh Iosa Crìosd 'n a mhinisteir an timchioll-ghearraidh, air son firinn Dhé, chum na geallaidhean a rinneadh do na h-aithrichibh a dhaingneachadh: Agus chum gu'n tugadh na Cinnich glòir do Dhia air son a thròcair, a réir mar tha e sgrìobhta, Air an aobhar so aidichidh mi thu am measg nan Cinneach, agus seinnidh mi ceòl do d' ainm. Agus a ris tha e ag ràdh, Deanaibh gairdeachas, a Chinneacha, maille r'a phobull-san. Agus a ris, Molaibh an Tighearna, a Chinneacha uile, agus thugaibh cliù dha, a shlòigh uile. Agus a ris tha Esaías ag ràdh, Bithidh freumh Iese ann, agus an ti a dh' éireas suas chum uachdaranachd a bhi aige air na Cinnich, annsan cuiridh na Cinnich an dòchas. A nis gu'n lionadh Dia an dòchais sibhse de'n uile aobhneas agus shìth ann an creidsinn, chum gu'm bi sibh pailt ann an dòchas, tre chumhachd an Spioraid naoimh.

An Soisgeul. N. Luc. xxi. 25.

A Gus bithidh comharan anns a' ghréin, agus anns a' talamh aire nan cinneach, ann an ioma-chomhairle, an cuan agus na tonnan a' beuchdaich; cridhe dhaoine 'g an tréigsinn troimh eagal, agus fheitheamh nan nithean sin, a tha 'teachd air an domhan: oir bithidh cumhachdan nan nàmh air an crathadh. Agus an sin chi iad Mac an duine a' teachd ann an neul, le cumhachd agus mòr-ghlòir. Agus an uair a thòisicheas na nithean so air tachairt, an sin amhaircibh suas, agus togaibh 'ur cinn; oir tha 'ur saorsa am fagus. Agus labhair e cosamhlachd riu, Amhaircibh air a' chraoibh-fhìge, agus na craobhan uile; 'N uair a bhitheas iad cheana a' cur a mach an duillich, tha sibh a' faicinn agus ag aithneachadh uaibh féin, gu bheil an samhradh a nis am fagus. Agus mar an ceudna sibhse, 'n uair a chi sibh na nithean so a' tachairt, bitheadh fhios agaibh gu bheil rioghachd Dhé fagus do làimh. Gu deimhin, tha mi ag ràdh ruibh, Nach téid an ginealach so thairis, agus an coimhlìonair na nithean so uile: Théid nàmh agus talamh thairis; ach cha téid mo bhriathran-sa thairis a chaoidh.

An treas Dòmhnach's an Teachd.

An Guidhe.

O Thighearna Iosa Crìosd, a chuir aig do cheud teachd do theachdair' a dh' ullachadh do shlighe romhad; Deònaich gu'n dean ministeirean agus luchd-frithealadh do dhìomhaireachdan, mar an ceudna do shlighe ullachadh agus a dheanamh réidh, le tionndadh chridheachan nan easumhal gu gliocas nam firean, a chum aig do dhara teachd a thoirt breth air an t-saoghal, gu'm faighear sinne 'n ar sluagh taitneach ann ad shealladh-sa, a tha beò agus a' riaghladh maille ris an Athair agus ris an Spiorad naomh, sìor aon Dia, saoghal gun chrìoch. Amen.

An Litir. 1 Cor. iv. 1.

B Itheadh a' shamhuil so de mheas aig duine oirne, mar mhinisteiribh Chrìosd, agus mar stiùbhardaibh rùna-dìomhair Dhé. Os bàrr, iarrar ann an stiùbhardaibh, gu faighear neach dileas. Ach agam-sa is ro bheag an ni, gu'n tugadh breth orm leibhse, no le

breitheanas duine : seadh, cha-n 'eil mi 'toirt breth orm féin. Oir cha-n fhios domh ni sam bith do m' thaobh féin, gidheadh cha-n 'eil mi le so air m' fhireanachadh ; ach is e an Tighearn an ti a bheir breth orm. Uime sin na tugaibh breth air ni sam bith roimh an àm, gus an tig an Tighearn, neach faraon a bheir gu soilleireachd nith-ean folaichte an dorchadais, agus a dh' fhoillsicheas comhairlean nan cridheachan ; agus an sin gheibh gach neach cliu o Dhia.

An Soisgeul. N. Mata xi. 2.

A Nis an uair a chual' Eoin 's a' phrìosan gnìomharan Chrìosd, chuir e dithis d'a dheisciobluibh d'a ionnsuidh, agus thubhairt e ris, An tusa an ti ud a bha ri teachd, no am bi sùil againn ri neach eile ? Fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Imichibh agus innsibh do Eoin na nithean a tha sibh a' cluinntinn agus a' faicinn : Tha na doill a' faotainn an radhairc, agus na bacaich ag imeachd, tha na lobhair air an glanadh, agus na bodhair a' cluinntinn, tha na mairbh air an dùsgadh, agus an soisgeul air a shearmonachadh do na bochdaibh. Agus is beannaichte an ti nach faigh oilbheum annam-sa. Agus air imeachd dhoibhsan air falbh, thòisich Iosa air labhairt ris an t-sluagh mu thimchioll Eoin, ag ràdh, Ciod e an ni a chaidh sibh a mach do 'n fhàsach a dh' fhaicinn ? An i cuile air a crathadh le gaoith ? Ach ciod e an ni a chaidh sibh a mach a dh' fhaicinn ? An e duine air a sgeadachadh ann an eudach mìn ? feuch, a' mhuinntir a chaitheas eudach mìn is ann an tighibh nan rìghrean a tha iad. Ach ciod e an ni a chaidh sibh a mach a dh' fhaicinn ? An e fàidh ? seadh, tha mi ag ràdh ruibh, agus na's mò na fàidh. Oir is e so an ti mu 'm bheil e sgrìobhta, Feuch, cuiream-sa mo theachdaire roimh do ghnàis, a dh' ulluicheas do shlighe romhad.

An ceathramh Dòmhnach 's an Teachd.

An Guidhe.

O 'Thighearna, tog suas (tha sinn a' guidhe ort) do chumhachd, agus thig 'n ar measg, agus le mòr neart dean cabhair oirnn ; a chum air dhuinn a bhi tre ar peacaidhibh agus ar n-aingidheadh, gu cràiteach air

ar bacadh agus air ar cumail air ar n-ais o ruith na réise a chuireadh romhainn, gu'n dean do ghràs agus do thròcair fhialaidh gu luath còmhnaidh agus fuasgladh oirnn, tre dhioladh do Mhic ar Tighearna ; d' an robh maille riutsa agus ris an Spiorad Naomh onoir agus glòir, saoghal gun chrìoch. Amen.

An Litir. Phil. iv. 4.

DEanaibh gairdeachas 's an Tighearn a ghnàth, a ris tha mi ag ràdh, Deanaibh gairdeachas. Bitheadh 'ur measarrachd follaiseach do na h-uile dhaoinibh. Tha 'n Tighearn am fagus. Na bitheadh ro-chùram ni sam bith oirbh : ach anns gach uile ni le h-urruigh agus asluchadh maille ri breith-buidheachais, bitheadh 'ur n-irrtuis air an deanamh aithnichte do Dhia. Agus coimhididh sìth Dhé a tha thar gach uile thuigse, 'ur cridhe agus 'ur n-inntinn ann an Iosa Chrìosd.

An Soisgeul. N. Eoin i. 19.

IS i so fianuis Eoin, an uair a chuir na h-Iudhaich Sagairt agus Lebhithich o Ierusalem chum gu'm fiosraicheadh iad deth, Cò thusa ? Dh'aidich esan, agus cha d' àicheadh e ; ach dh'aidich e, Cha mhi Chrìosd. Agus dh' fheòraich iad deth, Ciod ma seadh ? An tu Elias ? Agus thubhairt e, cha mhi. An tu am fàidh ? Agus fhreagair e, Cha mhi. An sin thubhairt iad ris, Cò thu ? chum gu'n toir sinn freagrachd dhoibh-san a chuir uatha sinn. Ciod a tha thu 'g ràdh mu do thimchioll féin ? Thubhairt e, Is mise guth an ti a ghlaodhas ann an fhàsach, Deanaibh dìreach slighe an Tighearna, mar 'thubhairt am fàidh Esaias : Agus an dream a chuireadh leis an teachdaireachd, b' ann de na Phairisich iad. Agus dh' fheòraich iad deth, agus thubhairt iad ris, C'ar son ma seadh a tha thu a' baisteadh, mur tu Chrìosd, no Elias, no am fàidh ? Fhreagair Eoin iad, ag ràdh, Tha mise a' baisteadh le h-uisge : ach tha neach 'n a sheasamh 'n 'ur measg, nach aithne dhuibh. Is e so an ti, a tha 'teachd a'm' dhéigh-sa, aig am bheil toiseach orm, neach nach airidh mise air barr-iall a bhròige fuasgladh. Rinneadh na nithean so ann am Betani air an taobh thall de Iordan, far an robh Eoin a' baisteadh.

¶ BREITH AR TIGHEARNA, no Là-breith Chrìosd, d'an goirear gu cumanta Là-Nodhlaic.

An Guidhe.

A Dhé Uile-chumhachdaich, a thug dhuinn d'aon-ghin Mhic a ghabhail ar naduir air féin, agus mar aig an àm so gu 'bhi air a bhreith le Oigh fhìorghloin; Deònaich air dhuinn a bhì ath-ghinte, agus air ar deanamh 'n ar cloinn dhuit féin le uchdmhacachd agus le gràs, gu'm bi sinn gu laitheil air ar n-ath-nuadhachadh le d' Spiorad naomh, trid an ti cheudna ar Tighearna Iosa Crìosd, a tha beò agus a' riaghladh maille riutsa, agus ris an Spiorad cheudna, aon Dia gu sìor, saoghal gun chrìoch. Amen.

An Litir. Eabh. i. 1.

DIa, a labhair o shean gu minic, agus air iomadh dòigh ris na h-aithrichibh leis na fàidhibh, labhair e anns na làithibh deireannach so ruinne tre a Mhac, a dh'orduich e 'n a oighre air na h-uile nithean, tre'n do chruthaich e fòs na saoghail. Neach air 'bhi dha 'n a dhealradh a ghlòire-san, agus 'n a fhìor Ìomhaigh a phearsa, agus a' cumail suas nan uile nithean le focal a chumbachd, 'n uair a ghlan e ar peacaidhean troimh féin, shuidh e air deas làimh na Mòrachd anns na h-àrdaibh: Air dha 'bhi air a dheanamh na's ro òirdheirce na na h-ainglean, mheud 's gu'n d'fhuair e mar oighreachd ainm a bu ro fhèarr na iadsan. Oir cò de na h-ainglean ris an dubhairt e uair air bith, Is tu mo Mhac-sa, an diugh ghin mi thu? Agus a ris, Bithidh mise a'm' Athair dhà-san, agus bithidh esan 'n a Mhac dhomh-sa? Agus a ris, 'n uair a tha e a' tabhairt a' cheud-ghin a steach do'n t-saoghal, tha e ag ràdh, Agus deanadh uile ainglean Dhé aoradh dha. Agus a thaobh nan aingeal, tha e ag ràdh, Neach a tha 'deanamh 'ainglean 'n an spioradaibh, agus a mhinistirean 'n an lasair theine. Ach ris a' Mhac tha e ag ràdh, Tha do rìgh-chaithir, a Dhé, gu saoghal nan saoghal, is slat-rioghail ro chothromach slat do rioghachd-sa. Ghràdhaich thu fireantachd, agus thug thu fuath do aingidheachd; uime sin dh'ung Dia, do Dhia-sa thu le olaidh aobhneis os ceann do chompanach. Agus, Leag thusa a Thighearna bunaitean na talmhainn air tùs;

agus is iad na nèamhan oibre do làmh. Teirgidh iadsan, ach mairidh tusa; agus fàsaidh iad uile sean mar eudach; agus fillidh tu iad mar bhrat, agus caochlaidhear iad; ach is tusa an ti ceudna, agus cha-n fhàilnich do bhliadh-nachan.

An Soisgeul. N. Eoin i. 1.

ANns an toiseach bha am Focal, agus bha am Focal maille ri Dia, agus b'e am Focal Dia. Bha e so air tùs maille ri Dia. Rinneadh na h-uile nithean leis, agus as 'eugmhais cha d'rinneadh aon ni, a rinneadh. Ann-san bha beatha, agus b'i a' bheatha solus dhaoine. Agus tha 'n solus a' soillseachadh anns an dorchadas, agus cha do ghabh an dorchadas e. Chuireadh duine o Dhia, d'am b'ainm Eoin. Thàinig esan mar fhianuis chum fianuis a thoirt mu 'n t-solus, chum gu 'n creideadh na h-uile dhaoine trid-san. Cha b'esan an solus sin, ach chuireadh e chum gu'n tugadh e fianuis mu 'n t-solus. B'e so an solus fìor, a tha 'soillseachadh gach uile dhuine 'tha 'teachd chum an t-saoghail. Bha e anns an t-saoghal, agus rinneadh an saoghal leis, agus cha d'aithnich an saoghal e. Thàinig e dh'ionnsuidh a dhùthcha féin, agus cha do ghabh a mhuinntir féin ris. Ach a' mheud as a ghabh ris, thug e dhoibh cumhachd a bhì 'n an cloinn do Dhia, eadhon dhoibh-san a tha 'creidsinn 'n a ainm: A bha air an gineamhuinn, cha-n ann o fhuil, no o thoil na feòla, no o thoil duine, ach o Dhia. Agus rinneadh am Focal 'n a fheòil, agus ghabh e còmhnuidh 'n ar measg-ne (agus chunnaic sinn a ghlòir, mar ghlòir aon-ghin Mhic an Athar) làn gràis agus frinn.

Là N. Stephen.

An Guidhe.

DEònaich, O 'Thighearna, 'n ar n-uile fhulangasaibh an so air thalamb, air son fianuis d' fhirinn, gu'n amhairc sinn gu geur suas gu nèamh, agus le creidimh gu'm faic sinn a' ghlòir a théid fhoillseachadh; agus air dhuinn a bhì air ar lionadh leis an Spiorad Naomh, gu'm fòghluim sinn ar luchd-geur-leanmhuinn a ghràdhachadh agus a bheannachadh le eisimpleir do cheud Fhir-fhianuis Naomh Stephen, a rinn urnuigh air son a mhortairean

riutsa, O Iosa bheannaichte, a tha 'seasamh aig deas làimh Dhé a thoirt cabhair dhoibhsan uile a tha 'fulang air do shon, ar n-aon Eadar-mheadhonair agus Fhear-tagraidh. Amen.

¶ *An sin leanaidh Guidhe na Nodhlaic, a theirear a ghnàth gu Oidheche na Bliadhn' àire.*

An Litir. Gnìomh. vii. 55.

A Ir do Stephen a bhì làn de'n Spiorad naomh, dh'amhairc e gu geur suas gu nèamh, agus chunnaic e glòir Dhé, agus Iosa 'n a sheasamh air deas làimh Dhé, agus thubhairt e, Feuch, tha mi 'faicinn nan nèamhan fosgailte, agus Mac an duine 'n a sheasamh air deas làimh Dhé. An sin ghlaodh iadsan le guth mòr, agus dhruid iad an cluasan, agus leum iad air a dh'aon inntinn, agus air dhoibh a thilgeadh a mach as a' bhaile, chlach iad e; agus thilg na fianuisean an eudach sìos aig cosaibh òganaich, d'am b'ainm Saul. Agus chlach iad Stephen, agus e a' gairm air Crìosd, agus ag ràdh, A Thighearn' Iosa gabh ri mo spiorad. Agus air dha e féin a leigeadh air a ghlùinibh ghlaodh e le guth mòr, A Thighearna, na cuir am peacadh so as an leth. Agus air dha so a ràdh, chòidil e.

An Soisgeul. N. Mata xxiii. 34.

F Feuch, cuiream-sa d'ur ionnsuidh fàidhean, agus daoine glìce, agus sgrìobhaichean; agus cuid dhiubh marbhaidh agus ceusaidh sibh; agus cuid dhiubh sgiùrsaidh sibh ann 'ur sìonagogaibh, agus nì sibh geur-leannmuinn orra o bhaile gu baile; chum gu'n tig oirbh gach uile fhuil fhìreanta a dhòirteadh air an talamh, o fhuil Abeil fhìreanta, gu fuil Shachariais, mhic Bharachiais, a mharbh sibh eadar an teampull agus an altair. Gu firinneach tha mi ag ràdh ruibh, gu'n tig na nithean so uile air a' ghinealach so. A Ierusalem, a Ierusalem, a mharbhas na fàidhean, agus a chlachas an dream a chuir ear a' d' ionnsuidh; cia minic a b' àill leam do chlann a chruinneachadh r'a chéile, mar a chruinnicheas ceare a h-eoin fo a sgiathaibh, agus cha b' àill leibh. Feuch fàgar 'ur tigh agaibh 'n a fhasach. Oir tha mise ag ràdh ruibh, nach faic sibh mise o so suas, gus an abair sibh, Is beannaichte an tì a thig ann an ainm an Tighearna.

Là an t-Soisgeulaiche N. Eoin.

An Guidhe.

A Thighearna thròcairich, tha sinn a' guidhe ort thu 'thilgeadh deàrsaidhean dealrach do sholuis air d'Eaglais, a chum air dhi 'bhi air a soillseachadh le teagasg d' Abstoil agus do Shoisgeulaiche bheannaichte Naomh Eoin, gu'n gluais i ann an solus d' fhirinn, air chor 's fadheoidh gu'n ruig i gu solus na beatha mair-eannaich, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. 1 N. Eoin i. 1.

A N ni a bha ann o thùs, an ni a chuala sinne, a chunnaic sinn le ar sùilibh, air an d'amhairc sinn, agus a làimhsich ar làmhnan 'thaobh focail na beatha; (Oir dh' fhoillsicheadh a' bheatha, agus chunnaic sinne i, agus tha sinn a' deanamh fianuis, agus a' cur 'an céill dhuibhse na beatha maireannaich ud, a bha maille ris an Athair, agus a dh'fhoillsicheadh dhuinne) An ni a chunnaic agus a chuala sinn, tha sinn a' cur 'an céill duibhse, chum gu'm bi agaibhse mar an ceudna comunn ruinne; agus gu firinneach tha ar comunn-ne ris an Athair, agus r'a Mhac Iosa Crìosd. Agus tha sinn a' sgrìobhadh nan nithe so do 'ur n-ionnsuidh, chum gu'm bi 'ur gairdeachas còimhlionta. Agus is i so an teachdaireachd a chuala sinn uaith-san, agus a tha sinn a' cur 'an céill dhuibhse, gur solus Dia, agus nach 'eil dorchadas air bith annsan. Ma their sinn gu bheil comunn againn ris, agus sinn a' gluasad ann an dorchadas, tha sinn a' deanamh bréige, agus cha-n 'eil sinn a' deanamh na firinn: Ach ma ghluaiseas sinn anns an t-solus, mar a tha esan 's an t-solus, tha comunn againn r'a chéile, agus glanaidh fuil Iosa Crìosd a Mhic sinn o gach uile pheacadh. Ma their sinn nach 'eil peacadh againn, tha sinn 'g ar mealladh féin, agus cha-n 'eil an fhirinn annainn. Ma dh' aidicheas sinn ar peacaidhean, tha esan firinneach agus ceart chum ar peacaidhean a mhaitheadh dhuinn, agus ar glanadh o gach uile neo-fhìreantachd. Ma their sinn nach do pheacaich sinn, tha sinn a'deanamh breugaire dheth-san, agus cha-n'eil 'Fhocal annainn.

An Soisgeul. N. Eoin xxi. 19.

THubhairt Iosa ri Peadar, Lean mise. An sin air do Pheadar tionndadh, chunnaic e an deisciobul a b'ionmhuinn le Iosa, a' leantuinn, an ti mar an ceudna a luidh air uchd Iosa aig a shuipeir, agus a thubhairt ris, A Thighearna, cò e a bhrathas thu? Air do Pheadar esan fhaicinn, thubhairt e ri Iosa, A Thighearna, ciod a ni am fear so? Thubhairt Iosa ris, Ma's àill leam-sa e 'dh'fhantuinn gus an tig mi, ciod e sin duitse? Lean thusa mise. Uime sin chaidh an ràdh so mach am measg nam bràithrean, nach faigheadh an deisciobul sin bàs; gidheadh cha dubhairt Iosa ris, Nach faigheadh e bàs; ach, ma's i mo thoil-sa e 'dh'fhantuinn gus an tig mi, ciod e sin duitse? Is e so an deisciobul a tha 'deanamh fianuis air na nithibh so, agus a sgrìobh na nithean so, agus tha fhios againne gu bheil 'fhianuis fior. Agus tha mar an ceudna mòran de nithibh eile a rinn Iosa, agus nam bitheadh iad uile sgrìobhta, is i mo bharaill, nach cumadh an saoghal féin na rachadh a sgrìobhadh de leabhraichibh.

Là nan Neo-chiontach.

An Guidhe.

O'Dhé Uile-chumhachdaich, a dh'orduich neart á beoil leanaban agus chiocharan, agus a thug air naoidhean aibh do ghlòireachadh le 'm bàs; claidh agus marbhadh na h-uile dhroch-bheusan annainn, agus mar so neartaich sinn le d' ghràs, chum le neò-chiontas ar caithe-beathas, agus dìongmhaltachd ar creidimh eadhon gu bàs, gu'n glòraich sinn d' Ainm naomh, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

Air son na Litreach. Taisb. xiv. 1.

DH' amhaire mi, agus, feuch, Uan 'n a sheasamh air slabh Shìoin, agus maille ris ceud agus dà fhichead agus ceithir mìle, aig an robh ainm 'Athar-san sgrìobhta air clàr an eudain. Agus chuala mi guth o fhlaith-eanas, mar fhuaim mhòran uisgeachan, agus mar fhuaim tairneanaich mhòir: agus chuala mi fuaim chlàrsairean, a' deanamh ciùil le'n clàrsaichibh féin: Agus sheinn iad mar gu'm b'òran nuadh e an làthair na rìgh-chaitheachan, agus an làthair nan ceithir bheathaichean, agus nan

seanairean; agus cha b'urrainn neach sam bith an t-òran sin fhòghlum, ach an ceud agus dà fhichead agus na ceithir mìle, a shaoradh o'n talamh. Is iad so an dream nach do shalaicheadh le mnàibh, oir is òighean iad: is iad so an dream a tha 'leantuinn an Uain ge b'e àit an téid e: shaoradh iad so o mheasg dhaoine, 'n an ceud thoradh do Dhia, agus do'n Uan. Agus 'n am beul cha d'fhuaradh cealg; oir tha iad gun lochd an làthair rìgh-chaitheach Dhé.

An Soisgeul. N. Mata ii. 13.

NOchdadh aingeal an Tighearna do Ioseph ann am bruadar, ag ràdh, Eirich, agus gabh an naoidhean agus a mhàthair, agus teich do'n Eiphit, agus bi an sin gus an labhair mise riut; oir iarraidh Herod an naoidhean g'a mhilleadh. Agus dh'éirich e, agus ghabh e d'a ionnsuidh an naoidhean, agus a mhàthair's an oidhche, agus dh'imich e do'n Eiphit, agus bha e an sin gu bàs Heroid; a chum gu'n coimhliontadh an ni a labhair an Tighearna leis an fhàidh, ag ràdh, A mach as an Eiphit ghairm mi mo Mhac. An sin an uair a chunnaic Herod gu'n d'rinn na druidhean fanoide air, las e le feirg ro mhòir, agus chuir e luchd-millidh uaith, agus mharbh e na bha de leanabaidh mac ann am Betlehem, agus 'n a crìochaibh uile, o aois dhà bhliadhna agus foidhe, a réir na h-aimsir a dh'fhòghluim e gu dìchiollach o na druidhean. An sin choimhlionadh an ni a labhradh le Ieremias am fàidh, ag ràdh, Chualas guth ann an Rama, caoidh, agus gul, agus bròn ro mhòr, Rachel a' caoineadh a cloinne, agus cha b'àill leatha sòlas a ghabhail, a chionn nach 'eil iad beò.

An Dòmhnach an déigh Là-Nodhlaic.

An Guidhe.

ADhé Uile-chumhachdaich, a thug dhuinn d'aonghin Mhic a ghabhail ar naduir air féin, agus mar aig an àm so gu 'bhi air a bhreith le Oigh fhìorghlòin; Deònaich air dhuinn a bhì ath-gainte, agus air ar deanamh 'n ar cloinn dhuit féin le uchdmhacachd agus le gràs, gu'm bi sinn gu laitheil air ar n-ath-nuadhachadh le d' Spiorad naomh, trid an ti cheudna ar Tighearna Iosa Crìosd, a tha beò agus a' riaghladh maille riutsa,

faiceamaid an ni so a rinneadh, a dh' fhoillsich an Tighearn dhuinne. Agus thàinig iad gu grad, agus fhuair iad Muire agus Ioseph, agus an leanabh 'n a luidhe 's a' phrasaich. Agus an uair a chunnaic iad sin, dh' aithris iad an ni a dh' innsadh dhoibh mu thimchioll an leinibh so. Agus ghabh gach neach a chuala so, iongantais ris na nithibh sin a dh' innsadh dhoibh leis na buachaillibh. Ach ghleidh Muire na nithean sin uile, a' beachd-smuaineachadh orra 'n a cridhe. Agus phill na buachaillan, a' tabhairt glòire agus molaidh do Dhia air son nan nithean sin uile a chual' agus a chunnaic iad, a réir mar a labhradh riu. Agus an uair a choimhionadh oehd làithean chum an leanabh a thimchioll-ghearradh, thugadh IOSA mar ainm air, eadhon an t-ainm a ghairm an t-aingeal deth mu'n do ghabhadh 's a' bhroinn e.

¶ *Bithidh an Guidhe, an Litir agus an Soisgeul ceudna air an gnàthachadh gach là 'n a dhéigh so gu ruig am Foillseachadh.*

Am Foillseachadh, no taisbeanadh Chrìosd do na Cinnich
An Guidhe.

O 'Dhé, le treòrachadh reult' a dh' fhoillsich d' aonghin Mhic do na Cinnich; Gu tròcaireach deònaich dhuinne, aig an bheil eòlas ort a nis le creidimh, gu'm meal sinn an déigh na beatha so do dhiadhachd ghlor-mhor, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. *Amen.*

An Litir. Ephes. iii. 1.

AIR an aobhar so, tha mise Pòl a' m' phrìosanachd Iosa Crìosd air 'ur son-se a Chinneacha; o chuala sibh mu fhrithealadh gràis Dhé, a thugadh dhomhsa air 'ur son-se: Gu'n d' rinn e aithnichte dhomh tre fhoillseachadh an rùn-diomhair (mar a sgrìobh mi roimh gu h-aithghearr, leis am feud sibh air dhuibh a leughadh m' eòlas ann an rùn-diomhair Chrìosd a thuigsinn) ni ann an linnibh eile air nach d' thugadh fios do chloinn nan daoine, mar tha e nis air 'fhoillseachadh d' a Abstolaibh naomha agus d' a Fhàidhibh tre an Spìrad; Gu'm bitheadh na Cinnich 'n an comh-oghreachaibh, agus 'n an comh-chorp, agus 'n an luchd-comhpairt d' a

ghealladh-san ann an Crìosd, tre an t-Soisgeul: Air an d' rinneadh mise a' m' mhinisteir, a réir tiodhlaic gràis Dhé a thugadh dhomh, a réir oibreachaidh éifeachdaich a chumbachd-san. Dhomh-sa, a's lugha na 'n ti a's lugha de na naoimh uile, thugadh an gràs so, saoihbreas Chrìosd nach feudar a rannsachadh, a shearmonachadh am measg nan Cinneach; agus gu'n deanainn soilleir do na h-uile dhaoineibh ciod e comunn an rùn-diomhair sin, a bha folaichte ann an Dia o thoiseach an t-saoghail, a chruthaich na h-uile nithean tre Iosa Crìosd: Chum gu'n deantadh aithnichte nis do na h-uachdaranachdaibh agus do na cumhachdaibh ann an ionadaibh nèamhaidh, leis an Eaglais, gliocas eagsamhuil Dhé, a réir an rùn shiorruidh a rùnaich e ann an Iosa Crìosd ar Tighearna. Anns am bheil againn dànachd agus slighe gu dol a steach ann am muinghin tre a chreidimh-san.

An Soisgeul. N. Mata ii. 1.

A N uair a rugadh Iosa ann am Betlehem Iudea, ann an làithibh Heroid an rìgh, feuch, thàinig druidhean o'n àird an ear gu Ierusalem, ag ràdh, C' àit am bheil Rìgh sin nan Iudhach a tha air a bhreith? oir chunnaic sinne a reult 's an àird an ear, agus tha sinn air teachd a thabhairt aoraidh dha. An uair a chuala Herod an rìgh sin, bha e fo thrioblaid, agus Ierusalem uile maille ris. Agus air cruinneachadh nan àrd-shagart uile dha, agus sgrìobhaichean an t-sluaigh; dh' fheòraich e dhiubh, c' àit an robh Crìosd gu 'bhi air a bhreith. Agus thubhairt iad ris, Ann am Betlehem Iudea: Oir mar so sgrìobhadh leis an fhàidh. Agus thusa 'Bhetlehem ann an tìr Iudah, cha tu idir a's lugha am measg cheannard Iuda: Oir asadsa thig Uachdaran a stiuras mo shluagh Israel. An sin air do Herod na druidhean a ghairm os losal d' a ionnsuidh, gheur-fhiosraich e dhiubh cia an t-àm anns an d' fhoillsicheadh an reult. Agus chuir e iad gu Betlehem, agus thubhairt e, Imichibh, agus iarraibh gu dìchiollach an naoidhean, agus an déigh dhuibh 'thaotainn, innsibh dhomhsa e, chum gu'n rachainn-sa féin agus gu'n deanainn aoradh dha. Agus an uair a chual' iad an rìgh, dh' imich iad; agus feuch, chaidh an reult a chunnaic iad 's an àird an ear rompa, gus an d' thàinig i agus gu'n do stad i os ceann an ionaid 'an

robh an naoidhean. Agus an uair a chunnaic iad an reult, rinn iad gairdeachas le h-aoibhneas ró mhór. Agus air dol a steach dhoibh do 'n tigh, fhuair iad an naoidhean maille r' a mhàthair Muire, agus thuit iad sìos agus rinn iad aoradh dha: Agus air fosgladh an ionmhas dhoibh, thug iad dha tìodhlacan, òr, agus tùis, agus mirr. Agus air faotainn rabhaidh o Dhia ann am bruadar, gun iad a philltinn a dh'ionnsuidh Heroid, chaidh iad d' an dùthaich féin air slighe eile.

An ceud Dhòmhnach an déigh an Fhoillsichidh.

An Guidhe.

O 'Thighearna, tha sinn a' guidhe ort gu tròcaireach thu 'ghabhail urnuighean do shluaigh a tha 'gairm ort, agus deònaich araoon gu'm faic, agus gu'n aithnich iad na nithe bu chòir dhoibh a dheanamh, agus cuideachd gu'm bi gràs agus cumhachd aca gu creidmheach a choimhlionadh nan nithe ceudna, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Rom. xii. 1.

A Ir an aobhar sin guidheam oirbh, a bhràithre, tre thròcairibh Dhé, 'ur cuir a thoirt 'n an beòlobairt, naomh, thaitnich do Dhia, ni a's e 'ur seirbhìs reusonta. Agus na bithibh air 'ur cumadh ris an t-saoghal so; ach 'bithibh air 'ur cruth-atharrachadh tre ath-nuadhachadh 'ur n-inntinn, chum gu'n dearbh sibh cìod i toil mhaith, thaitneach, agus dhìongmhalta sin Dhé. Oir tha mi ag ràdh, troimh a' ghràs a thugadh dhomh-sa, ris gach neach 'n 'ur measg, gun smuaineachadh uime féin na's àirde na 's còir dha smuaineachadh, ach smuaineachadh 'am measarrachd, a réir mar a roinn Dia ris gach neach tomhas a' chreidimh. Oir mar tha mòran bhall againn ann an aon chorp, agus nach e'n t-aon ghnìomh a th' aig gach ball; amhuil sin ged tha sinn 'n ar mòran is aon chorp ann an Crìosd sinn, agus is buill sinn gach aon fa leth d'a chèile.

An Soisgeul. N. Luc. ii. 41.

A Gus chaidh a phàrantan gach bliadhna gu Ierusalem aig féill na càisge. Agus 'n uair a bha e dà bhliadhna dheug a dh'aois, chaidh iad suas gu Ierusalem, a

rèir gnàtha na féille. Agus air coimhlionadh nan làithean sin doibh, 'n uair a phill iadsan, dh' fhan an leanabh Iosa 'n an déigh ann an Ierusalem, agus cha robh fios aig Ioseph no aig a mhàthair air sin. Ach air dhoibh a shaoilsinn gu'n robh e 's a' chuideachd, dh'imich iad astar là, agus dh'iarr iad e 'measg an càirdean agus an luchd-eòlais. Agus an uair nach d'fhuair iad e, phill iad gu Ierusalem, 'g a iarraidh. Agus tharladh an déigh thri làithean gu'n d'fhuair iad e 's an teampull, 'n a shuidhe 'am meadhon an luchd-teagaisg, araoon 'g an éisdeachd, agus a' cur cheisd orra. Agus ghabh a' mhuintir uile a chual' e iongantas r'a thuigse agus r'a fhreagraibh. Agus an uair a chunnaic iad e, ghlac uamhas iad: agus thubhairt a mhàthair ris, A mhic, c'ar son a rinn thu mar so oirnn? feuch bha d'athair agus mise gu brònach ga d'iarraidh. Agus thubhairt esan riu, C'ar son a bha sibh ga m'iarraidh? nach robh fhios agaibh gu'm bu chòir dhomh-sa 'bhi ann an tigh m' athar? Agus cha do thuig iadsan an ni a labhair e riu. Agus chaidh e sìos maille riu, agus thàinig e gu Nasaret, agus bha e ùmhal doibh: ach ghléidh a mhàthair na nithean sin uile 'n a cridhe. Agus thàinig Iosa air aghaidh ann an gliocas agus 'am meudachd, agus ann an deadh-ghean aig Dia agus aig daoinibh.

An dara Dhòmhnach an déigh an Fhoillsichidh.

An Guidhe.

A Dhé Uile-chumhachdaich agus mhaireannaich, a tha 'riaghladh nan uile nithe air nèamh agus air talamh, gu tròcaireach éisd ri athcheuinge do shluaigh, agus deònaich dhuinn do shìth rè uile làithean ar beatha, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Rom. xii. 6.

U Ime sin air bhi do thiodhlacaibh againn, eadar-dheal- aichte a réir a' ghràs a thugadh dhuinn, ma's fàidheadaireachd, deanamaid fàidheadaireachd a réir tomhais a' chreidimh; no ma's frithealadh, thugamaid aire d'ar frithealadh; no an ti a theagaisgeas, thugadh e aire d'a theagasg; no an ti a bheir earail thugadh e aire d'a earail: an ti a roinneas an deire roinneadh e i 'an treibh-dhìreas; an ti a riaghlas deanadh se e le dùrachd; an ti a ni trocair deanadh se e gu suilbhir. Bitheadh 'ur

gràdh gun cheilg. Bitheadh gràin agaibh de'n olc, dluth-leanaibh ris an ni a tha maith. Bithibh teo-chridheach r'a chéile le gràdh bráthaireil, an an urram a' toirt toisich gach aon d'a chéile: gun 'bhi leasg ann an gnothuichibh; dùrachdach 'n 'ur spiorad; a' deanamh seirbhis do'n Tighearn; a' deanamh gairdeachais ann an dòchas; foighidneach ann an trioblaid; maireannach ann an urnuigh; a' comh-roinn ri uireasbhuidh nan naomh; a' gnàthachadh aoidheachd. Beannaichibh an dream a tha 'deanamh geur-leanmhuinn oirbh; beannaichibh agus na mallaichibh. Deanaibh gairdeachas maille riusan a tha ri gairdeachas, agus caoidh maille riusan a tha ri caoidh. Bithibh a dh'aon rùn d'a chéile. Na bitheadh 'ur cion air nithibh àrda, ach cuiribh sibh féin 'an comh-inbhe riu-san a tha iosal.

An Soisgeul. N. Eoin ii. 1.

A Gus air an treas là bha pòsadh ann an Càna Ghalile, agus bha màthair Iosa an sin. Agus fhuair Iosa mar an ceudna agus a dheisciobuil cuireadh chum a' phòsaidh. Agus air teireachdainn do'n fhion, thubhairt màthair Iosa ris, Cha-n'eil fion aca: Thubhairt Iosa rithe, ciod e mo ghnòthuch-sa riut, a bhean? cha d'thàinig mi uair-sa fathast. Thubhairt a màthair ris an luchd-frithealaidh, Ge b'e ni a their e ruibh, deanaibh e. Agus bha sè soithichean uisge de chloich air an cur an sin, a réir gnàtha glanaidh nan Iudhach, a ghabhadh dà fheircin no trì gach aon diubbh. Thubhairt Iosa riu, Lionaibh na soithichean le uisge. Agus lìon siad iad gus am beul. Agus thubhairt e riu, Tairngibh a nis agus thugaibh chum uachdarain na cuirme. Agus thug iad ann e. 'N uair a bhlaic uachdaran na cuirme an t-uisge a rinneadh'n a fhion, agus cha robh fhios aige cia as a thàinig e, (ach bha fhios aig an luchd-frithealaidh a tharruing an t-uisge) ghairm Uachdaran na cuirme am Fear nuadh-pòsda, agus thubhairt e ris, Cuiridh gach duine fion maith a làthair air tùs, agus an uair a dh'òlas daoine gu leoir, an sin am fion a's miosa: ach ghléidh thusa am fion maith gus a nis. An toiseach so de mhìorbhuilbh rinn Iosa ann an Càna Ghalile, agus dh'fhoillsich e a ghlòir, agus chreid a dheisciobuil ann.

An treas Dòmhnach an déigh an Fhoillsichidh.

An Guidhe.

A Dhé Uile-chumhachdaich agus mhaireannaich, gu tròcaireach amhaire air ar n-anmhuinneachdaibh, agus 'n ar n-uile chunnartaibh agus éiginibh, sin a mach do dhean làmh gu'r còmhnaidh agus gu'r dìon, trìd Iosa Criosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Rom. xii. 16.

N A bithibh glie 'n 'ur barail féin. Na h-ìocaibh olc air son uile do dhuine sam bith. Ulluichibh nithean ciatach 'am fianuis nan uile dhaoine. Ma dh'fheudas e 'bhi, 'mheud 's a tha e 'n comas duibh, bithibh 'an sith ris na h-uile dhaoineibh. A chàirdean gràdhach, na deanaibh dioghaltas air 'ur son féin, ach thugaibh àite do'n fheirg; oir tha e sgriobhta, Is leam-sa dioghaltas; iocaidh mi, tha an Tighearn ag ràdh. Uime sin ma bhitheas do nàmhaid ocrach, thoir biadh dha; ma bhitheas e tartmhor, thoir deoch dha: oir le so a dheanamh càrnaidh tu éibhlean teine air a cheann. Na toirear buaidh ort leis an olc, ach thoir-sa buaidh air an olc leis a' mhaith.

An Soisgeul. N. Mata viii. 1.

A IR teachd a nuas o'n bheinn dha, lean cuideachd mhòr e. Agus feuch, thàinig lobhar agus rinn e aoradh dha ag ràdh, A Thighearna, ma's àill leat, is comasach thu air mise a ghlanadh. Agus shìn Iosa mach a làmh; agus bhean e ris, ag ràdh, Is àill leam, bi thusa glan. Agus air ball bha a luibhre air a glanadh. Agus thubhairt Iosa ris, Feuch nach innis thu do dhuine sam bith, ach imich, taisbein thu féin do'n t-sagart, agus thoir d'a ionnsuidh an tìodhlac a dh'àithn Maois, mar fhianuis dhoibh. Agus air dol do Iosa a steach do Chapernaum, thàinig d'a ionnsuidh ceannard-ceud, a' guidhe air, agus ag ràdh, A Thighearna, tha m'òglach 'n a luidhe a stigh ann am pairilis, agus air a phianadh gu h-anabarrach. Agus thubhairt Iosa ris, Théid mise agus leighisidh mi e. Agus air freagairt do'n cheannard-ceud, thubhairt e, A Thighearna cha-n araidh mise air thusa a theachd a steach fo m'chléith; ach a mhàin abair am focal agus slàn-ùichear m'òglach. Oir is duine mise féin a tha fo

ùghdarras, aig am bheil saighdearan fodham : agus their mi ris an fhear so, Imich, agus imichidh e ; agus ris an fhear so eile, Thig, agus thig e ; agus ri m' sheirbhiseach, Dean so, agus ni se e. 'N uair a chual' Iosa so, ghabh e iongantas, agus thubhairt e ris a' mhuinntir a lean e, Gu frinneach tha mi ag ràdh ruibh, ann an Israel féin nach d'fhuir mi creidimh co mòr as so. Agus tha mi ag ràdh ruibh, gu'n tig mòran o'n àird an ear agus o'n àird an iar, agus gu'n suidh iad maille ri Abraham agus Isaac, agus Jacob ann an riochachd nèimh. Ach gu'n tilgear clann na riochachd ann an dorchadas a tha 'n leth a muigh : bithidh an sin gul agus giosgan fhiacal. Agus thubhairt Iosa ris a' cheannard-ceud, Imich romhad, agus bitheadh e dhuit a réir mar a chreid thu. Agus shlanuicheadh 'òglach air an uair sin féin.

An ceathramh Dòmhnach an déigh an Fhoillsichidh.

An Guidhe.

O 'Dhé, aig am bheil fios gu bheil sinn air ar suidheachadh ann am meadhon chunnartan cho mòr agus cho ònmhor, 's a thaobh anmhuinneachd ar naduir nach urrainn sinn do ghnàth seasamh dìreach ; Deònaich dhuinn a leithid de neart agus de dhèan, 's a chumas a suas sinn anns na h-uile chunnartaibh, agus a bheir sinn troimh na h-uile bhuaireidhibh, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Rom. xiii. 1.

B Itheadh gach anam ùmhal do na h-àrd-chumhachdaibh ; oir cha-n' eil cumhachd ann ach o Dhia, agus na cumhachdan a tha ann, is ann le Dia a dh' ord-uicheadh iad. Air an aobhar sin ge b' e air bith a chuireas an aghaidh a' chumhachd, tha e 'cur an aghaidh orduigh Dhé : agus iadsan a chuireas 'n a aghaidh, gheibh iad breitheanas dhoibh féin. Oir cha-n' eil Uachdarain 'n an aobhar eagal do dheadh oibrìbh, ach do dhroch oibrìbh. Uime sin am miann leat a bhi gun eagal an uachdarain ort ? dean am maith, agus gheibh thu cliu uath : oir is esan seirbhiseach Dhé chum maith dhuit. Ach ma nì thu an t-òc, bitheadh eagal ort ; oir cha-n ann gu dìomhain a tha e 'gùlan a' chlàidheimh : oir is e seirbhiseach Dhé e, 'n a dhioghaltair feirge air an ti a ni òc.

Uime sin is éigin a bhi ùmhal, cha-n ann a mhàin air son feirge, ach mar an ceudna air son coguis. Oir, air an aobhar so tha sibh mar an ceudna a' toirt cise dhoibh : oir is iad seirbhiseach Dhé iad, a' shor-fheitheamh air an ni so féin. Air an aobhar sin thugaibh do na h-uile an dlighe féin ; càin dhàsan d' an dlighear càin, cis dhàsan d' an dlighear cis, eagal dhàsan d' an dlighear eagal, agus urram dhàsan d' an dlighear urram.

An Soisgeul. N. Mata viii. 23.

A Gus air dol dhàsan a steach do luing, lean a dheis-ciobuil e. Agus feuch, dh'éirich doimionn mhòr air an fhairge, ionnus gu'n d'fholaich na tuinn an long : ach bha esan 'n a chodal. Agus thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, agus dhùisg iad e, ag ràdh, A Thighearna, teasaig sinn, tha sinn caillte. Agus thubhairt e riu, C'ar son a tha sibh fo eagal, sibhse air bheag creidimh ? An sin dh'éirich e, agus chronuich e na gaothan agus an fhairge, agus bha ciùine mhòr ann. Ach ghabh na daoine iongantas, ag ràdh, Ciod e 'ghné dhuine so, gu bheil na gaothan féin agus an fhairge ùmhal dha ? Agus air teachd dha do'n taobh eile gu tir nan Gergeseneach, thachair dithis dhaoine air anns an robh deamhain, a' teachd a mach as na h-àitibh-adhlaic, agus iad ro gharg, ionnus nach feudadh duine sam bith an t-slighe sin a ghabhail. Agus feuch, ghlaodh iad, ag ràdh, Ciod e ar gnothuch-ne riut, Iosa a Mhic Dhé ? an d'thàinig thu an so gar pianadh roimh an àm ? Agus bha treud mhòr mhuc 'am fad uatha, ag ionaltradh. Agus dh'iarr na deamhain a dh'athchuinge airsan, ag ràdh, Ma thilgeas tu mach sinn, leig dhuinn dol 's an treud mhuc ud. Agus thubhairt e riu, Imichibh. Agus air dol a mach dhoibh, chaidh iad anns an treud mhuc : agus, feuch, ruith an treud mhuc uile gu dian sìos air ionad corrach do'n fhairge, agus chailleadh 's na h-uisgeachaibh iad. Agus theich na buachailleann, agus chaidh iad do'n bhaile, agus dh'innis iad na nithean so uile, agus na thachair dhoibhsan anns an robh na deamhain. Agus feuch chaidh am baile uile a mach a choinneachadh Iosa : agus an uair a chunnaic iad e, ghuidh iad air, imeachd as an crìoch-aibh-san.

An Guidhe.

O Thighearna, tha sinn a' guidhe ort d' Eaglais agus do theaghlach a ghlèidheadh do ghnàth ann ad fhior chreidimh, a chum iadsan a tha 'leigeadh an taic' a mhàin air dòchas do ghràis nèamhaidh, gu'm bi iad gu sìorruidh tuilleadh air an dìon le d' chumhachd neart-mhor, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Col. iii. 12.

Uime sin cuiribhse umaibh (mar dhaoine taghta Dhé, naomha agus ionmhuinn) innigh thròcairean, caomhalachd, irioslachd inntinn, macantas, fad-fhulangas, a' giùlan le 'chéile, agus a' maitheadh d'a chéile, ma tha cùis ghearain aig neach an aghaidh neach; mar a thug Crìosd maitheanas dhuibhse, mar sin deanaibhse mar an ceudna. Agus thar na nithibh so uile, cuiribh umaibh gràdh, ni a's e coimhcheangal na foirfeachd. Agus bith-eadh sith Dhé a' riaghladh ann 'ur cridhe, chum am bheil sibh mar an ceudna air 'ur gairm ann an aon chorp; agus bithibh taingeil. Gabhadh focal Chrìosd còmhnuidh annaibh gu saoi-bhir 's an uile ghliocas, a' teag-asg agus a' comhairleachadh a chéile le salmaibh agus laoidhibh, agus dànaibh spioradail, a' deanamh ciuil do'n Tighearn le gràs ann 'ur cridhe. Agus gach ni air bith a ni sibh ann am focal no ann an gnìomh, deanaibh iad uile ann an ainm an Tighearna Iosa, a' toirt buidhe-eachais do Dhia, eadhon an t-Athair trid-san.

An Soisgent. N. Mata xiii. 24.

IS cosmhuil rioghachd nèimh ri duine, a chuir sìol maith 'n a fhearann. Agus an uair a bha daoine 'n an codal, thàinig a nàmhaid agus chuir e cogal am measg a' chruithneachd, agus dh'ìmhich e roimhe. Ach an uair a thàinig an t-arbhar fo dhéis, agus a thug e mach a thoradh, dh'fhoillsich an cogal e féin mar an ceudna. Agus air teachd do sheirbhisich fhir-an-tighe thubhairt iad ris, A Thighearna, nach do chuir thusa sìol maith ann ad fhearann? c'áite ma seadh as an d'fhuair e an cogall

Thubhairt esan riu, Rinn nàmhaid-éigin so. Agus thubhairt na seirbhisich ris, An àill leat uime sin gu'n téid sinne agus gu'n cruinnich sinn ri 'chéile iad? Ach thubhairt esan, Cha-n àill; air eagal 'n uair a chruinnicheas sibh an cogal, gu'n spion sibh an cruithneachd maille ris. Leigibh leo fàs araon gus an tig am fogharadh; agus ann an àm an fhogharaidh their mise ris an luchd-buana, Cruinnichibh air tús an cogal, agus ceanglaibh e 'n a cheanglachain chum a losgaidh: ach cruinnichibh an cruithneachd do m' shabhal.

An seathamh Dòmhnach an déigh an Fhoillsichidh.

An Guidhe.

O Dhé, dh' fhoillsicheadh do Mhac beannaichte, gu oibre an diabhuil a sgrìos, agus gu sinn a dheanamh 'n ar cloinn de Dhia agus 'n ar n-oighreachaibh air beatha shìorruidh; Deònaich, tha sinn a' guidhe ort, air dhuinn an dòchas so 'bhi againn, gu'n glan sinn sinn féin, eadhon mar a tha esan glan; a chum an uair a dh'fhoillsichear e a ris le cumhachd agus le mòr ghlòir, gu'm bi sinn air ar deanamh cosmhuil ris 'n a rioghachd shìorruidh agus ghlòrmhoir, far am bheil e beò agus a' riaghladh maille riutsa, O Athair, agus riutsa, O Spioraid Naomh, sìor aon Dia saoghal gun chrìoch. Amen.

An Litir. 1 N. Eoin iii. 1.

Euchaibh, cìod a' ghnè gràidh a thug an t-Athair dhuinne, gu'n goirteadh Clann Dhé dhinn: uime sin cha-n aithne do'n t-saoghal sinn, do bhrìgh nach b'áithne dha esan. A mhuinntir mo ghràidh, a nis is sinne mic Dhé, agus cha-n 'eil e soilleir fathast cìod a bhithes sinn: ach tha fhios againn, 'n uair a dh'fhoillsichear esan, gu'm bi sinn cosmhuil ris; oir chi sinn e mar a tha e. Agus gach neach aig am bheil an dòchas so ann, glanaidh se e féin, mar a tha esan glan. Ge b'e neach a ni peacadh tha e mar an ceudna a' briseadh an lagha: oir is e am peacadh briseadh an lagha. Agus tha fhios agaibh gu'n d'fhoillsicheadh esan chum ar peacaidhean a thoirt air falbh; agus cha-n 'eil peacadh sam bith ann-san. Gach neach a dh'fhanas ann-san cha dean e peacadh; ge b'e air bith a pheacaicheas cha-n fhac e esan, agus cha

robh eòlas aige air. A chlann bheag, na mealladh neach air bith sibh: an ti a ni fireantachd is firean e, mar is firean esan. An ti a ni peacadh is ann o'n diabhul a tha e: oir tha an diabhul a' peacachadh o thùs. Is ann chum na crìche so a dh'fhoillsicheadh Mac Dhé, chum gu'n sgriosadh e oibre an diabhul.

An Soisgeul. N. Mata xxiv. 23.

AN sin ma their aon duine ruibh, Feuch tha Criosd an so no an sud: na creidibh e. Oir éiridh Criosdan bréige agus fàidhean bréige agus ni iad comharan agus miorbhuilean mòra; ionnus gu mealladh iad (nam feudadh e 'bhi) na daoine taghta féin. Feuch, dh'innis mi dhuibh e roimh-làimh. Uime sin, ma their iad ruibh, Feuch, tha e 's an fhàsach, na rachaibh a mach: feuch, tha e 's na seòmraichibh uaigneach, na creidibh sin. Oir a réir mar a thig an dealanach o'n àird an ear agus a dhealraicheas i gus an àird an iar: mar sin mar an ceudna bithidh teachd Mhic an duine. Oir ge b'e àit 's am bi a' chairbh, is ann an sin a chruinnichear na h-iolairean. Air ball an déigh trioblaid nan làithean ud, dorchaichear a' ghrian, agus cha tabhair a' ghealach a solus, agus tuitidh na reultan o nèamh, agus bithidh cumbachdan nan nèamh air an crathadh. Agus an sin foillsichear comharadh Mhic an duine ann an nèamh: agus an sin ni uile threubhan na talmhainn bròn, agus chi iad Mac an duine a' teachd air neulaibh nèimh le cumbachd agus glòir ro mhòir. Agus cuiridh e mach 'aingil le fuaim mhòir na galltruimp, agus cruinnichidh iad a shluagh taghta o na ceithir gaothaibh, o leth-iomall nèimh gus an leth-iomall eile.

An Dòmhnach d'an goirear Septuagesima, no an treas Dòmhnach roimh 'n Charmhas.

An Guidhe.

O'Thighearna, tha sinn a' guidhe ort thu 'dh' éisdeachd gu fàbharach urnuighean do shluaigh, a chum gu'm bi sinne a tha gu ceart air ar smachdachadh air son ar cionta, gu tròcaireach air ar saoradh le d' mhaitheas, air son glòire d' Ainme, trid Iosa Criosd ar Slànuidhir, a tha beò agus a' riaghladh maille riutsa agus ris an Spiorad naomh slor aon Dia, saoghal gun chrìoch. Amen.

An Litir. I Cor. ix. 24.

NAch 'eil fhios agaibh iadsan a tha 'ruith anns a' bhlàr-réise, gu'n ruith iad uile, ach is aon duine a gheibh an duais? Gu ma h-amhuil a ruitheas sibhse ionnus gu'n glac sibh an duais. Agus tha gach uile ghleachdair measarra anns na h-uile nithibh: A nis tha iadsan a' deanamh sin chum gu'm faigh iad crùn truailidh, ach sinne air son crùn neo-thruailidh. Uime sin is amhuil a tha mise a' ruith, cha-n ann mar gu neo-chinnteach; is amhuil a tha mi a' cur catha, cha-n ann mar neach a bhuaileas an t-athar: Ach tha mi a' trom-bhuiladh mo chuirp, agus 'g a chur fo smachd, air eagal air chor sam bith an déigh dhomh searmonachadh do dhream eile, gu'n cuirear mi féin air cùl.

An Soisgeul. N. Mata xx. 1.

IS cosmhuil rìoghachd nèimh ri fear-tighe, a chaidh a mach moch air mhaduinn a thuarasdalachadh luchd-oibre d'a ghàradh fiona. Agus an déigh dha cordadh ris an luchd-oibre air pheghinn Ròmanaich 's an là, chuir e d'a ghàradh fiona iad. Agus an uair a chaidh e mach timchioll na treas uaire, chunnaic e dream eile 'n an seasamh diomhanach 's a' mhargadh, agus thubhairt e riu, Imichibh-se mar an ceudna do'n ghàradh fhiona, agus ge b'e ni a bhitheas ceart, bheir mi dhuibh e. Agus dh'imich iad. An uair a chaidh e mach a ris timchioll na seathamh agus na naothamh uaire, rinn e mar an ceudna. Agus an uair a chaidh e mach mu thimchioll na h-aon uaire deug fhuair e dream eile 'n an seasamh diomhanach, agus thubhairt e riu, C'ar son tha sibh 'n 'ur seasamh an so feadh an là diomhanach? Thubhairt iad ris, A chionn nach do thuarasdalaich duine air bith sinn. Thubhairt esan riu, Imichibh-se mar an ceudna do'n ghàradh fhiona, agus ge b'e ni a tha ceart, gheibh sibh e. Agus 'n uair thàinig am feasgar, thubhairt Tighearna a' ghàraidh fhiona sin r'a stiùbhard, Gairm an luchd-oibre agus thoir dhoibh an tuarasdal, a' tòiseachadh o'n dream a thàinig mu dheireadh gu ruig na ceud daoine. Agus an uair a thàinig iadsan a thuarasdalaicheadh mu thimchioll na h-aon uaire deug, fhuair gach duine dhiubh peghinn. Ach an uair a thàinig an ceud dream, shaoil iadsan gu'm faigh-eadh iad ni bu mhò, ach fhuair gach aon diubh mar an

ceudna pèghinn. Agus air dhoibh 'fhaotainn, rinn iad gearan an aghaidh fhir-an-tighe, ag ràdh, An dream sin a thàinig mu dheireadh cha d'rinn iad obair ach aon uair, agus rinn thu iad ionnan ruinne, a ghiùlain uallach agus teas an là. Ach fhreagair esan agus thubhairt e ri fear dhiubh, A charaid, cha-n' eil mi a' deanamh eucoir ort: nach do chord thu rium air pèghinn? Tog leat do chuid féin, agus imich romhad: is i mo thoil-sa a thabhairt do'n ti so a thàinig mu dheireadh mar a thug mi dhuit-sa. Nach 'eil e ceudaichte dhomh-sa an ni a's toil leam a dheanamh ri mo chuid féin? am bheil do shùil-sa olc, air son gu bheil mise maith? Mar sin bithidh an dream dheireannach air thoiseach, agus an dream a tha air thoiseach air dheireadh: oir tha mòran air an gairm, ach beagan air an taghadh.

An Dòmhnach d'an goirear Secsagesima, no an dara Dòmhnach roimh 'n Charmhas.

An Guidhe.

O 'Thighearna Dhé, a tha 'faicinn nach 'eil sinn a' cur ar n-earbsa ann an ni air bith a tha sinn a' deanamh; Gu tròcaireach deònaich gu'm bi sinn air ar dìon le d' chumhachd 'an aghaidh gach uile àmhghair, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. *Amen.*

An Litir. 2 Cor. xi. 19.

G Iùlainidh sibh gu toileach le amadain, do bhrìgh gu bheil sibh féin glic. Oir fuilgidh sibh ma bheir neach ann an daorsa sibh, ma dh'itheas neach sibh, ma bheir neach 'ur cuid dhibh, ma dh'ardaicheas neach e féin, ma bhuaileas neach air an aghaidh sibh. Tha mi a' labhairt a thaobh eas-urram, mar gu'm bitheamaid anmhunn: ach, ge b'e ni anns am bheil neach air bith dàn (tha mi a' labhairt gu h-amaideach) tha mise dàn ann mar an ceudna. An Eabhruidhich iad? mar sin tha mise mar an ceudna: an Israelich iad? mar sin tha mise mar an ceudna: an sliochd do Abraham iad? mar sin tha mise mar an ceudna: am ministeirean do Chrìosd iad? (tha mi a' labhairt mar dhuine mi-chéillidh) tha mise os an ceann 's an ni so: ann an saothairibh na's pailte; ann am buillibh thar tomhas; ann am prìosanaibh na's trice; ann am bàsaibh gu minic. Fhuair mi o na

h-Iudhaich cùig uairean dà fhichead buille ach a h-aon. Ghabhadh le slataibh orm trì uairean. Chlachadh mi aon uair. Dh'fhuiling mi long-bhriseadh trì uairean. Là agus oidheche bha mi 's an doimhne: ann an turusaibh gu minic; ann an gabhadh aimhnichean; ann an cunnartaibh fhear-reubainn; ann an cunnartaibh o m' chinneach féin; ann an cunnartaibh o na cinnich; ann an cunnartaibh 's a' bhaile; ann an cunnartaibh 's an fhàsach; ann an cunnartaibh 's an fhaige; ann an cunnartaibh an measg bhàithrean breugach; ann an saothair agus sgìos; ann am fairibh gu minic; ann an ocra agus tart; 'an trasgaibh gu minic; 'am fuachd agus 'an lomnochduidh; a bhàrr air na nithibh a tha an leth muigh, an ni a tha 'teachd orm gu lathail, ro-chùram nan Eaglaisean uile. Cò a tha lag, agus nach 'eil mise lag? cò a tha 'faotainn oilbheim, agus nach 'eil mise a' losgadh? Ma's éigin domh uail a dheanamh, is ann as na nithibh a bhuneas do m' anmhuinneachd a ni mi uail. Tha fios aig Dia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Crìosd, a tha beannaichte gu sìorruidh, nach 'eil mi 'deanamh bréige.

An Soisgeul. N. Luc. viii. 4.

A N uair a chruinnich sluagh mòr, agus a thàinig iad as gach baile d'a ionnsuidh, labhair e ann an cosamhlachd, Chaidh fear-cuir a mach a chur a shl: agus ag cur da, thuit cuid ri taobh an ràthaid, agus shaltradh sìos e, agus dh'ith eunlaith an athair suas e. Agus thuit cuid eile air carraig, agus air fàs da, shearg e, do bhrìgh nach robh sùgh aige. Agus thuit cuid eile 'am measg droighinn, agus dh'fhàs an droighinn maille ris, agus thachd se e. Agus thuit cuid eile air talamh maith agus dh'fhàs e suas, agus thug e toradh uaith a' cheud uiread as a chuireadh. Agus air dha na nithean sin a ràdh, ghlaodh e, Ge b'e aig am bheil cluasan chum éisdeachd, éisdeadh e. Agus dh'fhebraich a dheisciobuil deth, ag ràdh, Ciod e an cosamhlachd so? Agus thubhairt esan, Thugadh dhuibh-se eòlas fhaotainn air rùn dìomhair rìoghachd Dhé: ach do chàch ann an cosamhlachdaibh; ionnus ag faicinn doibh nach faicadh iad, agus ag cluinntinn doibh nach tuigeadh iad. Ach is e so an cosamhlachd; Is e an siol focal Dhé. Iadsan ri taobh an

rathaid is iad sin a dh'éisdeas; 'n a dhéigh sin tha an diabhl a' teachd, agus a' togail air falbh an fhocail as an cridheachaibh, air eagal gu'n creideadh iad agus gu'm bithheadh iad air an saoradh. An dream air a' charraig, is iad sin iadsan, an uair a dh'éisdeas iad, a ghabhas am focal d'an ionnsuidh le gairdeachas; ach cha-n'eil aca so freumh, muinntir a chreideas ré tamuill, agus 'an àm buairidh a tha 'tuiteam air falbh. Agus an ni a thuit am measg droighinn, is iad sin an dream, a dh'éisdeas, agus air dhoibh dol a mach, tha iad air an tachdadh le cùram agus le saobhreas, agus le sàimh na beatha so, agus cha-n'eil iad a' toirt toraidh uatha chum foirfeachd. Ach an ni a thuit 's an talamh mhaith, is iad sin iadsan, air dhoibh am focal éisdeachd, a tha 'g a choimhead ann an cridhe treibhdhireach agus maith, agus a' toirt toraidh uatha le foighidin.

An Dòmhnach d'an goirear Cuincuagesima no an Dòmhnach a's faisge roimh 'n Charmhas.

An Guidhe.

O 'Thighearna, a theagaisg dhuinn, gu'm bheil ar n-uile dheanadais as eugmhais gràidh gun fheum air bith; Cuir a nuas do Spiorad naomh, agus doirt 'n ar cridheachaibh tiodhlac sin ro òirdheire a' ghràidh, fìor cheangal na sìthe agus gach uile dheadh-bheus, as eugmhais so cò air bith a tha beò tha e air a mheas marbh ann ad làthairsa: Deònaich so air sgàth d' aon Mhic Iosa Criosd. *Amen.*

An Litir. 1 Cor. xiii. 1.

G Ed labhrainn le teangaibh dhaoine agus aingeal, agus gun ghràdh agam, tha mi a'm' umha a ni fuaim, no a'm' chiombal a ni gleangarsaich. Agus ged bhitheadh agam fàidheadaireachd, agus ged thuiginn na h-uile rùna-domhair, agus gach uile eòlas; agus ged bhitheadh agam gach uile ghnè creidimh, ionnas gu'n atharraichinn sléibhtean, agus mi gun ghràdh agam, cha-n'eil annam ach neo-ni. Agus ged chaithinn mo mhaoin uile chum na bochdan a bheathachadh, agus ged bheirinn mo chorp gu 'bhi air a losgadh, agus gun ghràdh agam, cha-n'eil tairbhe sam bith dhomh ann. Tha an gràdh fadhlungach, agus caomhneil; cha ghabh an gràdh farmad; cha dean an gràdh ràiteachas, cha-n'eil e air a shéideadh

suas, cha ghiùlain se e féin gu mi-chiatach, cha-n iarr e na nithean sin a bhuneas da féin, cha-n'eil e so-bhros-nuchaidh chum feirge, cha smuainich e olc sam bith, cha dean e gairdeachas 's an eucoir, ach ni e gairdeachas 's an fhirinn; fuilgidh e na h-uile nithean, creididh e na h-uile nithean, bithidh suil aige ris na h-uile nithibh, giùlainidh e na h-uile nithean. Cha téid an gràdh air cùl a chaoidh, ach ma's fàidheadaireachdan a th' ann, théid iad air cùl; ma's teangaidhean, sguiridh iad; ma's eòlas, cuirear air cùl e. Oir tha eòlas againn ann an cuid, agus tha sinn ri fàidheadaireachd ann an cuid. Ach an uair a thig an ni a tha iomlan, cuirear air cùl an ni sin nach 'eil ach ann an cuid. 'N uair a bha mi a'm' leanaban labhair mi mar leanaban, thuig mi mar leanaban, reusonaich mi mar leanaban; ach air fàs domh a'm' dhuine, chuir mi na nithean leanabaidh air cùl. Oir tha sinn a' faicinn 's an àm so gu dorcha tre ghloine; ach an sin chi sinn aghaidh ri h-aghaidh: 's an àm so 'is aithne dhomh ann an cuid; ach an sin aithnichidh mi eadhon mar a tha aithne orm. Agus a nis fanaidh creidimh, dòchas, gràdh, na tri nithean so; ach is e'n gràdh a's mò dhiubh so.

An Soisgeul. N. Luc. xviii. 31.

A Gus ghabh Iosa an dà fhear dheug d'a ionnsuidh, agus thubhairt e riu, Feuch, tha sinn a' dol suas gu Ierusalem, agus bithidh na h-uile nithean a tha sgrìobhta leis na fàidhibh mu Mhac an duine air an coimh-lionadh. Oir bheirear thairis e do na Cinnich, agus théid fanoid a dheanamh air, agus masluichear e, agus tilgear smugaid air. Agus sgiùrsaidh, agus marbaidh iad e; agus air an treas là éiridh e a ris. Agus cha do thuig iadsan aon ni dhiubh so: agus bha na briathran so foluichte orra, agus cha b'aithne dhoibh na nithean a chaidh a labhairt. Agus tharladh, an uair a dhruid e ri Iericho, gu'n robh dall àraidh 'n a shuidhe ri taobh na slighe ag iarraidh déirce: Agus air cluinntinn an t-sluaigh a' dol seachad, dh'fheòraich e ciod e so. Agus dh'innis iad da, gu'm b'e Iosa o Nasaret a bha 'gabhail seachad. Agus ghlaodh e, ag ràdh, Iosa Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm. Agus chronuich iadsan a bha air thoiseach e, chum gu'm bithheadh e 'n a thosd: ach bu mhòid gu mòr a ghlaodh

esan, A Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm. Agus air seasamh do Iosa dh'àithn e a thoirt d'a ionnsuidh: agus an uair a thàinig e am fagus da, dh'fheòraich e dhevh, ag ràdh, Ciod a's àill leat mise a dheanamh dhuit? Agus thubhairt esan, a Thighearna, mi dh'fhaotainn mo radhaire. Agus thubhairt Iosa ris, Faigh do radharc: shlàn- uich do chreidimh thu. Agus air ball fhuair e a radharc, agus lean se e, a' toirt glòire do Dhia: agus thug an sluagh uile clù do Dhia, 'n uair a chunnaic iad so.

An ceud là de'n Charmhas, d'an goirear gu cumanta
Diciaduinnna Luaithe.

An Guidhe.

A Dhé Uile-chumhachdaich agus mhaireannaich, leis nach fuathach ni air bith a rinn thu, agus a tha 'maitheadh am peacaidhean dhoibhsan uile a tha aithreach; Cruthaich agus dean annainn cridheachan nuadh' agus aithreach, a chum air dhuinn da rìreadh 'bhi a' caoidh ar peacaidhean, agus ag aidmheil ar truaighe, gu'm faigh sinn uait-se a Dhé na h-uile thròcair, làn fhuasgladh agus mhaithenas, trid Iosa Criosd ar Tighearna. Amen.

¶ Tha 'n Guidhe so ri leughadh gach là anns a' Charmhas,
an déigh a' Ghuidhe a tha orduichte air son an là.

Air son na Litreach. Ioel ii. 12.

THA an Tighearn ag ràdh, pillibh a' m' ionnsuidh-sa le 'ur n-uile chridhe, agus le trasg, agus le gul, agus le caoidh. Agus reubaibh 'ur cridhe, agus ni he 'ur n-eudach, agus pillibh ris an Tighearn 'ur Dia: oir tha e tròcaireach agus iochdmhor, mall a chum feirge, agus lan de chaomhalachd, agus gabhaidh e aithreachas mu'n olc. Cò aig am bheil fios nach pill, agus nach gabh e aithreachas agus nach fàg e beannachd 'n a dhéigh, tabhartas-bidh agus tabhartas-dibhe do'n Tighearn 'ur Dia? Séidibh an trompaid ann an Sion, naomhaichibh trasg, gairmibh là toirmisg, cruinnichibh an sluagh, naomhaichibh an coimhthional, gairmibh na seanair-ean, tionailibh a' chlann, agus iadsan a tha 'deòthal na cliche; rachadh am fear nuadh-phòsda mach as a sheòmar agus a' bhean nuadh-phòsda mach as a seòmar uaigneach; deanadh na sagairt, seirbhisich an Tighearna,

gul eadar an sgàth-thigh agus an altair, agus abradh iad, Caomhain, O 'Thighearna, do shluagh, agus na toir d'òighreachd thairis gu masladh: a chum gu'n riaghladh na cinnich os an ceann: e' uim' an abradh iad am measg nan cinneach, C'ait am bheil an Dia?

An Soisgeul. N. Mata vi. 16.

A Gus an uair a ni sibh trasgadh, na bitheadh gruaim air 'ur gnùis, mar luchd an fhuar-chràbhaidh: oir cuiridh iadsan mi-dhreach air an aghaidh, chum gu faicear le daoineibh iad a bhi 'trasgadh. Tha mi ag ràdh ruibh gu firinneach, gu bheil an tuarasdal aca. Ach thusa, an uair a ni thu trasgadh, cuir oladh air do cheann, agus ionnail d'aghaidh, chum nach faicear le daoineibh gu bheil thu a' deanamh trasgaidh, ach le d' Athair a tha 'an uaignidheas: agus bheir d' Athair a chi 'an uaignidheas, duais dhuit gu follaiseach. Na taisgibh dhuibh féin ionmhais air an talamh, far an truail an leòmann agus a' mheirg e, agus far an cladhaich na meirlich a stigh agus an goid iad. Ach taisgibh ionmhais dhuibh féin air neamh, far nach truail an leòmann no a' mheirg, agus nach cladhaich, agus nach goid na meirlich. Oir ge b'e àit 's am bheil 'ur n-ionmhas, is ann an sin a bhitheas 'ur cridhe mar an ceudna.

An ceud Dhòmhnach anns a' Charmhas.

An Guidhe.

O 'Thighearna, a thraisg air ar son-ne dà fhichead là agus dà fhichead oidhche; Thoir dhuinn gràs a ghnàthachadh a leithid de stuamachd, a chum air d' ar feòil 'bhi air a strìochdadh do'n Spiorad, gu'n toir sinn gu bràth géill do d' ghluasad diadhaidh ann an ionracas agus 'am fìor naomhachd, chum d' onoir agus do ghlòir'sa, a tha beò agus a' riaghladh maille ris an Athair agus ris an Spiorad naomh, aon Dia, saoghal gun chrìoch. Amen.

An Litir. 2 Cor. vi. 1.

UIme sin tha sinn mar chomh-oibricean leis-san, a' guidhe oirbh, gun sibh a ghabhail gràis Dhé gu diomhain. (Oir tha e ag ràdh, Ann an àm taitneach dh'éisd mi riut, agus ann an là slàinte rinn mi còmhnadh

leat : feuch, a nis an t-àm taitneach ; feuch, a nis là na sláinte ; gun a bhí 'toirt aobhair oibheim air bith ann an aon ní, chum nach faigheadh a' mhinistreibheachd mí-chliu ; ach anns gach ní 'g ar dearbhadh féin mar mhinistreibh Dhé, ann am mòr-fhoighidin, ann an àmhghairibh, ann an uireasbhuidh, ann an teanntachdaibh, ann am buillibh, ann am prìosanaibh, ann an luasgadh o àit gu h-àit, ann an saothair, ann am faire, ann an trasgaibh ; ann am fìor-ghloine, ann an eòlas, ann am fad-fhulangas, ann an caoimheas, ann an Spiorad naomh, ann an gràdh gun cheilg, ann am focal na fìrinn, ann an cumhachd Dhé, le airm na fireantachd air an làimh dheis, agus chli, tre urram agus eas-urram, tre mhí-chliu agus dheadh-chliu ; mar mbealltairibh, gidheadh fìrinneach ; mar dhream nach aithnichear, gidheadh air am bheil deadh aithne ; mar dhream a tha 'faghail a' bhàis, gidheadh feuch tha sinn beò ; mar dhream a smachdaichear, agus gun am marbhadh ; mar dhream a tha brònach, gidheadh a ghnàth a' deanamh gairdeachais ; mar dhaoine bochda, gidheadh a tha 'deanamh mòran saoi bhir ; mar dhaoine aig nach 'eil ní sam bith, gidheadh a' sealbhachadh nan uile nithean.

An Soisgeul. N. Mata iv. 1.

AN sin threòraicheadh Iosa leis an spiorad do'n fhàsach, chum gu'm bitheadh e air a bhuaireadh leis an diabhul. Agus an uair a thraisg e dà fhichead là agus dà fhichead oidheche, an déigh sin bha ocras air. Agus air teachd do'n bhuaireadair d'a ionnsuidh, thubhairt e, Ma's tu Mac Dhé, thoir àithne do na clachaibh so a bhí 'n an aran. Ach fhreagair esan agus thubhairt e, Tha e sgrìobhta, Cha-n ann le h-aran a mhàin a bheathaichear duine, ach leis gach uile fhocal a thig o bheul Dhé. An sin thug an diabhul e do'n bhaile naomh, agus chuir e air binnein an teampuill e, agus thubhairt e ris, Ma's tu Mac Dhé, tilg thu féin sìos ; oir tha e sgrìobhta, Gu'n toir e àithne d'a ainglibh mu d' thimchioll, agus togaidh iad suas thu 'n an làmhan, chum nach buail thu uair air bith do chos air cloich. Thubhairt Iosa ris a ris, Tha e sgrìobhta, Cha bhuair thu an Tighearn do Dhia. Thug an diabhul e a ris chum beinne ro àird, agus nochd e dha uile rìoghachdan an domhain, agus an glòir ; agus thubh-

airt e ris, Iad so uile bheir mise dhuit, ma thuiteas tu sìos agus ma ní thu aoradh dhomhsa. An sin thubhairt Iosa ris, Imich uam, a Shàtain : oir tha e sgrìobhta, Bheir thu aoradh do'n Tighearn do Dhia, agus dhàsan 'n a aonar ní thu seirbhis. An sin dh'fhàg an diabhul e, agus feuch, thàinig ainglean agus fhritheil iad da.

An dara Dòmhnach anns a' Charmhas.

An Guidhe.

ADhé Uile-chumhachdaich, a tha 'faicinn nach 'eil neart air bith againn uainn féin, gu'r còmhnaidh féin ; Gleidh sinn araon o'n leth a muigh 'n ar cuirp, agus o'n leth a stigh 'n ar n-anamaibh, a chum gu'm bi sinn air ar dìon o na h-uile àmhghairibh a dh' fheadas teachd air a' chorp, agus o na h-uile dhrochd smuaintibh a bheir ionnsuidh no ní cron air an anam, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen

An Litir. 1 Tes. iv. 1.

ABhràithre, cuireamaid a dh'impidh agus a dh'ath-chuinge oirbh tre'n Tighearn Iosa, mar a fhuair sibh uainne cionnus is còir dhuibh imeachd, agus Dia a thoileachadh, gu meudaicheadh sibh mar sin na's mò agus na's mò. Oir tha fhios agaibh ciod iad na h-àitheantan a thug sinne dhuibh tre'n Tighearn Iosa. Oir is i so toil Dhé, eadhon 'ur naomhachadh-se, sibh a sheachnadh striopachais ; gu'm b'aithne do gach aon agaibh a shoith-each féin a shealbhadh ann an naomhachd, agus ann an urram ; cha-n ann ann am fonn ana-miannach, mar a ní na Cinnich aig nach 'eil eòlas air Dia ; gun neach air bith a dheanamh eucoir, no mealltaireachd 's a' chùis air a bhràthair, do bhrìgh gur e 'n Tighearn a ní dìoghaltas air an uile leithidibh sin, a réir mar a dh'innis sinne mar an ceudna duibh roimh, agus a rinn sinn fianuis. Oir cha do ghairm Dia sinne gu neò-ghloine, ach gu naomhachd. Uime sin an neach a ní tàir, cha-n ann air duine tha e 'deanamh tàir, ach air Dia, a thug dhuinne a Spiorad naomh féin.

An Soisgeul. N. Mata xv. 21.

AIr dol do Iosa as a sin, chaidh e gu crìochaibh Thirus agus Shidoin. Agus feuch, thàinig bean de mhuintir Chanaain o na crìochaibh sin, agus ghlaodh i

ris, ag ràdh, Dean trècair orm, a Thighearn', a Mhìe Dhaibhidh, tha mo nighean air a buaireadh gu truagh le deamhan. Ach cha d'fhug esan freagrachd sam bith dhi. Agus thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh agus dh'iarr iad air, ag ràdh, Cuir air falbh i, oir tha i a' glaothaich 'n ar déigh. Ach fhreagair esan agus thubhairt e, Cha do chuireadh mise, ach a chum chaorach chaillte thighe Israeil. An sin thàinig ise agus rinn i aoradh dha, ag ràdh, A Thighearna, cuidich leam. Ach fhreagair esan agus thubhairt e, Cha chòir aran na cloinne a ghlacadh, agus a thilgeadh chum nan con. Agus thubhairt ise, Is fìor, a Thighearna; ach ithidh na coin de'n sbruileach a thuiteas o bhòrd am maighstirean. An sin fhreagair Iosa agus thubhairt e rithe, Ò bhean, is mòr do chreidimh: bitheadh e dhuit mar is toil leat. Agus rinneadh a nighean slàn o'n uair sin a mach.

An treas Dòmhnach anns a' Charmhas.

An Guidhe.

THa sinn a' guidhe ort, a Dhé Uile-chumhachdaich, amhaire air iarrtusaibh dùrachdach do sheirbhiseach ùmhal, agus sin a mach deas làmh do mhòrachd, gu 'bhi' n a dlòn dhuinn 'an aghaidh ar naimhdean uile, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Ephes. v. 1.

Uime sin bithibh-se 'n 'ur luchd-leanmhuinn air Dia, mar chloinn ghràdhaich; agus gluaisibh ann an gràdh, eadhon mar a ghràdhaich Crìosd sinne, agus a thug se e féin air ar son 'n a thabhartas agus 'n a lobart deadh-fhàile do Dhia. Ach na bitheadh strìopachas, agus gach uile neòghloine, no sannt, uiread as air an ainmeachadh 'n 'ur measg, mar is cubhaidh do naoimh; no draosdachd, no còmhradh amaideach, no bao-shùgradh, nithean nach 'eil iomchuidh; ach gu ma fearr leibh breith-buidheachais. Oir tha fios agaibh air so, nach 'eil aig fear-strìopachais air bith, no aig neach neòghlan, no aig duine sanntach, a tha 'n a fhear-ìodhol-aoraidh, oighreachd ann an rìoghachd Chrìosd, agus Dhé. Na mealladh neach air bith sibh le briathraibh dìomhain: oir air son nan nithean sin tha fearg Dhé a' teachd air cloinn na heas-ùmhachd. Na

bithibh-se uime sin 'n 'ur luchd-comhpairt riu; Oir bha sibh uair-éigin 'n 'ur dorchadas, ach a nis tha sibh 'n 'ur solus 's an Tighearn: gluaisibh mar chloinn an t-soluis; (oir tha toradh an spioraid anns an uile mhaitheas, agus ionracas, agus fhìrinn) a' dearbhadh cìod an ni a tha taitneach do'n Tighearn. Agus na bitheadh comh-chomunn agaibh ri oibrìbh neo-tharbhadh an dorchadais, ach gu ma fearr leibh an cronachadh. Oir is gràineil eadhon r'an innseadh na nithean a tha air an deanamh leo ann an uaignidheas. Ach tha na h-uile nithean a tha air an cronachadh, air an deanamh follaiseach leis an t-solus: oir gach uile ni a ni soilleir, is solus e. Uime sin tha e ag ràdh, Mosgail thusa a tha a'd' chodal, agus éirich o na mairbh, agus bheir Crìosd solus duit.

An Soisgeul. N. Luc. xi. 14.

BHa Iosa 'tilgeadh a mach deamhan, agus bha e balbh. Agus air dol do'n deamhan a mach, labhair am balbhan; agus ghabh an sluagh iongantais. Ach thubhairt cuid diubh, Is ann troimh Bheelsebub, ceannard nan deamhan, a tha e 'tilgeadh mach dheamhan. Agus dh'iarr dream eile dhiubh, 'g a dhearbhadh, comharadh air o néamh. Ach air dhàsan an smuaintean a thuigsinn, thubhairt e riu, Gach rìoghachd a tha roinnt e 'n a h-aghaidh féin, fàsaichear i; agus gach tigh a tha roinnt e 'n a aghaidh féin, tuitidh e. Agus ma tha Sàtan mar an ceudna air a roinn 'n a aghaidh féin, cionnusa sheasas a rìoghachd? oir tha sibhse ag ràdh, gu bheil mise troimh Bheelsebub a' tilgeadh a mach dheamhan. Agus ma 's ann troimh Bheelsebub a tha mise a' tilgeadh mach dheamhan, cò e troimh am bheil 'ur clann-sa 'g an tilgeadh mach? uime sin bithidh iadsan 'n am breitheamhaibh oirbh. Ach ma 's ann le mèur Dhé a tha mise a' tilgeadh a mach dheamhan, tha rìoghachd Dhé gun teagamh air teachd oirbhse. 'N uair a ghleidheas duine làidir fo armaibh a thalla féin, tha na bhùineas da ann an sith; ach an uair a thig duine a's treise na e, agus a bheir e buaidh air, bheir e uaith 'armachd uile anns an robh a dhòigh, agus roinnidh e a chreach. An neach nach 'eil leam-sa, tha e a'm' aghaidh; agus an neach nach 'eil a' cruinneachadh leam-sa, sgapaidh e. 'N uair a theid an spiorad neòghlan a mach á duine, imichidh e troimh ionadaibh tiorma, ag iarraidh foise: agus an uair nach

faigh e sin, their e, Pillidh mi dh'ionnsuidh mo thighe as an d'fhàinig mi. Agus air dha teachd, gheibh se e air a sguabadh agus air a dheanamh maiseach. An sin imichidh e, agus bheir e leis seachd spioraid eile a's miosa na e féin, agus air dhoibh dol a steach, gabhaidh iad còmhnuidh an sin; agus bithidh cor deireannach an duine sin na's miosa na a cheud chor. Agus an uair a bha e 'labhairt nan nithean so, thog bean àraidh de'n t-sluagh a guth, agus thubhairt i ris, Is beannaichte a' bhrù a ghiùlain thu, agus na ciochan a dheoghail thu. Ach thubhairt esan, Is mò gur beannaichte iadsan a dh'éisdeas ri focal Dhé agus a choimhideas e.

An ceathramh Dòmhnach anns a' Charmhas.

An Guidhe.

D Eònaich, tha sinn a' guidhe ort, a Dhé Uile-chumhachdaich, ged a tha sinn air son ar droch ghniomharan gu ceart a' toiltinn a bhi air ar smachdachadh, gu'm bi sinn gu tròcaireach air ar fuasgladh le combhfurtachd do ghràis, trid ar Tighearna agus ar Slànuidhir Iosa Crìosd. Amen.

An Litir. Gal. iv. 21.

I Nnsibh dhomh, sibhse lè'm miann a bhi fo 'n lagh, nach cluinn sibh an lagh? Oir tha e sgrìobhta, gu'n robh aig Abraham dithis mhac, aon ri banoglaich, agus am mac eile ri mnaoi shaoir. Agus esan a bh'aige ris a' bhanoglaich, ghineadh a réir na feòla e; ach esan a bh'aige ris a' mnaoi shaoir tre ghealladh. Na nithean so is samhlaidh iad: oir is iad so an dà choimcheangal; aon diubh o bheinn Shinai, a tha a' breith chum daorsa, a's i Agar. Oir is i Agar beinn Shinai ann an Arabia, agus tha i a' comh-fhreagrach do Ierusalem a tha nis ann, agus tha i fo dhaorsa maille r'a cloinn. Ach tha an Ierusalem a tha shuas saor; agus is màthair dhuinn uile i. Oir tha e sgrìobhta, Dean gairdeachas a bhean neo-thorrach nach 'eil a' breith cloinne; bris a mach agus glaodh, thusa nach 'eil ri saothair: oir is lionmhoire clann na mnà aonaranach na na mnà aig am bheil fear. A nis, a bhràithre, is sinne, mar a bha Isaac, clann a' gheallaidh. Ach mar a rinn esan a rugadh a réir na feòla, 's an àm sin geurleanmhuinn airsan a rugadh a réir an spioraid; is amhuil sin a tha nis mar an ceudna. Ach, ciod tha an sgrìobhtair

ag ràdh? Tilg a mach a' bhanoglach agus a mac; oir cha bhi mac na banoglaich 'n a oighre maille ri mac na mnà saoire. Uime sin, a bhràithre, cha sinne clann na banoglaich, ach na mnà saoire.

An Soisgeul. N. Eoin vi. 1.

C Haidh Iosa thar muir Ghalile, no Thiberiais. Agus lean sluagh mòr e, a chionn gu'm fac iad a mhiorbhuilean a rinn e air an dream a bha euslan. Agus chaidh Iosa suas air beinn, agus shuidh e an sin maille r'a dheisciobluihb. Agus bha a' chàisg, féill nan Iudhach, am fagus. An sin an uair a thog Iosa suas a shùilean, agus a chunnaic e gu'n d'fhàinig buidheann mhòr shluaigh d'a ionnsuidh, thubhairt e ri Philip, Cia an t-àit as an ceannaich sinn aran chum gu'n ith iad so? (Ach thubhairt e so 'g a dhearbhadh-san; oir bha fhios aige féin ciod a dheanadh e.) Fhregair Philip e, Cha leoir dhoibh luach dhà cheud pèghinn a dh'aran, chum gu'n gabhadh gach aon diubh beagan. Thubhairt aon d'a dheisciobluihb, Andreas, bràthair Shimoin Pheadair, ris, Tha òganach an so, aig am bheil cùig builionnan eòrna, agus dà iasg bheag: ach ciod iad so am measg na h-uiread? Agus thubhairt Iosa, Thugaibh air na daoineibh suidhe sìos. A nis bha mòran feoir anns an àit. Air an aobhar sin shuidh na daoine sìos, 'an àireamh timchioll cùig mìle. Agus ghlac Iosa na builionnan, agus air tabhairt buidheachais da, roinn e air na deisciobluihb iad, agus na deisciobuil orrasan a shuidh: agus mar an ceudna de na h-iasgaibh beaga 'mheud as a b'ail leo. 'N uair a shànuicheadh iad, thubhairt e r'a dheisciobluihb, Cruinnichibh am biadh briste a tha thuilleadh ann, chum nach caillear a' bheag. Air an aobhar sin cruinnich iad e r'a chéile, agus lion iad dà chliabh dheug de sbruileach nan cùig builionnan eòrna, a bha dh'fhuigheall aig a' mhuinntir a dh'ith. An sin an uair a chunnaic na daoine sin am miorbhuil a rinn Iosa, thubhairt iad, Gu fìrinneach is e so am fàidh a bha gu teachd chum an t-saoghail.

An cùigeamh Dòmhnach anns a' Charmhas.

An Guidhe.

T Ha sinn a' guidhe ort, a Dhé Uile-chumhachdaich, gu tròcaireach thu 'dh'amharc air do shluaigh;

chum le d' mbòr mhaithreas gu'm bi iad air an riaghladh agus air an stiuradh gu sìorruidh tuilleadh, aron ann an corp agus ann an anam, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Eabh. ix. 11.

A Ir teachd do Chrìosd 'n a àrd-shagart nan nithean maithe a bha ri teachd, tre phàilliun a bu mhò agus a b' iomlaine, nach d'rinneadh le làmban; sin r'a ràdh, nach robh de'n togail so; agus cha b'ann tre fhuil ghabhar agus laogh, ach tre 'fhuil féin a chaidh e steach aon uair do'n ionad naomh, air dha saorsa shìorruidh fhaotainn dhuinne. Oir ma ni fuil tharbh, agus ghabhar, agus luathre aighe air a crathadh air an dream a bha neòghlan, an naomhachadh chum glanaidh na feòla; cia mòr a's mò 'ni fuil Chrìosd, a thug e féin suas tre'n Spiorad shìorruidh gun lochd do Dhia, 'ur coguis-se 'ghlanadh o oibrìbh marbha chum seirbhis a dheanamh do'n Dia bheò? Agus air a shon so is esan Eadar-mheadhonair an tiomnaidh nuaidh, ionnus tre fhulangas a' bhàis, chum saorsa nan euceart a bha fo 'n cheud thiomnadh a chosnadh, gu'm faigheadh iadsan a tha air an gairm gealladh na h-oighreachd shìorruidh.

An Soisgeul. N. Eoin viii. 46.

Thubhairt Iosa, Cò agaibhse 'chuireas peacadh as mo leth-sa? agus ma tha mi ag innseadh na firinn, c'ar son nach 'eil sibh ga m' chreidsinn? An ti a tha o Dhia, éisdidh e ri briathraibh Dhé; uime sin cha-n'eil sibhse ag éisdeachd, a chionn nach ann o Dhia a tha sibh. An sin fhreagair na h-Iudhaich, agus thubhairt iad ris, Nach maith a thubhairt sinn, gur Samaritanach thu, agus gu bheil deamhan agad? Fhreagair Iosa, Cha-n'eil deamhan agam; ach tha mi 'toirt urraim do m' Athair, agus tha sibhse 'toirt eas-urraim dhomh-sa. Agus cha-n'eil mi 'g iarraidh mo ghloire féin; tha neach a tha 'g iarraidh agus a' toirt breth. Gu deimhin, deimhin, tha mi ag ràdh ruibh, Ma choimhideas neach m' fhocal-sa, cha-n fhaic e bàs am feasd. An sin thubhairt na h-Iudhaich ris, a nis tha fhios againn gu bheil deamhan agad. Fhuair Abraham bàs, agus na fàidhean; gidheadh tha thusa ag ràdh, Ma choimhideas duine m'fhocal-sa, cha bhlaic e bàs am

feasd. Am mò thusa na ar n-athair Abraham, a fhuair bàs: agus fhuair na fàidhean bàs: cò a tha thu 'deanamh dhiot féin? Fhreagair Iosa, Ma tha mi 'toirt glòire dhomh féin, cha-n'eil ach neo-ni a'm' ghlòir; is e m' Athair a tha 'toirt glòire dhomh, neach a tha sibhse ag ràdh gur e 'ur Dia e; Gidheadh cha do ghabh sibh eòlas air; ach tha eòlas agam-sa air; agus nan abrainn, Nach aithne dhomh e, bhithinn cosmhuil ruibhse a'm' bhreugaire: ach is aithne dhomh e, agus tha mi 'coimhead 'fhocail. Bha déidh mhòr aig Abraham 'ur n-Athair-se air mo là-sa fhaicinn, agus chunnaic se e. agus rinn e gairdeachas. An sin thubhairt na h-Iudhaich ris, Chan'eil thu fathast leth-cheud bliadhna dh'aois, agus am faca tu Abraham? Thubhairt Iosa riu, Gu deimhin, deimhin tha mi ag ràdh ruibh, Mun robh Abraham ann, A ta mise. An sin thog iadsan clachan chum an tilgeadh air; ach dh'fholaich Iosa e féin, agus chaidh e mach as an teampull.

An Dòmhnach a's faisge roimh 'n Chàisg.

An Guidhe.

A Dhé Uile-chumhachdaich agus mhaireannaich, le d' ghràdh caomh do 'n chinne-daoine, a chuir do Mhac, ar Slànuidhear Iosa Crìosd, a ghabhail ar feòla air féin, agus a dh' fhulang bàis air a' chrann-cheusaidh, a chum gu'n leanadh an cinne-daoine uile eisimpleir a mhòr ùmhlachd-san; Gu tròcaireach deònaich, gu'n lean sinne aron eisimpleir 'fhoighidin, agus cuideachd gu'n deantar sinn 'n ar luchd-comhpairt d'a aiseirigh, trid an ti cheudna Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Phil. ii. 5.

B Itheadh an inntinn cheudna annaibhse, a bha ann an Iosa Crìosd: neach air bhì dha ann an cruth Dhé, nach do mheas e 'n a reubainn e féin a bhì comh-ionnan ri Dia: ach chuir se e féin ann an dimeas, a' gabhail air féin cruth seirbbisich, air a dheanamh ann an coslas dhaoine: Agus air dha 'bhi air 'fthaghail ann an cruth mar dhuine dh' irioslaich se e féin, agus bha e ùmhal gu bàs, eadhon bàs a' chroinn-cheusaidh. Air an aobhar sin dh'ardaich Dia e gu ro àrd mar an ceudna, agus thug e dha Ainm os ceann gach uile ainme; chum do Ainm Iosa gu'n

lùbadh gach glùn, de nithibh a tha air nèamb, agus de nithibh a tha air thalamh, agus de nithibh a tha fo 'n talamh; agus gu'n aidicheadh gach teangadh gur e Iosa Criosd an Tighearn, chum glòire Dhé an Athar.

An Soisgeul. N. Mata xxvii. 1.

A Ir teachd do'n mhaduinn, ghabh uachdarain nan sagart uile agus seanairean a' phobuill, comhairle le 'chéile an aghaidh Iosa, chum a chur gu bàs. Agus air dhoibh esan a cheangal, thug iad leo e, agus thug iad thairis e do Phontius Pilat an t-uachdaran. An sin an uair a chunnaic Iudas a bhrath e, gu'n do dh'iteadh e, ghabh e aithreachas, agus thug e air an ais na deich buinn fhichead airgid do na h-àrd-shagartaibh agus do na sean-airibh, ag ràdh, Pheacaich mi, ann am brath na fola neò-chiontaich. Ach thubhairt iadsan, Ciod e sin duinne! amhaire thusa air sin. Agus air tilgeadh uaith nam bonn airgid anns am teampull, dh' imich e roimhe, agus chaidh e agus chroch se e féin. Agus ghlac na h-àrd-shagairt na buinn airgid, agus thubhairt iad, Cha thòir an cur 's an ionmhas, oir is luach fola iad. Agus air gabhail comhairle dhoibh, cheannaich iad leo fearann a' chriadh-adair chum a bhi 'n a àit-adhlaic do choigrich. Air an aobhar sin goirear de'n fhearann sin, Fearann na fola agus an là 'n diugh. (An sin choimhionadh an nì a labhradh le Jeremias am fàidh, ag ràdh, Agus ghabh iad na deich buinn fhichead airgid, luach an tì a mheasadh, neach a mheas iadsan a bha de chloinn Israeil, agus thug siad iad air son fearainn a' chriadh-adair, mar a dh' orduich an Tighearn dhomh sa). Agus sheas Iosa an làthair an uachdarain; agus dh' fhiosraich an t-uachdaran dheth, ag ràdh, An tusa Rìgh nan Iudhach? Agus thubhairt Iosa ris, Thubhairt thu. Agus an uair a chuir na h-àrd-shagairt agus na seanairean cionta as a leth, cha do fhreagair e ni sam bith. An sin thubhairt Pilat ris, Nach cluinn thu cia lion nithean air am bheil iad a' toirt fianuis a' d' aghaidh? Agus cha d' thug e freagradh dha air aon fhocal; ionnus gu'n do ghabh an t-uachdaran iongantais ro mhòr. A nis ri am na féille chleachd an t-uachdaran aon phriosanach, a b' àill leo, 'chur fa' sgaoil do'n phobull. Agus bha aca 's an àm sin prìosanach ro chomharraichte, d'am b' ainm Barabas. Air an aobhar

sin an uair a bha iad cruinn 'an ceann a chèile, thubhairt Pilat riu, Cò a's àill leibh mise a chur fa' sgaoil duibh? Barabas, no Iosa, d' an goirear Criosd? Oir bha fhios aige gu'm b' ann o fharmad a thug iad thairis e. Agus an uair a bha e 'n a shuidhe air cathair a' bhreitheanais, chuir a bhean teachdaireachd d'a ionnsuidh, ag ràdh, Na bitheadh agad-sa gnothuch sam bith ris an fhìrean sin: oir is mòr a dh' fhulaing mise an diugh ann am brúadar, air a shon-san. Ach chuir na h-àrd-shagairt agus na seanairean impidh air a' phobull gu'n iarradh iad Barabas, agus gu'm milleadh iad Iosa. Agus fhreagair an t-uachdaran agus thubhairt e riu, Cò de'n dithis a's àill leibh mise a chur fa' sgaoil duibh? Thubhairt iadsan, Barabas. Thubhairt Pilat riu, Ciod ma seadh a ni mi ri Iosa, d'an goirear Criosd? Thubhairt iad ris uile, Ceusar e. Agus thubhairt an t-uachdaran, C' ar son, ciod an t-olc a rinn e? ach is mòr gu mòr a ghlaodh iadsan, ag ràdh, Ceusar e. Agus an uair a chunnaic Pilat nach do bhuaidhaich e 'bheag sam bith, ach gu'n d'éirich an tuilleadh buaireis, ghabh e uisge, agus dh' ionnlaid e a làmhnan 'am fianuis an t-sluaigh ag ràdh, Tha mise neò-chiontach de fhuil an fhìrean so: faicibh-sa sin. Agus fhreagair am pobull uile, agus thubhairt iad, Bitheadh 'fhuil oirne, agus air ar cloinn. An sin leig e fa' sgaoil Barabas dhoibh: ach air dha Iosa a sgiùrsadh, thug e thairis e chum a cheusadh. An sin thug saighdearan an uachdarain leo Iosa do thalla a' bhreitheanais, agus chruinnich iad a' bhuidheann uile m'a thimchioll. Agus air dhoibh a rùsgadh, chuir iad uime falluinn searlaid. Agus air dhoibh crùn droighinn fhigheadh, chuir iad m'a cheann e, agus slat chuilce 'n a làimh dheis: agus lùb iad an glùn 'n a làthair, agus rinn iad fanoid air, ag ràdh, Gu'm beannaichear thu, a rìgh nan Iudhach. Agus thig iad smugaid air, agus ghlac iad an t-slat chuilce, agus bhuail iad 's a' cheann e. Agus an déigh dhoibh fanoid a dheanamh air, thug iad an fhalluinn dheth, agus chuir iad 'eudach féin uime, agus thug iad leo e chum a cheusadh. Agus an uair a chaidh iad a mach, fhuair iad duine o Chirene, d'am b' ainm Simon: esan dh' éignich iad gu a chrann-ceusaidh-san a ghiùlan. Agus an uair a thàinig iad gu ionad d'an ainm Golgota, sin r'a ràdh, àite-claiginn, thug iad dha r'a òl fion geur, measgta le domblas: agus air dha a bhlasadh, cha-n òladh se e. Agus

an uair a cheus iad e, roinn iad a thrusgan eatorra, a' tilgeadh crannchuir: chum gu'n coimhliontadh an nì, a labhradh leis an fhàidh, Roinn iad m' eudach eatorra, agus chuir iad crannchur air mo bhrat. Agus shuidh iad, agus rinn iad faire air an sin; agus chuir iad a' chùis-dhìtidh sgrìobhta os a cheann, IS E SO IOSA RIGH NAN IUDHACH. An sin cheusadh maille ris dà ghaduiche: fear air a làimh dheis, agus fear eile air a làimh chlì. Agus thug iadsan a bha 'dol seachad, toibheum da, a' crathadh an ceann, agus ag ràdh, Thusa a leagas an teampull, agus a chuireas suas 'an trì làithibh e, fòir ort féin: ma's tu Mac Dhé, thig a nuas o'n chrann-cheusaidh. Mar an ceudna thubhairt na h-àrd-shagairt, maille ris na Sgrìobhaichibh, agus na seanairibh, a' fanoid air, Shaor e daoine eile, e féin a shaoradh cha-n-'eil e comasach: ma's e Rìgh Israeil, thigeadh e nis a nuas o'n chrann-cheusaidh, agus creididh sinn e. Chuir e a dhòigh ann an Dia: saoradh e a nis e, ma tha toil aige dha: oir thubhairt e, Is mise Mac Dhé. Agus thug na Gaduichean, a cheusadh maille ris, am beum ceudna dha. A nis o'n t-seathamh uair bha dorchadas air an tìr uile, gus an naothamh uair. Agus mu thimchioll na naothamh uaire dh'èigh Iosa le guth àrd, ag ràdh, *Eli, eli, lama sabachtani?* is e sin r'a ràdh, Mo Dhia, mo Dhia, c'ar son a thréig thu mi? Agus air cluinntinn sin do chuid diubhsan a bha 'n an seasamh an sin, thubhairt iad, Tha am fear so a' glaothaich air Elias. Agus air ball ruith a h-aon diubh, agus ghabh e spong, agus lion e a dh' fhìon geur i, agus air dha a cur air slait chuile, thug e dha r'a òl. Ach thubhairt càch, Leig dha, faiceamaid an tìg Elias g'a thèarnadh. Agus an uair a dh' èigh Iosa a rìs le glaoth mòr, thug e suas a spiorad. Agus feuch, reubadh brat-roinn an teampull 'n a dhà chuid o mhullach gu ìochdar, agus chrìochnuich an talamh, agus sgoilteadh na creagan, agus dh' fhuogladh na h-uaighean, agus dh' éirich mòran de chuirp nan naomh, a bha 'n an codal, agus chaidh iad a mach as na h-uaighibh, an déigh 'aiseirigh-san, agus chaidh iad a steach do 'n bhaile naomh, agus nochdadh iad do mhòran. A nis an uair a chunnaic an ceannard-ceud, agus iadsan a bha maille ris a' coimhead Iosa, a' chrith-thalmhainn, agus na nithean eile a rinneadh, ghabh iad eagal mòr, ag ràdh, Gu fìrinneach b'e so mac Dhé.

CO so a tha 'teachd o EDOM, le culaidh dhaithte o Bhosrah? e so a tha sgiamhach 'n a éideadh, a' sibhal ann am mòrachd a neirt? Mise a tha 'labhairt ann am fireantachd, cumhachdach gu tèarnadh. C'ar son a tha d' éideadh dearg, agus d' fhalluing mar neach a' saltairt an amair-fhiona? Shaltair mi an t-amar a' m' aonar, agus de na slòigh cha robh aon neach maille riun: oir shaltair mi orra ann am fheirg, agus phronn mi iad ann am chorruih, agus chrathadh am fuil air mo chulaidh, agus tharruing mi sal air m' éideadh uile. Oir bha là an dìoghaltais ann am chridhe, agus bha bliadhna mo mhuintir shaorta air teachd. Agus dh' amhairc mi agus cha robh fear-cuideachaidh ann; agus b' iognadh leam nach robh fear-taice ann: uime sin dh' oibrich mo ghairdean féin slàinte dhomb, agus chum mo chorruih féin taic riun. Agus shaltair mi sios na slòigh ann am fheirg, agus chuir mi air mhìsg iad ann am chorruih, agus thug mi sios an neart chum an làir. Tròcairean an Tighearn' aithrisidh mi, agus cliu an Tighearn', a réir gach nì a bhuilich an Tighearn oirnn, agus meud a mhaitheis do thigh Israeil, a dheònaich e dhoibh, a réir a chaoimhneis, agus a réir lionmhoireachd a thròcairean. Oir thubhairt e, Gu deimhin is iad mo shluagh, clann nach dean breug: agus bha e 'n a Shlànuidhear dhoibh. 'N an uile àmhghar, bha esan fo àmhghar, agus rinn aingeal a làthaireachd an tèarnadh: 'n a ghràdh, agus 'n a ìochd rinn e féin an saoradh, agus dh' iomchair e iad, agus ghiùlain e iad, ré nan uile làithean o shean. Ach rinn iadsan ceannairc, agus chuir iad doilghios air a Spiorad naomh, air chor as gu'n d' fhàs e 'n a nàmhad doibh, agus chog e féin 'n an aghaidh. An sin chuimhnich e na làithean o shean, Maois, agus a shluagh, ag ràdh, Cia esan a thug a nìos iad o'n fhairge, le buachaille a threud? Cia esan a chuir a spiorad naomh 'an taobh a stigh dheth? a stiùir iad aig deas làimh Mhaois, le a ghairdean glòrmhor, a' sgoltadh nan uisgeachan roimhe, a dheanamh Ainme shìorruidh dha féin? 'G an stiùradh troimh an doimhne, mar each anns an fhàsach, ionnus nach tuislicheadh iad? mar a theid an spréidh sios do'n ghleann, thug spiorad an Tigh-

earn' orra fois a ghabhail: mar sin thèdreach thu do shluagh a dheanamh Ainme ghlòrmhòir dhuit féin. Seall a nuas o nèamh, agus faic o d' ionad-còmhnuidh naomh agus glòrmhor: c' àit am bheil d' eud, agus do neart, lion-mhoireachd do thrèairean, agus do thruas dhiom? am bheil iad air an cumail air an ais? Gu deimhin is tusa ar n-Athair, ged nach aithne do Abraham sinn, agus nach 'eil Israeil a' gabhail ruinn: is tusa, a Thighearn', ar n-Athair, ar fear-saoraidh, tha d' Ainm o shiorruidheachd. C' ar son, a Thighearn', a thug thu oirnn dol air seacharan o d' shlighibh, agus a chruaidhich thu ar cridhe o d' eagall Pill air sgàth do sheirbhiseach, treubhan d' oighreachd féin. Is beag an ùine a shealbhaidh do shluagh naomh: shaltair ar naimhdean sìos do naomh-ionad. Bu leat sinne riamh, cha robh thu a' riaghladh os an ceann-san; cha robh iad air an gairm air d' Ainm.

An Soisgeul. N. Marc. xiv. 1.

BHa a' chàisg, agus féill an arain neò-ghoirtichte an déigh dà là: agus dh' iarr na h-àrd-shagairt agus na Sgrìobhaichean cionnus a ghlacadh iad esan le foill, agus a chuireadh iad gu bàs e. Ach thubhairt iad, Chan ann air an fhéill, air eagal gu'n éirich buaireas 'am measg an t-sluaigh. Agus air dha 'bhi ann am Betani, ann an tigh Shimoín an lobbhair, an uair a bha e 'n a shuidhe aig bòrd, thàinig bean, aig an robh bocsa alabastair a dh' olaidh spicnaird, ro luachmhoir, agus bhris i am bocsa, agus dhòirt i air a cheann e. Agus bha cuid diubh dìombach annta féin, agus ag ràdh, C' ar son a rinneadh an t-ana-caitheadh so air an olaidh? Oir dh' fheadadh i 'bhi air a reic air son tuilleadh na trì cheud pèghinn, agus air a toirt do na bochdaibh: agus rinn iad gearan 'n a h-aghaidh. Ach thubhairt Iosa, Leigibh leatha, c' ar son a tha sibh a' eur dragha oirre? rinn i obair mhaith ormsa. Oir tha na bochdan a ghnàth maille ruibh, agus ge b'e uair is àill leibh, feudaidh sibh maith a dheanamh dhoibh: ach chan 'eil mise a ghnàth agaibh. Rinn i na dh' fheadadh i: thàinig i roimh-làimh a dh' ungradh mo chuirp chum adhlaic. Gu deimhin tha mi ag ràdh ruibh, Ge b'e earrann air bith air feadh an domhain uile anns am bi an soisgeul so air a shearmonachadh, bithidh mar an ceudna an ni so a rinn i air 'innseadh, mar chuimhne oirre. Agus dh' imich

Iudas Iscariot, aon de'n dà fhear dheug, chum nan àrd-shagart, gu esan a bhrath dhoibh. Agus 'n uair a chual' iadsan so, bha iad aoibhneach, agus gheall iad airgid a thoirt da. Agus dh' iarr e cionnus a dh' fheadadh e gu h-ionchuidh esan a bhrath. Agus air a' cheud là de fhéill an arain neo-ghoirtichte, an uair bu ghnàth leo an t-uancàisge a mbarbhadh, thubhairt a dheisciobuil ris, C' àit an toil leat sinne dhol a dh' ullachadh, chum gu'n itheadh tu a' chàisg? Agus chuir e dithis d'a dheisciobluibh, agus thubhairt e riu, Rachaibh a steach do 'n bhaile, agus coinnichidh duine sibh a' giulan soithich uisge: leanaibh e. Agus ge b'e àit an téid e stigh, abraibh-se ri fear-an-tighe, Tha ma maighstir ag ràdh, C' àit am bheil an seòmar aoidheachd, anns an ith mi a' chàisg maille ri m' dheisciobluibh? Agus nochdaidh esan dhuibh seòmar àrd, farsuinn, 'n a làn uidheam, agus deasaichte, an sin ulluichibh dhuinn. Agus chaidh a dheisciobuil a mach, agus thàinig iad do 'n bhaile, agus fhuair iad mar thubhairt e riu: agus dh' ulluich iad a' chàisg. Agus air teachd do'n fheasgar thàinig esan maille ris an dà fhear dheug. Agus an uair a bha iad 'n a suidhe, agus ag itheadh, thubhairt Iosa, Gu deimhin tha mi ag ràdh ruibh, gu'm brath aon agaibh-se, a tha 'g itheadh maille rium, mise. Agus thòisich iad air a bhi dubbach, agus air a ràdh ris an déigh a chéile, Am mise e? agus fear eile, Am mise e? Agus air freagairt dhàsan thubhairt e riu, Is fear de'n dà fhear dheug e a tha 'tumadh maille riumsa 's a mhéis. Tha Mac an duine gu deimhin ag imeachd, mar tha e sgrìobhta uime: ach is an-aoibhinn do'n fhear sin le 'm brathar Mac an duine: bu mhaith do'n duine sin mur beirteadh riamh e. Agus ag itheadh dhoibh, ghlac Iosa aran, agus an déigh a bheannachadh, bhris e, agus thug e dhoibhsan e, agus thubhairt e, Gabhaibh, ithibh: Is e so mo chorp-sa. Agus air glacadh a' chupain, agus air tabhairt buidheachais, thug e dhoibhsan e: agus dh' òl iad uile as. Agus thubhairt e riu, Is i so m' fhuil-sa an tiomnaidh nuaidh, a dhòirtear air son mhòran. Gu deimhin tha mi ag ràdh ruibh, Nach òl mi na 's mò de thoradh na fionain, gus an là sin 's an òl mi nuadh e ann an rioghachd Dhé. Agus air dhoibh laoidh a sheinn, chaidh iad a mach gu sliabh nan Crann-olaidh. Agus thubhairt Iosa riu, Gheibh sibh uile oibheum annam-sa

an nochd : oir tha e sgrìobhta, Buailidh mi am buachail, agus sgapar na caoraich. Ach an déigh dhomh éirigh, théid mi roimh bh do Ghaille. Ach thubhairt Peadar ris, Ged fhaigh iadsan uile oibheum annad, gidheadh cha-n fhaigh mise e. Agus thubhairt Iosa ris; Gu deimhin tha mi ag ràdh riut, an diugh, air an oidhche so féin, mu 'n goir an coileach dà uair, gu'n àicheadh thusa mi tri uairean. Ach is ro mhòid a thubhairt esan, Ged is éigin domh am bàs fhulang maille riut, cha-n àicheadh mi chaoidh thu. Agus mar sin thubhairt càch uile mar an ceudna. Agus thàinig iad gu ionad d'am b'ainm Getsemane, agus thubhairt e r'a dheisciobluibh, Suidhibh-se an so, gus an dean mise urnuigh. Agus thug e leis Peadar, agus Seumas, agus Eoin, agus thòisich e air a bhì fo uamh-chrith, agus fo anabarra bròin, agus thubhairt e riu, Tha m' anam ro bhrònach, eadhon gu bàs; fanaibh-se an so, agus deanaibh faire. Agus chaidh e beagan air aghaidh, agus thuit e air an talamh, agus rinn e urnuigh, nam bu chomasach e gu'n rachadh an uair thairis air. Agus thubhairt e, Abba, athair; Tha gach ni so-dheanamh dhuitse; cuir an cupan so seachad orm: gidheadh, na b'e an ni a b' àill leamsa, ach an ni a's toil leatsa. Agus thàinig e agus fhuair e iadsan 'n an codal, agus thubhairt e ri Peadar, A Shimoin, am bheil thu a' d' chodal? nach b' urrainn thu faire a dheanamh aon uair? Deanaibh faire agus urnuigh, chum nach tuit sibh ann am buaireadh: tha an spiorad gu deimhin togarrach, ach tha an fheòil anmhunn. Agus air dha imeachd a ris, rinn e urnuigh, ag ràdh nam briathran ceudna. Agus an uair a phill e, fhuair e iad a ris 'n an codal, (oir bha 'n sùilean trom) agus cha robh fhios aca cionnus a bheireadh iad freagradh air. Agus thàinig e an treas uair, agus thubhairt e riu, Coidlibh roimhibh a nis, agus gabhaibh fois: is leoir e, thàinig an uair; Feuch tha Mac an duine air a bhrath thairis do làmhan nam peacach. Eiribh, imicheamaid; feuch, tha an ti a bhrathas mise am fagus. Agus air ball, air dha 'bhi fathast a' labhairt, thàinig Iudas, aon de 'n dà fhear dheug, agus sluagh mòr maille ris le claidhibh, agus bataichibh, o na h-àrd-Shagartaibh, agus na Sgrìobhaichibh, agus na Seanairibh. Agus bha an ti a bhrath esan, air toirt comharaidh dhoibh, ag ràdh, Ge b'e neach d'an toir mise pòg, is e sin e; glacaibh e, agus

thugaibh leibh e gu tèaruinte. Agus air teachd dha, chaidh e air ball d'a ionnsuidh-san, agus thubhairt e, Fàilte dhuit, a mhaighstir, agus phòg se e. Agus chuir iadsan làmh ann, agus ghlac iad e. Agus air tarruing claidheimh do fhear de na bha làthair, bhual e òglach an àrd-Shagairt, agus ghearr e a chluas deth. Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, An d' thàinig sibh a mach gu mo ghlacadh-sa, mar gu'm b' ann an aghaidh fir-reubainn, le claidhibh agus le bataichibh? Bha mi gach là maille ruibh 's an teampull, a' teagasg, agus cha do ghlac sibh mi: ach tha so chum gu'm bitheadh na Sgrìobtairean air an coimhlionadh. Agus air do na h-uile a thréigsinn, theich iad. Agus lean òganach àraidh e aig an robh lion-eudach air a chur m'a chorp lomnochd, agus rug na h-òganach air. Ach air dhàsan an lion-eudach fhàgail, theich e lomnochd uatha. Agus thug iad leo Iosa chum an àrd-Shagairt, agus chruinnicheadh maille ris na h-àrd-Shagairt uile, agus na Seanairean, agus na Sgrìobhaichean; agus lean Peadar e fada uatha, gus an deachaidh e steach do thalla an àrd-Shagairt: agus bha e 'n a shuidhe maille ris na seirbhisich, agus 'g a gharadh ris an teine; agus dh' iarr na h-àrd-Shagairt, agus a' chomhairle uile fianuis an aghaidh Iosa, chum a chur gu bàs, agus cha d' fhuair iad. Oir rinn mòran dhaoine fianuis bhréige 'n a aghaidh, ach cho do chòird am fianuis r'a chéile. Agus dh' éirich dream àraidh, agus thug iad fianuis bhréige 'n a aghaidh, ag ràdh, Chuala sinne e ag ràdh, Leagaidh mi sìos an teampull so a rinneadh le làmhan, agus ann an tri làithibh, togaidh mi teampull eile nach d' rinneadh le lamhan. Agus mar sin féin cha robh am fianuis a' teachd r'a chéile. Agus air éirigh suas do'n àrd-Shagart 's a' mheadhon, chuir e ceisd air Iosa, ag ràdh, Nach toir thu freagradh air bith uait? ciod sin mu bheil iad so a' toirt fianuis a' d' aghaidh? Ach dh' fhan esan 'n a thosd, agus cha do fhreagair e ni sam bith. A ris dh' fheòraich an t-àrd-Shagart deth, agus thubhairt e ris, An tu Criosd, Mac an Ti bheannaichte? Agus thubhairt Iosa, Is mi; agus chi sibh Mac an duine 'n a shuidhe air deas làmh cumhachd Dhé, agus a' teachd le neulaibh nèimh. An sin reub an t-àrd-shagart 'eudach, agus thubhairt e, Ciod am feum a tha againn tuilleadh air fianuisibh? chuala sibh an toi-beum: ciod i 'ur barail-se? Agus thug iad uile breth

'n a aghaidh gu'n do thoill e am bàs. Agus thòisich cuid diubh air smugaid a thilgeadh air, agus 'aghaidh fhìolach, agus a bhualadh le 'n dornaibh, agus a ràdh ris, Dean fàidheadaireachd; agus ghabh na seirbhisich le 'm basaibh air. Agus air do Pheadar a bhì shìos anns an talla, thàinig aon de bhànoglaich an àrd-shagairt; agus an uair a chunnaic i Peadar 'g a gharadh, agus air dhi beachdachadh air, thubhairt i ris, Bha thusa cuideachd maille ri Iosa o Nasaret. Ach dh' àicheadh esan, ag ràdh, Cha-n aithne dhomh, agus cha-n 'eil mi 'tuigsinn cìod a tha thu 'g ràdh. Agus chaidh esan a mach do'n fhor-dhorus, agus ghoir an coileach. Agus air do bhànoglaich fhaicinn a ris, thòisich i air a ràdh riu-san a bha 'n an seasamh a làthair, Is ann diubh a tha 'm fear so. Agus dh' àicheadh e ris. Agus an ceann beagan ùine 'n a dhéigh sin, thubhairt iadsan a bha 'n an seasamh a làthair a ris ri Peadar, Gu firinneach is ann diubh sud thu; oir is Galiléach thu, agus is cosmhuil do chainnt riu. Ach thòisich esan air mallachadh agus air mionnachadh, ag ràdh, Cha-n aithne dhomh an duine so mu 'm bheil sibh a' labhairt. Agus ghoir an coileach an dara uair. Agus chuimhnich Peadar am focal a thubhairt Iosa ris, Mu 'n goir an coileach dà uair, àicheadhaidh tu mi trì nairean. Agus an uair a smuainich e air, ghuil e.

Di-mairt roimh 'n Chàisg.

Air son na Litreach. Isai. l. 5.

DH' fhosgail an Tighearn Iehobhah mo chluas, agus cha robh mi ceannairceach, ni mò thionndaidh mi air m' ais. Thug mi mo dhrum do'n luchd-bualaidh, agus mo ghialan dhoibhsan a spion an fheusag; cha d' fholuich mi mo ghnùis o nàire agus o shìle. Oir is e an Tighearn Iehobhah m' fhear-cuideachaidh, air an aobhar sin cha chuirear mi gu h-amhladh: uime sin shuidhich mi mo ghnùis mar chloich-theine, agus tha fios agam nach nàraichear mi. Tha esan am fagus a dh' fhìreanaicheas mi, cò esan a ni strì rium? Seasamaid a mach le 'chéile; cò e m' eascaraid? thigeadh e dlùth a' m' chòdhail. Feuch, is e an Tighearn Iehobhah m' fhear-cuideachaidh; cò a dhiteas mi? Feuch, fàsaidh iad uile sean mar thrusgan: ithidh an leomann suas iad. Cò e 'n 'ur measg air am bheil eagal an Tighearn', a tha 'g éisdeachd ri guth

a sheirbhisich, a tha 'siubhal ann an dorchadas, agus aig nach 'eil solus? earbadh e as Ainm an Tighearn', agus leigeadh e a thaise r'a Dhia. Feuch, sibhse uile a tha 'fadadh teine, a tha 'g 'ur cuairteachd fhéin le sradaibh; siubhlaibh ann an solus 'ur teine, agus nan sradan a las sibh. So gheibh sibh o m' làimh-sa, luidhidh sibh sìos ann an doilghios.

An Soisgeul. N. Marc. xv. 1.

AGus air ball 's a' mhaduinn, chum na h-àrd-shagairt maille ris na seanairibh agus na sgrìobhaichibh, agus a' chomhairle gu h-iomlan, comhairle, agus air dhoibh Iosa a cheangal, thug iad leo e, agus thug iad thairis e do Philat. Agus dh' fheòraich Pilat deth, An tusa rìgh nan Iudhach? Agus air freagairt dha, thubhairt e ris, Thubhairt thu e. Agus chuir na h-àrd-shagairt mòran de nithibh as a leth: ach cha do fhreagair esan aon ni. Agus chuir Pilat a ris ceisd air, ag ràdh, Nach freagair thu ni sam bith? feuch cia lìon ni air am bheil iad sin a' toirt fianuis a' d' aghaidh. Ach cha do fhreagair Iosa ni sam bith tuilleadh: air chor as gu'n do ghabh Pilat iongantais. A nis air an fhéill bu ghnàth leis aon phrìosanach, ge b'e air bith a dh' iarradh iad, a leigeadh as doibh. Agus bha neach àraidh d'am b' ainm Barabas, ceangailte maille r'a chompanaich-ceannairce, muinntir a bha air deanamh mortaidh anns a' cheannairce. Agus air glaothaich gu h-àrd do'n t-sluagh, thòisich iad air iarraidh air a dheanamh dhoibh mar a rinn e 'an còmhnuidh. Ach fhreagair Pilat iad, ag ràdh, An àill leibh gu'n cuir mi rìgh nan Iudhach fa sgaoil duibh? (Oir bha fhios aige gu'm b' ann troimh fharmad a thug na h-àrd-shagairt thairis e). Ach bhrosnuich na h-àrd-shagairt an sluagh, chum gu'm b' fhearr leo Barabas a chur fa sgaoil doibh. Agus fhreagair Pilat, agus thubhairt e riu a ris, Cìod na seadh a's àill leibh mi a dheanamh ris an duine sin d' an goir sibh rìgh nan Iudhach? agus ghlaodh iad a ris, Ceus e. An sin thubhairt Pilat riu, C' ar son, cìod e 'n t-òlc a rinn e? ach bu ro mhòid a ghlaodh iadsan, Ceus e. Agus air do Philat a bhì toileach gnìomh taitneach a dheanamh do'n t-sluagh, dh' fhuasgail e Barabas dhoibh, agus thug e thairis Iosa, an déigh dha a sgiùrsadh, chum a cheusadh. Agus thug na saighdearan leo e steach do'n talla,

eadhon Cuirt an uachdarain; agus ghairm iad a' chuideachd uile 'an ceann a chèile. Agus chuir iad uime eudach purpur, agus air dhoibh coron droighinn fhigheadh, chuir iad air e. Agus thòisich iad air beannachadh dha, ag ràdh, Fàilte dhuit a rìgh nan Iudhach. Agus bhuail iad 's a' cheann e le slait chuilce, agus thilg iad smugaid air, agus a' lùbadh an glùin, rinn iad aoradh dha. Agus an déigh dhoibh fanoid a dheanamh air, thug iad deth an t-eudach purpur, agus chuir iad 'eudach féin uime, agus thug iad a mach e chum gu'n ceusadh iad e. Agus dh' éignich iad duine àraidh a bha 'dol seachad, Simon o Chirene, athair Alecsandair agus Rufuis, a bha 'teachd as a' mbachair, chum a chrann-ceusaidh a ghiulan. Agus thug iad e gu ionad d' am b' ainm Golgota, is e sin, air eadar-theangachadh, àite claiginn. Agus thug iad da r'a òl, fion air a mheasgadh le mirr; ach cha do ghabh esan e. Agus an uair a cheus iad e, roinn iad a thrusgan, a' tilgeadh croinn air, ciod a' chuid a bhithheadh aig gach duine dheth. Agus bha 'n treas uair ann, agus cheus iad e. Agus bha sgrìobhadh a chùise-ditidh air a sgrìobhadh os a cheann, RÌGH NAN IUDHACH. Agus cheus iad maille ris dà ghaduiche, fear air a làimh dheis, agus fear air a làimh chl. An sin choimhlionadh an Sgrìobtuir, a thubhairt, Agus bha e air 'àireamh an measg nan ciontach. Agus thug iadsan a bha 'dol seachad anacainnt da, a' crathadh an ceann, agus ag ràdh, O thusa a leagas an teampull, agus a thogas e ann an trì làithibh, fòir ort féin, agus thig a nuas o'n chrann-cheusaidh. Agus mar an ceudna thubhairt na h-àrd-shagairt, agus na sgrìobhaichean r'a chèile, a' fanoid air, Shaor e daoine eile, cha-n 'eil e comasach air e féin a shaoradh. Thigeadh a nis Criosd rìgh Israeil a nuas o'n chrann-cheusaidh, chum gu'm faic agus gu'n creid sinn. Agus thug iadsan a chaidh a cheusadh maille ris, anacainnt da. Agus an uair a thàinig an seathamh uair, bha dorchadas air an talamh uile, gu ruig an naothamh uair. Agus air an naothamh uair dh' éigh Iosa le guth àrd, ag ràdh, *Eloi, Eloi, lama sabachtani?* is e sin, air eadar-theangachadh, Mo Dhia, mo Dhia, c'ar son a thréig thu mi? Agus air cluinntinn sin do chuid diubh-san a bha 'n an seasamh a làthair, thubhairt iad, Feuch, tha e a' gairm Eliais. Agus ruith fear dhiubh, agus air dha spòg a lìonadh a dh' fhion gear, agus a

cur air slait chuilce, thug e deoch dha, ag ràdh, Leigibh leis; faiceamaid an tig Elias g'a thoirt a nuas. Agus air do Iosa éigheach le guth àrd, thug e suas an deò. Agus bha brat-roinn an teampuill air a reubadh 'n a dhà chuid o mhullach gu iochdar. Agus an uair a chunnaic an ceannard-ceud, a bha 'n a sheasamh fa chomhair, gu'n d' thug e suas an deò, a' glaothaich mar sin, thubhairt e, Gu frinneach b'e 'n duine so Mac Dhé.

FAR am bheil tiomnadh, is éigin bàs an tiomnaidh-fhir a bhi ann mar an ceudna: oir tha tiomnadh daingean an déigh bàis dhaoine; ach cha-n 'eil brìgh sam bith ann am feadh a tha 'n tiomnaidh-fhear beò. A réir sin, ni mò bha 'n ceud thiomnadh air a choisreagadh as eugmhais fola: Oir an uair a labhradh gach uile àithne 'réir an lagha ris an t-sluagh uile le Maois, air dha fuil laogh, agus ghabhar a ghabhail, maille ri uisge agus olainn scarlaid, agus hiosop, chrath e iad araon air an leabhar agus air an t-sluagh uile, ag ràdh, 'S i so fuil an tiomnaidh, a dh' àithn Dia dhuibh. Os bàrr, chrath e mar an ceudna an fhuil air a' phàilliun, agus air soithichibh na naomh-sheirbhis uile. Agus is beag nach 'eil na h-uile nithean air an glanadh le fuil a réir an lagha; agus as eugmhais dòrtadh fola cha-n 'eil maitheanas r'a fhaotainn. B' fheumail uime sin gu'm bitheadh samhlaidhean nan nith-ean a tha 's na nèamhan air an glanadh leo so; ach na nithean nèamhaidh féin le ìobairtibh a b' fhearr na iad so. Oir cha deachaidh Criosd a steach do na h-ionadaibh naomha làmh-dheanta, nithean a tha 'n an samhladh air an fhìor ionad, ach do nèamh féin, chum a nis e féin a nochdadh ann am fianuis Dhé air ar son-ne; no fòs chum e féin ìobradh gu minic, mar a théid an t-àrd-shagart gach bliadhna steach do'n ionad naomh le fuil nach leis féin: oir mar sin b' éigin gu'm fùlaingeadh e gu minic o thois-each an t-saoghail; ach a nis dh' fhoillsicheadh e aon uair ann an deireadh an t-saoghail, chum peacadh a chur air cul trid e féin ìobradh. Agus amhuil a tha e air orduchadh do dhaoinibh bàs fhaotainn aon uair, ach 'n a dhéigh so breitheanas: mar sin thugadh Criosd suas aon uair a thoirt air falbh peacaidhean mhòran; ach an dara uair

as eugmhais peacaidh foillsichear e, dhoibh-san aig am bheil sùil ris, chum slàinte.

An Soisgeul. N. Luc. xxii. 1.

A Nis dhruid riu féill an arain neo-ghoirtichte, d' an goirear a' chàisg. Agus bha na h-àrd-Shagairt, agus na Sgrìobhaichean ag iarraidh cionnus a dh'fheadadh iad esan a chur gu bàs; oir bha eagal an t-sluaigh orra. An sin chaidh Sàtan ann an Iudas d'an co-aoinm Iscariot, a bha a dh' àireamh an dà fhir dheug. Agus dh' imich e, agus labhair e ris na h-àrd-Shagartaibh, agus ri ceannard-aibh an teampuill, cionnus a bhrathadh e esan doibh. Agus bha iad toilichte, agus rinn iad coimhcheangal airgid a thoirt da. Agus gheall esan, agus dh' iarr e àm iomchuidh air a bhrath dhoibh, gun an sluagh a bhith lahair. An sin thàinig là an àrain neo-ghoirtichte, anns am b' éigin an t-uain-càisge a mharbhadh. Agus chuir e uaith Peadar agus Eoin, ag ràdh, Imichibh agus ulluichibh dhuinn a' chàisg, chum gu'n ith sinn i. Agus thubhairt iadsan ris, C' àit an àill leat sinn a dh' ullachadh? Agus thubhairt e riu, Feuch, air dhuibh dol a steach do'n bhaile, tacharaidh oirbh duine, a' giùlan soithich uisge, leanaidh e do'n tigh anns an téid e steach. Agus abraibh ri fear an tìghe, Tha am maighstir ag ràdh riut, C' àit am bheil an seòmar aoidheachd, anns an ith mi a' chàisg maille ri mo dheisciobluidh? Agus feuchaidh e dhuibh àrd-sheòmar farsuinn uidhimichte; ulluichibh an sin. Agus dh' imich iad, agus fhuair iad mar a thubhairt e riu: agus dh' ulluich iad a' chàisg. Agus an tràth 'thàinig an uair, shuidh e sìos, agus an dà Abstol dheug maille ris. Agus thubhairt e riu, le mòr-thogradh mhianaich mi a' chàisg so itheadh maille ruibh roimh dhomh fulang. Oir tha mi ag ràdh ruibh nach ith mi dhi tuilleadh, gus an coimhlionar i ann an rioghachd Dhé. Agus ghlac e cupan, agus air dha buidheachas a thabhairt, thubhairt e, Gabhaibh so, agus roinnibh eadaraibh féin e. Oir tha mi ag ràdh ruibh, nach òl mi de thoradh na fionain, gus an tig rioghachd Dhé. Agus ghlac e aran, agus an déigh buidheachas a thabhairt, bhris e, agus thug e dhoibh-san e, ag ràdh, Is e so mo chorp-sa, 'tha air a thoirt air 'ur son-se, deanaibh so mar chuimhneachan ormsa. Agus mar an ceudna an cupan an déigh na suipeir, ag ràdh, Is e an cupan so an tiomnadh nuadh

ann am fhuil-sa, a dhòirteadh air 'ur son-se. Ach feuch, làmh an tì a bhrathas mise, maille rium air a' bhòrd. Agus gu firinneach tha Mac an duine ag imeachd a réir mar a dh' orduicheadh: ach is an-aobhinn do'n duine sin, leis am brathar e. Agus thòisich iadsan air fiosrachadh eatorra féin, cò aca 'bha gus an nì so a dheanamh. Agus bha mar an ceudna coimhstri eatorra, cò aca bu mhò a bhithheadh. Ach thubhairt esan riu, Tha aig rìghribh nan Cinneach tighearnas orra, agus goirear daoine fialaidh dhuibh-san, aig am bheil ùghdarras orra. Ach na bithibh-se mar sin; ach an neach a's mò 'n 'ur measg, bitheadh e mar an neach a's òige; agus an tì a's àirde, mar esan a tha ri frithealadh. Oir cò aca a's mò, an tì a shuidheas air bòrd, no esan a fhritheileas? nach e 'n tì a shuidheas? Ach tha mise 'n 'ur measg-se, mar fhear-frithealaidh. Is sibhse iadsan a dh' fhan maille riumsa ann am dheuchainnibh. Agus tha mise ag orduchadh dhuibh rioghachd, mar a dh' orduich m' athair dhomh-sa; chum gu'n ith agus gu'n òl sibh aig mo bhòrd-sa ann am rioghachd, agus gu'n suidh sibh air caithrichibh rioghail, a' toirt breth air dà thréibh dheug Israeil. Agus thubhairt an Tighearn, A Shimoin, a Shimoin, feuch, dh' iarr Sàtan sibhse, chum 'ur criaradh mar chruithneachd: Ach ghuidh mise air do shonsa, nach diobradh do chreidimh thu; agus an uair a dh' iompaichear thu, neartaich do bhràithrean. Agus thubhairt esan ris, A Thighearn', tha mise ullamh gu dol maille riut araon chum prìosain agus a chum bàis. Agus thubhairt esan, Tha mi ag ràdh riut, a Pheadair, nach goir an coileach an diugh, gus an àicheadh thu trì uairean gur aithne dhuit mi. Agus thubhairt e riu, 'N uair a chuir mi uam sibh gun sporan, agus gun mhàla, agus gun bhrògan, an robh uireasbhuidh nì sam bith oirbh? Agus thubhairt iad, Cha robh. An sin thubhairt e riu, Ach a nis, ge b'e aig am bheil sporan, togadh se e, agus mar an ceudna a mhàla: agus an tì aig nach 'eil claidheamh, reiceadh e 'fhalluinn, agus ceannachadh e aon. Oir tha mi ag ràdh ruibh, gur éigin fathast an nì so a tha sgrìobhta, a choimhlionadh annamsa, Agus bha e air 'àireamh am measg nan ciontach: oir tha crìoch aig na nithibh ud a tha mu m' thimchioll-sa. Agus thubhairt iadsan, A Thighearna, feuch, tha dà chladheamh an so. Agus thubhairt esan riu, Is leoir e. Agus air dha dol a

mach, chaidh e, mar bu ghnàth leis, gu sliabh nan Crann-laidh, agus lean a dheisciobuil e. Agus an uair a thàinig e do'n àite, thubhairt e riu, Deanaibh urnuigh, chum nach tuit sibh ann am buaireadh. Agus thairngeadh esan uatha mu thimchioll urchuir cloiche, agus leig se e féin air a ghluinibh, agus rinn e urnuigh, ag ràdh, Athair, ma 's toil leat, cuir an cupan so seachad orm : gidheadh, na b'i mo thoil-sa, ach do thoil-sa gu robh deanta. Agus dh' fhoillsicheadh dha aingeal o nèamh, 'g a neartachadh. Agus air dha 'bhi ann an cruaidh-ghleachd anama, rinn e urnuigh na bu dirachdaiche : agus bha 'fhallus mar bhraonaibh mòra fola a' tuiteam sìos air an talamh. Agus air dha éirigh o urnuigh, thàinig e chum a dheisciobul, agus fhuair e 'n an codal iad troimh thuirse, agus thubhairt e riu, O' ar son a tha sibh 'n 'ur codal? éiribh agus deanaibh urnuigh, chum nach tuit sibh ann am buaireadh. Agus an uair a bha e fathast a' labhairt, feuch, sluagh, agus dh' imich esan d' am b' ainm Iudas, aon de 'n dà fhear dheug, ròmpa, agus dhruid e ri Iosa chum a phògadh. Ach thubhairt Iosa ris, A Iudais, am bheil thu le pòig a' bràth Mhìc an duine? Agus an uair a chunnaic iadsan a bha mu 'thimchioll-san an ni a bha gu tachairt, thubhairt iad ris, A Thighearna, am buail sinn leis a' chlaidheamh? Agus bhual aon diubh seirbhiseach an àrd-Shagairt, agus ghearr e dheth a chluas dheas. Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, Fulaingibh gu so. Agus bhean e r'a chluais, agus shlànuich e i. An sin thubhairt Iosa ris na h-àrd-Shagartaibh agus ri ceannardaibh an teampull, agus ris na Seanairibh a thàinig d'a ionnsuidh, An d' thàinig sibh a mach le claidhibh agus le bataichibh, mar gu'm b' ann an aghaidh fir-reubainn? 'N uair a bha mi gach là maille ruibh 's an teampull, cha do shìn sibh a mach 'ur làmhan a' m' aghaidh : ach is i so 'ur n-uair-se, agus cumhachd an dorchadais. An sin rug iad air, agus thug iad leo e do thigh an àrd-Shagairt, agus lean Peadar am fad uaith e. Agus air dhoibh teine fhadadh ann am meadhon an talla, agus suidhe sìos maille ri 'chéile, shuidh Peadar 'n am meadhon. Ach chunnaic cailin àraidh e 'na shuidhe aig an teine, agus air dhi amharc gu geur air, thubhairt i, Bha 'm fear so mar an ceudna maille ris. Agus dh' àicheadh esan e, ag ràdh, A bhean, cha-n aithne dhomh e. Agus beagan 'n a dhéigh sin chunnaic neach

eile e, agus thubhairt e, Is ann diubh thusa mar an ceudna. Agus thubhairt Peadar, A dhuine, cha-n ann. Agus mu thimchoill àine aon uaire 'n a dhéigh sin, chòmhdhaich neach eile air, ag ràdh, Gu fìrinneach bha am fear so mar an ceudna maille ris; oir is Galiléach e. Agus thubhairt Peadar, A dhuine, cha-n aithne dhomh ciod a tha thu 'g ràdh. Agus air ball am feadh a bha e fathast a' labhairt, ghoir an coileach. Agus air tionndadh do'n Tighearna, dh' amhairc e air Peadar; agus chuimhnich Peadar focal an Tighearna, mar a thubhairt e ris, Mu'n goir an coileach, àicheadhaidh tu mi tri uairean. Agus chaidh Peadar a mach agus ghuil e gu goirt. Agus rinn na daoine a chum Iosa, fanoid air, 'g a bhualadh. Agus an uair a dh' fholuich iad a shùilean, bhual iad e 's an aghaidh, agus dh' fheòraich iad deth, ag ràdh, Dean fàidheadaireachd, cò e a bhual thu? Agus labhair iad mòran de nithibh eile gu toibheumach 'n a aghaidh. Agus an uair a bha an là air teachd, chruinnich seanadh an t-sluaigh, agus na h-ard-Shagairt, agus na Sgrìobhaichean 'an ceann a chéile, agus thug iad esan chum an comhairle, ag ràdh, An tusa Criosd? innis dhuinn. Agus thubhairt e riu, Ma dh' innseas mi dhuibh, cha chreid sibh. Agus ma dh' fheòraicheas mi ni air bith, cha toir sibh freagradh dhomh, agus cha leig sibh as mi. O'n àm so bithidh Mac an duine 'n a shuidhe air deas làimh cumhachd Dhé. An sin thubhairt iad uile, An tusa ma seadh Mac Dhé? Agus thubhairt e riu, Tha sibhse ag ràdh gur mi. Agus thubhairt iad, Ciod tuilleadh am feum a tha againn air fianuis? oir chuala sinn féin i as a bheil féin.

Diardaoin roimh 'n Chàisg.

An Litir. 1 Cor. xi. 17.

ANns an ni so a tha mi 'cur 'an céill duibh, cha mhòl mi sibh; do bhrìgh gu bheil sibh a' teachd 'an ceann a chéile cha-n ann chum an ni a's fearr, ach an ni a's miosa. Oir air tùs, 'n uair a tha sibh a' cruinneachadh 'an ceann a chéile 's an Eaglais, tha mi 'cluinntinn gu bheil roinnean 'n 'ur measg, agus tha mi 'an cuid 'g a chreidsinn. Oir is éigin saobh-chreidimh a bhì 'n 'ur measg, chum gu'n deanar follaiseach an dream a tha dearbhta, 'n 'ur measg. Uime sin an uair a thig sibh 'an ceann a

chéile do aon àite, cha-n e sin suipeir an Tighearn' itheadh : Oir ithidh gach aon air tùs a shuipeir féin : agus tha neach ocrach, agus neach eile air mhìsg. An e nach 'eil tighean agaibh chum itheadh agus òl annta? no am bheil sibh a' deanamh tàire air Eaglais Dhé, agus a' nàrachadh na muinntir aig nach 'eil? Ciod a their mi ruibh? am mol mi sibh anns a' chùis so? cha mhol : Oir fhuair mise o'n Tighearn an ni mar an ceudna a thug mi dhuibhse, gu'n do ghlac an Tighearn Iosa aran, anns an oidheche 's an do bhrathadh e; agus air tabhairt buidheachais, bhris se e, agus thubhairt e, Gabhaibh, ithibh, is e so mo chorp-sa, a tha air a bhriseadh air 'ur son-se: deanaibh so mar chuimhneachan ormsa. Agus air a' mhodh cheudna an cupan, an déigh na suipeir, ag ràdh, Is e an cupan so an coimheangal nuadh ann am fhuil-sa: deanaibh-se so, cia minic as a dh'òlas sibh e, mar chuimhneachan ormsa. Oir cia minic as a dh'itheas sibh an t-aran so, agus a dh'òlas sibh an cupan so, tha sibh a' foillseachadh bàis an Tighearna gus an tig e. Uime sin ge b'e neach a dh'itheas an t-aran so, agus a dh'òlas cupan so an Tighearna gu neo-iomchuidh, bithidh e ciontach de chorp agus a dh'fhuil an Tighearna. Ach ceasnuicheadh duine e féin, agus mar sin itheadh e de 'n aran so, agus òladh e de 'n chupan so. Oir ge b'e 'dh'itheas, agus a dh'òlas gu neo-iomchuidh, tha e 'g itheadh agus ag òl breitheanas dha féin, do bhrìgh nach 'eil e a' deanamh aithne air corp an Tighearna. Air a shon so tha mòran 'n 'ur measg lag agus tinn, agus tha mòran 'n an codal. Oir nan tugamaid breth oirnn féin, cha tugtadh breth oirnn. Ach an uair a bheirear breth oirnn, tha sinn' air ar smachdachadh leis an Tighearn, chum nach bitheamaid air ar dìteadh maille ris an t-saoghal. Uime sin, mo bhràithrean, 'n uair a thig sibh 'an ceann a chéile chum itheadh, fanaibh r'a chéile. Agus ma bhitheas ocras air aon neach, itheadh e aig an tigh; chum nach tig sibh 'an ceann a chéile gu breitheanas. Agus cuiridh mise gach ni eile 'an ordugh 'n uair a thig mi.

An Soisgent. N. Luc. xxiii. 1.

A Ir éirigh d'an cuideachd uile, thug iad e gu Pilat. Agus thòisich iad air a chasaid, ag ràdh, Fhuair sinn am fear so a' clonadh a' chinnich, agus a' bacadh cìs a thoirt do Cheasar, ag ràdh, gur e féin Crìosd an rìgh.

Agus dh' fheòraich Pilat deth, ag ràdh, An tusa Rìgh nan Iudhach? agus fhreagair esan agus thubhairt e, Tha thu 'g a ràdh. An sin thubhairt Pilat ris na h-àrd-shagartaibh, agus ris an t-sluagh, Cha-n 'eil mi 'faotainn coire air bith 's an duine so. Agus bha iadsan na bu ro dhéine, ag ràdh, Tha e 'buaireadh an t-sluaigh, a' teagasg troimh Iudea uile, a' tòiseachadh o Ghalile gus an t-àite so. 'N uair a chuala Pilat mu Ghalile, dh' fheòraich e am bu Ghaliléach an duine. Agus an uair a chual' e gu'm b'ann fo uachdaranachd Heroid a bha e, chuir se e gu Herod, a bha e féin ann an Jerusalem 's na làithibh sin. Agus an uair a chunnaic Herod Iosa, bha aoibhneas mòr air, oir bha déidh aige ré ùine fhada air esan fhaicinn, do bhrìgh gu'n cual' e mòran uime, agus bha dùil aige gu'm faicheadh e miorbhuil-éigin air a dheanamh leis. An sin dh' fheòraich e mòran de cheisdibh dheth; ach cha d' thug e freagradh sam bith dha. Agus sheas na h-àrd-shagairt, agus na sgrìobhaichean 'g a chasaid gu dian. Ach chuir Herod agus a luchd-cogaidh 'an neo-mheas e, agus rinn iad fanoid air, agus an déigh a sgeadachadh 'an eudach dealrach, chuir e air ais gu Pilat e. Agus rinneadh Pilat agus Herod 'n an cairdibh d'a chéile 's an là sin: oir bha iad roimhe sin 'an naimhdeas r'a chéile. Agus an uair a ghairm Pilat 'an ceann a chéile na h-àrd-shagairt, agus na h-uachdarain, agus an sluagh, thubhairt e riu, Thug sibh a' m' ionnsuidh-sa an duine so, mar neach a tha 'tionndadh an t-sluaigh a thaobh, agus, feuch, air dhomh a cheasnachadh ann 'ur làthair, cha d' fhuair mi coire air bith 's an duine so thaobh nan nithean sin mu 'm bheil sibh a' deanamh casaid air: No mar an ceudna Herod: oir chuir mi d'a ionnsuidh sibh, agus feuch, cha d' rinneadh ni air bith leis toiltinneach air bàs. Uime sin air dhomh-sa a smachdachadh, leigidh mi as e. Oir b' éigin da aon a leigeadh as doibh air an fhéill. Agus ghlaodh iad a mach a dh' aon ghuth, ag ràdh, Beir uainn am fear so, agus leig air a chomas duinn Barabas: (Neach air son ceannairc àraidh a rinneadh anns a' bhaile, agus air son mortaidh a thilgeadh 'am prìosan). Air an aobhar sin labhair Pilat riu a ris, air dha 'bhi toileach Iosa a chur fa sgaoil. Ach ghlaodh iadsan, ag ràdh, Ceus e, ceus e. Agus thubhairt e riu an treas uair, C'ar son, ciod an cron a rinn e? cha d' fhuair mise cùis bhàis

air bith ann : uime sin an déigh dhomh a smachdachadh leigidh mi as e. Agus luidh iadsan air le guthaibh mòra, ag iarraidh esan a cheusadh: Agus bhuaidhaich an guthan-san, agus guthan nan àrd-shagart. Agus thug Pilat breth, gu 'n deantadh na dh' iarr iad. Agus leig e mach dhoibh esan a thilgeadh 'am prìosan air son ceannairc agus mortaidh, an neach a dh' iarr iad ; ach thug e thairis Iosa d' an toil. Agus an tràth 'thug iad leo e, rug iad air Simon, duine àraidh o Chirene, a bha 'teachd o'n dùthaich, agus chuir iad an crann-ceusaidh air, g'a ghiùlan an déigh Iosa. Agus lean cuideachd mhòr e de'n t-sluagh, agus de mhnàibh, a bha mar an ceudna ri bròn agus 'g a chaoineadh-san. Ach air tionndadh do Iosa ri, thubhairt e, A nigheana Ierusalem, na guilibh air mo shonsa, ach guilibh air 'ur son féin, agus air son 'ur cloinne. Oir feuch, tha na làithean a' teachd, anns an abair iad, Is beannaichte na mnathan neo-thorrach, agus na bronna nach do ghiùlan clann, agus na ciocha nach d' thug bainne. An sin tòisichidh iad air a ràdh ris na beanntaibh, Tuitibh oirne; agus ris na cnocuibh, Folaichibh sinn. Oir ma ni iad na nithean so ris a' chrann ùr, ciod a ni iad ris a' chrionaich? Agus thugadh mar an ceudna dithis eile a bha 'n an luchd-droch-bheirt chum bhi air an ceusadh maille ris. Agus an uair a thàinig iad do'n àite d'an goirear Calbhari, an sin cheus iad e féin; agus na droch dhaoine, fear dhiubh air a làimh dheis, agus am fear eile air a làimh chl. An sin thubhairt Iosa, Athair, maith dhoibh, oir cha-n 'eil fhios aca ciod a tha iad a' deanamh. Agus roinn iad 'endach, agus thig iad crannchur air. Agus sheas an sluagh ag amharc; agus rinn na h-uachdarain fanoid air maille riusan, ag ràdh, Shaor e daoine eile, saoradh se e féin, ma 's e so Criosd aon taghta Dhé. Agus rinn na saighdearan mar an ceudna fanoid air, a' teachd d'a ionnsuidh, agus a' tairgseadh fion geur dha, agus ag ràdh, Ma 's tu rìgh nan Iudhach, teasaig thu féin. Agus bha sgrìobhadh mar an ceudna air a sgrìobhadh os a cheann ann an litricheibh Gréigis, agus Laidin, agus Eabhra, IS E SO RIGH NAN IUDHACH. Agus thug aon de na droch dhacinibh, a chrochadh, toibheum dha, ag ràdh, Ma 's tu Criosd, saor thu féin agus sinne. Ach fhreagair am fear eile, agus chrionaich se e, ag ràdh, Nach 'eil eagal Dhé ort, agus gu

bheil thu fo 'n aon diteadh ris? Agus sinne da rìreadh 'an ceartas; oir tha sinn a' faotainn nan nithean sin a thoil ar gnìomharan, ach cha d' rinn an duine so crou air bith. Agus thubhairt e ri Iosa, A Thighearna, cuimhnich ormsa 'n uair a thig thu do d' rìoghachd. Agus thubhairt Iosa ris, Gu deimhin tha mi ag ràdh riut, Gu'm bi thu maille riumsa an diugh ann am pàrras. Agus bha e mu thim-chioll na seathamh uaire. Agus bha dorchadas air an talamh uile, gus an naothamh uair. Agus dhorchaidheadh a' ghrian, agus reubadh brat-roinn an teampuill 'n a mheadhon. Agus an uair a ghlaodh Iosa le guth mòr, thubhairt e, Athair, tha mi 'tiomnadh mo spioraid a' d' làmhan-sa: agus an uair a thubhairt e so, thug e suas an deò. A nis an uair a chunnaic an ceannard-ceud an ni a rinneadh, thug e glòir do Dhia, ag ràdh, Gu firinneach b' ionracan an duine so. Agus an sluagh uile a chruinnich dh' ionnsuidh an t-seallaidh sin, an uair a chunnaic iad na nithean a rinneadh, phill iad air an ais, a' bualadh an uchd. Agus sheas a luchd-eòlais uile, agus na mnathan a lean e o Ghalile, am fad as, ag amharc air na nithibh sin.

Na Guidhean.

A Dhé Uile-chumhachdaich, tha sinn a' guidhe ort thu 'choimhead gu gràsail air do theaghlach so, air son an robh ar Tighearn Iosa Criosd dednach a bhi air a bhrath, agus a bhi air a thoirt suas do làmhan dhaoine aingidh, agus a dh' fhulang bàis air a chrann-cheusaidh, a tha nis beò agus a' riaghladh maille riutsa agus ris an Spiorad naomh, sior aon Dia, saoghal gun chrìoch. Amen.

A Dhé Uile-chumhachdaich agus shìor-mhaireannaich, is ann le d' Spiorad-sa a tha corp iomlan na h-Eaglais air a riaghladh agus air a naomhachadh; Gabh ar n-athchuingean agus ar n-urnuigean a tha sinn a' tairgse ann ad làthair air son uile inbhean dhaoine ann ad Eaglais naoimh, a chum gu'n deanadh gach ball dhì 'n a ghairm agus 'n a dhreuchd, seirbhis fhìrinneach agus dhiadhaidh dhuit; trid ar Tighearna agus ar Slànuidhir Iosa Criosd. Amen.

O 'Dhé thròcairich, a rinn na h-uile dhaoine, agus leis nach fuathach ni air bith a rinn thu, agus leis nach miann bàs peacaich, ach leis an fhèarr e 'bhi air 'iompachach agus a bhi beò, Dean tròcair air na h-uile Iudhaich, Thurcaich, Mhi-chreidmich, agus Shaobh-chreidmich, agus thoir uapa gach uile aineolas, chruas cridhe, agus tàir air d' fhocal; agus mar so thoir dhachaidh iad, a Thighearna bheannaichte, gu d' thread, a chum gu 'm bi iad air an sàbhaladh 'am measg iarraid nam fìor Israel-each, agus air an deanamh 'n an aon treud fo aon bhuachaille, Iosa Crìosd ar Tighearna, a tha beò agus a' riaghladh maille riutsa agus ris an Spiorad naomh, aon Dia, saoghal gun chrìoch. *Amen.*

An Litir. Eabh. x. 1.

A Ir bhi aig an lagh sgàile nithean maithe ri teachd, agus cha-n e fìor-choslas nan nithean fèin, cha-n 'eil e comasach dha an dream a thig d'a ionnsuidh a chaoidh a dheanamh coimhlionta leis na h-ìobairtibh sin, a bha iad a' toirt suas o bhliadhna gu bliadhna a ghnàth: oir an sin nach sguireadh iad de bhi 'g an toirt suas? do bhrìgh nach bitheadh aig luchd-deanamh na naomh-sheirbhìs tuilleadh coguis air bith peacaidh, air dhoibh a bhi aon uair air an glanadh. Ach anns na h-ìobairtibh sin nith-eair ath-chuimhneachadh air na peacaidhibh gach bliadhna. Oir cha-n 'eil e'n comas gu'n tugadh fuil tharbh agus ghabhar peacaidhean air falbh: Uime sin a' teachd dha do 'n t-saoghal, tha e ag ràdh, Ìobairt agus tabhartas cha b' àill leat, ach dh'ùllaich thu corp dhomb-sa: Ann an ìobairtibh-loisgte, agus ann an ìobairtibh air son peacaidh cha robh tlachd agad: An sin thubhairt mise, Feuch, tha mi a' teachd (ann an ròla an leabhair tha sud sgrìobhta orm) chum do thoil-sa a dheanamh, O 'Dhé. Air dha a ràdh roimh sin, Ìobairt agus tabhartas, agus ìobairtean-loisgte, agus ìobairt air son peacaidh cha b' àill leat, agus cha robh do thlachd annata, a tha air an toirt suas a rèir an lagha: An sin thubhairt e, Feuch, tha mi a' teachd a dheanamh do thoil-sa O 'Dhé. Tha e 'cur air cùl a' cheud ni, chum gu'n daingnich e an dara ni. Leis an toil so tha sinne air ar naomhachadh, tre toirt suas cuirp Iosa Crìosd aon uair. Agus tha gach uile shagart a' seasamh gach là a' frithealadh, agus a' toirt suas nan ìobairt

cheudna gu minic, nithean do nach 'eil e'n comas a chaoidh peacaidhean a thoirt air falbh. Ach an duine so an déigh dha aon ìobairt a thoirt suas air son peacaidh, shuidh e a chaoidh tuilleadh air deas làimh Dhé; a' feitheamh o sin suas gus an cuirear a naimhdean 'n an stòl-chos fo 'chosaibh. Oir le aon ìobairt rinn e chaoidh foirfe iadsan a tha air an naomhachadh: Agus tha an Spiorad naomh mar an ceudna a' deanamh fianuis dhuinne air na nithibh so: Oir an déigh dha 'ràdh roimh, Is e so an coimhcheangal a ni mi riu an déigh nan làithean ud, tha an Tighearna ag ràdh, Cuiridh mi mo reachdan 'nan cridhe, agus sgrìobhaidh mi iad air an inntinn; agus am peacaidhean agus an euceartan cha chuimhnich mi na's mò. A nis, far am bheil maitheanas nan nithean so, cha-n 'eil tabhartas air son peacaidh ann na's mò. Uime sin, a bhràithrean, do bhrìgh gu bheil dànachd againn chum dol a steach do 'n ionad a's naoimhe tre fhuil Iosa, air slighe nuaidh agus bheò, a choisrig e dhuinne, tre'n roinn-bhrat, sin r'a ràdh, tre 'fheòil fèin: Agus do bhrìgh gu bheil againn àrd-Shagart os ceann tighe Dhé; thigemaid am fagus le cridhe fìor, ann an làn dearbh-bheachd a' chreidimh, le ar cridheachaibh air an crath-ghlanadh o dhroch coguis, agus le ar cuirp air an nigheadh le h-uisge glan. Cumamaid gu daingean aidmheil ar dòchais gun chlaonadh: (oir is fìrinneach an tì a gheall.) Agus thugamaid an aire d'a chèile chum ar brosnachadh gu gràdh, agus gu deadh oibrìbh; gun bhi 'leigeadh dhinn sinn fèin a chruinneachadh 'an ceann a chèile, mar is gnàth le dream àraidh; ach a' comhairleachadh a chèile: agus gu ma mòid a ni sinn so, gu bheil sibh a' faicinn an là a' tarruing am fagus.

An Soisgeul. N. Eoin xix. 1.

A Ir an aobhar sin ghlac Pilat Iosa, agus sgiùrs se e. Agus dh'fhìgh na saighdearan crùn droighinn, agus chuir iad air a cheann e, agus chuir iad falluinn phurpur uime, agus thubhairt iad, Fàilte ort, a rìgh nan Iudhach: Agus bhuail iad le'm basaibh e. An sin chaidh Pilat a mach a rìs, agus thubhairt e riu, Feuch, tha mise 'g a thoirt a mach do 'ur n-ionnsuidh, chum gu'm bi fios agaibh nach 'eil mise 'faotainn coire sam bith ann. An sin thàinig Iosa mach, agus an crùn droighinn air, agus an fhalluinn phur-

puir uime. Agus thubhairt Pilat riu, Feuch an duine. Uime sin, an uair a chunnaic na h-àrd-Shagairt agus na maoir e, ghlaodh iad, ag ràdh, Ceus e, ceus e. Thubhairt Pilat riu, Gabhaibh-se e, agus ceusaibh e: oir cha-n'eil mise a' faotainn coire sam bith ann. Fhreagair na h-Iudhaich e, Tha lagh againne, agus a réir ar lagha-ne, is còir a chur gu bàs, air son gu'n d'rinn e Mac Dhé dheth féin. Uime sin an uair a chuala Pilat a' chainnt sin, bu mhòid a bha dh'eagal air; agus chaidh e steach a ris do àit a' bhreitheanais, agus thubhairt e ri Iosa, Cia as duit? Ach cha d'thug Iosa freagradh air. An sin thubhairt Pilat ris, Nach labhair thu riumsa? nach 'eil fhios agad, gu bheil cumhachd agam-sa do cheusadh, agus gu bheil cumhachd agam do chur fa sgaoil? Fhreagair Iosa, Cha bhitheadh cumhachd air bith agad a'm' aghaidh sa, mur tugtadh dhuit o'n àird e: air an aobhar sin an ti a thug mise thairis dhuit, tha aige-san am peacadh a's mò. Agus o sin suas dh'iarr Pilat a chur fa sgaoil: ach ghlaodh na h-Iudhaich, ag ràdh, Ma leigeas tu am fear so fa sgaoil, cha charaid do Cheasar thu: Ge b'e neach a tha 'g a dheanamh féin 'n a rìgh, tha e labhairt an aghaidh Cheasair. Uime sin an uair a chuala Pilat a' chainnt sin, thug e mach Iosa, agus shuidh e air a' chaithir-bhreitheanais, anns an ionad ris an abrar an Leac-ùrlar, ach anns an Eabhra, Gabata. Agus b'e là-ulluchaidh na càisge e, agus mu thimchioll na seathamh uaire: agus thubhairt e ris na h-Iudhaich, Feuch 'ur rìgh. Ach ghlaodh iadsan a mach, Beir uainn, beir uainn, ceus e. Thubhairt Pilat riu, An ceus mi 'ur rìgh? Fhreagair na h-àrd-shagairt, Cha-n'eil rìgh againne ach Ceasar. An sin air an aobhar sin thug e thairis dhoibh e gu 'bhi air a cheusadh; agus ghlac iad Iosa, agus thug iad leo e. Agus chaidh e mach, a' giùlan a chroinn-cheusaidh, do'n ionad d'an goirear àit a' chlaiginn d'an ainm 's an Eabhra, Golgota: An sin cheus iad e, agus dithis eile maille ris, fear air gach taobh, agus Iosa 's a' mheadhon. Agus sgrìobh Pilat mar an ceudna tiodal, agus chuir e air a' chrann-cheusaidh e. Agus b'e an sgrìobhadh, IOSA O NASARET RÌGH NAN IUDHACH. Uime sin leugh mòran de na h-Iudhaich an tiodal so: oir bha-n t-àit anns an do cheusadh Iosa fagus do 'n bhaile: agus bha an sgrìobhadh 'an Eabhra, 'an Gréigis, agus 'an Laidin. An

sin thubhairt àrd-shagairt nan Iudhach ri Pilat, Na sgrìobh, Rìgh nan Iudhach; ach gu'n dubhairt e féin, Is mi rìgh nan Iudhach. Fhreagair Pilat, An nì a sgrìobh mi, sgrìobh mi e. An sin an uair a cheus na saighdearan Iosa, ghlac iad a thrusgan, (agus rinn iad ceithir earrannan dheth, earrann do gach saighdear) agus a chòta mar an ceudna: agus bha'n còta gun fhuaisgeal, air 'fhisgeadh o 'bhràigh sìos gu h-ionlan. Thubhairt iad uime sin eatorra féin, Na reubamaid e, ach tilgeamaid croinn air, cò aig a bhitheas e: chum gu'n coimhliontadh an Sgrìobtuir, a tha 'g ràdh, Roinn iad mo thrusgan eatorra, agus thilg iad croinn air mo bhrat. Air an aobhar sin rinn na saighdearan na nithean so. A nis sheas làimh ri crann-cheusaidh Iosa, a mhàthair agus piuthar a mhàthar, Muire bean Chleophais, agus Muire Magdalen. Uime sin an uair a chunnaic Iosa a mhàthair, agus an deisciobul a b'ionmhuinn leis, 'n a sheasamh a làthair, thubhairt e r'a mhàthair, A bhean, feuch do mhac. An sin thubhairt e ris an deisciobul, Feuch do mhàthair. Agus o'n àm sin a mach thug an deisciobul sin leis i d'a thigh féin. An dèigh so, air do Iosa fios a bhi aige gu'n robh na h-uile nithean a nis air an crìochnachadh, chum gu'n coimhliontadh an Sgrìobtuir, thubhairt e, Tha tart orm. A nis bha an sin soitheach làn a dh' fhion géur: agus air dhoibh-san spong a lionadh de 'n fhìon gheur, agus a chur air hlosop, shìn iad chum a bheoil e. An sin an uair a ghabh Iosa am fion geur, thubhairt e, Tha e crìochnaichte: agus air cromadh a chinn da, thug e suas a spiorad. An sin chum nach fanadh na cuirp air a' chrann-cheusaidh air an t-sàbaid, a chionn gu'm b'e là an ulluchaidh a bha ann (oir bu là mòr an là sàbaid sin) dh'iarr na h-Iudhaich air Pilat gu'n rachadh an luirgnean a bhriseadh, agus gu'n tugtadh air falbh iad. An sin thàinig na saighdearan, agus bhris iad luirgnean a' cheud fhìr, agus luirgnean an fhìr eile a cheusadh maille ris. Ach air dhoibh teachd chum Iosa, an uair a chunnaic iad gu'n robh e cheana marbh, cha do bhris iad a luirgne-san. Ach lot fear de na saighdearaibh a thaobh le sleagh, agus air ball thàinig a mach fuil agus uisge. Agus thug an ti a chunnaic sin fianuis, agus tha 'fhianuis fìrinneach: agus tha fhios aige gu bheil e 'labhairt na fìrinn, chum gu'n creideadh sibhse. Oir rinneadh na nithean so chum gu'n coimhliontadh an

Sgrìobtuir, Cha bhrisear cnàimh dheth. Agus a rìs, tha Sgrìobtuir eile ag ràdh, Amhaircidh iad airsan, a lot iad.

Am Feasgar roimh 'n Chàisg.

An Guidhe.

DEònaich, O 'Thighearna, ionann 's mar a tha sinn air ar baisteadh chum bàis do Mhic bheannaichte ar Slànuidhir Iosa Criosd; mar sin le 'bhi slor chlaoidh ar n-anamhiannan truailidh, gu'm bi sinn air ar n-adhlacadh maille ris, agus gu'n téid sinn trid na h-uaighe, agus geata a' bhàis gu 'r n-aiseirigh aoibhneach, air son deadh-thoilteanais do mhic a bhàsaich, agus a dh'adhlaicheadh agus a dh' éirich a rìs air ar son, Iosa Criosd ar Tighearna Amen.

An Litir. 1 N. Pead. iii. 17.

IS fearr, ma's e sin toil Dhé, sibh a dh'fhulang air son maith a dheanamh, na air son ole a dheanamh. Oir dh'fhuing Criosd féin aon uair air son pheacaidhean, am firean air son nan neo-fhìrean; (chum gu'n tugadh e sinne gu Dia) air dha 'bhi air a chur gu bàs 's an fheòil, ach air a bheothachadh tre an Spiorad: Leis an deachaidh e mar an ceudna, agus an do shearmonaich e do na spioradaibh ann am prìosan; a bha o shean eas-ùmhail, 'n uair a dh'fheith fad-fhulangas Dhé aon uair ann an làithibh Noah, am feadh a bha àirc 'g a h-ulluchadh; anns an robh beagan, sin r'a ràdh, ochd anaman, air an tèarnadh tre uisge. Tha am baisteadh, mar shamhlachas a tha 'comh-fhreagrachd dha so, (cha-n e cur dhinn sal na feòla, ach freagrachd deadh choguis thaobh Dhé) nis 'g ar tèarnadh-ne, tre aiseirigh Iosa Criosd: Neach air dha dol gu nèamh, a tha air deas làimh Dhé, air do ainglibh, agus do uachdranachdaibh, agus do chumhachdaibh 'bhi air an cur fo 'cheannsal-san.

An Soisgeul. N. Mata xxvii. 57.

AIr teachd do'n fheasgar, thàinig duine saoihbhir o Arimatea, d'am b'ainm Ioseph, a bha e féin 'n a dheisciobul aig Iosa mar an ceudna. Chaidh esan gu Pilat, agus dh'iarr e corp Iosa. An sin dh'aitn Pilat an corp a thabhairt da. Agus ghlac Ioseph an corp, agus phaisg

e ann an lion-eudach fìor-ghlan e, agus chuir se e 'n a uaigh nuaidh féin, a chladhaich e ann an carraig: agus charuich e clach mhòr gu doras na h-uaighe, agus dh'imich e roimhe. Agus bha Muire Magdalen, agus a' Mhuire eile, 'n an suidhe fa chomhair na h-uaighe. A nis air an là màireach, an là 'n déigh an ulluchaidh, chruinnicheadh na h-àrd-shagairt agus na Phairisich gu Pilat, ag ràdh, A thighearna, is cuimhne leinn an uair a bha am mealltair ud fathast beò, gu'n dubhairt e, Eiridh mi an déigh thri làithean. Orduich uime sin an uaigh a bhi air a coimhead gu cinnteach gus an treas là, air eagal gu'n tig a dheisciobuil 's an oidhche agus gu'n goid iad leo e, agus gu'n abair iad ris an t-sluagh, Dh'éirich e o na mairbh: agus mar sin bithidh am mearachd deireannach na's miosa na 'n ceud mhearachd. Thubhairt Pilat riu, Tha faire agaibh, imichibh, deanaibh an uaigh cho tèaruinte 's is aithne dhuibh. Agus dh'imich iad agus rinn iad an uaigh cinnteach, a' cur seula air a' chloich, maille ri faire.

LA CAISGE.

Aig Urnuigh Mhaidne, 'an àite na Sailme O thigibh seinneamaid &c., seinnear no theirear na Laoidhean so.

1 Cor. v. 7.

THa Criosd ar n-uan-càisge air iobradh air ar son: uime sin cumamaid an fhéill. Na b'ann le seann taois ghoirt, no le taois ghoirt a' mhì-ruin agus an uilc: ach le aran neo-ghoirtichte an treibhdhireis agus na firinn.

Rom. vi. 9.

AIr do Chriosd éirigh o na mairbh cha bhàsaich e na's mò: cha-n'eil tighearnas aig a' bhàs na's mò air. Oir a' mheud 's gu'n d'fhuir e bàs, is ann do'n pheacadh a fhuir e bàs aon uair a mhàin: ach a' mheud 's gu bheil e beò, is ann do Dhia a tha e beò. Mar sin mar an ceudna measaibh-se gu bheil sibh féin gu deimhin marbh do'n pheacadh: ach beò do Dhia tre Iosa Criosd ar Tighearn

1 Cor. xv. 20.

THa Criosd air éirigh o na mairbh: agus rinneadh dheth an ceud thoradh dhiubh-san a choidil. Oir mar is ann tre dhuine thàinig am bàs: is ann tre dhuine

thig aiseirigh nam marbh mar an ceudna. Oir mar ann an Adhamh a tha na h-uile a' faghail a' bhàis, is amhail sin mar an ceudna a nithear na h-uile beò ann an Crìosd.

Glòir do'n Athair, agus do'n Mhac : agus do'n Spiorad naomh.

Freagairt.

Mar a bha air tùs, a tha nis agus a bhitheas gu bràth saoghal gun chrìoch. *Amen.*

An Guidhe.

A Dhé Uile-chumhachdaich, tre d' aon-ghin Mhic Iosa Crìosd a thug buaidh air a' bhàs, agus a dh'fhosgail dhuinne geata na beatha maireannaich; Mar a tha do ghràs sònraichte 'g ar treòrachadh, leis am bheil thu a' cur deadh iarrtuis 'n ar n-inntinnibh; mar sin tha sinn gu h-ùmhail a' guidhe ort, le d' shìor chòmhnadh gu'n toir sinn iad gu deadh éifeachd, trid Iosa Crìosd ar Tighearna, a tha beò agus a' riaghladh maille riutsa, agus ris an Spiorad naomh sìor aon Dia, saoghal gun chrìoch. *Amen.*

An Litir. Col. iii. 1.

Uime sin ma dh' éirich sibh maille ri Crìosd iarraibh na nithean a tha shuas, far am bheil Crìosd 'n a shuidhe aig deas làimh Dhé. Suidhichibh 'ur n-aighe air na nithibh a tha shuas, agus cha-n ann air na nithibh a tha air an talamh: Oir tha sibh marbh agus tha 'ur beatha folaichte maille ri Crìosd ann an Dia. 'N uair a dh' fhoillsichear Crìosd, neach a's e na beatha-ne, an sin bithidh sibhse mar an ceudna air 'ur foillseachadh maille ris ann an glòir. Uime sin claidhibh 'ur buill a tha air an talamh; striopachas, neach ghloine, fonn-collaidh, ana-miannan, agus sannt, na nithean a' dolhol-aoradh: Nithean air son am bheil fearg Dhé a' teachd air cloinn na h-eas-ùmhachd. Anns an roidh sibhse mar an ceudna a' gluasad uair-éigin 'n uair a bha sibh a' caitheamh 'ur beatha annta.

An Soisgeul. N. Eoin xx. 1.

Air a' cheud là de 'n t-seachduin thàinig Mairi Magdalen gu moch, agus an dorchadas fathast ann, chum na h-uaighe, agus chunnaic i a' chlach air a togail o'n uaigh. Ruith i an sin agus thàinig i gu Simon Peadar, agus gus an deisciobul eile a b' ionmhuinn

Iosa, agus thubhairt i riu, Thug iad leo an Tighearna as an uaigh, agus cha-n 'eil fhios againn c' àit an do chuir iad e. Uime sin chaidh Peadar a mach, agus an deisciobul sin eile, agus thàinig iad chum na h-uaighe. Agus ruith iad 'n an dithis cuideachd, agus ruith an deisciobul eile na bu luaithe na Peadar, agus thàinig e air tùs chum na h-uaighe; agus air cromadh sìos da, chunnaic e 'n lion-eudach 'n a luidhe, gidheadh cha deachaidh e steach. An sin thàinig Simon Peadar 'g a leantuinn, agus chaidh e steach do'n uaigh, agus chunnaic e 'n lion-eudach 'n a luidhe; agus an neapaicin a bha m'a cheann, cha-n ann 'n a luidhe maille ris an lion-eudach, ach air leth air a filleadh ann an aon àit. An sin chaidh a steach mar an ceudna an deisciobul sin eile a thàinig air tùs chum na h-uaighe, agus chunnaic agus chreid e. Oir cha do thuig iad fathast an Sgrìobtuir, gu'm b' éigin gu'n éireadh esan a ris o na mairbh. An sin dh' imich na deisciobuil a ris chum an cuideachd féin.

Di-luain ann an Seachduin na Càisge.

An Guidhe.

A Dhé Uile-chumhachdaich, tre d' aon-ghin Mhic Iosa Crìosd, a thug buaidh air a' bhàs, agus a dh'fhosgail dhuinne geata na beatha maireannaich; Mar a tha do ghràs sònraichte 'g ar treòrachadh, leis am bheil thu a' cur deadh iarrtuis 'n ar n-inntinnibh, mar sin tha sinn gu h-ùmhail a' guidhe ort le d' shìor chòmhnadh gu'n toir sinn iad gu deadh éifeachd, trid Iosa Crìosd ar Tighearna, a tha beò agus a' riaghladh maille riutsa, agus ris an Spiorad naomh sìor aon Dia, saoghal gun chrìoch. *Amen.*

Air son na Litreach. Gnìomh. x. 34.

DH' fhosgail Peadar a bheil, agus thubhairt e, gu firinneach tha mi 'g aithneachadh nach 'eil Dia ag amharc air pearsaibh seach a chèile; ach anns gach uile chinneach tha an neach air am bheil 'eagal-san, agus a tha 'g oibreachadh fireantachd, taitneach dha. Am focal a chuir Dia gu cloinn Israeil, a' searmonachadh sìthe tre Iosa Crìosd (neach a's e Tighearna nan uile), Am focal sin is aithne dhuibh, a sgaoileadh air feadh tìre Iudea uile, agus a thòisich o Ghalile, an déigh a' bhaistidh a shear-

monaich Eoin : Cionnus a dh'ung Dia Iosa o Nasaret leis an Spiorad naomh, agus le cumhachd, neach a chaidh mu'n cuairt a' deanamh maith, agus a' slànuchadh nan uile a bha air an sàruchadh leis an diabhal : oir bha Dia maille ris. Agus tha sinne 'n ar fianuisibh air na h-uile nithibh a rinn e, araon ann an tìr nan Iudhach, agus ann an Ierusalem, neach a mharbh iad 'g a chrochadh air crann : Esan thog Dia suas air an treas là, agus nochd se e gu follaiseach ; cha-n ann do'n t-sluagh uile, ach do fhianuisibh a thaghadh le Dia roimh-làimh, eadhon dhuinne, a dh'ith agus a dh'òl maille ris an déigh dha éirigh o na mairbh. Agus dh'àithn e dhuinne searmonachadh do'n t-sluagh, agus fianuis a dheanamh gur esan a dh'orduicheadh le Dia 'n a bhreitheamh air bheòthaibh agus air mhairbh. Dhàsan tha na fàidhean uile a' toirt fianuis, gu'm faigh gach neach a chreideas ann, matheanas 'n am peacaidhibh, tre 'Ainm-san.

An Soisgeul. N. Luc. xxiv. 13.

FEuch bha dithis d' a dheisciobluibh a' dol air an là sin féin gu baile d'am b'ainm Emaus, a bha trífichead stàid o Ierusalem. Agus bha iad a' labhairt eatorra féin mu thimchioll nan nithean ud uile a thachair. Agus an uair a bha iad a' còmhradh, agus a' co-reusachadh, thàinig Iosa e féin am fagus, agus dh'imich e maille riu. Ach bha'n sùilean air an cumail, air chor as nach d'aithnich iad e. Agus thubhairt e riu, Ciod e an còmhradh so a tha agaibh eadaraibh féin, am feadh a tha sibh ag imeachd agus sibh dubhach? Agus fhreagair fear diubb, d'am b'ainm Cleopas, agus thubhairt e ris, Am bheil thusa a mhàin a'd' choigreach ann an Ierusalem, agus gun fhios agad air na nithibh a rinneadh innte anna na làithibh so? Agus thubhairt e riu, Ciod na nithean? Agus thubhairt iadsan ris, Na nithean a thaobh Iosa o Nasaret, a bha 'n a fhàidh cumhachdach ann an gnìomh agus ann am focal, 'am fianuis Dhé agus an t-sluaigh uile. Agus cionnus a thug na h-àrd-shagairt, agus ar n-uachd-arain thairis chum dìtidh bàis e, agus a cheus iad e. Ach bha dhùil againne gu'm b'esan an tì, a bha gu Israel a shaoradh; agus a thuilleadh air so uile, is e 'n diugh an treas là o rinneadh na nithean so. Agus mar an ceudna, chuir mnathan àraidh dhinn féin, a chaidh gu moch a

dh'ionnsuidh na h-uaigne, mòr-ìoghnadh oirnn; agus an uair nach d'fhuair iad a chorp, thàinig iad, ag ràdh, gu'm fac iad sealladh de ainglibh, a thubhairt gu bheil e beò. Agus chaidh dream àraidh dhiubhsan a bha maille ruinn féin, chum na h-uaigne, agus fhuair iad eadhon mar a thubhairt na mnathan; ach cha-n fhac iad esan. An sin thubhairt e riu, O dhaoine amaideach, agus mall-chridh-each a chreidsinn nan nithe sin uile a labhair na fàidhean: nach b'éigin do Chrìosd na nithe so fhulang, agus dol a steach d'a ghòir? Agus air dha tòiseachadh o Mhuais, agus o na fàidhibh uile, dh'eadar-mhìnich e dhoibh anns na Sgriobtuiribh uile, na nithe m'a thimchioll féin. Agus dhruid iad ris a' bhaile, d'an robh iad a' dol; agus leig esan air gu'n rachadh e na b'fhaide. Ach cho-éignich iadsan e, ag ràdh, Fan maille ruinne, oir tha e dlùth do'n fheasgar, agus tha deireadh an là ann: agus chaidh e steach a dh'fhuireach maille riu. Agus an uair a shuidh e gu biadh maille riu, air dha aran a ghlacadh, bheannach se e, agus bhris se e, agus thug e dhoibh e. Agus dh'fhosgadh an sùilean, agus dh'aithnich iad e, agus chaidh e as an t-sealladh. Agus thubhairt iad r'a chéile, Nach robh ar cridhe a' lasadh annainn, am feadh a bha e a' labhairt ruinn air an t-slighe, agus an uair a dh'fhosgail e dhuinn na Sgriobtuirean? Agus dh'éirich iad air an uair sin féin, agus phill iad gu Ierusalem, agus fhuair iad an t-aon fhear deug cruinn 'an ceann a chéile, agus an dream a bha maille riu, ag ràdh, Dh'éirich an Tighearn da rìreadh, agus chunnacas le Simon e. Agus dh'innis iad na nithean a rinneadh air an t-slighe, agus mar a dh'aithnicheadh leo e ann am briseadh an arain.

Di-mairt ann an Seachdoin na Càisge.

An Guidhe.

ADhé Uile-chumhachdaich, tre d' aon-ghin Mhic Iosa Chrìosd, a thug buaidh air a' bhàs, agus a dh'fhosgail dhuinne geata na beatha maireannaich; Mar a tha do ghràs sònraichte 'g ar treòrachadh, leis am bheil thu a' cur deadh iarrtuis 'n ar n-inntinnibh, mar sin tha sinn gu h-ùmhail a' guidhe ort le d' shìor chòmhndadh gu'n toir sinn iad gu deadh éifeachd, trid Iosa Chrìosd ar Tighearna a tha beò agus a' riaghladh maille riutsa, agus

ris an Spiorad naomh, slor aon Dia saoghal gun chrìoch.
Amen.

Air son na Litreach. Gnìomh. xiii. 26.

FHeara, agus a bhràithre, a chlann fine Abraham, agus a' mheud agaibh 's air am bheil eagal Dhé, is ann do 'ur n-ionnsuidh-se a chuireadh focal na slàinte so. Oir iadsan a tha 'chòmhnuidh ann an Ierusalem, agus an uachdarain, air dhoibh 'bhi aineolach airsan, agus air foclaibh nam fàidhean a tha air an leughadh gach sàbaid, le esan a dh'iteadh choimhlon siad iad. Agus ged nach d'fhuair iad coire bàis air bith ann, dh'iarr iad air Pilat gu'n cuirteadh esan gu bàs. Agus an uair a choimhlon iad na h-uile nithean a bha sgrìobhta mu 'thimchioll, thug iad a nuas o'n chrann e, agus chuir iad ann an uaigh e. Ach thog Dia suas o na mairbh e: Agus chunnacas e rè mòran làithean leo-san a chaidh suas maille ris o Ghalilé gu Ierusalem, dream a tha 'n am fianuisibh dhà-san do'n t-sluagh. Agus tha sinne a' soisgeulachadh dhuibh-se a' gheallaidh, a rinneadh do na h-aithricheibh, gu'n do choimhlon Dia so dhuinne an clann, air dha Iosa 'thogail suas, mar tha e sgrìobhta mar an ceudna 's an dara salm, Is tu mo Mhac-sa, an diugh ghin mi thu. Agus mar dhearbhadh gu'n do thog e suas e o na mairbh, gun e a philltinn air ais tuilleadh chum truailidheachd, thubhairt e mar so, Bheir mise dhuibh tròcairean cinnteach Dhaibhidh. Uime sin thubhairt e mar an ceudna ann an salm eile, Cha-n fhuing thu do d' aon naomh gu'm faic e truailidheachd. Oir an déigh do Dhaibhidh a ghinealach féin a riarachadh a réir toile Dhé, choidil e, agus chuireadh e chum 'aithrichean, agus chunnaic e truailidheachd: Uime sin bitheadh fhios agaibh-se, fheara, agus a bhràithre, gur ann tre'n duine so tha maiteanas pheacaidhean air a shearmonachadh dhuibh: Agus trid-san tha gach neach a chreideas air a shaoradh o na h-uile nithibh, o nach robh e'n comas duibh a bhith air 'ur saoradh le lagh Mhaois. Thugaibh aire uime sin, nach tig oirbh an ni a tha air a ràdh anns na fàidhibh; Feuchaibh, a luchd-tarcuis, agus gabhaibh iongantas, agus rachadh as duibh: oir oibrichidh mise obair ann 'ur làithibh-sa, obair nach creid sibh idir, ged 'chuireadh duine 'an céill duibh e.

An Soisgeul. N. Luc. xxiv. 36.

SHeas Iosa féin 'n am meadhon, agus thubhairt e riu, Sith maille ruibh. Ach bha iadsan fo gheilt-chrith agus fo eagal, agus shaoil iad gur spiorad a chunnaic iad. Agus thubhairt e riu, C'ar son a tha sibh fo bhuaireas, agus c'ar son a tha smuaintean ag éirigh suas ann 'ur eridheachaibh? Feuchaibh mo lámhan agus mo chosan, gur mi féin a th'ann: laimhsichibh mi, agus faicibh; oir cha-n 'eil aig spiorad feòil agus cnàmhan, mar a chi sibh agum sa. Agus an uair a thubhairt e so, nochd e dhoibh a lámhan agus a chosan. Agus air dhoibh 'bhi fathast mi-chreideach troimh aoibhneas, agus iad fo iongantas, thubhairt e riu, Am bheil biadh sam bith agaibh an so? Agus thug iad da mìr a dh'iasg ròiste, agus de chùr-mheala. Agus ghlac se e, agus dh'ith e 'n am fianuis. Agus thubhairt e riu, 'S iad so na briathran a labhair mi ruibh, 'n uair a bha mi fathast maille ruibh, gur éigin do na h-uile nithibh a tha sgrìobhta ann an lagh Mhaois agus anns na fàidhibh, agus anns na salmaibh mu m' thimchioll-sa, 'bhi air an coimhlonadh. An sin dh'fhosgail e an tuigse, chum gu'n tuigeadh iad na Sgrìobtuirean, agus thubhairt e riu, Mar so tha e sgrìobhta, agus mar so b' éigin do Chrìosd fulang, agus éirigh o na mairbh an treas là; Agus aithreachas agus maiteanas peacaidh 'bhi air an searmonachadh 'n a Ainm-san, do na h-uile chinich, a' tòiseachadh aig Ierusalem. Agus is fianuis-ean sibhse air na nithibh so.

An ceud Dhòmhnaich an déigh na Càisge.

An Guidhe.

AThair Uile-chumhachdaich, a thug d' aon Mhac gu bàsachadh air son ar peacaidhean, agus gu éirigh a ris air son ar fireanachaidh; Deònaich dhuinn mar so gu'n cuir sinn uainn taòis a' mhì-run agus na h-aingidheachd, chum gu'n dean sinn do ghnàth seirbhis dhuit ann am fìor-ghloine caithe-beatha agus firinn, tre dheadh-thoilteanais do Mhic cheudna Iosa Crìosd ar Tighearna.

Amen.

An Litir. 1 N. Eoin v. 4.

GAch uile ni a ghinear o Dhia bheir e buaidh air an t-saoghal; agus is i so a' bhuaidh a bhuaidhaicheas

air an t-saoghal, eadhon ar creidimh-ne. Cò an ti a bhuaidhaicheas air an t-saoghal, ach esan a tha 'creidsinn gur e Iosa Mac Dhé? Is e so esan a thàinig tre uisge agus tre fhuil, Iosa Criosd; cha-n ann tre uisge a mhàin, ach tre uisge agus fuil: agus is e an Spiorad a nì fianuis, do bhrìgh gur frinn an Spiorad. Oir tha triuir a tha 'deanamh fianuis air nèamh, an t-Athair, am Focal, agus an Spiorad naomh: agus an triuir sin is aon iad. Agus tha triuir a tha 'deanamh fianuis air an talamh, an spiorad, agus an t-uisge, agus an fhuil: agus thig an triuir so r'a chèile ann an aon. Ma ghabhas sinn ri fianuis dhaoine, 's i fianuis Dhé a's mò: oiris i so fianuis Dhé, a thug e mu thimchioll a Mhic. An ti a chreideas ann am Mac Dhé, tha 'n fhianuis aige ann féin: an ti nach creid Dia, rinn e breugaire dheth, do bhrìgh nach do chreid e an fhianuis a rinn Dia mu thimchioll a Mhic. Agus is i so an fhianuis, gu'n d' thug Dia dhuinn a' bbeatha mhaireannach; agus tha a' bheatha so 'n a Mhac. An ti aig am bheil am Mac tha beatha aige, an ti aig nach 'eil Mac Dhé cha-n 'eil beatha aige.

An Soisgeul. N. Eoin xx. 19.

A Ir teachd do 'n fheasgar an là sin féin, air a' cheud là de 'n t-seachduinn, agus na dorsan dùinte, far an robh na deisciobuil cruinn air eagal nan Iudhach, thàinig Iosa agus sheas e 's a' mheadhon, agus thubhairt e riu, Sìth dhuibh. Agus air dha so a ràdh, nochd e dhoibh a làmh an agus a thaobh. An sin bha aoibhneas air na deisciobluibh an uair a chunnaic iad an Tighearn. An sin thubhairt Iosa riu a ris, Sìth dhuibh: mar a chuir an t-Athair uaith mise, mar sin tha mise 'g 'ur cur-se uam. Agus air dha so a ràdh, shéid e orra agus thubhairt e riu, Gabhaibh-se an Spiorad naomh. Cò air bith iad d'am maith sibh am peacaidhean, tha iad maithte dhoibh; agus cò air bith iad d'an cum sibh am peacaidhean gun am maitheadh, tha iad air an cumail.

An Dara Dòmhnach an déigh na Càisge.

An Guidhe.

A Dhé Uile-chumhachdaich, a thug d' aon Mhac gu bhì aron 'n a iobairt air son ar peacaidh, agus mar an ceudna 'n a eisimpleir dhuinn air beatha dhiadhaidh; Thoir gràs dhuinn a chum gu'n gabh sinn do

ghnàth gu ro thaingeil a shocair sin gun choimeas, agus cuideachd gu'n dean sinn ar dichìoll gach là a leantuinn ceuman beannaichte a bheatha ro naoimh-san, trid an ti cheudna Iosa Criosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. I N. Pead. ii. 19.

THa so cliu-thoilteannach, ma dh'iomchaires neach sam bith doilgheas air son coguis a thaobh Dhé, a' fulang gu h-eucorach. Oir ciod an t-aobhar molaidh a tha ann, ma's e an uair a ghabhar oirbh air son 'ur cionta, gu'n giùlain sibh gu foighidneach e? ach ma's e 'n uair a tha sibh a' deanamh maith, agus a' fulang air a shon, gu'n giùlain sibh e gu foighidneach; tha so taitneach do Dhia. Oir is ann a dh'ionnsuidh so a ghairmeadh sibh: do bhrìgh gu'n d'fhuiling Criosd mar an ceudna air 'ur son, a' fàgail eisempleir agaibh, chum gu'n leanadh sibh a cheuman: Neach nach d'rinn peacadh, nì mò a fhuaradh cealg 'n a bheul: Neach, 'n uair a chàineadh e, nach do chàin a ris; 'n uair a dh'fhuiling e, nach do bhagair; ach a dh'earb e féin ris-san a bheir breth cheart: Neach a ghiùlain ar peacaidhean e féin 'n a chorp féin air a' chrann, chum air dhuinn a bhì marbh do'n pheacadh, gu'm bitheamaid beò do fhìreantachd; neach le a bhuillibh a tha sibh air 'ur tèarnadh. Oir bha sibh mar chaoraich a' dol air seacharan; ach philleadh sibh a nis chum buachaill, agus Easbuig 'ur n-anama.

An Soisgeul. N. Eoin x. 11.

THubhairt Iosa Is mise am buachaill maith: leigidh am buachaill maith 'anam sìos air son nan caorach. Ach am fear-tuasdail, agus an ti nach e am buachaill, agus nach leis féin na caoraich, chi e am madadh-alluidh a' teachd, agus fàgaidh e na caoraich, agus teichidh e; agus glacaidh am madadh-alluidh iad, agus sgapaidh e na caoraich. Ach teichidh am fear-tuasdail, a chionn gur fear-tuasdail e, agus nach 'eil suim aige do na caoraich. Is mise am buachaill maith, agus is aithne dhomh mo chaoraich féin, agus aithnichear le m' chaoraich féin mi. Mar is aithne do'n Athair mise, mar sin is aithne dhomh-sa an t-Athair: agus tha mi 'leigeadh m'anama sìos air son nan caorach. Agus tha caoraich eile agam nach 'eil de'n chrò so; is éigin domh iad sin

mar an ceudna 'thoirt a stigh, agus éisdidh iad ri m'ghuth; agus bithidh aon treud ann, agus aon bhuachail.

An treas Dòmhnach an déigh na Càisge.

An Guidhe.

A Dhé Uile-chumhachdaich, a tha 'nochdadh dhoibh-san a bhitheas 'am mearachd solus d'fhìrinn, a chum gu'm pilleadh iad gu slighe na fireantachd; Deònaich dhoibh-san uile a tha air an gabhail a steach ann an comh-chomunn creidimh Chrìosd, gu'n seachainn iad na nithe sin a tha 'an aghaidh an aidmheil, agus gu'n lean iad na nithe sin uile a tha d'a réir, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. 1 N. Pead. ii. 11.

A Mhuinntir mo ghraidh, guidheam oirbh, mar choigrich agus luchd-cuairt, sibh a sheachnadh ana-miannan feòlmhor, a tha 'cogadh an aghaidh an anama; air dhuibh deadh chaithe-beatha 'bhi agaibh 'am measg nan Cinneach; chum 'an àit olc a labhairt umaibh mar luchd mi-ghnìomh, gu'n dean iad o 'ur deadh oirbh a chi iad, Dia a ghlòrachadh ann an là an fhìos-rachaidh. Uime sin bithibh ùnhal do gach uile riaghailt dhaoine air son an Tighearna: ma's ann do'n Rìgh, mar an ti a's àirde inbhe; no do uachdranaibh, mar do'n mhuinntir a chuireadh uaith, chum dìoghaltais air luchd-deanamh an uile, ach chum cliu dhoibh-san a ni maith. Oir is i toil Dhé, gu'n cuireadh sibh le deadh dheanadas tosd air aineolas dhaoine amaideach: mar dhaoine saor, agus gun 'ur saorsa a ghnàthachadh mar bhrat-folaich do'n olc; ach mar sheirbhisich Dhé. Thugaibh urram do na h-uile dhaoine. Gràdhaichibh na bràithrean. Bitheadh eagal Dhé oirbh. Thugaibh urram do'n Rìgh.

An Soisgeul. N. Eoin xvi. 16.

Thubhairt Iosa r'a dheisciobluibh, Tamull beag agus cha-n fhaic sibh mi; agus a ris, tamull beag agus chi sibh mi, do bhrìgh gu bheil mi 'dol chum an Athar. An sin thubhairt cuid d'a dheisciobluibh eatorra féin, Cìod e so a tha e ag ràdh ruinn, Tamull beag agus cha-n fhaic sibh mi; agus a ris, tamull beag agus chi sibh mi; agus Do bhrìgh gu bheil mi 'dol chum an Athar? Air

an aobhar sin thubhairt iad, Cìod e so a tha e ag ràdh, Tumull beag? cha-n'eil sinne a' tuigsinn cìod a tha e ag ràdh. A nis dh'aithnich Iosa gu'n robh toil aca fheòraich dheth, agus thubhairt e riu, Am bheil sibh a' febraich 'n ur measg féin, mar a thubhairt mi, Tamull beag, agus cha-n fhaic sibh mi; agus a ris, tamull beag agus chi sibh mi? Gu deimhin, deimhin tha mi ag ràdh ruibh, gu'n dean sibhse gul agus caoidh, ach ni an saoghal gairdeachas: agus bithidh sibhse do-bhrònach, ach pillear 'ur bròn gu gairdeachas. 'N uair a bhitheas bean ri saothair-chloinne, bithidh i fo dhoilgheas, chionn gu bheil a h-uair air teachd: ach an uair a bheireas i an leanabh, cha chuimhnich i a h-àmhghar na's mo, tre aoibhneas gu'n d'rugadh duine chum an t-saoghail. Agus tha nis uime sin doilgheas oirbh-se: ach chi mise a ris sibh, agus ni 'ur cridhe gairdeachas, agus 'ur gairdeachas cha bhuin neach air bith uaibh.

An ceathramh Dòmhnach an déigh na Càisge.

An Guidhe.

O Dhé Uile-chumhachdaich, a tha a' d' aonar comasach air iarrtuis agus aighean easumhal dhaoine peacach a riaghladh; Deònaich do d' shluagh, gu'n gràdhaich iad an ni a tha thu 'g àithneadh, agus gu'm miannaich iad an ni a tha thu 'gealltuinn, ionnas 'am measg chaochlaidhean iomadach, agus lionmhor an t-saoghail, gu'm bi ar cridheachan gu cinnteach an sin suidhichte, far am bheil fìor aoibhneis r'am faotainn, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. N. Seum. i. 17.

Tha gach uile dheadh thabhartas, agus gach uile thiodhlac iomlan o'n àirde, a' teachd a nuas o Athair na soillse, maille ris nach 'eil atharrachadh, no sgàile tionndaidh. O 'thoil féin ghin e sinn le focal na fìrinn, chum gu'm bitheamaid 'n ar gnè cheud-toraidh d'a chreutairibh. Uime sin, mo bhràithrean gràdhach, bitheadh gach duine ealamb chum éisdeachd, mall chum labhairt, mall chum feirge; oir cha-n oibrich fearg duine fireantachd Dhé. Uime sin cuiribh uaibh gach uile shalachar agus anabharr mi-ruin, agus gabhaibh do 'ur n-ionnsuidh le macantas am focal a tha air a shuidheach-

adh annaibh, a tha comasach air 'ur n-anaman a thèarnadh.

An Soisgeul. N. Eoin xvi. 5.

Thubhairt Iosa r'a dheisciobluibh, A nis tha mi 'dol chum an ti a chuir uaith mi, agus cha-n'eil a h-aon agaibh-se a' febraich dhiom, C'ait am bheil thu 'dol? Ach a chionn gu'n dubhairt mi na nithe so ruibh lion do-bhròn 'ur cridhe. Gidheadh, tha mi ag innseadh dhuibh na firinn, Is buannaichd dhuibh mise a dh'fhalbh: oir mur falbh mi, cha tig an Comhfhurtair do 'ur n-ionnsuidh-se; ach ma dh'fhalbhas mi, cuiridh mi esan do 'ur n-ionnsuidh. Agus an uair a thig esan, bheir e dearbh-shoilleireachd do'n t-saoghal mu pheacadh, agus mu fhìreantachd, agus mu bhreitheanas: Mu pheacadh; do bhrìgh nach 'eil iad a' creidsinn annam-sa: Mu fhìreantachd; do bhrìgh gu bheil mi 'dol a dh'ionnsuidh m' Athar, agus nach faic sibh na's mò mi: Mu bhreitheanas; a chionn gu bheil uachdaran an t-saoghail so air a dhìtheadh. Tha mòran nithean agam fathast ri ràdh ruibh, ach cha-n urrainn sibh an giùlan an tràsh so. Ach, an uair a thig esan, Spiorad na firinn, treòraichidh e sibh chum gach uile fhirinn; oir cha labhair e uaith féin; ach labhraidh e na h-uile nithean a chluinneas e, agus foillsichidh e dhuibhse nithean a tha ri teachd. Bheir esan glòir dhomh-sa: oir gheibh e de m' chuid-sa, agus nochdaidh e dhuibh-se e. Na h-uile nithean a tha aig an Athair, is leam-sa iad: air an aobhar so thubhairt mi, gu'm faigh e de m' chuid-sa, agus nochdaidh e dhuibhse e.

An cùigeamh Dòmhnach an déigh na Càisge.

An Guidhe.

O 'Thighearna, o'm bheil na h-uile nithe maith a' teachd; Deònaich dhuinne do sheirbhìsich ùmhal, le d' dheachdadh naomh gu'n smuaintich sinn air na nithibh sin a tha maith, agus le d' stiuradh tròcaireach gu'n coimhlion sinn iad, trid ar Tighearna, Iosa Crìosd. Amen.

An Litir. N. Seum. i. 22.

Bithibh-se 'n 'ur luchd-cur'an gnìomh an fhocail, agus na b'ann 'n 'ur luchd-éisdeachd a mhàin, 'g 'ur mealladh féin. Oir ma tha neach air bith 'n a fhear-

éisdeachd an fhocail agus cha-n ann 'n a fhear-deanamh d'a réir, is cosmhuil e ri duine a tha 'g amharc air 'aghaidh nàdurra féin ann an sgàthan. Oir bheachdaich e air féin, agus dh'imich e roimhe, agus dhì-chuimhnich e air ball cìod an coslas duine a bh'ann féin. Ach ge b'e 'bheachdaicheas gu dùrachdach air lagh coimhlionta na saorsa, agus a bhuanacheas ann; gun e 'bhi 'n a fhear-éisdeachd dearmadach, ach 'n a fhear-deanamh na h-oibre, bithidh an duine so beannaichte 'n a dheanadas. Ma shaoileas neach air bith 'n 'ur measg gu bheil e diadhaidh, gun a bhi 'eur sréin r'a theangaidh, ach a' mealladh a chridhe féin, is dìomhain diadhachd an duine so. 'S i so an diadhachd fhìor-ghlan, agus neo-shalach 'am fianuis Dhé agus an Athar; Dilleachdain agus bantraichean fhiosrachadh 'n an trioblaid, agus neach 'g a choimhead féin gun smal o'n t-saoghal.

An Soisgeul. N. Eoin xvi. 23.

GU deimhin, deimhin tha mi ag ràdh ruibh, Ge b'e nithean a dh'iarras sibh air an Athair ann am Ainm-sa, gu'n toir e dhuibh iad. Gus a so cha d'iarr sibh ni air bith ann am ainm-sa: Iarraibh, agus gheibh sibh, chum gu'm bi 'ur n-aoibhneas làn. Na nithe so labhair mi ruibh ann am briathraibh dorcha: ach thig an uair anns nach labhair mi na's mò ruibh ann am briathraibh dorcha, ach innsidh mi gu soilleir mu'n Athair dhuibh. Anns an là sin iarraidh sibh a'm' Ainmsa: agus cha-n'eil mi ag ràdh ruibh, gu'n guidh mi an t-Athair air 'ur son; Oir is toigh leis an Athair féin sibh, air son gu'n d'thug sibh gràdh dhomh-sa, agus gu'n do chreid sibh gur ann o Dhia a thàinig mi. Thàinig mi mach o'n Athair, agus tha mi air teachd chum an t-saoghail: A ris, tha mi 'fàgail an t-saoghail, agus a' dol chum an Athar. Thubhairt a dheisciobuil ris; Feuch, a nis tha thu 'labhairt gu soilleir, agus cha-n'eil thu 'labhairt eosamhlachd air bith. A nis tha fhios againn gur aithne dhuit na h-uile nithean, agus nach feum thu duine air bith a dh'fheòraich dhiot: air a shon so tha sinn a' creidsinn gur ann o Dhia a thàinig thu. Fhreachair Iosa iad, Am bheil sibh a nis a' creidsinn? Feuch thig an t-àm, seadh, tha e cheana air teachd, anns an sgapar o 'chéile sibh, gach aon g'a ionad féin, agus am fàg

sibh mise a'm' aonar : gidheadh cha-n'eil mise a'm' aonar, oir tha an t-Athair maille rium. Na nithe so labhair mi ruibh, chum gu'n bithheadh sith agaibh annam-sa. Anns an t-saoghal bithidh àmhghar agaibh; ach bitheadh deadh mhisneach agaibh, thug mise buaidh air an t-saoghal.

Là an Dol-suas.

An Guidhe.

DEònaich, tha sinn a' guidhe ort, a Dhé Uile-chumh-achdaich, amhuil mar a tha sinn a' creidsinn gu'n deachaidh d'aon-ghin Mhic ar Tighearn Iosa Criosd a suas chum nan nèamh; mar sin gu'n téid sinne mar an ceudna ann an cridhe agus ann an inntinn a suas do'n ionad cheudna, agus gu'n gabh sinn do ghnàth còmhnuidh maille ris-san, a tha beò agus a' riaghladh maille riutsa, agus ris an Spiorad naomh, aon Dia, saoghal gun chrìoch. Amen.

Air son na Litreach. Gnìomh. i. 1.

RInn mi an ceud leabhar, a Theophiluis, mu thim-chioll nan uile nithean a thòisich Iosa air a dheanamh agus a theagasg, gus an là 's an do thogadh suas e, an déigh dha troimh an Spiorad Naomh àitheantan a thoirt do na h-Abstolaibh a thagh e. D'an d'rinn e mar an ceudna e féin a nochdadh beò an déigh 'fhuilangais, le mòran de chomharaidhìbh firinneach, air dha 'bhi air 'fhaicinn leo feadh dhà fhichead là, agus e 'labhairt mu na nithibh sin a bhuineadh do rìoghachd Dhé: Agus air dha 'bhi maille riu, dh'àithn e dhoibh gun iad a dhol o Ierusalem, ach feitheamh ri gealladh an Athar, ars' esan, a chuala sibh uam-sa. Oir bhaist Eoin gu deimhin le nìsge: ach baistear sibhse leis an Spiorad naomh, air bheag de làithibh an déigh so. Uime sin an uair a chruinnich iad 'an ceann a chèile, dh'fheòraich iad deth, ag ràdh, A Thighearn', an aisig thu 's an àm so an rìoghachd do Israel? Ach thubhairt esan riu, Cha bhuin e dhuibhse fios nan aimsir no nan àm fhaotainn, a chuir an t-Athair 'n a chumhachd féin. Ach gheibh sibhse cumhachd an uair a thig an Spiorad naomh oirbh; agus bithidh sibh 'n 'ur fianuisibh dhomh-sa, araon ann an Ierusalem agus ann an Iudea uile, agus ann an Samaria,

agus gu iomall na talmhainn. Agus an uair a thubhairt e na nithe so, thogadh suas e, agus iadsan 'g a fhaicinn, agus thug neul as an sealladh e. Agus am feadh a bha iadsan a' geur-amharc gu nèamh, agus esan a' dol suas, feuch, sheas dithis fhear làimh riu ann an eudach geal; agus thubhairt iad, Fheara Ghalile, c'ar son a tha sibh 'n 'ur seasamh ag amharc gu nèamh? An t-Iosa so a thogadh suas uaibh gu nèamh, is amhuil sin a thig e, mar a chunnaic sibh e a' dol do nèamh.

An Soisgeul. N. Marc. xvi. 14.

NOchdadh Iosa do'n aon fhear deug agus iad 'n an suidhe aig biadh, agus thilg e orra am mi-chreidimh agus an cruas-cridhe, a chionn nach do chreid iad iadsan a chunnaic e an déigh dha éirigh. Agus thubhairt e riu, Imichibh air feadh an t-saoghail uile, agus searmonaichibh an soisgeul do gach dùil. Ge b'e 'chreideas agus a bhaistear, saorar e; ach ge b'e nach creid, ditear e. Agus leanaidh na comharaidhean so an dream a chreideas: Ann am Ainm-sa tilgidh iad a mach deamhain, labhraidh iad le teangaibh nuadha, togaidh iad nathraiche nimhe, agus ma dh'òlas iad ni air bith marbhtach, cha chiùrr e iad; cuiridh iad an làmhan air daoinibh tinne, agus bithidh iad slàn. Mar sin an déigh do'n Tighearn labhairt riu, ghabhadh suas gu nèamh e, agus shuidh e air deas làimh Dhé. Agus air dhoibh-san dol a mach shearmonaich iad anns gach àit', air bhi do'n Tighearn a' co-oibreachadh leo, agus a' daingneachadh an fhocail leis na comharaidhìbh a lean e.

An Dòmhnach an déigh Là an Dol-suas.

An Guidhe.

O'Dhé a Rìgh na glòire, a dh'árdaich d'aon Mhac Iosa Criosd le mòr bhuaidh a dh'ionnsuidh do rìoghachd air nèamh; Tha sinn a' guidhe ort na fàg gun chomhfhurtachd sinn; ach cuir d'ar n-ionnsuidh do Spiorad naomh a chum ar comhfhurtachd, agus àrdaich sinn a dh' ionnsuidh an ionaid cheudna gus an deachaidh ar Slànuidhear Criosd romhainn, a tha beò agus a' riaghladh maille riutsa, agus ris an Spiorad naomh, aon Dia, saoghal gun chrìoch. Amen.

An Litir. 1 N. Pead. iv. 7.

THa crìoch nan uile nithean am fagus: uime sin bithibh measarra, agus deanaibh faire chum urnuigh. Agus roimh na h-uile nithibh bitheadh agaibh teas ghràdh d'a chéile: oir cuiridh gràdh folach air mòran pheacaidhean. Thugaibh aoidheachd d'a chéile gun ghearan. A réir mar a fhuair gach aon an tìodhlac, mar sin deanaibh frithealadh d'a chéile, mar dheadh stiùbhardaibh air gràs eagsamhuil Dhé. Ma labhras neach sam bith, labhradh e mar bhriathraibh Dhé: Ma tha neach sam bith ri frithealadh, deanadh se e mar o'n chomas a bheir Dia dha, chum gu'm bi Dia air a ghlòrachadh anns na h-uile nithibh tre Iosa Crìosd; dhàsan gu robh glòir agus cumhachd gu saoghal nan saoghal. Amen.

An Soisgeul. N. Eoin xv. 26 agus cuid de Chaibideil xvi.

AN uair a thig an Comhfhurtair, a chuireas mise do 'ur n-ionnsuidh o'n Athair, Spiorad na firinn, a tha 'teachd a mach o'n Athair, ni esan fianuis mu m' thimchioll-sa. Agus ni sibhse fianuis mar an ceudna, do bhrìgh gu bheil sibh maille riom o thùs. Na nithe so labhair mi ruibh, chum nach faigheadh sibh oibbheum. Cuiridh iad as an t-sionagog sibh: seadh thig an uair, ge b'e neach a mharbhas sibh, gu'n saoil e gu bheil e 'deanamh seirbhis do Dhia. Agus ni iad na nithe so, do bhrìgh nach aithne dhoibh an t-Athair, no mise; ach dh'innis mi na nithe so dhuibh, chum 'n uair a thig an t-àm, gu'n cuimhnich sibh gu'n d'innis mi dhuibh iad.

Dòmhnach na Cuingeis.

An Guidhe.

ADhé, a theagaisg cridheachan do shluaigh chreidich mar aig an àm so, le solus do Spioraid naoimh a chur d'an ionnsuidh; Deonaich dhuinn leis an Spiorad cheudna tuigse cheart a bhi againn anns na h-uile nithibh, agus gu sìorruidh tuilleadh gairdeachas a dheanamh 'n a chomhfhurtachd naoimh, tre dheadh-thoilteanais Iosa Crìosd ar Slànuidhir, a tha beò agus a' riaghladh maille riutsa, ann an aonachd an Spioraid cheudna, aon Dia saoghal gun chrìoch. Amen.

Air son na Litreach. Gnìomh. ii. 1.

AN uair a thàinig là na Cuingeis, bha iad gu léir a dh'aon inntinn ann an aon àite. Agus thàinig gu h-obann toirm o nèamh, mar shéideadh gaoithe ro thréin, agus lion i an tigh uile far an robh iad 'n an suidhe. Agus dh'fhoillsicheadh dhoibh teanganna sgoilte, mar de theine, agus shuidh e air gach aon diubh fa leth: Agus lìonadh iad uile leis an Spiorad naomh, agus thòisich iad air labhairt le teangaibh eile, a rèir mar a thug an Spiorad comas labhairt dhoibh. Agus bha a' gabhail còmhnuidh ann an Ierusalem Iudhaich, daoine cràbhach, de gach uile chinneach fo nèamh. A nis an uair a sgoileadh an t-ìomradh so, thàinig an sluagh 'an ceann a chéile, agus bha iad fo amhladh, do bhrìgh gu'n cuala gach aon iad a' labhairt 'n a chànan féin. Agus bha iad uile fo uamhas, agus ghabh iad iongantais, ag ràdh r'a chéile, Feuch, nach Galiléich iad sin uile, a tha 'labhairt? Agus cionnus a tha sinne 'g an cluinntinn gach aon 'n ar cànan féin anns an d'rugadh sinn? Partaich, agus luedich, agus Elamaich, agus luchd-àiteachaidh Mhesopotamia, Iudea, agus Chapadocia, Phontuis agus Asia, Phrìgia, agus Phamphilia, na h-Eiphit, agus chrìoch na Libia, timchioll Chirene, agus coigrich o'n Ròimh, Iudhaich agus Proselitich, muinntir Chrete agus Arabia, tha sinn 'g an cluinntinn a' labhairt 'n ar teangaibh féin gnìomharan mòralach Dhé.

An Soisgeul. N. Eoin xiv. 15.

THubhairt Iosa r'a dheisciobluibh, Ma's toigh leibh mise coimhidibh m'àitheantan. Agus guidhidh mise an t-Athair, agus bheir e dhuibh Comhfhurtair eile, chum gu'm fan e maille ruibh gu bràth; Spiorad na firinn, neach nach urrainn an saoghal a ghabhail, do bhrìgh nach 'eil e 'g a fhaicinn, agus nach aithne dha e; ach is aithne dhuibhse e; oir tha e 'fantuinn maille ruibh, agus bithidh e annaibh. Cha-n fhàg mi sibh 'n ur dilleachdain; thig mi do 'ur n-ionnsuidh. Tamull beag fathast, agus cha-n fhaic an saoghal mi tuilleadh; ach chi sibhse mi: do bhrìgh gu bheil mise beò, bithidh sibhse beò mar an ceudna. Anns an là sin bithidh fios agaibh, gu bheil mise ann am Athair, agus sibhse annam-sa, agus mise annaibh-sa. An ti aig am bheil m'àitheanta-sa, agus a

tha 'g an coimhead, is esan aig am bheil gràdh dhomh-sa; agus an ti aig am bheil gràdh dhomh-sa gràdhaichear le m' Athair e, agus gràdhaichidh mise e, agus foillsichidh mi mi fein da. Thubhairt Iudas, (cha-n e Iscariot) ris, A Thighearna, c'ar son a dh'fhoillsicheas tu thu fein dhuinne, agus nach dean thu sin do'n t-saoghal! Fhreagair Iosa, agus thubhairt e ris, Ma ghràdhaicheas neach mise, coimhididh e m' fhocal: agus gràdhaichidh m' Athair esan, agus thig sinn d'a ionnsuidh, agus ni sinn còmhnuidh maille ris. An ti nach gràdhaich mise, cha choimhid e mo bhriathran: agus am focal a tha sibh a' cluinntinn, cha leam-sa e; ach leis an Athair a chuir uaith mi. Na nithe so labhair mi ruibh, air dhomh 'bhi 'am còmhnuidh maille ruibh. Ach an Comhfhurtair, an Spiorad naomh, a chuireas an t-Athair uaith ann am ainm-sa, teagaisgidh esan dhuibh na h-uile nithean, agus cuiridh e'n cuimhne duibh na h-uile nithean a labhair mise ruibh. Tha mi 'fàgail sìthe agaibh, mo shith-sa tha mi 'toirt duibh: cha-n ann mar a bheir an saoghal, a tha mise 'toirt duibh. Na bitheadh 'ur eridhe fo thrioblaid, agus na bitheadh eagal air. Chuala sibh mar thubhairt mi ruibh, Tha mi 'falbh agus thig mi ris do 'ur n-ionnsuidh. Nam bitheadh gràdh agaibh dhomh-sa, bhitheadh aoibhneas oirbh, a chionn gu'n dubhairt mi, Tha mi 'dol chum an Athar: oir is mò m' Athair na mise. Agus a nis dh'innis mi dhuibh so roimh dha teachd gu crìch, chum, 'n uair a thig e gu crìch gu'n creideadh sibh. A so suas cha labhair mi mòran ruibh: oir tha uachdaran an t-saoghail so a' teachd, agus cha-n'eil ni air bith aige annam-sa. Ach a chum gu'm bi fios aig an t-saoghal gur ionmhuinn leam an t-Athair; agus mar a thug an t-Athair àithe dhomh, mar sin tha mi a' deanamh.

An Guidhe.

A Dhé, a theagaisg cridheachan do shluaigh chreidich, mar aig an àm so, le solus do Spioraid naoimh a chur d'an ionnsuidh; Deònaich dhuinn leis an Spiorad cheudna tuigse cheart a 'bhi againn anns na h-uile nithibh, agus gu sìorruidh tuilleadh gairdeachas a dheanamh 'n a chomhfhurtachd naoimh, tre dheadh-thoilteanais

Iosa Criosd ar Slànuidhir, a tha beò agus a' riaghladh maille riutsa, ann an aonachd an Spioraid cheudna, aon Dia saoghal gun chrìoch. Amen.

Air son na Litreach. Gníomh. x. 34.

AN sin dh'fhosgail Peadar a bheul, agus thubhairt e, Gu fìrinneach tha mi 'g aithneachadh nach 'eil Dia ag amharc air pearsaibh seach a chéile; ach anns gach uile chinneach tha an neach air am bheil 'eagal-san, agus a tha 'g oibreachadh fireantachd, taitneach dha. Am focal a chuir Dia gu cloinn Israeil a' gearmonachadh sìthe tre Iosa Criosd (neach a's e Tighearn nan uile), Am focal sin is aithne dhuibh, a sgaoileadh air feadh tìre Iudea uile, agus a thòisich o Ghalile, an déigh a' bhaistidh a shearmonaich Eoin: Cionnus a dh'ung Dia Iosa o Nasaret leis an Spiorad naomh agus le cumhachd, neach a chaidh mu'n cuairt a' deanamh maith, agus a' slànuchadh nan uile a bha air an sàruchadh leis an diabhlul: oir bha Dia maille ris. Agus tha sinne 'n ar fianuisibh air na h-uile nithibh a rinn e, arson ann an tìr nan Iudhach, agus ann an Ierusalem; neach a mharbh iad, 'g a chrochadh air crann: Esan thog Dia suas air an treas là, agus nochd se e gu follaiseach; cha-n ann do'n t-sluagh uile, ach do fhianuisibh a thaghadh le Dia roimh-làimh; eadhon dhuinne, a dh'ith agus a dh'òl maille ris an déigh dha éirigh o na mairbh. Agus dh'àithn e dhuinne searmonachadh do'n t-sluagh, agus fianuis a dheanamh gur esan a dh'orduicheadh le Dia 'n a bhreith-eamb air bheòthaibh agus air mhairbh. Dhàsan tha na fàidhean uile a' toirt fianuis, gu'm faigh gach neach a chreideas ann maitheanas 'n am peacaidhibh tre 'Ainm-san. Am feadh a bha Peadar fathast a' labhairt nam briathra sin, thuirling an Spiorad naomh orra-san uile a chual' am focal. Agus ghabh na creidich de'n timchioll-ghearradh, a' mheadh duibh 'sa thàinig maille ri Peadar, iongantans mòr, do bhrìgh gu'n do dhòirteadh air na Cinnich mar an ceudna tìodhlac an Spioraid naoimh. Oir chuala siad iad a' labhairt le teangaibh, agus ag àrd-mholadh Dhé. An sin fhreagair Peadar, Am feud neach sam bith uisge a thoirmeasg, chum nach rachadh iad so a bhaisteadh, a fhair an Spiorad naomh co maith ruinne? Agus

dh'orduich e iad a bhi air am baisteadh ann an Ainm an Tighearna. An sin ghuidh iad air fantuinn maille riu làithean àraidh.

An Soisgeul. N. Eoin iii. 16.

IS ann mar sin a ghràdhaich Dia an saoghal, gu'n d'thug e 'aon-ghin Mhic féin, chum as ge b'e neach a chreideas ann, nach sgriosar e, ach gu'm bi a' bheatha shiorruidh aige. Oir cha do chuir Dia a Mhac do'n t-saoghal chum gu'n d'iteadh e an saoghal, ach a chum gu'm bitheadh an saoghal air a shaoradh trid-san. An ti a chreideas ann, cha d'itear e: ach an ti nach creid tha e air a dh'iteadh cheana, a chionn nach do chreid e ann an Ainm aon-ghin Mhic Dhé. Agus is e so an d'iteadh, gu'n d'thàinig an solus do'n t-saoghal, agus gu'n do ghràdhaich daoine an dorchadas na's mo na'n solus, a chionn gu'n robh an gnìomharan olc. Oir gach neach a tha 'deanamh uile, tha e 'toirt fuatha do'n t-solus, agus cha-n'èil e 'teachd chum an t-soluis, air eagal gu'm bitheadh 'oibre air an cronachadh. Ach an ti a ni an fhìrinn, thig e chum an t-soluis, chum gu'm bi 'oibre follaiseach, gur ann 'an Dia rinneadh iad.

Di-mairt ann an seachdwin na cuingeis.

An Guidhe.

A Dhé a theagaisg cridheachan do shluaigh chreidich mar aig an àm so le solus do Spioraid naoimh a chur d'an ionnsuidh; Deònaich dhuinn leis an Spiorad cheudna tuigse cheart a bhi againn anns na h-uile nithibh, agus gu sìorruidh tuilleadh gairdeachas a dheanamh 'n a chomhfhurtachd naoimh, tre dheadh-thoilteanais Iosa Crìosd ar Slànuidhir, a tha beò, agus a' riaghladh maille riutsa ann an aonachd an Spioraid cheudna, aon Dia saoghal gun chrìoch. *Amen.*

Air son na Litreach. Gnìomh. viii. 14.

AN uair a chuala na h-Abstoil a bha ann an Ierusalem, gu'n do ghabh Samaria focal Dhé, chuir iad d'an ionnsuidh Peadar agus Eoin: agus an uair a chaidh iad sìos, ghuidh iad air an son, gu'm faigheadh iad an Spiorad naomh. (Oir cha d'thàinig e fathast a nuas air aon aca: ach a mhàin bhaisteadh iad ann an ainm an Tighearna Iosa). An sin chuir iad an làmhan orra, agus fhuair iad an Spiorad naomh.

An Soisgeul. N. Eoin x. 1.

GU deimhin, deimhin tha mi ag ràdh ruibh, An ti nach téid a stigh troimh an dorus do chrò nan caorach, ach a théid suas air sheòl eile, is gaduiche agus fear-reubainn e. Ach an ti a théid a steach air an dorus, is esan buachaill nan caorach. Dhàsan fosglaidh an dorsair; agus éisdidh na caoraich r'a ghuth, agus gairmidh e a chaoraich féin air an ainm, agus treòraichidh e mach iad. Agus an uair a chuireas e mach a chaoraich féin, imichidh e rompa, agus leanaidh na caoraich e; oir is aithne dhoibh a ghuth. Agus cha lean iad coigreach; ach teichidh iad uath; do bhrìgh nach aithne dhoibh guth choigreach. An cosamhlachd so labhair Iosa riu: ach cha do thuig iadsan cìod iad na nithean a labhair e riu. An sin thubhairt Iosa riu a ris; Gu deimhin, deimhin tha mi ag ràdh ruibh, gur mise dorus nan caorach. Iadsan uile a thàinig romham-sa, is gaduichean agus luchd-reubainn iad; ach cha d'éisd na caoraich riu. Is mise an dorus; ma théid neach air bith steach tromham-sa, tèarnar e, agus théid e steach agus a mach, agus gheibh e ionaltradh. Cha tig an gaduiche ach a ghoid, agus a mharbhadh, agus a mhilleadh: thàinig mise chum gu'm bitheadh beatha aca, agus gu'm bitheadh i aca na's pailte.

DOMHNACH NA TRÌONAID.

An Guidhe.

ADhé Uile-chumhachdaich, agus shìor-mhaireann-aich, a thug gràs dhuinne do sheirbhisich le aidmheil creidimh fhìrinnich a dh' aideachadh glòire na Trìonaid shìorruidh, agus ann an cumhachd na Mòrachd dhiadhaidh a thoirt aoradh do'n Aonachd; Tha sinn a' guidhe ort gu'n gleidh thu sinn gu daingean anns a' chreidimh so, agus gu sìorruidh tuilleadh gu'n dìon thu sinn o na h-uile àmhghairibh, thusa a tha beò, agus a' riaghladh aon Dia saoghal gun chrìoch. *Amen.*

Air son na Litreach. Taisb. iv. 1.

AN déigh so dh'amhairc mi, agus feuch, bha dorus fosgailte air nèamh: agus bha an ceud ghuth a chuala mi, mar fhuaim trompaid a' labhairt rium; ag

ràdh, Thig a nìos an so, agus nochdaidh mise dhuit nith-ean a's éigin tachairt an déigh so. Agus air ball bha mi 's an Spiorad ; agus feuch, bha rìgh-chaithir air a suidh-eachadh air nìamh, agus bha neach 'n a shuidhe air an rìgh-chaithir, agus bha an tì a shuidh, rì amharc air, cosmhuil rì cloich iasper, agus shardis : agus bha bogha-frois' timchioll na rìgh-chaithreach mu'n cuairt, cosmhuil r'a fhaicinn rì emerald. Agus timchioll na rìgh-chaithreach mu'n cuairt bha ceithir chaithriche fichead ; agus air na caithrichibh chunnaic mi ceithir seanaire fichead n' an suidhe, air an sgeadachadh ann an culaidhibh geala ; agus bha aca air an cinn crùn òir. Agus chaidh a mach as an rìgh-chaithir dealanaich, agus tairneanaich, agus guthanna. Agus bha seachd lòchrain theine a' dearg-lasadh 'am fianuis na rìgh-chaithreach, a's iad seachd spiorada Dhé. Agus roimh an rìgh-chaithir bha fairge ghloine cosmhuil rì criostal : agus ann am meadhon na rìgh-chaithreach, agus mu'n cuairt de'n rìgh-chaithir bha ceithir beò-chreutairean làn de shùilibh air am beulaobh agus air an cùlaobh. Agus bha an ceud beò-chreutair cosmhuil rì leòmhán, agus an dara beò-chreutair cosmhuil rì laogh, agus bha aig an treas beò-chreutair aghaidh mar dhuine, agus bha an ceathramh beò-chreutair cosmhuil rì òlair ag itealaich. Agus aig na ceithir beò-chreutairibh, aig gach aon duibh fa leth, bha sè sgiathan mu'n cuairt da, agus bha iad làn de shùilibh an taobh a stigh, agus cha do sguir iad a là no dh'oidhche, ag ràdh, Naomb, naomb, naomb, an Tighearn Dia uile-chumhachdach, a bha, agus a tha, agus a bhitheas. Agus an uair a thug na beò-chreutairean sin glòir, agus urram, agus buidheachas do'n tì a bha 'n a shuidhe air an rìgh-chaithir, a tha beò gu saoghal nan saoghal, thuit na ceithir seanaire fichead sìos 'an làthair an tì a bha 'n a shuidhe air an rìgh-chaithir, agus rinn iad aoradh dhàsan a tha beò gu saoghal nan saoghal, agus thilg iad sìos an crùn 'an làthair na rìgh-chaithreach, ag ràdh, Is airidh thusa, a Tighearna, air glòir, agus urram, agus cumhachd fhaotainn ; oir chruthaich thu na h-uile nìthan, agus air son do thoile-sa tha iad ann agus chruthaicheadh iad.

An Soisgeul. N. Eoin iii. 1.

BHa duine de na Phairisich, d'am b'ainm Nicodemus, a bha 'n a uachdaran air na h-Iudhaich. Thàinig

esan chum Iosa 's an oidhche, agus thubhairt e ris, A mhaighstir, tha fhios againn gur fear teagaisg thu a thàinig o Dhia : Oir cha-n urrainn duine air bith na mìorbhuile so 'dheanamh a tha thusa a' deanamh, mur bi Dia maille ris. Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Gu deimhin, deimhin tha mi ag ràdh riut, Mur beirear duine a ris, nach urrainn e rìoghachd Dhé fhaicinn. Thubhairt Nicodemus ris, Cionnus a dh' fheudas duine 'bhi air a bhreith 'n uair tha e aosda ? am bheil e comasach air dol a stigh an dara uair do bhroinn a mhàthar, agus a bhi air a bhreith ? Fhreagair Iosa, Gu deimhin, deimhin tha mi ag ràdh riut, mur bi duine air a bhreith o uisge, agus o'n Spiorad, cha-n urrainn e dol a steach do rìoghachd Dhé. An nì sin a tha air a bhreith o'n fheòil is feòil e ; agus an nì sin a tha air a bhreith o'n Spiorad, is Spiorad e. Na gabh iongantas gu'n dubhairt mi riut, Is éigin duibh bhi air 'ur breith a ris. Tha a' ghaoth a' séideadh far an àill leatha, agus tha thu a' cluinntinn a fuaim ; ach cha-n'eil fhios agad cia as a tha i 'teachd, no c'ait am bheil i 'dol ; is ann mar sin a tha gach neach a tha air a bhreith o'n Spiorad. Fhreagair Nicodemus agus thubhairt e ris ; Cionnus a dh' fheudas na nithe so 'bhi ? Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Am bheil thusa a'd fhear-teagaisg Israeil, agus nach aithne dhuit na nithe so ? Gu deimhin, deimhin tha mi ag ràdh riut, Gu bheil sinne a' labhairt an nì a's fios duinn, agus a' toirt fianuis air an nì sin a chunnaic sinn, agus cha ghabh sibhse ar fianuis. Ma dh'innis mi dhuibh nithe talmhaidh, agus nach creid sibh ; cionnus a chreideas sibh ma dh'innseas mi dhuibh nithe nìamhaidh ? Agus cha deachaidh aon neach suas do nìamh, ach an tì a thàinig a nuas o nìamh, Mac an duine, a tha air nìamh. Agus mar a thog Maois suas an nathair 's an fhàsach : is ann mar sin is éigin do Mhac an duine 'bhi air a thogail suas ; chum as ge b'e neach a chreideas ann, nach sgriosar e, ach gu'm bi a' bheatha mhaireannach aige.

An ceud Dhòmhnach an déigh na Trionaid.

An Guidhe.

O'Dhé, neart na muinntir sin uile a tha 'cur an earbsa annad, gu tròcaireach gabh ar n-urnuighean ; agus do bhrìgh tre anmhuinneachd ar naduir bhàsmhoir nach

urrainn duinn nì maith air bith a dheanamh as d' eugmhais, deònaich dhuinn còmhnaidh do ghràis, a chum ann an gleidheadh d' àitheantan gu'n toilich sinn thu, araon ann an rùn agus ann an gnìomh, trid Iosa Criosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. I N. Eoin iv. 7.

A Mhuinntir ionmhuinn, gràdhaicheamaid a chéile; oir is ann o Dhia a tha 'n gràdh, agus gach neach a ghràdhaicheas, ghineadh o Dhia e, agus is aithne dha Dia. An ti nach gràdhaich, cha-n aithne dha Dia; oir is gràdh Dia. An so dh'fhoillsicheadh gràdh Dhé dhuinne, do bhrìgh gu'n do chuir Dia aon-ghin Mhic do'n t-saoghal, chum gu'm bitheamaid beò trid-san. An so tha gràdh, cha-n e gu'n do ghràdhaich sinne Dia, ach gu'n do ghràdhaich esan sinne, agus gu'n do chuir e a Mhac féin gu bhì 'n a iobairt-réitich air son ar peacaidhean. A mhuintir ionmhuinn, ma ghràdhaich Dia sinne mar sin, tha e mar fhìachaibh oirnne a chéile a ghràdhachadh mar an ceudna. Cha-n fhaca neach air bith Dia riamh. Ma ghràdhaicheas sinn a chéile, tha Dia 'n a chòmhnuidh annainn, agus tha a ghràdh air a choimhlionadh annainn. O so is aithne dhuinn gu bheil sinne 'n ar còmhnuidh ann-san, agus esan annainne, do bhrìgh gu'n d'thug e dhuinn d'a Spiorad. Agus chunnaic sinn agus tha sinn a' deanamh fianuis, gu'n do chuir an t-Athair an Mac uaith mar Shlànuidhear an t-saoghail. Ge b'e neach a dh'aicicheas gur e Iosa Mac Dhé, tha Dia 'n a chòmhnuidh ann-san, agus esan ann an Dia. Agus fhuair sinn aithne air agus chreid sinn an gràdh a tha aig Dia dhuinn. Is gràdh Dia; agus an ti a tha 'fantuinn ann an gràdh, tha e 'n a chòmhnuidh ann an Dia, agus Dia ann-san. An so tha ar gràdh-ne air a dheanamh coimhlionta, chum gu'm bi againn dànachd ann an là a' bhreithcanais, do bhrìgh mar a tha esan, gur amhuil sin a tha sinne anns an t-saoghal so. Cha-n'eil eagal ann an gràdh, ach tilgidh gràdh iomlan an t-eagal a mach; do bhrìgh gu bheil pian 's an eagal: An ti a tha fo eagal, cha d'rinneadh coimhlionta ann an gràdh e. Tha gràdh againne dhàsan, do bhrìgh gu'n do ghràdhaich esan sinne an toiseach. Ma their neach, Tha gràdh agam do Dhia, agus fuath aige d'a bhràthair, is breugaire e: oir an ti

nach gràdhaich a bhràthair, a chunnaic e, cionnus a dh'fheudas e Dia, nach fac e, a ghràdhachadh? Agus an aithne so tha againn uaithe-san, an ti a ghràdhaicheas Dia, gu'n gràdhaich e a bhràthair mar an ceudna.

An Soisgeul. N. Luc. xvi. 19.

B Ha duine saobhir àraidh ann, a bha air a sgeadachadh le purpur agus lion-eudach grinn, agus bha e 'caitheadh a bheatha gach là gu sòghail le mòr-ghreadhnachas. Agus bha duine bochd àraidh ann, d'am b'ainm Lasarus, a chuireadh 'n a luidhe aig a dhorus làn de chreuchdaibh; agus bu mhiann leis a bhì air a shàsachadh leis an sbruileach, a bha 'tuiteam o bhòrd an duine shaoibhir: seadh agus thàinig na madaidh agus dh'imlich iad a chreuchdan. Agus tharladh gu'n d'fhuair an duine bochd bàs, agus gu'n do ghiùlaineadh leis na h-ainglibh e gu uchd Abrahaim: fhuair an duine saobhir bàs mar an ceudna agus dh'adhlaicheadh e. Agus ann an ifrinn thog e suas a shùilean air dha 'bhì ann am piantaibh, agus chunnaic e Abraham fada uaith, agus Lasarus 'n a uchd. Agus ghlaodh e, agus thubhairt e, Athair Abraham, dean tròcair orm, agus cuir Lasarus chum gu'n tum e bàrr a mheoir ann an uisge, agus gu'm fuaraich e mo theangadh, oir tha mi air mo ro-phianadh 's an lasair so. Ach thubhairt Abraham, A mhic, cuimhnich, gu'n d'fhuair thusa do nithean maithe ri àm dhuit a bhì beò, agus Lasarus mar an ceudna droch nithean: ach a nis tha esan a' faotainn sòlais, agus tha thusa air do phianadh. Agus a bhàrr air so uile, tha doimhne mhòr air a cur eadar sinne agus sibhse: air chor agus iadsan le am b'ail dol á so do 'ur n-ionnsuidh-se, nach 'eil e 'n comas doibh; agus nach mòr tha e 'n comas do aon neach teachd as a sin d' ar n-ionnsuidh-ne. An sin thubhairt e, Uime sin tha mi a' guidhe ort, athair, gu'n cuireadh tu e gu tigh m'athar: Oir tha cùignear bhràithrean agam; chum gu'n toir e fianuis doibh, air eagal gu'n tig iadsan mar an ceudna do'n ionad ro phiantach so. Thubhairt Abraham ris, Tha Maois agus na fàidhean aca; éisdeadh iad riu-san. Agus thubhairt esan, Nì h-eadh, athair Abrahaim; ach ma thèid neach d'an ionnsuidh o na mairbh, nì iad aithreachas. Agus

thubhairt e ris, Mur éisd iad ri Maois agus ris na fáidhibh, cha mhò a chreideas iad, ged éireadh neach o na mairbh.

An dara Dòmhnach an déigh na Trionaid.

An Guidhe.

O Thighearna, nach faillinnich a chaoidh ann an cuid-eachadh agus 'an riaghladh na muinntir a tha thu a' togail suas ann ad eagal agus ann do ghrádh daingean; Gleidh sinn, tha sinn a' guidhe ort, fo dhìdean do dheadh fhreasdail, agus thoir oirnn sior eagal agus grádh a bhi againn do d' Ainm naomh, tríd Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. 1 N. Eoin iii. 13.

NA bitheadh iognadh oirbh, mo bhráithre, ged dh'fhuathaicheas an saoghal sibh. Tha fhios againn gu'n deachaidh sinn thairis o bhàs gu beatha, do bhrìgh gu bheil grádh againn do na bráithribh: An ti nach grádhach a bhráthair fanaidh e ann am bàs. Gach neach a dh'fhuathaicheas a bhráthair, is mortair e; agus tha fhios againn nach 'eil aig mortair sam bith a' bheatha mhaireannach a' fantuinn ann. Le so is aithne dhuinn grádh Dhé, do bhrìgh gu'n do leig esan a sios 'anam féin air ar son-ne: agus is còir dhuinne ar n-anama féin a leigeadh a sios air son nam bráithrean. Agus ge b'e neach aig am bheil maoin an t-saoghail so, agus a chi a bhráthair ann an uireasbhuidh agus a dhruideas a chridhe 'n a aghaidh; cionnus a tha grádh Dhé a' gabhail còmhnuidh ann-san? Mo chlann bheag, na grádhacheamaid ann am focal, no ann an teangaidh; ach ann an gnìomh, agus ann am firinn. Agus le so is aithne dhuinn gu bheil sinn de'n fhìrinn, agus bheir sinn dearbhachd do ar cridheachaibh 'n a làthair. Oir ma dhiteas ar cridhe sinn, is mò Dia na ar cridhe, agus is aithne dha na h-uile nithean. A mhuinntir mo ghráidh, mur dìt ar cridhe sinn tha dànachd againn a thaobh Dhé. Agus ge b'e ni a dh'iarraas sinn, gheibh sinn uaith e, do bhrìgh gu bheil sinn a' coimhead 'aithéantan, agus a deanamh nan nithean a tha taitneach 'n a fhianuis. Agus is i so 'aithne-san, gu'n creideamaid ann an Ainm a Mhic Iosa Crìosd, agus gu'n grádhacheamaid a chéile, mar a thug esan aithne dhuinn. Agus an ti a choimhideas 'aithéanta-

san, tha e 'gabhail còmhnuidh ann, agus esan ann-san: agus le so is aithne dhuinn gu bheil esan a' gabhail còmhnuidh annainn, o'n Spiorad a thug e dhuinn.

An Soisgeul. N. Luc. xiv. 16.

R Inn duine àraidh suipeir mhòr, agus thug e cuireadh do mhòran; agus chuir e a sheirbhiseach uaith 'an àm na suipeir a ràdh ris a' mhuinntir a fhuair cuireadh, Thigibh, oir tha na h-uile nithe a nis ullamh. Agus thòisich iad uile a dh'aon ghuth air an leithsgeul a ghabhail: Thubhairt an ceud fhear ris, Cheannaich mi fearann, agus is éigin domh dol a mach agus 'fhaicinn; tha mi a' guidhe ort, gabh mo leithsgeul. Agus thubhairt fear eile, Cheannaich mi cùig cuing dhamh, agus tha mi 'dol g'an dearbhadh; tha mi a' guidhe ort, gabh mo leithsgeul. Agus thubhairt fear eile, Phòs mi bean, agus air an aobhar sin cha-n'èil e'n comas domh teachd. Agus thàinig an seirbhiseach sin, agus dh'innis e na nithe sin d'a Thighearn. An sin air gabhail feirge do fhear an tighe, thubhairt e r'a sheirbhiseach, Gabh a mach gu grad gu sràidibh agus gu caol-sràidibh a' bhaile, agus thoir a stigh an so na bochdan, agus na daoine ciurramach, agus na bacaich, agus na doill. Agus thubhairt an seirbhiseach, A Thighearna, rinneadh mar a dh'orduich thu, gidheadh tha àite falamh ann fathast. Agus thubhairt an Tighearn ris an t-seirbhiseach, Gabh a mach gus na rathaidibh mòra, agus na gàraidhibh, agus co-éignich iad gu teachd a steach, chum gu'm bi mo thigh air a lìonadh. Oir tha mi ag ràdh ruibh, nach blais aon de na daoineibh ud a fhuair cuireadh, de m' Shuipeir-sa.

An treas Dòmhnach an déigh na Trionaid.

An Guidhe.

O Thighearna, tha sinn a' guidhe ort gu tròcaireach éisdeachd ruinn; agus deònaich dhuinne, d'an d' thug thu iartus dùrachdach gu urnuigh a dheanamh, gu'm bi sinn le d' chòmhnadh neartmhor air ar dìon agus air ar comhfhurtachadh anns gach uile chunnart agus àmhghar, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. 1 N. Pead. v. 5.

B Ithibh uile ùmhal d'a chéile, agus bithibh air 'ur sgeadachadh le h-irioslachd: oir tha Dia a' cur an

aghaidh nan uaibhreach, ach a' toirt gràis dhoibh-san a tha iriosal. Uime sin irioslaichibh sibh féin fo làimh chumhachdaich Dhé, chum as gu'n àrdaich e sibh ann an àm iomchuidh; a' tilgeadh 'ur n-uile chùraim airsan, oir tha cùram aige dhibh. Bithibh stuama, deanaibh faire, do bhrìgh gu bheil 'ur nàmhaid an diabhul, mar leòmhnan beuchdach, ag imeachd mu'n cuairt a' sireadh cò a dh'fheadas e 'shlugadh suas. Cuiribh-se 'n a aghaidh air dhuibh 'bhi daingean 's a' chreidimh, agus fhios a bhi agaibh gu bheil na fulangais cheudna air an coimhlonadh ann 'ur bràithribh a tha 's an t-saoghal. Ach gu'n deanadh Dia féin nan uile ghràs, a ghairm sinne chum a ghlòire shiorruidh tre Iosa Crìosd, an déigh dhuibh fulang ré ùine bhig, iomlan sibh, gu'n daingnicheadh, gu'n neartaicheadh, gu'n socraicheadh e sibh. Dhàsan gu robh glòir agus cumhachd gu saoghal nan saoghal. Amen.

An Soisgeul. N. Luc. xv. 1.

AN sin thàinig na eis-mhaoir uile agus na peacaich am fagus da chum éisdeachd ris. Agus rinn na Phairisich agus na Sgrìobhaichean gearan, ag ràdh, Tha am fear so 'gabhail pheacach d'a ionnsuidh, agus ag itheadh maille riu. Agus labhair esan an cosamhlachd so riu, ag ràdh, Cò an duine dhibhse aig am bheil ceud caora, ma chailleas e aon diubh, nach fàg an naoi deug agus an ceithir fichead anns an fhàsach, agus nach téid an déigh na caorach a chailleadh, gus am faigh e i? Agus air dha a faotainn, cuiridh e air a ghuailibh i le gairdeachas. Agus an uair a thig e dhachaidh, gairmidh e a chàirdean agus a choimhearsnaich 'an ceann a chèile ag ràdh riu, Deanaibh gairdeachas maille rium-sa, a chionn gu'n d'fhuair mi mo chaora 'bha cailte. Mar sin, tha mi ag ràdh ruibh, gu'm bi aobhneas air nèamh air son aon pheacaich a ni aithreachas, na's mò na air son naoi deug agus ceithir fichead firean, aig nach 'eil feum air aithreachas. No cò a' bhean, aig am bheil deich buinn airgid, ma chailleas i aon bhonn diubh, nach las coinneal, agus nach sguab an tigh, agus nach iarr gu dìchiollach gus am faigh i e? Agus air dhi 'fhaotainn, gairmidh i a ban-chardean agus a ban-choimhearsnaich 'an ceann a chèile, ag ràdh, Deanaibh gairdeachas maille rium-sa, oir

fhuair mi am bonn a chaill mi. Mar an ceudna tha mi ag ràdh ruibh, Tha gairdeachas 'an làthair aingle Dhé, air son aon pheacaich a ni aithreachas.

An ceathramh Dòmhnach an déigh na Trionaid.

An Guidhe.

O'Dhé, fear-dìean nan uile a tha 'cur an dòchais annad, as d'eugmhais cha-n'eil ni air bith laidir, cha-n'eil ni air bith naomh; Meudaich agus cuir 'an lòn-mhoireachd do thròcair oirnn, a chum air dhuit-sa 'bhi a' d'fhear-riaghlaidh agus a' d'fhear-stiuraidh dhuinn, gu'n siubhail sinn troimh nithibh aimsireil, air chor fa-dheoidh nach cail sinn na nithe siorruidh: Deònaich so, O Athair nèamhaidh, air sgàth Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Rom. viii. 18.

THa mi a' meas nach airidh fulangais na h-aimsir a tha làthair a bhi air an coimhneas ris a' ghlòir a tha gu 'bhi air a foillseachadh annainn. Oir tha dùil dhùrachdach a' chruthachaidh a' feitheamh ri foillseachadh cloinne Dhé. Oir chuireadh an cruthachadh d' dhìomhanas, cha-n ann le 'thoil, ach trìdsan a chuir fo dhìomhanas e: Ann an dòchas gu'n saorar an cruthachadh féin fòs o dhaorsa na truailidheachd, gu saorsa ghlòrmhor cloinne Dhé. Oir tha fhios againn gu bheil an cruthachadh uile ag osnaich, agus ann am péin gu léir, mar mhnaoi ri saothair, gus an t-àm so. Agus cha-n e so a mhàin, ach sinn féin mar an ceudna aig am bheil ceud thoradh an spioraid, tha eadhon sinne ag osnaich annainn féin, a' feitheamh ris an uchd-mhacachd, eadhon saorsa ar cuirp.

An Soisgeul. N. Luc. vi. 36.

BIthibh-se uime sin tròcaireach, mar a tha 'ur n-Athair tròcaireach. Agus na tugaibh breth, agus cha toirear breth oirbh: na ditibh, agus cha dìtear sibh: thugaibh maitheanas, agus bheirear maitheanas dhuibh. Thugaibh uaibh, agus bheirear dhuibh; deadh thomhas, air a dhinneadh, agus air a chrathadh ri 'chéile, agus a' cur thairis, bheir daoine ann 'ur n-uchd. Oir leis an tomhas le'n tomhais sibh, tomhaisear dhuibh a ris. Agus labhair e cosamhlachd riu, Am feud an dall dall a thrèorachadh? nach tuit iad le 'chéile ann an slochd? Cha-n'eil

an deisciobul os ceann a mhaighstir ; ach ge b'e neach a tha coimhionta, bithidh e mar a mhaighstir. Agus c'ar son a tha thu 'faicinn an smùirnein a tha 'an sùil do bhràthar, agus nach 'eil thu 'toirt faineas an t-sail a tha ann do shùil féin ? No cionnus a dh'fheudas tu 'ràdh ri do bhràthair, A bhràthair, leig dhomh an smùirnein a thoirt á d' shùil agus nach 'eil thu 'toirt faineas an t-sail a tha ann do shùil féin ? A chealgair, tilg a mach air tùs an t-sail as do shùil féin, agus an sin is léir dhuit gu soilleir an smùirnein a tha ann an sùil do bhràthar a thoirt aisde.

An cùigeamh Dòmhnach an déigh na Trionaid.

An Guidhe.

D'Èonaich, O 'Thighearna, tha sinn a' guidhe ort, gu'm bi cursa an t-saoghail so air 'orduchadh cho sìochail le d' riaghladh-sa, a's gu'n dean d'Eaglais seirbhis dhuit gu h-aoibhneach anns gach uile shàmhair dhiadhaidh, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. 1 N. Pead. iii. 8.

Bithibh uile a dh'aon inntinn, bitheadh comh-fhulangas agaibh r'a chéile, gràdhachibh a chéile mar bhràithre, bithibh truacanta, càirdeil ; na h-ìocaibh ole air son uile, no càineadh air son càinidh : ach 'n a aghaidh sin, beannaichibh ; air dhuibh fios a bhi agaibh gur ann a dh'ionnsuidh so a ghairmeadh sibh, chum gu'n sealbhaicheadh sibh beannachadh mar oighreachd. Oir ge b'e le'm b'àill beatha a ghràdhachadh, agus làithean maithe fhaicinn, cumadh e a theangadh o ole, agus a bhilean o labhairt ceilg. Seachnadh e ole, agus deanadh e maith ; iarradh e sìth, agus leanadh e i. Oir tha sùilean an Tighearn' air na fireanaibh, agus a chluasa fosgailte r'an urnuigh : ach tha gnùis an Tighearna an aghaidh na muinntir a ni ole. Agus eò e a ni ole oirbh, ma bhitheas sibh 'n 'ur luchd-leanmhuinn air an ni sin a tha maith ? Ach eadhon ma dh'fhuingeas sibh air sgàth fireantachd, is sona sibh, agus na bitheadh fiamh an eagail-san oirbh, agus na bithibh mi-shuaimhneach ; ach naomhaichibh an Tighearn Dia ann 'ur cridheachaibh.

An Soisgeul. N. Luc. v. 1.

Tharladh, 'n uair a bha am pobull a' dlùth-theannadh air, chum focal Dhé éisdeachd, gu'n do sheas e làimh ri loch Ghenesaret ; agus chunnaic e dà luing 'n an seasamh ri taobh an loch : ach bha na h-iasgairan air dol a mach asda, agus a' nigheadh an lin. Agus chaidh e steach do aon de na longaibh, a bu le Simon, agus dh'iarr e air dol a mach beagan o thir : agus air suidhe dha, theagaisg e an sluagh as an luing. A nis an uair a sguir e de labhairt, thubhairt e ri Simon, Cuir a mach chum na doimhne, agus leigibh sìos 'ur lin chum tarruing. Agus fhreagair Simon, agus thubhairt e ris, A mhaighstir, shaothraich sinn feadh na h-oidhche uile, agus cha do ghlac sinn ni sam bith ; ach air d'fhocal-sa leigidh mi sìos an lion. Agus an uair a rinn iad so, chuartich iad tachdar mòr éisg, ionnus gu'n do bhriseadh an lion. Agus sméid iad air an companaich, a bha 's an luing eile, teachd agus còmhnadh a dheanamh leo. Agus thàinig iad, agus lion iad an dà luing, ionnus gu'n robh iad 'an inbhe dol fodha. 'N uair a chunnaic Simon Peadar so, thuit e sìos aig glùinibh Iosa, ag ràdh, Imich uamsa, a Thighearna, oir is duine peacach mi. Oir ghlac uamhas e féin, agus iadsan uile a bha maille ris, air son an tarruing éisg a ghlac iad : Agus mar an ceudna Seumas, agus Eoin, mic Shebede, a bha 'n an companaich aig Simon. Agus thubhairt Iosa ri Simon, Na bitheadh eagail ort, á so suas glacaidh tu daoine. Agus an uair a thug iad an longa gu tìr, dh'fhàg iad na h-uile nithe, agus lean iad esan.

An seathamh Dòmhnach an déigh na Trionaid.

An Guidhe.

O 'Dhé, a dh' ullaich do 'n dream aig am bheil gràdh dhuit, a leithid de nithibh maithe 's a tha dol thairis air tuigse duine ; Doirt 'n ar cridheachaibh a leithid sin de ghràdh dhuit-sa, chum air dhuinn do ghràdhachadh thar na h-uile nithibh, gu'm faigh sinn do gheallaidhean, a tha 'dol thairis air na h-uile nithibh a's urrainn duinn a mhiannachadh, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Rom. vi. 3.

N Ach 'eil fhios agaibh, a' mheadh againn a bhaisteadh ann an Iosa Crìosd, gu'n do bhaisteadh chum

a bhàis sinn? Air an aobhar sin dh'adhlaiceadh sinn maille ris tre'n bhaisteadh chum bàis, ionnus mar a thogadh Crìosd suas o na mairbh le glòir an Athar; mar sin gu'n gluaiseamaid-ne mar an ceudna ann an nuadhachd beatha. Oir ma chaidh ar suidheachadh maraon ann an coslas a bhàis, bithidh sinn mar an ceudna air ar suidheachadh ann an coslas 'aiseirigh: Air fhios so a bhi againn, gu bheil ar seann duine air a cheusadh maille ris, ionnus gu'm bitheadh corp a' pheacaidh air a sgrìos, chum á so suas nach deanamaid seirbhìs do'n pheacadh. Oir an ti a fhuair bàs, rinneadh saor e o'n pheacadh. A nis ma fhuair sinn bàs maille ri Crìosd, tha sinn a' creidsinn gu'm bi sinn beò maille ris mar an ceudna: air dhuinn fios a bhi againn, air do Chrìosd éirigh o na mairbh, nach bàsaich e na's mò; cha-n'èil tighearnas aig a' bhàs na's mò air. Oir a' mheud 's gu'n d'fhuair e bàs, is ann do'n pheacadh a fhuair e bàs aon uair a mhàin: ach a' mheud 's gu bheil e beò, is ann do Dhia a tha e beò. Mar sin mar an ceudna measaibh-se gu bheil sibh féin gu deimhin marbh do'n pheacadh: ach beò do Dhia, tre Iosa Crìosd ar Tighearna.

An Soisgeul. N. Mata v. 20.

THubhairt Iosa r'a dheisciobluibh, Mur toir 'ur fireantachd-se barrachd air fireantachd nan Sgrìobhaichean agus nam Phairiseach, nach téid sibh air chor air bith a steach do rìoghachd nèimh. Chuala sibh, gu'n dubhradh ris na sinnsiribh, Na dean mortadh: agus ge b'e neach a ni mortadh, bithidh e 'an cunnart a' bhreitheanais. Ach tha mise ag ràdh ruibh, Ge b'e neach aig am bi fearg r'a bhràthair gun aobhar, gu'm bi e ann an cunnart a' bhreitheanais: agus ge b'e neach a their r'a bhràthair, Ràca, gu'm bi e ann an cunnart na comhairle: ach ge b'e neach a their, Amadain, gu'm bi e ann an cunnart teine ifrinn. Uime sin ma bheir thu do thabhartas chum na h-altarach, agus gu'n cuimhnich thu an sin gu bheil ni air bith aig do bhràthair a'd' aghaidh; fàg do thabhartas an sin 'an làthair na h-altarach, agus imich, agus dean réite air tùs ri d' bhràthair, agus an déigh sin thig agus tabhair uait do thìodhlac. Bi réidh ri d' eascaraid gu luath, am feadh a bhiteas tu maille ris 's an t-slighe; air eagal gu'n toir an t-eascaraid thairis thu do'n bhreitheamh

agus gu'n toir am breitheamh thu do'n mhaor, agus gu'n tilgear 'am prìosan thu. Tha mi ag ràdh riut, gu firinneach nach téid thu mach as a sin, gus an ioc thu an fheirling dheireannach.

An seachdamh Dòmhnach an déigh na Trionaid.

An Guidhe.

A Thighearna d'am buin gach uile chumhachd agus neart, is tu ùghdair agus tabhairtair nan uile nithe maith; Suidhich 'n ar cridheachaibh gràdh d' Ainme, meudaich annainn fìor chreidimh, beathaich sinn leis gach uile mhaitheas, agus le d' mhòr thròcair gleidh sinn anns na nithibh ceudna, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Rom. vi. 19.

THa mi a' labhairt mar dhuine, air son anmhuinneachd 'ur feòla-se: oir mar a thug sibh 'ur buill mar sheirbhìsich do neòghloine, agus do euceart, chum euceirt; amhuil sin a nis thugaibh 'ur buill mar sheirbhìsich do'n fhìreantachd, chum naomhachd. Oir an uair a bha sibh 'n ur seirbhìsich do'n pheacadh, bha sibh saor o'n fhìreantachd. Air an aobhar sin ciod an toradh a bha agaibh an sin anns na nithibh sin, a tha nis a' cur nàire oirbh? oir is e crìoch nan nithe sin am bàs. Ach a nis air dhuibh a bhi saor o'n pheacadh, agus 'n ur seirbhìsich do Dhia, tha 'ur toradh agaibh chum naomhachd, agus a' chrìoch a' bheatha mhaireannach. Oir is e tuarasdal a' pheacaidh am bàs: ach is e saor-thìodhlac Dhé a' bheatha mhaireannach, tre Iosa Crìosd ar Tighearna.

An Soisgeul. N. Marc. viii. 1.

ANns na làithibh sin air do shluagh ro mhòr a bhi ann, agus gun ni air bith aca r'a itheadh, ghairm Iosa a dheisciobuil d'a ionnsuidh, agus thubhairt e riu, Tha truas mòr agam de'n t-sluagh, do bhrìgh gu'n d'fhan iad a nis trì làithean maille rium, agus nach 'eil ni air bith aca r'a itheadh: Agus ma leigeas mi d'an tighibh féin 'n an trasg iad, fannaichidh iad air an t-slighe; oir thàinig cuid aca 'am fad. Agus fhreagar a dheisciobuil e, Cia as a dh'fheudas neach iad so a shàsachadh le aran an so 's an fhàsach? Agus dh'fhosraich e dhiubh, Cia lion buillionn a tha agaibh? Agus thubhairt iadsan,

Seachd. Agus thug e ordugh do'n t-sluagh suidhe sìos air an làr. Agus ghlac e na seachd buillionnan, agus air toirt buidheachais, bhris e, agus thug e iad d'a dheisciobluibh, chum gu'n cuireadh iad 'n an làthair iad, agus chuir iad sìos 'an làthair an t-sluaigh iad. Agus bha aca beagan a dh'iasgaibh beaga; agus bheannaich e iad agus dh'àithn e an cur sìos 'n an làthair mar an ceudna. Agus dh'ith iad agus shàsuicheadh iad: Agus thog iad làn sheachd bascaidean de'n bhìadh bhrìste, a bha dh'fhuigheall aca. Agus bha iadsan a dh'ith mu thimchioll cheithir mìle. Agus leig e air falbh iad.

An Guidhe.

O 'Dhé, is e do fhreasdal neo-fhàillinneach a tha 'riaghladh nan uile nithe arson air nàmh agus air talamh; Tha sinn gu h-àmhal a' guidhe ort gu'n cuir thu air falbh uainn na h-uile nithe cronail, agus gu'n toir thu dhuinn na nithe sin a tha tarbhach air ar son, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Rom. viii. 12.

A Bhràithre, tha sinn fo fhìachaibh, cha-n ann do'n fheòil, chum ar beatha a chaitheamh a réir na feòla: Oir ma chaitheas sibh 'ur beatha a réir na feòla, gheibh sibh bàs: ach ma mharbhas sibh tre'n Spiorad gnìomhara na colla, bithidh sibh beò. Oir a' mhead 's a tha air an treòrachadh le Spiorad Dhé, is iad mic Dhé. Oir cha d'fhuair sibh spiorad na daorsa a ris chum eagail: ach fhuair sibh Spiorad na h-uchd-mhacachd, tre an glaoth sinn, Abba, Athair. Tha an Spiorad féin a' deanamh fianuis maille r'ar spiorad-ne, gur sinn clann Dhé. Agus ma's clann, is oighreachan: oighreachan air Dia, agus comh-oighreachan maille ri Crìosd: ma 's e as gu'm fuiling sinn maille ris, chum gu'n glòraichear sinn maille ris mar an ceudna.

An Soisgeul. N. Mata vii. 15.

C Oimhidibh sibh féin o na fàidhibh bréige, a thig d'ur n-ionnsuidh ann an culaidhibh chaorach, ach a tha o'n leth a stigh 'n am madaidh-alluidh. Air an toradh aithnichidh sibh iad: An tionail daoine dearcana-fiona de

dhrisibh, no figean de na foghannain? Agus mar sin bheir gach uile chraobh mhaith toradh maith; ach bheir an droch chraobh droch thoradh. Cha-n fhead a' chraobh mhaith droch thoradh a ghiulan; no an droch chraobh toradh maith a thabhairt. Gach uile chraobh nach giulain toradh maith, gearrar sìos i, agus tilgear 's an teine i. Air an aobhar sin is ann air an toradh a dh'aithnicheas sibh iad. Cha-n e gach uile neach a their riumsa, A Thighearn', a Thighearn', a théid a steach do rioghachd nàmh: ach an ti a ni toil m' Athar-sa a tha air nàmh.

An Guidhe.

D Èbnaich dhuinn, a Thighearna, tha sinn a' guidhe ort, an Spiorad gu smuainteachadh agus gu deanamh a ghnàth nan nithe sin a tha ceart; a chum gu'm faigh sinn, nach urrainn ni maith sam bith a dheanamh as d' eugmhais, comas uaitsa gu ar beatha a chaitheamh a réir do thoile, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. 1 Cor. x. 1.

A Bhràithre, cha b' àill leam sibhse a bhi aineolach, gu'n robh ar n-aithrichean uile fo 'n neul, agus gu'n deachaidh iad uile troimh 'n mhuir; agus gu'n do bhaisteadh iad uile do Mhaois 's an neul, agus anns a' mhuir; agus gu'n d'ith iad uile an t-aon bhìadh spioradail, agus gu'n d'òl iad uile an t-aon deoch spioradail: (oir dh'òl iad de'n charraig spioradail sin a lean iad; agus b'i a' charraig sin Crìosd.) Ach le mòran diubb cha robh Dia toilichte; oir sgriosadh 's an fhàsach iad. A nis bha na nithe sin 'n an saimpleiribh dhuinne, chum nach miannaicheamaid droch nithean, eadhon mar a mhiannaich iadsan. Agus na bithibh-se 'n 'ur luchd-iodhol-aoraidh, mar a bha cuid diubb-san; a réir mar tha e sgrìobhta, Shuidh am pobull sìos a dh'itheadh agus a dh'òl, agus dh'éirich iad a chluicheadh. Agus na deanamaid strìopachas, mar a rinn cuid diubb-san, agus a thuit diubb ann an aon là trì mìle fichead. Agus na

dearbhamaid Criosd, mar a dhearbhbh cuid diubh-san, agus a sgrìosadh iad le nathraichibh nimhe. Agus na dean-aibh-se gearan, mar a rinn cuid diubh-san gearan, agus a sgrìosadh iad leis an sgrìosadair. A nis thachair na nithe so uile dhoibh-san mar eiseimpleiribh: agus sgrìobhadh iad chum teagaisg dhuinne, air am bheil deir-eadh an t-saoghail air teachd. Uime sin an ti a shaoileas e 'bhi 'n a sheasamh, thugadh e aire nach tuit e. Cha do thachair deuchainn air bith ruibh, ach ni a tha coitchionn do dhaoibh: ach tha Dia dileas, nach leig dhuibh a bhi air 'ur feuchainn thar 'ur comas; ach a ni maille ris an deuchainn slighe gu dol as mar an ceudna, chum gu'm bi sibh comasach air a giùlan.

An Soisgeul. N. Luc. xvi. 1.

THubhairt Iosa r'a dheisciobluibh, Bha duine saobhir àraidh ann aig an robh stiùbhard, agus chasaid ris e, mar neach a bha 'deanamh ana-caithidh air a mhaoin. Agus ghairm se e, agus thubhairt e ris, Ciod e so a tha mi 'cluinntinn mu d' thimchioll? thoir cunntas air do stiùbhardachd; oir cha-n fheud thu bhi na's faide a'd' stiùbhard. An sin thubhairt an stiùbhard ann féin Ciod a ni mi? oir tha mo mhaighstir a' toirt na stiùbhardachd uam: cha-n urrainn mi ruamhar a dheanamh, is nàr leam déire iarraidh. Tha fios agam ciod a ni mi, chum an uair a chuirear as an stiùbhardachd mi, gu'n gabh iad a steach d'an tighibh mi. Agus air dha gach aon diubhsan air an robh fiachan aig a Thighearn a ghairm d'a ionnsuidh, thubhairt e ris a' cheud fhear, Cia meud a tha aig mo Thighearn ortsa? Agus thubhairt esan, Ceud tomhas olaidh. Agus thubhairt e ris, Gabh do sgrìobhadh, agus suidh sìos gu h-ealamh, agus sgrìobh leth-cheud. An sin thubhairt e ri fear eile, Agus cia meud a tha aig ortsa? Agus thubhairt esan, Ceud tomhas cruithneachd. Agus thubhairt e ris, Gabh do sgrìobhadh, agus sgrìobh ceithir fichead. Agus mhol an Tighearn an stiùbhard eucorach, do bhrìgh gu'n d'rinn e gu glic: oir tha clann an t-saoghail so 'n an ginealach féin na's glìce na clann an t-soluis. Agus tha mise ag ràdh ruibh, Deanaibh dhuibh féin càirdean le Mamon na h-eucorach, chum an uair a shiubhlas sibh, gu'n gabhar sibh do àitibh-còmhnuidh sìorruidh.

An deicheamh Dòmhnach an déigh na Trionaid.

An Guidhe.

O'Thighearna, bitheadh do chluasan tròcaireach fosgailte ri urnuighibh do sheirbhiseach ùmhail; agus a chum gu'm faigh iad an iarrtuis, thoir orra gu'n iarr iad na nithe sin a tha 'réir do thoile, tríd Iosa Criosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. 1 Cor. xii. 1.

AThaobh thiodhlacan spioradail, a bhràithre, cha-n àill leam sibh a bhi aineolach. Tha fios agaibh gu'n robh sibh 'n 'ur Cinnich air 'ur tarruing gu iodholaibh balbha, a réir mar a threòraicheadh sibh. Uime sin tha mi 'toirt fios duibh, nach abair duine sam bith a tha 'labhairt o Spiorad Dhé, gu bheil Iosa mallaichte; agus nach urrainn duine sam bith a ràdh gur e Iosa an Tighearn, ach tre an Spiorad naomh. A nis tha eadar-dhealachadh thiodhlacan ann, ach cha-n'eil ach aon Spiorad ann. Agus tha eadar-dhealachadh frithealaidh ann, gidheadh cha-n'eil ach aon Tighearn ann. Agus tha eadar-dhealachadh oibreachaidh ann, ach is e an t-aon Dia, a tha ag oibreachadh nan uile nithean anns na h-uile. Ach tha foillseachadh an Spioraid air a thoirt do gach neach chum tairbhe. Oir do aon duine tha focal a' ghliocais air a thoirt leis an Spiorad; agus do dhuine eile focal an eòlais leis an Spiorad cheudna; do neach eile creidimh leis an Spiorad sin féin; do dhuine eile thiodhlacan leighis tre an Spiorad cheudna; do neach eile oibreachadh mhìorbhuilean; do neach eile fàidheadaireachd; do neach eile aithneachadh spiorad; do neach eile iomadh gnè theangadh; agus do neach eile eadar-mhìneachadh theangadh. Ach na nithe sin uile tha an t-aon Spiorad ceudna ag oibreachadh, a' roinn ris gach aon fa leth a réir mar is àill leis.

An Soisgeul. N. Luc. xix. 41.

AGus an uair a thàinig e am fagus chunnaic e am baile, agus ghul e air a shon, ag ràdh, Nam b'aithne dhuìt, eadhon dhuitsa, air bheag sam bith ann ad là so féin, na nithean a bhuineas do d' shìth! ach a nis tha iad folaichte o d' shùilibh. Oir thig na làithean ort, anns an tilg do naimhdean dig mu d' thimchioll,

agus an iadh iad umad mu'n cuairt, agus an druid iad a stigh air gach taobh thu, agus an leag iad co iosal ris an lár thu, agus do chlann annad : agus nach fàg iad annad clach air muin cloiche, do bhrìgh nach b'aithne dhuibh aimsir d'fhiosrachaidh. Agus chaidh e steach do'n teampull, agus thòisich e air an dream a bha 'reic, agus a' ceannach ann a thilgeadh a mach, ag ràdh riu, Tha e sgriobhta, Is tigh urnuigh mo thigh-sa, ach rinn sibhse 'n a gharaidh luchd-reubainn e. Agus bha e gach là a' teagasg 's an teampull.

An Guidhe.

O 'Dhé, a tha 'cur 'an céill do neirt Uile-chumhachdaich gu ro shònraichte ann an nochdadh tròcair agus iochd; Gu tròcaireach deònach dhuinn a leithid sin de thomhas do ghràs, a chum air dhuinn 'bhi a' ruith ann an slighe d' àitheantan, gu'm faigh sinn do gheallaidhean gràsail, agus gu'm bi sinn air ar deanamh 'n ar luchd-comhpàirt de d' ionmhas nèamhaidh, trid Iosa Criosd ar Tighearna. Amen.

A Bhràithre, tha mi 'cur 'an céill duibh an t-Soisgeil a shearmonaich mi dhuibh, ris an do ghabh sibhse mar an ceudna, agus anns am bheil sibh 'n 'ur seasamh. Troimh mar an ceudna am bheil sibh air 'ur tearnachd, ma chumas sibh gu daingean an ni a shearmonaich mi dhuibh, mur do chreid sibhse gu dìomhain. Oir thug mi dhuibh air tùs, an ni a fhuair mi mar an ceudna, gu'n d'fhuair Criosd bàs air son ar peacaidhean, a réir nan Sgriobtuir; agus gu'n d'adhlaiceadh e; agus gu'n d'éirich e a ris air an treas là a réir nan Sgriobtuir; agus gu'm facas e le Cephas, 'n a dhéigh sin leis an dà fhear dheug. 'N a dhéigh sin, chunnacas e le tuilleadh as cùig ceud bràthair air aon àm; d'am bheil a' chuid a's mò beò agus a nis; ach tha cuid dhiubh 'n an codal. 'N a dhéigh sin, chunnacas e le Seumas; agus a ris leis na h-Abstolaibh uile; 'n an déigh uile chunnacas leam-sa e mar an ceudna, mar neach a rugadh ann an an-àm: Oir is mi a's lugha de na h-Abstolaibh, neach nach fiù Abstol a

ghairm dhiom, do bhrìgh gu'n robh mi a' geur-leanmhuinn Eaglais Dhé. Ach tre ghràs Dhé is mi an ni a's mi; agus cha robh a ghràs a bhuilicheadh orm, gun bhrìgh; ach shaothraich mi na's pailte na iad uile; gidheadh cha mhise, ach gràs Dhé a bha maille rium: Uime sin cò air bith iad dhinn, mise no iadsan, is ann mar so a tha sinne a' searmonachadh, agus is ann mar so a chreid sibhse.

L Abhair Iosa an cosamhlachd so ri dream àraidh a bha 'g earbsadh asda féin, gu'n robh iad 'n am fireanaibh, agus a bha 'deanamh tàir air dream eile; Chaidh dithis dhaoine suas do'n teampull a dheanamh urnuigh; fear dhiubh 'n a Phairiseach, agus am fear eile 'n a Chis-mhaor. Sheas am Phairiseach leis féin agus rinn e urnuigh mar so, A Dhé, tha mi 'toirt buidheachais duit, nach 'eil mi mar tha daoine eile, 'n an luchd-fòirneirt, eucorach, adhaltrannach, no eadhon mar an Cis-mhaor so. Tha mi a' trasgadh dà uair 's an t-seachduin, tha mi 'toirt deachaimh as na h-uile nithibh a tha mi 'sealbhadh. Agus air seasamh do'n Chis-mhaor fad' air ais, cha b'ail leis fiù a shùilean a thogail suas gu nèamh, ach bhuaile e 'uchd, ag ràdh, A Dhia dean tròcair ormsa a tha 'am pheacach. Tha mi ag ràdh riuibh, gu'n deachaidh an fear so sìos d'a thigh air 'fhreanachadh na's mò na'm fear ud eile: oir ge b'e neach a dh'ardaicheas e féin, islichear e; agus ge b'e a dh'islicheas e féin, àrdaichear e.

An Guidhe.

A Dhé Uile-chumhachdaich agus mhaireannaich, a tha do ghnàth na's ullaimhe gu éisdeachd, na tha sinne gu urnuigh 'dheanamh, agus a tha 'cleachdadh tuilleadh a thoirt seachad na tha sinn ag iarraidh, no 'toiltinn; Doirt a nuas oirnn saoihbreas do thròcair, a' maitheadh dhuinn nan nithe sin roimh am bheil ar coguis fo gheilt, agus a' toirt dhuinn nan nithe maithe sin nach airdh sinn an iarraidh, ach tre dheadh-thoilteanais agus eadar-ghuidhe do Mhic Iosa Criosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. 2 Cor. iii. 4.

THa a' leithid so de dhòchas againn tre Chrìosd a thaobh Dhé. Cha-n e gu bheil sinn foghainteach uainn féin chum ni sam bith a smuaineachadh mar uainn féin; ach is ann o Dhia a tha ar foghainteachd. A rinn sinne mar an ceudna 'n ar ministreibh foghainteach an Tiomnaidh nuaidh; cha-n ann de'n litir, ach de'n Spiorad: oir marbhaidh an litir, ach bheir an Spiorad beatha. Ach ma bha ministreileachd a' bhàis, ann an sgrìobhadh air a ghearradh air clachaibh, glòrmhor; ionnus nach b'urrainn clann Israeil amharc gu geur air gnùis Mhaois, air son glòire a ghnùise, a chuireadh air cùl; Cionnus nach mò na sin a bhitheas ministreileachd an Spioraid glòrmhor? Oir ma bha ministreileachd an ditidh glòrmhor, is ro mhò na sin a bheir ministreileachd na fireantachd barrachd ann an glòir.

An Soisgeul. N. Marc. vii. 31.

AN uair a dh'imich Iosa o chrìochaibh Thioruis agus Shidoìn, thàinig e gu muir Ghalile, troimh mheadhon chrìoch Dhecapolis. Agus thug iad d'a ionnsuidh duine bodhar, aig an robh staduih 'n a chainnt; agus ghuidh iad air gu'n cuireadh e a làmh air. Agus thug e a leth o'n t-sluagh e, agus chuir e a mheoir 'n a chluasaibh, agus chuir e sileadh air, agus bhean e r'a theangaidh; Agus air dha amharc suas gu nèamh, rinn e osna, agus thubhairt e ris, *Ephphata*, is e sin r'a ràdh, Bi air d' fhosgladh. Agus air ball dh'fhosgladh a chluasan, agus dh'fhuasgladh ceangal a theangaidh, agus labhair e gu ceart. Agus dh'àithn e dhoibh gun iad a dh'innsadh sin do neach air bith; ach mar is mò a thoirmisg esan doibh, bu mhòid gu ro mhòr a chuir iadsan an gnìomh 'am follais, agus bha iad gu ro mhòr air an lionadh le h-ìongantas, ag ràdh, Rinn e na h-uile nithe gu maith; tha e araon a' tabhairt air na bodhair gu'n cluinn iad, agus air na bailbh gu'n labhair iad.

An treas Dòmhnach deug an déigh na Trionaid.

An Guidhe.

A Dhé Uile-chumhachdaich agus thròcairich, is ann o d' thiodhlac a mhàin a tha e teachd, gu bheil do

shluagh dileas a' deanamh seirbhis fhìor agus chluiteich dhuit; Deònaich, tha sinn a' guidhe ort, gu'n dean sinne seirbhis cho firinneach dhuit anns a' bheatha so, a chum nach fàillinnich sinn fadheoidh air ruigheachd air do gheallaidhibh nèamhaidh, tre dheadh-thoilteanais Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Gal. iii. 16.

IS ann do Abraham a thugadh na geallaidhean agus d' a shìol. Cha-n abair e, Agus do shìolaibh, mar gu'm bitheadh e 'labhairt mu mhòran; ach mar mu aon; Agus do d' shìol-sa, neach a's e Crìosd. Agus tha mi ag ràdh so, nach fheadar gu'n cuir an lagh, a thugadh 'an ceann cheithir cheud agus dheich bliadhna fichead 'n a dheigh, an coimheangal 'an neo-bhrìgh, a dhaingnich-eadh roimhe le Dia ann an Crìosd; ionnus gu 'n cuireadh e an gealladh air cùl. Oir ma 's ann o'n lagh a tha an oighreachd, cha-n'eil i na's mò o'n ghealladh; ach thug Dia gu saor i do Abraham tre ghealladh. C' ar son uime sin a thugadh an lagh? Thugadh e air son eusaontais, gus an tigeadh an sìol, d' an d' rinneadh an gealladh; air 'orduchadh le ainglibh 'an làimh eadar-mheadhonair. A nis an t-eadar-mheadhonair cha-n ann air son aoin a tha e'n a eadar-mheadhonair, ach is aon Dia. Uime sin am bheil an lagh an aghaidh gheallaidhean Dhé? Nar leigeadh Dia: oir nam bitheadh lagh air a thabhairt, a bhitheadh comasach air beatha 'thoirt uath, gu deimhin is ann o'n lagh a bhitheadh fireantachd. Ach dh'fhàg an Sgrìobtuir na h-uile dhaoine dùinte 's a' pheacadh, chum gu 'm bitheadh an gealladh tre chreidimh Iosa Crìosd air a thoirt dhoibh-san a tha 'creidsinn.

An Soisgeul. N. Luc. x. 23.

IS beannaichte na sùilean a chi na nithean 'tha sibhse a' faicinn. Oir tha mi ag ràdh ruibh, gu 'm b' iomadh fàidh agus rìgh le 'm bu mhiann na nithean fhaicinn a tha sibhse a' faicinn, agus nach fac iad; agus na nithean a chluinntinn a tha sibhse a' cluinntinn, agus nach cual' iad. Agus feuch, sheas fear-lagha àraidh suas, 'g a dhearbhadh, agus ag ràdh, A mhaighstir, ciod a ni mi chum gu 'n sealbhaich mi a' bheatha mhaireannach? Agus thubhairt e ris, Ciod a tha sgrìobhta 's an lagh?

cionnus a leughas tu? Agus a' freagairt d'asan, thubhairt e, Gràdhaichidh tu an Tighearn do Dhia le d' uile chridhe, agus le d' uile anam, agus le d' uile neart, agus le d' uile inntinn, agus do choimhearsnach mar thu féin. Agus thubhairt esan ris, Is ceart a fhreagair thu; dean-sa so, agus bithidh tu beò. Ach air dhàsan toil a bhi aige e féin fhìreanachadh, thubhairt e ri Iosa, Agus cò e mo choimhearsnach? Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, Chaidh duine àraidh sìos o Ierusalem gu Iericho, agus thuit e 'am measg luchd-reubainn, agus air dhoibh a rùsgadh, agus a lotadh, dh' imich iad rompa air dhoibh esan fhàgail leth-mharbh. Agus tharladh gu 'n d' imich sagart àraidh sìos air an t-slighe sin, agus an uair a chunnaic se e, ghabh e seachad air an taobh eile. Agus mar an ceudna air do Lebhitheach 'bhi dlùth do 'n ionad sin, thàinig e agus dh' amhairc e air, agus ghabh e seachad air an taobh eile. Ach air do Shamartanach àraidh 'bhi 'gabhair an rathaid, thàinig e far an robh esan; agus an uair a chunnaic se e, ghabh e truas mòr dheth, agus thàinig e d' a ionnsuidh, agus cheangail e suas a chreuchdan, a' dortadh olaidh, agus fiona annta, agus chuir e air 'ainmhidh féin e, agus thug e gu tigh-òsda e, agus ghabh e cùram dheth. Agus air an là maireach 'n uair a dh' fhalbh e, thug e mach dà pheghinn Ròmanach, agus thug e do fhear an tigh-òsda iad, agus thubhairt e ris, Gabh cùram dheth, agus ge b'è ni tuilleadh a chaitheas tu, an tràth a philleas mise air m'ais dlòidh mi dhuit e. Cò a nis de 'n triuir so, a shaoileas tu, a bu choimhearsnach dhàsan a thuit 'am measg an luchd-reubainn? Agus thubhairt esan, An ti a rinn tròcair air. An sin thubhairt Iosa ris, Imich thusa agus dean mar an ceudna.

An ceathramh Dòmhnach deug an déigh na Trionaid.

An Guidhe.

A Dhé Uile-chumhachdaich agus mhaireannaich, thoir dhuinn meudachadh creidimh, dochais, agus gràidh; agus a chum gu'm faigh sinn an ni a tha thu 'gealltuinn, thoir oirnn gu'n gràdhaich sinn an ni a tha thu 'g àithneadh, trid Iosa Criosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Gal. v. 16.

THa mi ag ràdh ma seadh, Gluaisibh 's an Spiorad, agus cha choimhlion sibh anamiann na feòla. Oir tha an fheòil a' miannachadh an aghaidh an Spioraid, agus an Spiorad an aghaidh na feòla; agus tha iad sin an aghaidh a chéile; ionnus nach faigh sibh na nithean a bu mhiann leibh a dheanamh. Ach ma threòraichear leis an Spiorad sibh, cha-n'èil sibh fo 'n lagh. A nis tha oibre na feòla follaiseach, a's iad so, Adhaltrannas, striopachas, neòghloine, macnus, iodhol-aoradh, druidh-eachd, naimhdeas, connsachadh, co-fharpuis, fearg, coimhstri, aimhreite, saobh-chreidimh, farmad, mortadh, misg, ruidhteireachd, agus an leithide sin: mu'm bheil mi ag innseadh dhuibh roimh-làimh, mar a dh'innis mi dhuibh cheana mar an ceudna, nach sealbhaich iadsan a ni an leithide sin ròghachd Dhé. Ach is e toradh an Spioraid gràdh, aoibhneas, sìth, fad-fhulangas, caomhalachd, maitheas, creidimh, macantas, stuaim: an aghaidh an samhail sin cha-n'èil lagh. Agus iadsan a's le Criosd cheus iad an fheòil maille r'a h-an-tograibh agus a h-anamiannaibh.

An Soisgeul. N. Luc. xvii. 11.

A Nis a' dol suas do Iosa gu Ierusalem, chaidh e troimh mheadhon Shamaria, agus Ghalile. Agus an uair a bha e 'dol a stigh do bhaile àraidh, thachair deichnear dhaoine air a bha 'n an lobhair, a sheas fada naith. Agus thog iad suas an guth, ag ràdh, Iosa a mhaighstir, dean tròcair oirnn. Agus an uair a chunnaic e iad, thubhairt e riu, Imichibh nochdaibh sibh féin do na sagartaibh. Agus ag imeachd dhoibh, ghlanadh iad. Agus an uair a chunnaic aon diubh gu'n do leighiseadh e, phill e air ais, a' toirt glòire do Dhia le guth àrd, agus thuit e air 'aghaidh aig a chosaibh-san, a' toirt buidh-eachais da; agus bu Shamartanach e. Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e, Nach do ghlanadh deichnear? ach an naoinear, c'ait am bheil iad? Cha d'fhuaradh a phill a thoirt glòire do Dhia, ach an coigreach so. Agus thubhairt e ris, Eirich, imich, shlànuich do chreidimh thu.

An cùigeamh Dòmhnach deug an déigh na Trionaid.

An Guidhe.

G Leidh d'Eaglais, tha sinn a' guidhe ort, O 'Thighearna, le d' shìor thròcair. Agus do bhrìgh as d'eugmhais-sa nach urrainn breòiteachd an duine gun tuit-eam, gleidh sinn do ghnàth le d' chòmhnadh o na h-uile nithibh cronail, agus treobraich sinn a dh' ionnsuidh nan uile nithean a tha tarbhach gu ar slàinte, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Gal. vi. 11.

THa sibh a' faicinn meud na litreach a sgrìobh mi dhuibh le mo làimh féin. A' mheud le'm miann iad féin a thaisbeanadh gu sgiamhach 's an fheòil, tha iad 'g 'ur n-éigneachadh gu bhì air 'ur timchioll-ghearradh; a mhàin chum nach deantadh geur-leamhuinn orra air son crann-ceusaidh Chrìosd. Oir cha-n'èil iadsan féin a tha air an timchioll-ghearradh a' coimhead an lagha; ach is àill leo sibhse 'bhi air 'ur timchioll-ghearradh, chum as gu'n dean iad uail ann 'ur feòil. Ach nar leigeadh Dia gu'n deanainn-sa uail, ach ann an crann-ceusaidh ar Tighearn' Iosa Crìosd, tre'm bheil an saoghal air a cheusadh dhomh-sa, agus mise do'n t-saoghal. Oir ann an Iosa Crìosd cha-n'èil éifeachd air bith ann an timchioll-ghearradh, no ann an neo-timchioll-ghearradh, ach ann 'an cruthachadh nuadh. Agus a' mheud 's a shiubhlas a réir na riaghailt so, sìth orra, agus tròcair, agus air Israel Dhé. O so a mach na cuir eadh neach sam bith dragh orm, oir tha mi 'giùlan chomh-araidhean an Tighearn' Iosa ann am chorp. A bhràithre, gu robh gràs ar Tighearn' Iosa Crìosd maille ri 'ur spiorad. Amen.

An Soisgeul. N. Mata vi. 24.

CHa-n urrainn neach air bith seirbhis a dheanamh do dhà thighearn; oir an dara cuid bithidh fuath aige do neach aca, agus gràdh do 'n neach eile; no gabhaidh e le neach aca, agus ni e tàir air an neach eile. Cha-n urrainn sibh seirbhis a dheanamh do Dhia agus do Mhamon. Uime sin tha mise ag ràdh ruibh, Na bitheadh ro-chùram oirbh mu thimchioll 'ur beatha, a' cìod a dh'itheas, no 'dh'òlas sibh; no mu thimchioll 'ur cuirp, cìod a chuireas

sibh umaibh: Nach mò a' bheatha na 'm biadh, agus an corp na 'n t-eudach? Amhaircibh air eunlaith an athair; oir cha chuir iad stòl, agus cha bhuaibh iad, agus cha chruinnich iad ann an saibhlibh; gidheadh tha 'ur n-Athair n-èamhaidh-se 'g am beathachadh: Nach fearr sibhse gu mòr na iadsan? Agus cò agaibh le mòr-chùram a dh'fheudas aon làmh-choille a chur r'a àirde féin? Agus c'ar son tha sibh ro chùramach mu thimchioll 'ur culaidh? Fòghlumaibh cionnus tha na lilighean a' fàs 's a' mhachair: cha saothraich iad, agus cha sniomh iad: Gidheadh tha mise ag ràdh ruibh, Nach robh Solamh féin 'n a uile ghlòir, air eudachadh mar aon diubh so. Air an aobhar sin, ma tha Dia mar sin a' sgeadachadh feoir na macharach, a tha an diugh ann, agus am màireach air a thilgeadh 's an àmhuinn; nach mò na sin a sgeadaicheas e sibhse, a dhaoine air bheag creidimh? Uime sin na bithibh làn de chùram, ag ràdh, Cìod a dh'itheas sinn? no cìod a dh'òlas sinn? no cìod a chuireas sinn umainn? (oir iad so uile iarraidh na Cinnich,) oir tha fios aig 'ur n-Athair n-èamhaidh gu bheil feum agaibh-se air na nithibh so uile. Ach iarraibh air tùs riogachd Dhé, agus 'fhìr-eantachd-san, agus cuirear na nithe so uile ruibh. Uime sin na bitheadh ro-chùram oirbh mu thimchioll an là màireach; oir bithidh a làn de chùram air an là màireach mu thimchioll a nithe féin: is leòir do'n là 'olc féin.

An seathamh Dòmhnach deug an déigh na Trionaid.

An Guidhe.

O 'Thighearna, tha sinn a guidhe ort, d' Eaglais a ghlanadh agus a dhìon le d' shìor iochd; agus do bhrìgh nach urrainn i mairsinn ann an sàbhaltachd as eugmhais do chabhair, teasairg i gu bràth tuilleadh le d' chòmhnadh agus le d' mhaitheas, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Eph. iii. 13.

THa mi ag iarraidh nach lagaich sibh a leth mo thriob-laidean-sa air 'ur son, ni a's e 'ur glòir. Air an aobhar so tha mi a' lùbadh mo ghlùn do Athair ar Tighearn' Iosa Crìosd, air an ainmichear an teaghlach uile air n-èamh agus air talamh, gu'n deònaicheadh e dhuibh a réir saoihbheis a ghlòire, 'bhi air 'ur neartach-

adh gu treun, tre a Spiorad-san anns an duine an leth stigh: Ionnus gu'n gabh Criosd còmhuidh ann 'ur cridhe tre chreidimh; chum air dhuibh 'bhi air 'ur freumbhachadh, agus air 'ur stéidheachadh ann an gràdh, gu'm bi sibh comasach maille ris na naoimh uile, air a thuigsinn ciod e leud, agus fad, agus doimhne, agus àirde; Agus air gràdh Chriosd aithneachadh, a chaidh thar gach uile eòlas, chum gu'm bi sibh air 'ur lionadh le uile lànachd Dhé. A nis dhàsan d'an comas na h-uile nithean a dheanamh gu h-anabarrach ro phàilt, thar gach ni a's urrainn sinn iarraidh no smuaineachadh, a réir a' chumhachd a tha 'g oibreachadh gu h-èifeachdach ann-ainn, dhàsan gu robh glòir anns an Eaglais tre Iosa Criosd, air feadh gach uile linn, gu saoghal nan saoghal. Amen.

An Soisgeul. N. Luc. vii. 11.

AGus tharladh an là 'n a dhéigh sin, gu'n deachaidh e chum baile d'an goirear Nain, agus chaidh a dheisciobuil maille ris, agus sluagh mòr. A nis an uair a thàinig e am fagus do gheata a' bhaile, feuch, ghiùlain-eadh a mach duine marbh, aon mhac a mhàthar, agus bu bhantrach i; agus bha sluagh mòr de mhuintir a' bhaile maille rithe. Agus an uair a chunnaic an Tighearn i, ghabh e truas dith, agus thubhairt e rithe, Na guil. Agus thàinig e agus bhean e ris a' ghiùlan, (agus sheas iadsan a bha 'g a iomchar,) agus thubhairt e, Oganach, tha mi ag ràdh riut, Eirich. Agus dh'éirich an duine 'bha marbh, 'n a shuidhe, agus thòisich e air labhairt: agus thug e d'a mhàthair e. Agus ghlac eagal iad uile, agus thug iad glòir do Dhia, ag ràdh, Dh'éirich Fàidh mòr 'n ar measg-ne, agus dh'amhaire Dia air a shluagh féin. Agus chaidh an t-iomradh so mach airsan air feadh Iudea uile, agus na dùthcha mu'n cuairt uile.

An seachdamh Dòmhnach deug an déigh na Tríonaid.

An Guidhe.

AThighearna, tha sinn a' guidhe ort gu'n téid do ghràs a ghnàth romhainn agus gu'n lean e sinn; agus gu'n toir e oirnn a bhi sìor-dhéidheil air gach uile dheadh obair, trid Iosa Criosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Eph. iv. 1.

UIme sin tha mise prìosanach an Tighearna a' guidhe oirbh gu 'n gluais sibh gu cubhaidh do 'n ghairm leis an do ghairmeadh sibh, leis gach uile irioslachd inntinn, agus mhacantas, le fad-fhulangas, a' giùlan le 'chéile ann an gràdh; a' deanamh dichill air aonachd an spioraid a choimhead ann an ceangal na sìthe. Is aon chorp, agus aon Spiorad a tha ann, amhuil mar an ceudna a ghairmeadh sibh ann an aon mhuinghin 'ur gairme; aon Tighearn, aon chreidimh, aon bhaisteadh, aon Dia agus Athair nan uile, a tha os ceann nan uile, agus tre na h-uile, agus annaibh-se uile.

An Soisgeul. N. Luc. xiv. 1.

THarladh, an tràth chaidh Iosa gu tigh uachdarain àraidh de na Phairisich a dh'itheadh bidh air là na sàbaid, gu'n robh iad a' deanamh geur-fhaire air. Agus feuch, bha duine àraidh 'n a làthair air an robh a' mheud-bhronn. Agus fhreagair Iosa, agus labhair e ris an luchd-lagha agus ris na Phairisich, ag ràdh, Am bheil e ceaduichte leigheas a dheanamh air là na sàbaid? Ach dh'fhan iadsan 'n an tosd. Agus air dha breith air, leighis se e, agus leig e uaith e; agus fhreagair e iadsan, ag ràdh, Cò agaibh-se ma thuiteas 'asal, no a dhamh ann an slochd, nach tarruing a mach gu grad e air là na sàbaid? Agus cha b'urraim iad a fhreagairt a ris anns na nithibh sin. Agus labhair e cosamhlachd riu-san a fhuair cuireadh, 'n uair a thug e fainear mar a thagh iad na ceud àiteacha-suidhe, ag ràdh riu, 'N uair a gheibh thu cuireadh o neach air bith chum bainnse, na suidh anns a' cheud àit, air eagal gu'n d'fhuair duine a's urramaiche na thusa cuireadh uaith; Agus gu'n tig an ti a thug cuireadh dhuitsa agus dhàsan, agus gu'n abair e riut, Thoir àite do'n duine so; agus gu'n tòisich thusa an sin le nàire air suidhe anns an àit a's isle. Ach an uair a gheibh thu cuireadh, imich agus suidh anns an àit a's isle, chum 'n uair a thig esan a thug cuireadh dhuit, gu'n abair e riut, A charaid, suidh a suas na's àirde: an sin gheibh thu urram 'an làthair na muinntir a tha 'n an suidhe air bòrd maille riut. Oir ge b'e neach a dh'ardaicheas e féin, islichear e; agus ge b'e neach a dh'islicheas e féin, ardaichear e.

An t-ochdamh Dòmhnach deug an déigh na Trionaid.

An Guidhe.

A Thighearna, tha sinn a' guidhe ort, deònaich do d' shluagh gràs a sheasamh 'an aghaidh bhuaireadhean an t-saoghail, na feòla, agus an diabhuil, agus le cridheachaidh agus inntinnibh fìor-ghlan gu 'n lean iad thusa an t-aon Dia, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. I Cor. i. 4.

THa mi 'toirt buidheachais do m' Dhia a ghnàth do 'ur taobh, air son gràis Dhé a thugadh dhuibh ann an Iosa Crìosd; air son gu 'n d' rinneadh saobhir leis-san sibh anns gach uile nì, anns gach ùr-labhradh, agus anns gach eòlas, a réir mar a dhaingnicheadh fianuis Chrìosd annaibh: Ionnnus nach 'eil sibh 'an déigh-làimh ann an tìodhlac sam bith; a' feitheamh ri foillseachadh ar Tighearn' Iosa Crìosd, neach mar an ceudna a dhaingnicheas sibh gus a' chrìoch, chum gu 'm bi sibh neo-lòchdach ann an là ar Tighearn' Iosa Crìosd.

An Soisgeul. N. Mata xxii. 34.

AN uair a chuala na Phairisich gu 'n do chuir e na Sadusaich 'n an tosd, chruinnicheadh iad 'an ceann a chèile. An sin chuir neach àraidh dhiubh, a bha 'n a fhear-teagas an lagha, ceisd air, 'g a dhearbhadh, agus ag ràdh, A mhaighstir, cia i an àithne a's mò 's an lagh? Thubhairt Iosa ris, Gràdhaichidh tu an Tighearn do Dhia le d' uile chridhe, agus le d' uile anam, agus le d' uile inntinn. Is i so a' cheud àithne agus an àithne mhòr. Agus is cosmhùil an dara rithe so, Gràdhaichidh tu do choimhearsnach mar thu féin. Air an dà àithne so tha 'n lagh uile agus na fàidhean 'an crochadh. Ach air do na Phairisich a bhi cruinn 'an ceann a chèile, dh' fheòraich Iosa dhiubh, ag ràdh, Ciod i 'ur barail-se mu thimchioll Chrìosd? cò d' am mac e? Thubhairt iadsan ris, Do Dhaibhidh. Thubhairt esan riu, Cionnus ma seadh a ghoireas Daibhidh 's an Spìrad a Thighearn dheth, ag ràdh, Thubhairt an Tighearn ri m' Thighearn, Suidh air mo làimh dheis, gus an cuir mi do naimhdean 'n an stòl fo d' chosaibh? Air an aobhar sin ma ghoireas

Daibhidh a Thighearn dheth, cionnus is mac dha e? Agus cha b' urrainn aon neach freagradh sam bith a thabhairt air, ni mò a bha 'chridhe aig aon neach (o'n là sin suas) ni air bith fheòraich dheth.

An naothamh Dòmhnach deug an déigh na Trionaid.

An Guidhe.

O Dhé, do bhrìgh as d' eugnmais nach urrainn sinn do thoileachadh; Gu tròcaireach deònaich, gu 'n dean do Spìrad naomh anns na h-uile nithibh ar cridheachan a stiuradh agus a riaghladh, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Eph. iv. 17.

SO uime sin tha mi ag ràdh, agus a' guidhe 'am fianuis an Tighearna, gun sibh a dh'imeachd á so suas mar a tha na Cinnich eile ag imeachd ann an diomhanas an inntinn féin; aig am bheil an tuigse air a dorchachadh, air dhoibh a bhi 'n an coimhich do bheatha Dhé 'thaobh an aineolais a tha annta, tre chruadhas an cridhe: Muinntir air dhoibh am mothachadh a chall, a thug iad féin thairis do mhi-nàire, chum gach uile neòghloine 'chur 'an gnìomh le ciocras. Ach cha d'fhòghluim sibhse Crìosd mar so: O chuala sibh e, agus o theagaisgeadh leis sibh, mar tha an fhirinn ann an Iosa: Gu 'n cuir sibh dhibh 'thaobh a' cheud chaithe-beatha, an seann duine, a tha truaillidh a réir nan an-miann cealgach; agus gu 'm bi sibh air 'ur n-ath-nuadhachadh ann an spìrad 'ur n-inntinn; agus gu 'n cuir sibh umaibh an nuadh dhuine, a tha air a chruthachadh a réir Dhé ann am fireantachd agus ann am fìor-naomhachd. Uime sin air dhuibh a' bhreug a chur uaibh, labhraibh an fhirinn gach neach r'a choimhearsnach; oir is buill sinn d'a chèile. Bitheadh fearg oirbh, agus na peacaichibh. Na luidheadh a' ghrian air 'ur corruich: Agus na tugaibh àite do'n diabhl. An ti a ghoid, na goideadh e na's mò; ach gu ma fearr leis saothair a dheanamh, ag oibreachadh an nì a tha maith le a làmhan, chum gu 'm bi aige ni r'a phàirteachadh ris an neach air am bheil uireasbhuidh. Na tigeadh cainnt thruaillidh air bith a mach as 'ur beul, ach an ni sin a tha maith chum deadh-fhòghluim, ionnnus gu 'n toir e gràs do'n

luchd-éisdeachd. Agus na cuiribh doilgheas air Spiorad naomh Dhé, leis an do chuireadh seula oirbh gu là na saorsa. Bitheadh gach uile sheirbhe, agus corruich, agus fearg, agus gárthaich, agus toibheum air an togail uaibh, maille ris gach uile mhì-run. Agus bithibh caoimhneil, teo-chridheach d'a chéile, a' toirt maitheanas d'a chéile, eadhon mar a thug Dia maitheanas dhuibhse ann an Criosd.

An Soisgeul. N. Mata ix. 1.

A Ir do Iosa dol 'an luing, chaidh e thar an uisge, agus thàinig e d' a bhaile féin. Agus feuch, thug iad d'a ionnsuidh duine air an robh am pairilis, 'n a luidhe air leabaidh. Agus an uair a chunnaic Iosa an creidimh, thubhairt e ri fear na pairilis, Bitheadh deadh mhisneach agad, a mhic, tha do pheacaidhean air am maitheadh dhuit. Agus feuch, thubhairt dream àraidh de na Sgrìobhaichibh annta féin, Tha am fear so a' labhairt toibheim. Agus air do Iosa an smuaintean fhaicinn, thubhairt e, C' ar son tha sibh a' smuaineachadh uile ann 'ur cridheachaibh? Oir cia is usa a ràdh, Tha do pheacaidhean air am maitheadh dhuit? no a ràdh, Eirich, agus imich? Ach a chum gu'm bi fios agaibh gu bheil cumhachd aig Mac an duine peacaidhean a mhaith-eadh air an talamh, (thubhairt e an sin ri fear na pairilis) Eirich, tog do leabhadh, agus imich do d' thigh. Agus dh' éirich e, agus chaidh e d' a thigh féin. Ach an uair a chunnaic am pobull so, ghabh iad iongantais, agus thug iad glòir do Dhia, a thug a' leithid so a chumhachd do dhaoinibh.

Am ficheadamh Dòmhnach an déigh na Trionaid.

An Guidhe.

O 'Dhé Uile-chumhachdaich agus ro thròcairich, o d' mhòr mhaithneas gleidh sinn, tha sinn a' guidhe ort, o na h-uile nithibh a dh' fheudas dochann a dbeanamh oirnn; chum air dhuinn a bhì ullamh araon ann an corp agus ann an anam, gu'n coimhlion sinn gu suilbhir na nithe sin a b' àill leat a bhì air an deanamh, trid Iosa Criosd ar Tighearna. *Amen.*

An Litir. Eph. v. 15.

F Euchaibh uime sin gu'n gluais sibh gu faicilleach, cha-n ann mar amadain, ach mar dhaoine glìce, ag ath-cheannach na h-aimsir, do bhrìgh gu bheil na làithean olc. Air an aobhar sin na bithibh-se neo-ghlic, ach a' tuigsinn cìod i toil an Tighearna. Agus na bithibh air mhisg le fion, anns am bheil anabarr; ach bithibh air 'ur lionadh de 'n Spiorad; A' labhairt ruibh féin ann an salmaibh, ann an laoidhibh, agus ann an dànaibh spioradail; a' seinn agus a' deanamh ciuil 'n 'ur cridhe do 'n Tighearn: a' toirt buidheachais a ghnàth air son nan uile nithe do Dhia, eadhon an t-Athair, ann an Ainm ar Tighearn' Iosa Criosd; air dhuibh a bhì ùmhal d' a chéile ann an eagal Dhé.

An Soisgeul. N. Mata xxii. 2.

T Huhhairt Iosa, Is cosmhuil rioghachd nèimh ri rìgh àraidh, a rinn cuirm-phòsaidh d' a mhac féin; agus chuir e a sheirbhìsich a ghairm na muinntir a fhuair cuireadh chum na bainnse; ach cha b' àill leo-san teachd. A ris, chuir e d' an ionnsuidh seirbhìsich eile, ag ràdh, Abraibh-se ris a' mhuinntir d' an d' thugadh cuireadh, Feuch, dheasaich mi mo dhinneir: tha mo dhaimh agus mo spréidh bhìadhta air am marbhadh, agus tha na h-uile nithean ullamh, thigibh chum na bainnse. Ach chuir iadsan 'an suarachas e, agus dh' imich iad rompa, fear dhiubh chum 'fhearainn, agus fear eile chum a cheannachd: Agus rug a' chuid eile dhiubh air a sheirbhìsich, agus thug iad masladh dhoibh, agus marbh siad iad. Ach an uair a chual' an rìgh so ghabh e fearg; agus chuir e 'armailtean uaith, agus sgrios e an luchd-mortaidh sin, agus loisg e am baile-san. An sin thubhairt e r'a sheirbhìsich, Gu firinneach tha a' bhanaidh ullamh, gidheadh an dream a fhuair cuireadh cha b' airidh iad air. Air an aobhar sin imichibh-se gus na rathaidibh mòra, agus a' mheud 's a gheibh sibh cuiribh iad chum na bainnse. Agus chaidh na seirbhìsich sin a mach air na rathaidibh, agus chruinnich iad gach uile neach a fhuair iad, eadar olc agus mhaith; agus lionadh tigh na bainnse le muinntir a shuidh chum bidh. Agus air dol a steach do'n rìgh a dh' fhaicinn nan aoidhean, chunnaic e an sin duine aig nach robh trusgan na

bainnse uime. Agus thubhairt e ris, A charaid, cionnus a thàinig thusa steach an so, gun trusgan na bainnse umad? Ach dh' fhan esan 'n a thosd. An sin thubhairt an rìgh ris na seirbhìsich, Air a cheangal duibh eadar chosan agus làmban, togaihb leibh e, agus tilgibh e anns an dorchadas iomallach: An sin bithidh gul agus giosgan fhìacal. Oir tha mòran air an gairm, ach beagan air an taghadh.

An ceud Dhòmhnach fichead an déigh na Trionaid.

An Guidhe.

A Thighearna thròcairich, tha sinn a' guidhe ort, deònaich do d' shluagh creideach maitheanas agus sìth, a chum gu'm bi iad air an glanadh o'm peacaidhibh uile, agus gu'n dean iad seirbhìs dhuit le inntinn shàmhach, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Eph. vi. 10.

M O bhraithre, bithibh làidir 's an Tighearna, agus ann an neart a chumhachd-san. Cuiribh umaibh uile armachd Dhé, chum gu'm bi sibh comasach air seasamh an aghaidh cuilbheirtean an diabhuil. Oir cha-n'eil sinn a' gleachd ri fuil agus feòil, ach ri uachdaranachdaibh, ri cumhachdaibh, ri riaghlairibh dorchadais an t-saoghail so, ri aingidheachd spioradail ann an ionadaibh àrda. Uime sin glacaibh do 'ur n-ionnsuidh uile armachd Dhé, chum gu'm bi sibh comasach air seasamh an aghaidh a' bhuiridh 's an droch là, agus air dhuibh na h-uile nithean a dheanamh, chum seasamh. Seasaibh uime sin air bhì do 'ur leasraidh air an crìoslachadh le firinn, agus uchd-éideadh na fireantachd umaibh; agus ulluchadh soisgeil na sìthe mar bhrògan agaibh air 'ur cosaibh: Thar gach uile ni, a' glacadh do 'ur n-ionnsuidh sgeithe a' chreidimh, leis am bi sibh comasach air uile shaighdean teinnteach an droch spioraid a mhùchadh. Agus glacaibh clogaid na slàinte, agus claidheamh an Spioraid, ni a's e focal Dhé: A' deanamh urnuigh a ghnàth leis gach uile ghné urnuigh agus asluchaidh 's an Spiorad, agus a' deanamh faire chum an ni so féin maille ris gach uile bhuanachadh agus ghuidhe air son nan naomh uile; agus air mo shonsa, chum gu'n toirear dhomh comas labhairt, le fosgladh mo bheòil

ann an dànachd, chum gu foillsich mi rùn-diomhair an t-soisgeil; air son am bheil mi a'm' theachdair' ann an gèimhlìbh, chum gu'n labhair mi gu dàna uime, mar is eòir dhomh labhairt.

An Soisgeul. N. Eoin iv. 46.

B Ha duine cumhachdach àraidh, aig an robh a mhac gu tinn ann an Capernaum. 'N uair a chual' esan gu'n robh Iosa air teachd á Iudea do Ghalìle, chaidh e d'a ionnsuidh, agus ghuidh e air, gu'n rachadh e sìos, agus gu'n slànuicheadh e a mhac; oir bha e ri uchd bàis. An sin thubhairt Iosa ris, Mur faic sibh comharaidhean agus mìorbhuilean, cha chreid sibh. Thubhairt an duine cumhachdach ris, A Thighearna, rach sìos mu'm faigh mò leanaban bàs. Thubhairt Iosa ris, Imich, tha do mhac beò. Agus chreid an duine am focal a labhair Iosa ris, agus dh'imich e. Agus am feadh a bha e fathast a' dol sìos, choinnich a sheirbhìsich e, agus dh'innis iad da, ag ràdh, Tha do mhac beò. An sin dh'fhiosraich e dhiubh an uair anns an deachaidh e 'am feabhas: agus thubhairt iad ris, An dé air an t-seachdamh uair dh'fhàg am fiabhrus e. An sin dh'aithnich an t-athair gu'm b'i an uair sin féin, anns an dubhairt Iosa ris, Tha do mhac beò; agus chreid e féin, agus a theaghlach uile. 'S e so a ris an dara mìorbhuil a rinn Iosa, 'n uair a thàinig e á Iudea do Ghalìle.

An dara Dhòmhnach fichead an déigh na Trionaid.

An Guidhe.

A Thighearna tha sinn a' guidhe ort gu'n gleidh thu do theaghlach an Eaglais ann an sìor-dhiadhachd, a chum tre do dhìdean gu'm bi i saor o na h-uile àmhghairibh, agus gu cràbhach air a toirt suas gu seirbhìs a dheanamh dhuit ann an deadh oibrìbh chum glòire d' Ainme, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Phil. i. 3.

T Ha mi 'toirt buidheachais do mo Dhia gach uair a chuimhnicheas mi oirbh, a ghnàth ann am uile urnuighibh air 'ur son-se uile, le gairdeachas a' deanamh guidhe air son 'ur comh-roinn de'n t-soisgeul o'n cheud là gus a nis; air dhomh 'bhì dearbhta as an ni so

féin, eadhon an ti a thòisich air deadh obair annaibh, gu'n coimhlion e i gu là Iosa Crìosd ; eadhon mar is còir dhomh so a smuaineachadh umaibh uile, do bhrìgh gu bheil sibh agam ann am chridhe, agus gu bheil sibh uile 'n 'ur luchd comh-roinn de m' ghràs-sa, araon ann am ghèimhlibh, agus ann am seasamh air son, agus ann am daingneachadh an t-soisgeil. Oir is e Dia m'fhianuis, cia mòr mo dhéidh oirbh uile ann an innibh Iosa Crìosd. Agus tha mi a' guidhe so, gu'm bitheadh 'ur gràdh-se air a mheudachadh na's mò agus na's mò ann an eòlas, agus anns an uile thuigse: Chum gu'n dearbh sibh na nithean a's fearr, chum gu'm bi sibh tréibhdhireach, agus gun tuisleadh gu là Chrìosd ; Air 'ur lionadh le toradh na fireantachd, a tha tre Iosa Crìosd, chum glòire agus cliù Dhé.

An Soisgeul. N. Mata xviii. 21.

Thubhairt Peadar ri Iosa, A Thighearna, cia minic a pheacaicheas mo bhràthair a'm' aghaidh, agus a mhaitheas mi dha? an ann gu ruig an seachdamh uair? Thubhairt Iosa ris, Cha-n abair mi riut, gus an seachdamh uair; ach gu deich agus trì fichead seachd uairean. Air an aobhar sin is cosmhuil rioghachd nèimh ri rìgh àraidh, le'm b'àill cunntas a dheanamh r'a sheirbhisich. Agus an uair a thòisich e air cunntas a dheanamh, thugadh aon d'a ionnsuidh, air an robh aige deich mìle tàlann: Ach do bhrìgh nach robh aige nì leis an dioladh e, dh'àithn a thighearn e féin, agus a bhean agus a chlann, agus na h-uile nithean a bha aige, a reiceadh, agus dioladh a dheanamh. Air an aobhar sin thuit an seirbhiseach sin sìos agus rinn e ùmhlachd dha, ag ràdh, A Thighearna, dean foighidin rium, agus iocaidh mi dhuit an t-iomlan. An sin air do thighearn an òglaich sin truas mòr a ghabhail dheth, leig e a chead da, agus mhaith e na fiacha dha. Ach an uair a chaidh an seirbhiseach sin féin a mach fhuair e aon d'a chomh-sheirbhisich, air an robh aige ceud pèghinn: agus chuir e làmh ann, agus rug e air sgòrnan air, ag ràdh, Ioc dhomh na bheil agam ort. Agus thuit a chomh-sheirbhiseach sìos aig a chosaibh, agus ghuidh e air, ag ràdh, Dean foighidin rium, agus iocaidh mi dhuit an t-iomlan. Agus cha b'àill leis-san sin; ach dh'imich e agus thilg e 'am prìosan e,

gus an iocadh e na fiachan. Agus an uair a chunnaic a chomh-sheirbhisich na nithean a rinneadh, bha iad ro dhoilich, agus thàinig iad agus dh'fhoillsich iad d'an tighearn gach nì a rinneadh. An sin ghairm a thighearn air, agus thubhairt e ris, A dhroch sheirbhisich, mhaith mi dhuit na fiachan ud uile, do bhrìgh gu'n do chuir thu impidh orm: Nach bu chòir dhuitsa mar an ceudna tròcair a dheanamh air do chomh-sheirbhiseach féin, amhuil mar a rinn mise tròcair ortsa? Agus ghabh a thighearn fearg, agus thug e do an luchd-pianaidh e, gus an iocadh e 'fhiachan uile dha. Agus mar sin nì m' Athair nèamhaidh ruibhse, mur maith gach aon agaibh o 'ur cridheachaibh d'a bhràthair an cionta.

An treas Dòmhnach fichead an déigh na Trionaid.

An Guidhe.

O'Dhé, ar dèidean agus ar neart, is tu ùghdair na h-uile dhiadhachd, tha sinn a' guidhe ort, bi ullamh gu éisdeachd ri urnuighibh cràbhach d' eaglais; agus deonaich na nithe sin a dh'iarras sinn gu creideach, gu'm faigh sinn iad gu h-éifeachdach, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Phil. iii. 17.

ABhràithre, bithibh-se le 'chéile 'n 'ur luchd-leannhuinn ormsa, agus thugaibh an aire dhoibhsan a tha 'gluasad air an dòigh sin, mar tha sinne 'n ar n-eisempleir agaibh. (Oir tha mòran a' gluasad, mu'n dubhairt mi gu minic ruibh, agus mu'm bheil mi nis, eadhon a' gul, ag ràdh ruibh, gur naimhdean iad do chrann-ceusaidh Chrìosd: d'an deireadh a bhi air an sgrios, d'an dia am brù, agus aig am bheil an glòir 'n an nàire, aig am bheil an aire air nithibh talmhaidh.) Oir tha ar caithe-beatha-ne air nèamh, an t-ionad as am bheil dùil againn fòs ris an t-Slànuidhear, an Tighearn Iosa Crìosd; a chruth-atharraicheas ar corp diblidh, chum gu'n deanar e comh-chosmhuil r'a chorp glòrmhor féin, a réir an oibreachaidh leis am bheil e comasach air na h-uile nith-ean a chur fo 'cheannsal féin.

An Soisgeul. N. Mata xxii. 15.

AN sin dh'imich na Phairisich, agus ghabh iad comhairle cionnus a dh'fheudadh iad esan a ribeadh

'n a chainnt. Agus chuir iad d'a ionnsuidh an deisciobuil féin maille ri luchd-leanmhuinn Heroid, ag ràdh, A mhaighstir, tha fhios againn gu bheil thusa fìor, agus gu bheil thu 'teagasg slighe Dhé ann am firinn, agus nach 'eil suim agad do dhuine sam bith : oir cha-n'eil thu ag amharc air pearsaibh dhaoiné. Uime sin innis dhuinne do bharail, Am bheil e ceadaichte eis a thabhairt do Cheasar, no nach 'eil? Ach air tuigsinn am mì-ruin a dh'Iosa, thubhairt e, C'ar son a tha sibh 'g am bhuaireadh, a chealgairean? Nochdaibh dhomhsa airgiod na cise. Agus thug iad d'a ionnsuidh peghinn. Agus thubhairt e riu, Cò dha a bhuineas an dealbh so agus an sgrìobhadh a tha m'a thimchioll? Thubhairt iadsan ris, Do Cheasar. An sin thubhairt esan riu, Thugaibh uime sin do Cheasar na nithean a's le Ceasar; agus do Dhia, na nithean a's le Dia. Agus an uair a chual' iad so, ghabh iad iongantais, agus dh'fhàg iad e, agus dh'imich iad rompa.

An ceathramh Dòmhnach fichead an déigh na Trionaid.
An Guidhe.

O 'Thighearna, tha sinn a' guidhe ort, fuasgail do shlugh o'n lochdaibh; ionnus tre do mhòr mhaithas gu'm bi sinn uile air ar saoradh o cheanglaichibh nam peacaidhean sin, a rinn sinn le 'r breòiteachd. Deònaich so, O Athair nèamhaidh, air sgàth Iosa Crìosd, ar Tighearna agus ar Slànuidhir bheannaichte. Amen.

An Litir. Col. i. 3.

Tha sinn a' toirt buidheachais do Dhia, agus Athair ar Tighearn' Iosa Crìosd, a' sìor-dheanamh ur-nuigh air 'ur son-se, o chuala sinn iomradh 'ur creidimh ann an Iosa Crìosd, agus 'ur gràdh do na naoimh uile; air son an dòchais a tha air a thasgadh fa 'ur comhair air nèamh, air an cuala sibh iomradh roimh ann am focal firinn an t-soisgeil; a thàinig do 'ur n-ionnsuidh-se, mar anns an t-saoghal uile, agus a tha 'toirt toraidh uaith, mar tha e 'deanamh mar an ceudna 'n 'ur measg-se, o'n là anns an cuala sibh e, agus 's an d' fhuair sibh eòlas air gràs Dhé ann am firinn. A réir fòs mar a dh'fhòghluim sibh o Epaphras ar comh-sheirbhiseach gràdhach-ne, a tha air 'ur son-se 'n a mhinisteir dileas do Chrìosd; a chuir 'an céill dhuinne mar an ceudna 'ur gràdh-se anns an

Spiorad. Air an aobhar so cha-n'eil sinne mar an ceudna a' sgur, o'n là a chuala sinn e, a dheanamh urnuigh air 'ur son-se, agus a ghuidhe gu'm bitheadh sibh air 'ur lìonadh le eòlas a thoile 's an uile ghliocas agus thuigse spioradail. Chum gu'n gluaiseadh sibh gu cubhaidh do'n Tighearn chum gach uile thoileachaidh, a' toirt toraidh uaibh 's an uile dheadh obair, agus a' fas ann an eòlas Dhé; air 'ur neartachadh leis an uile neart a réir a chumhachd ghlòrmhoir-san, chum an uile fhoighidin agus fhad-flulangais, maille ri gairdeachas; a tabhairt buidheachais do'n Athair a rinn sinn iomchuidh chum bhi 'n ar luchd-comhairt a dh' oighreachd nan naomh 's an t-solus.

An Soisgeul. N. Mata ix. 18.

AN uair a bha Iosa a' labhairt nan nithe so ri deisciobluibh Eoin, feuch, thàinig uachdaran àraidh agus thug e aoradh dha, ag ràdh, Fhuair mo nighean bàs air ball; ach thig-sa agus cuir do làmh oirre, agus bithidh i beò. (Agus dh'éirich Iosa, agus lean e féin, agus a dheisciobuil e. Agus, feuch, thàinig bean, air an robh dòrtadh fola ré dhà bhliadhna dheug, air a chùlaobh, agus bhean i ri iomall 'eudaich; Oir thubhairt i innte féin, Ma bheanas mi ach ri 'eudach, bithidh mi slàn. Ach air tionndadh do Iosa mu'n cuairt, chunnaic e i, agus thubhairt e, A nighean, bitheadh deadh mhisneach agad, shlànuich do chreidimh thu. Agus bha a' bhean slàn o'n uair sin.) Agus an uair a thàinig Iosa gu tigh an uachd-arain, agus a chunnaic e an luchd-ciùil agus a' chuideachd a' deanamh toirm bhroin, thubhairt e riu, Imichibh roimhibh; oir cha-n'eil an nigheanag marbh, ach 'n a codal. Agus rinn iad gàire fochaid ris. Ach an uair a chuireadh a' chuideachd a mach, chaidh e a steach, agus rug e air làmh oirre, agus dh'éirich an nigheanag. Agus chaidh iomradh sin a mach air feadh na tìre sin uile.

An cùigeamh Dòmhnach fichead an déigh na Trionaid.
An Guidhe.

O 'Thighearna, mosgail, tha sinn a' guidhe ort, miannan do shluaigh chreidich, a chum air dhoibh a bhi a' toirt a mach gu saobhir toraidh dheadh oibre; gu'm faigh iad duais uait-sa gu saobhir, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

Air son na Litreach. Ier. xxiii 5.

FEuch, tha na làithean a' teachd, deir an Tighearn, anns an tog mise suas do Dhaibhidh meanglan fireanach, agus rioghaichidh Rìgh, agus soirbhichidh leis, agus cuiridh e 'an gnìomh breitheanas agus ceartas air an talamh. 'N a làithibh-san tèarnar Iudah, agus gabhaidh Israel còmhnuidh ann an tèaruinteachd: agus is e so 'ainm a ghoirear ris, IEHOBHAH AR FIREAN-TACHD-NE. Air an aobhar so feuch, tha na làithean a' teachd, deir an Tighearn, anns nach abair iad na's mò, Mar is beò an Tighearn a thug a nìos clann Israeil a tìr na h-Eiphit; ach mar is beò an Tighearn, a thug a nìos, agus a stiùir sliochd tìge Israeil as an tìr mu thuath, agus as na dùthchannaibh sin uile gus an d'fhuadaich mise iad, a chum gu'n gabhadh iad còmhnuidh 'n am fearann féin.

An Soisgeul. N. Eoin vi. 5.

AN uair a thog Iosa suas a shùilean, agus a chunnaic e gu'n d'fhàinig buidheann mhòr shluaigh d'a ionnsuidh, thubhairt e ri Philip, Cia an t-àit as an ceanaich sinn aran chum gu'n ith iad so? (Ach thubhairt e so 'g a dhearbhadh-san: oir bha fhios aige féin ciod a dheanadh e.) Fhreachair Philip e, Cha leoir dhoibh luach dhà cheud peghinn a dh'aran, chum gu'n gabhadh gach aon diubb beagan. Thubhairt aon d'a dheisciobluibh, Aindreas, bràthair Shimoin Pheadair, ris, Tha òganach an so, aig am bheil cùig builionnan eòrna, agus dà iasg bheag; ach ciod iad so 'am measg na h-uiread? Agus thubhairt Iosa, Thugaibh air na daoineibh suidhe sìos. A nis bha mòran feoir anns an àite. Air an aobhar sin shuidh na daoine sìos, 'an àireamh timchioll chùig mìle. Agus ghlac Iosa na builionnan, agus air tabhairt buidheachais da, roinn e air na deisciobluibh iad, agus na deisciobuil orra-san a shuidh, agus mar an ceudna de na h-iasgaibh beaga, 'mheud as a b'àill leo. 'N uair a shàsuicheadh iad, thubhairt e r'a dheisciobluibh, Cruinnichibh am biadh briste a tha thuilleadh ann, chum nach caillear a' bheag. Air an aobhar sin chruinnich iad e r'a chéile, agus lion iad dà chliabh dheug de sbruileach nan cùig builionnan eòrna, a bha dh'fhuigheall aig a' mhuinntir a dh'ith. An sin an uair a chunnaic na daoine sin

am miorbhuil a rinn Iosa, thubhairt iad, Gu firinneach is e so am Fàidh a bha gu teachd chum an t-saoghail.

¶ *Ma bhithas tuilleadh de Dhòmhnachibh roimh Dhòmhnach an Teachd, bithidh seirbhìs cuid de na Dòmhnachibh sin a dh'fhàgadh a mach an déigh an Fhoillsichidh, air an gabhail a stigh a dheanamh a suas a' mheud 's a tha 'dh'ith air a' so. Agus ma bhithas na's lugha, feudar an corr fhàgail: Ach feumar an Guidhe, an Litir, agus an Soisgeul so mu dheireadh a bhì daonnaan air an gnàthachadh air an Dòmhnach a's faisge roimh 'n Teachd.*

Là Naomh Aindreas.

An Guidhe.

ADhé Uile-chumhachdaich, a thug a leithid de ghràs do Naomh Aindreas, d' Abstol naomh, 's gu'n d' thug e ùmhachd gu h-ullamh do ghairm do Mhic Iosa Criosd, agus gu'n do lean se e gun mhoille; Deònaich dhuinn uile, air dhuinn a bhì air ar gairm le d'fhocal naomh, gu'n toir sinn gun dàil sinn féin a suas gu h-umhal a choimhlionadh d' àitheanta naomha, trid an tì cheudna Iosa Criosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Rom. x. 9.

MA dh'aidicheas tu le d' bheul an Tighearn Iosa, agus ma chreideas tu ann do chridhe, gu'n do thog Dia o na mairbh e, saorar thu. Oir is ann leis a' chridhe a chreidear chum fireantachd, agus leis a' bheul a dh'aidichear chum slàinte. Oir tha an Sgrìobtuir ag ràdh, Ge b'è neach a chreideas ann-san cha nàraichear e. Oir cha-n'èil eadar-dhealachadh eadar an t-Iudhach agus an Greugach: oir an t-aon Tighearn a tha os ceann nan uile tha e saobhir do na h-uile a ghairmeas air. Oir ge b'è neach a ghairmeas air Ainm an Tighearna tèarnar e. Ach cionnus a ghairmeas iad airsan anns nach do chreid iad? Agus cionnus a chreideas iad anns an tì air nach cual' iad iomradh? agus cionnus a chluinneas iad gun searmonaiche? Agus cionnus a nì iad searmoin, mur cuirear iad? mar tha e sgrìobhta, Cia sgiamhach cosa na muinntir sin a tha 'searmonachadh Soisgeil na

sithe, a tha 'toirt sgeoil aoibhneich air nithibh maithè!
Ach cha robh iad uile ùmhal do'n t-Soisgeul. Oir tha
Esaías ag ràdh, A Thighearna, cò chreid ar n-aithris-ne?
Uime sin, is ann o éisdeachd a thig creidimh, agus éisd-
eachd tre fhocal Dhé. Ach tha mi ag ràdh, Nach cual'
iad? Chuala gu deimhin, chaidh am fuaim air feadh gach
tìre a mach, agus am briathra gu iomallaibh an domhain.
Ach tha mi ag ràdh, Nach robh fios aig Israel? Air tùs
tha Maois ag ràdh, Cuiridh mi eud oirbh le cinneach nach
'eil 'n an cinneach, agus le cinneach neo-thuigseach
cuiridh mi fearg oirbh. Ach tha Esaías ro dhàn, agus
tha e ag ràdh, Fhuaradh mi leo-san nach d'iarr mi;
dh'fhoillsicheadh mi dhoibh-san nach d'fheòraich air mo
shon. Ach ri Israel tha e ag ràdh, Shin mi mach mo
làmhnan ré an là gu h-ìomlan ri pobull eas-ùmhal agus a
labhras a'm' aghaidh.

An Soisgeul. N. Mata iv. 18.

AG imeachd do Iosa ri taobh fairge Ghalile, chunnaic
e dithis bhràithre, Simon d'an goirear Peadar,
agus Aindreas a bhràthair, a' tilgeadh lìn 's an fhairge
(oir b'iasgairean iad.) Agus thubhairt e riu, Leanaibh
mise; agus nì mi iasgairean air daoinibh dhibh. Agus
air ball dh'fhàg iad na lìn, agus lean iad esan. Agus
air triall da as a sin, chunnaic e dithis bhràithrean eile,
Seumas mac Shebede, agus Eoin a bhràthair ann an
luing maille r'an athair Sebede, a' càradh an lìon; agus
ghairm e iad. Agus air ball dh'fhàg iad an long agus an
athair, agus lean iad e.

Naomh Tomas an t-Abstol.

An Guidhe.

ADhé Uile-chumhachdaich agus shior-mhaireannaich,
air son tuilleadh dàingeachadh a' chreidimh a
leig le d' Abstol naomh Tomas a bhi fo theagamh mu ais-
eirigh do Mhic; Deònaich dhuinne creidsinn cho iomlan,
agus gun amharus air bith ann ad Mhac Iosa Crìosd, 's
nach bi ar creidimh a chaoidh air a chronachadh ann
ad làthair. Eisd ruinn, O 'Thighearna, trìd an ti ceudna
Iosa Crìosd, d'an robh maille riutsa agus ris an Spiorad
naomh gach uile onoir agus ghlòir a nis agus gu sìorruidh.
Amen.

An Litir. Eph. ii. 19.

ANis uime sin cha-n'èil sibh na's mò 'n 'ur coigrich
agus 'n 'ur coimhich, ach 'n 'ur luchd aon bhaile
ris na naoimh, agus 'n 'ur muinntir-teaghlach Dhé; agus
tha sibh air 'ur togail suas air bunait nan Abstol agus
nam Fàidhean, air bhi do Iosa Crìosd féin 'n a chloich-
chinn na h-òisinn; anns am bheil an aitreabh uile ceang-
ailte gu ceart r'a chéile a' fàs suas chum bhi 'n a
teampull naomh 's an Tighearn; anns am bheil sibhse
mar an ceudna air 'ur comh-thogail suas chum bhi 'n
'ur tigh-còmhnuidh do Dhia tre an Spiorad.

An Soisgeul. N. Eoin xx. 24.

CHa robh Tomas, aon de'n dà fhearr dheug, d'an goir-
ear Didimus, maille riu, 'n uair a thàinig Iosa.
Uime sin thubhairt na deisciobuil eile ris, Chunnaic
sinne an Tighearn. Ach thubhairt esan riu, Mur faic
mise aileadh nan tairngean 'n a làmhnan, agus mur cuir
mi mo mheur ann an aileadh nan tairngean, agus mur
cuir mi mo làmh 'n a thaobh, cha chreid mi. Agus 'an
ceann ochd làithean 'n a dhéigh sin bha a dheisciobuil a
ris a stigh, agus Tomas maille riu: thàinig Iosa, agus na
dorsan dùinte, agus sheas e 's a' mheadhon, agus thubh-
airt e, Sith dhuibh. 'N a dhéigh sin thubhairt e ri
Tomas, Cuir an so do mheur, agus feuch mo làmhnan;
agus sin an so do làmh, agus cuir a'm' thaobh i, agus na
bì mi-chreideach, ach creideach. Agus fhreagair Tomas
agus thubhairt e ris, Mo Thighearn', agus mo
Dhia. Thubhairt Iosa ris, Air son gu faca tu mi, a
Thomais, chreid thu; is beannaichte iadsan nach faca,
agus a chreid. Agus rinn Iosa gu firinneach mòran de
mhìorbhuilb eile 'am fianuis a dheisciobul, nach 'eil
sgriobhta 's an leabhar so. Ach tha iad so sgrìobhta
chum gu'n creideadh sibh gur e Iosa an Crìosd, Mac
Dhé; agus a' creidsinn duibh gu'm bìtheadh agaibh
beatha troimh Ainm-san.

Iompachadh Naomh Pòl.

An Guidhe.

O'Dhé, tre shearmonachadh an Abstoil bheannaichte
Naomh Pòl a thug air solus an t-Soisgeil deal-
rachadh feadh an t-saoghail; Deònaich, tha sinn a'
guidhe ort, air dhuinn cuimhne 'bhi againn air 'iompach-

adh iongantach-san, gu'n nochd sinn a mach ar taingeachachd dhuitsa air a shon, le 'bhi 'leantuinn an fhòghluim naoimh a theagaisg e, trid Iosa Criosd ar Tighearna. Amen.

Air son na Litreach. Gníomh. ix. 1.

AGus air do Shaul bhi fathast a' séideadh a mach bagraidh agus sgrios an aghaidh dheisciobul an Tighearna, chaidh e chum an àrd-shagairt, agus dh'iarr e litrichean uaith gu Damascus chum nansionagog, chum nam faigheadh e aon neach de'n t-slighe so, cò aca b'fhir no mnathan iad, gu'n tugadh e leis ceangailte gu Ierusalem iad. Agus ag imeachd dha tharladh gu'n go dhruid e ri Damascus, agus dhealraich gu h-obann mu'n cuairt air solus o néamh. Agus air tuiteam dha air an talamh, chual' e guth ag ràdh ris, A Shaul, A Shaul, c'ar son a tha thu 'g am gheur-leanmhuinn? Agus thubhairt esan, Cò thu, a Thighearna? Agus thubhairt an Tighearna, Is mise Iosa a tha thusa a' geur-leanmhuinn: is cruaidh dhuit-sa breabadh an aghaidh nan dealg. Agus air dhàsan a bhi air chrith agus làn uamhainn, thubhairt e, A Thighearna, ciod a's àill leat mise a dheanamh? Agus thubhairt an Tighearna ris, Eirich, agus rach a steach do'n bhaile, agus innsear dhuit ciod is còir dhuit a dheanamh. Agus sheas na daoine, a bha 'g imeachd maille ris 'n an tosd, a' cluinntinn a' ghutha, ach gun neach air bith fhaicinn. Agus dh'éirich Saul o'n talamh, agus air fosgladh a shùl dha, cha-n fhac e neach air bith; ach air dhoibh breth air a làimh, theòraich iad e gu Damascus. Agus bha e trì làithean gun radharc, agus cha d'ith agus cha d'òl e ni air bith. Agus bha deisciobuil àraidh ann an Damascus, d'am b'ainm Ananias, agus thubhairt an Tighearna ris ann am foillseachadh, Ananias. Agus thubhairt esan, Feuch, tha mi an so, a Thighearna. Agus thubhairt an Tighearna ris, Eirich agus imich do'n t-sràid, ris an abrar Direach, agus iarr ann an tigh Iudais duine o Tharsus, d'an goirear Saul: oir feuch, tha e ri urnuigh, agus chunnaic e ann am foillseachadh duine d'an ainm Ananias, a' teachd a steach, agus a' cur a làimhe air, chum gu'm faigheadh e a radharc. An sin fhreagair Ananias, A Thighearna, chuala mi o mhòran mu'n duine so, cia lion olc a rinn e do d' naoimh ann an Ierusalem; agus tha an so ùghdarras aige o uachdarain nan sagart iadsan uile

a cheangal a tha 'gairm air d'Ainm-sa. Ach thubhairt an Tighearna ris, Imich; oir is soitheach taghta dhomh-sa e, chum m'Ainm a ghiùlan 'am fianuis nan Cinneach, agus rìghrean, agus chloinn Israeil. Oir nochdaidh mise dha cia mòr na nithean a's éigin da fhulang air sgàth m'Ainme-sa. Agus dh'imich Ananias, agus chaidh e steach do'n tigh; agus chuir e a làmhan air, agus thubhairt e, A Shaul a bhràthair, chuir an Tighearna (eadhon Iosa a dh'fhoillsicheadh dhuit-sa anns an t-slighe air an d'fhàinig thu) mise, chum gu'm faigheadh tu do radharc, agus gu'm bitheadh tu air do lionadh leis an Spiorad naomh. Agus air ball thuit o 'shùilibh mar gu'm bith-eadh lannan; agus dh'aisigeadh a radharc dha gun dàil, agus air dha éirigh, bhaisteadh e. Agus an uair a ghabh e biadh, neartaicheadh e. An sin bha Saul làithean àraidh maille ris na deisciobuibh a bha ann an Damascus. Agus air ball shearmonaich e Iosa anns na sionagogaibh, gur esan Mac Dhé. Ach bha na h-uile a chual' e fo uamhas, agus thubhairt iad, Nach e so esan a bha 'sgrios ann an Ierusalem na muinntir a bha 'gairm air an Ainm so, agus a thàinig an so chum na crìche so, gu'n tugadh e ceangailte iad dh'ionnsuidh uachdaran nan sagart? Ach bu mhòid a neartaicheadh Saul, agus chuir e gu amhludh na h-Iudhaich a bha 'chòmhnuidh ann an Damascus, a' dearbhadh gur e so an Criosd.

An Soisgeul. N. Mata xix. 27.

FHreagair Peadar agus thubhairt e ri Iosa, Feuch, thréig sinne na h-uile nithean agus lean sinn thusa, air an aobhar sin ciod a gheibh sinn? Agus thubhairt Iosa riu, Gu deimhin tha mi ag ràdh ruibh, Sibhse a lean mise anns an ath-ghineamhuin an uair a shuidheas Mac an duine air caithir a ghloire féin, gu'n suidh sibhse mar an ceudna air dà chaithir dheug, a' toirt breth air dà thréibh dheug Israeil. Agus ge b'e neach a thréig tighrean, no bràithrean, no peathraichean, no athair, no màthair, no bean-phòsda, no clann, no fearann air sgàth m'Ainme-sa gheibh e a' cheud uiread, agus a' bheatha mhaireannach mar oighreachd. Ach tha mòran air thoiseach a bhitheas air dheireadh, agus air dheireadh a bhitheas air thoiseach.

Taisbeanadh Chrìosd anns an teampull, d'an goirear gu cumanta, Glanadh na h-Oighe Naomh Muire.

An Guidhe.

A Dhé Uile-chumhachdaich agus shior-mhaireannaich, tha sinn gu h-ùmhail a' guidhe air do Mhòrachd, ionann 's mar a thaisbeanadh d' aon-ghin Mhic air an là so 's an teampull ann an nadur a' chinne daoine; mar sin gu'm bi sinn air ar taisbeanadh dhuitsa le cridheachaibh fìor-ghlan agus geannuidh, leis an ti cheudna do Mhac Iosa Crìosd ar Tighearn. *Amen.*

Air son na Litreach. Mal. iii. 1.

F Euch, cuiridh mise mach mo theachdair', agus ulluichidh e'n t-slighe romham: agus thig an Tighearn a tha sibh ag iarraidh, g'a theampull gu grad; eadhon teachdair' a' choimheangail, anns am bheil 'ur tlachd; feuch thig esan, deir Tighearn nan sluagh. Ach cò dh'fheudas là a theachd a ghiulan? agus cò a sheasas an uair a dh'fhoillsichear e? oir is cosmhuil e ri teine an fhir-leaghaidh, agus ri acfhuinn-ghlanaidh an fhir a nigheas eudach. Agus suidhidh e mar fhear-leaghaidh agus glanaidh airgid; agus glanaidh e mic Lebhi, agus saoraidh e o shal iad mar òr agus mar airgiod, chum gu'm bi iad 'n an òglaich do'n Tighearn a' tairgseadh dha tabhartais ann am fireantachd. An sin bithidh tabhartas Iudah agus Ierusalem taitneach do'n Tighearn, mar anns na làithibh o shean, agus anns na bliadhnaibh roimhe so. Agus thig mise dlùth dhuibh gu breitheanas, agus bithidh mi a'm' fhianuis luath an aghaidh fhiosaichean, agus an aghaidh adhaltranach, agus an aghaidh na muinntir a bheir mionnan-eithich, agus an aghaidh na muinntir a tha 'cumail air ais a thuarasdail o'n t-seirbhiseach, a' sàruchadh na bantraich agus an dilleachdain, agus a' cur a' choigrich a thaoibh, agus air nach 'eil eagal romham-sa, deir Tighearn nan sluagh.

An Soisgeul. N. Luc. ii. 22.

A Gus an uair a choimhlionadh làithean a glanaidh, a réir lagha Mhaois, thug iad esan gu Ierusalem, chum a thaisbeanadh do'n Tighearn (mar tha e sgrìobhta ann an lagh an Tighearna, Gach ceud-ghin mic a dh'fhosgla a' bhrù, gairmear naomh do'n Tighearn e,) Agus a

thoirt iobairt a réir mar a theirear ann an lagh an Tighearna, Dà thurtur, no dà choluman òg. Agus feuch, bha duine ann an Ierusalem, d'am b'ainm Simeon; agus bha 'n duine so ionraic agus diadhaidh, agus bha dùil aige ri sòlas Israeil: agus bha'n Spiorad naomh air. Agus dh'fhoillsicheadh dha leis an Spiorad naomh, nach faicheadh e bàs, gus am faicheadh e Crìosd an Tighearn. Agus thàinig e le treòrachadh an Spioraid do'n teampull, agus an uair a thug na pàrantan an leanabh Iosa a stigh, chum gu'n deanadh iad air a shon a réir gnàthachaidh an lagha, an sin ghlac esan 'n a uchd e, agus bheannaich e Dia, agus thubhairt e, A nis, a Thighearna, tha thu 'leigeadh do d' sheirbhiseach siubhal 'an sith, a réir d'fhocail. Oir chunnaic mo shùilean do shlàinte; a dh'ulluich thu roimh ghnùis nan uile shluagh, solus a shoillseachadh nan Cinneach, agus gloir do phobuill Israeil. Agus ghabh Ioseph agus a mhàthair iongantais mu na nithibh a labhradh uime. Agus bheannaich Simeon iad, agus thubhairt e ri Muire a mhàthair, Feuch, chuireadh an leanabh so chum tuiteam agus aiseirigh mhòran ann an Israel; agus 'n a chomharadh an aghaidh an labhrar, (Agus théid claidheamh troimh d' anam-sa féin) chum gu'm foillsichear smuaintean cridheacha mhòran. Agus bha Anna ban-fhàidh, nighean Phanueil, de thréibh Aseir; bha i ro aosmhor, agus chaith i seachd bliadhna maille r'a fear o àm dhi 'bhi 'n a h-òigh. Agus bu bhantrach i mu thimchioll ceithir bliadhna agus ceithir fichead a dh'aois; nach deachaidh o'n teampull, a' deanamh seirbhis do Dhia a là agus a dh'oidheche le trasgadh agus le urnuigh. Agus air teachd dhise a stigh 's an uair sin féin, thug i moladh do'n Tighearn, agus labhair i m'a thimchioll rìusan uile aig an robh sùil ri saorsa ann an Ierusalem. Agus an uair a choimhlion iad na h-uile nithean a réir lagha an Tighearna, phill iad do Ghalile d'am baile féin Nasaret. Agus dh'fhàs an leanabh, agus neartaicheadh ann an spiorad e, air a lionadh le gliocas; agus bha gràs Dhé air.

Là Naomh Matias.

An Guidhe.

O Dhé Uile-chumhachdaich, ann an àite an fhir-bhrathaidh Iudais a ròghnaich do sheirbhiseach

dileas Matias, gu 'bhi ann an àireamh an dà Abstol dheug; Deònaich gu'm bi d'Eaglais do ghnàth air a gleidheadh o Abstolaihb bréige, agus gu'm bi i air a riaghladh agus air a stiuradh le buachaillibh dileas agus fìor, trid Iosa Criosd ar Tighearna. *Amen.*

Air son na Litreach. Gnìomh. i. 15.

ANns na làithibh sin dh'éirich Peadar ann am meadhon nan deisciobul, agus thubhairt e, (B'e àireamh nan ainm a bha làthair, mu thimchioll ceud agus fichead) Fheara agus a bhràithre, b'éigin an Sgrìobtuir so 'bhi air a choimhlionadh, a roimh-labhair an Spiorad naomh le beul Dhaibhidh timchioll Iudais, a bha 'n a cheann-ùill aca-san a ghlac Iosa: oir bha e air 'àireamh maille ruinne, agus fhuair e cuibhrionn de'n fhrithealadh so. A nis cheannaich am fear so fearann le duais na h-eucorach, agus air dha tuiteam sìos air 'aghaidh sgàin e 's a' mhheadhon, agus bhrùchd a mhionach uile mach. Agus rinneadh so aithnichte do luchd-àiteachadh Ierusalem uile, air chor as gu'n abrar ris an fhearann sin 'n an cainnt féin, Aceldama, sin ri ràdh, Fearann fola. Oir tha e sgrìobhta ann an leabhar nan Salm, Bitheadh 'àite-còmhnuidh 'n a fhàsach, agus na gabhadh neach san bith tàmh ann; agus glacadh neach eile a dhreuchd. Air an aobhar sin is còir aon de na daoineibh sin a bha maille ruinne ré na h-aimsir sin uile anns an deachaidh an Tighearn Iosa steach agus a mach 'n ar measg; a' tòiseachadh o bhaisteadh Eoin, gus an là 's an do thogadh suas uainn e, 'bhi air a dheanamh 'n a fhianuis air 'aiseirigh-san maille ruinne. Agus shonraich iad dithis, Ioseph ris an abrar Barsabas, d'am bu cho-ainm Iustus, agus Matias. Agus rinn iad urnuigh, agus thubhairt iad, Thusa a Thighearna, d'an aithne cridheacha nan uile dhaoine, foillsich cò de'n dithis so a thagh thu; a ghabhail cuibhrionn de'n fhrithealadh agus de'n abstolachd so, o'n do thuit Iudas le seacharan, gu dol d'a àite féin. Agus thilg iad an crannchur; agus thuit an crannchur air Matias, agus bha e air 'àireamh maille ris an aon Abstol deug.

An Soisgeul. N. Mata xi. 25.

ANns an àm sin fheagair Iosa agus thubhairt e, Tha mi a' toirt buidheachais dhuit, O Athair, a Thigh-

earna nèimh agus na talmhainn, air son gu'n d'fholaich thu na nithe so o dhaoineibh eagnuidh agus tuigseach, agus gu'n d'fhoillsich thu iad do leanabaibh. Seadh, Athair, do bhrìgh gu'm b'ann mar sin a bha do dheadh thoil-sa. Tha na h-uile nithean air an tabhairt thairis dhomhsa le m' Athair: agus cha-n aithne do neach air bith am Mac ach do'n Athair; ni mò is aithne do neach air bith an t-Athair ach do'n Mhac, agus do gach aon d'an àill leis a' Mhac 'fhoillseachadh. Thigibh a m'ionnsuidh-sa sibhse uile a tha ri saothair agus fo throm uallach, agus bheir mise suaimhneas dhuibh. Gabhaibh mo chuing oirbh, agus fòghlumaibh uam, oir tha mise macanta agus iriosal ann an cridhe, agus gheibh sibh fois do 'ur n-anamaibh. Oir tha mo chuing-sa so-ìomchair, agus tha m'uallach eutrom.

Teachdaireachd na h-Oighe bheannaichte Muire.

An Guidhe.

O'Thighearna, tha sinn a' guidhe ort, doirt do ghràs 'n ar cridheachaibh, ionnus mar a fhuair sinn le teachdaireachd aingil eòlas air teachd do Mhic Iosa Criosd 's an fheòil, mar sin le 'chrann-ceusaidh agus 'fhulangas gu'm bi sinn air ar toirt gu glòir 'aiseirigh-san, trid an ti cheudna Iosa Criosd ar Tighearna. *Amen.*

Air son na Litreach. Isa. vii. 10.

AGus labhair an Tighearn fathast ri Ahas, ag ràdh, Iarr dhuit féin comharadh o'n Tighearn do Dhia; iarr anns an doimhne, no anns an àirde shuas. Ach thubhairt Ahas, Cha-n iarr mi, ni mò a bhuaireas mi an Tighearn. Agus thubhairt esan, Eisdidh a nis, a thigh Dhaibhidh, Am beag leibh daoine a sgìtheachadh, ach an sgìthich sibh fòs mo Dhia? Air an aobhar sin bheir an Tighearn féin comharadh dhuibh, Feuch, bithidh òigh torrach agus beiridh i Mac, agus bheir i Imanuel mar ainm air. Im agus mil ithidh e, gus an tuig e an t-òle a dhiùltadh, agus am maith a ròghnachadh.

An Soisgeul. N. Luc. i. 26.

AGus anns an t-seathamh mìos chuireadh an t-aingal Gabriel o Dhia gu baile de Ghalile, d'am b'ainm Nasaret, dh'ionnsuidh òighe a bha fo cheangal-pòsaidh aig

fear, d'am b'ainm Ioseph, de thigh Dhaibhidh; agus b'e ainm na h-òighe Muire. Agus air dol a steach do'n aingeal d'a h-ionnsuidh, thubhairt e, Fàilte dhuit, O thusa d'an do nochdadh mòr dheadh-ghean, tha an Tighearn maille riut; is beannaichte thu 'am measg bhan. Agus an uair a chunnaic i e, bha i fo thrioblaid inntinn air son a chainnte, agus a' reusonachadh ciod a' ghnè altacha-beatha dh'fhèudadh a bhì 'n so. Agus thubhairt an t-aingeal rithe, Na bitheadh eagal ort, a Mhuire; oir fhuair thu deadh-ghean o Dhia. Agus feuch, gabhaidh tu a'd' bhroinn, agus beiridh tu Mac, agus bheir thu Iosa mar Ainm air. Bithidh e mòr, agus goirear Mac an Ti a's ro àrde dheth; agus bheir an Tighearn Dia dha rìgh-chathir 'athar féin Daibhidh. Agus bithidh e 'n a Rìgh air tigh Iacob gu bràth, agus cha bhì crìoch air a rìoghachd. Agus thubhairt Muire ris an aingeal, Cionnus a bhitheas so, do bhrìgh nach 'eil aithne agam-sa air fear? Agus fhreagair an t-aingeal agus thubhairt e rithe, Thig an Spiorad naomh ort, agus cuiridh cumhachd an Ti a's àrde sgàil ort: uime sin an ni naomh sin a bheirear leat, goirear Mac Dhé dheth. Agus feuch, do bhana-charaid Elisabet, tha ise féin torrach air mac 'n a sean aois; agus is e so an seathamh mìos dhise d'an goirteadh bean neo-thorrach. Oir cha-n'eil ni sam bith do-dheanamh do Dhia. Agus thubhairt Muire, Feuch banoglach an Tighearna; bitheadh e dhomh-sa a réir d'fhocail. Agus dh'fhalbh an t-aingeal uaiphe.

Là Naomh Marcus.

An Guidhe.

O Dhé Uile-chumhachdaich, a theagaisg d'Eaglais naomh le fòghlum nèamhaidh do Shoisgeulaiche naomh Marcus; Thoir dhuinn gràs, a chum nach bì sinn mar leanaban air ar giùlan air falbh leis gach uile ghaoith de theagasg diomhain, ach gu'm bì sinn air ar daingneachadh ann am frinn do shoisgeil naoimh, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Eph. iv. 7.

Thugadh gràs do gach aon againn a réir tomhais tiodhlaic Chrìosd. Uime sin tha e ag ràdh, Air dol suas da an àird, thug e bruid 'am braighdeanas, agus

thug e tiodhlaic do dhaoineibh. (A nis gu'n deachaidh e suas, ciod e ach gu'n deachaidh e air tùs sìos gu ionad-aibh iochdarach na talmhainn? An ti a chaidh sìos is e sin féin e a chaidh suas mar an ceudna gu ro àrd os ceann nan uile nèamh, chum gu'n lionadh e na h-uile nithe.) Agus thug e dream àraidh gu 'bhi 'n an abstolaibh, dream eile gu 'bhi 'n am fàidhibh, agus dream eile gu 'bhi 'n an soisgeulaichibh, agus dream eile gu 'bhi 'n an aodhairibh agus 'n an luchd-teagaisg; chum na naoimh a dheasachadh, chum oibre na ministreileachd, chum togail suas cuirp Chrìosd: gus an tig sinn uile ann an aonachd a' chreidimh, agus eòlais Mhic Dhé, chum duine iomlain, chum tomhais àrde lànachd Chrìosd; chum as nach bì sinn á so suas 'n ar leanabaibh air ar tonn-luasgadh, agus air ar giùlan mu'n cuairt leis gach uile ghaoith teagaisg, le cleasachd dhaoine, agus seòltachd chealgaich, leis am bheil iad gu h-innleachdach ri feall-fholach chum meallaidh: ach a' labhairt na frinn ann an gràdh, gu'm fàs sinn suas anns na h-uile nithibh chuinge-san, a's e an ceann, eadhon Crìosd. O'm bheil an corp uile air a cheangal gu ceart, agus air a dhlùthachadh tre an ni sin a tha gach alt a' toirt uaith, a réir oibreachaidh éifeachdaich ann an tomhas gach buill, a' faghail fàs cuirp, chum a thogail féin suas ann an gràdh.

An Soisgeul. N. Eoin xv. 1.

IS mise an fhìonain fhìor, agus is e m'Àthair an treabhaiche. Gach uile gheug annam-sa nach 'eil a' giùlan toraidh, bheir e air falbh; agus gach uile gheug a tha 'tabhairt toraidh, glanaidh e i, chum gu'n giùlain i tuilleadh toraidh. A nis tha sibhse glan tre an fhocal a labhair mi ruibh. Fanaibh annam-sa, agus mise annaibhse. Mar nach urrainn a' gheug toradh a thoirt uaiphe féin, mur fan i 's an fhìonain; cha mhò is urrainn sibhse, mur fan sibh annam-sa. Is mise an fhìonain, sibhse na geugan. An ti a dh'fhanas annam-sa, agus mise annsan, bheir esan mòr-thoradh uaith; oir as m'eugmhais-sa cha-n urrainn sibh aon ni a dheanamh. Mur fan neach annam-sa, tha e air a thilgeadh a mach mar ghéig, agus air crìonadh; agus tionailidh daoine iad, agus tilgidh iad 's an teine iad, agus loisgear iad. Ma dh'fhanas sibh annam-sa, agus ma dh'fhanas m'fhocail-sa annaibhse,

iarraidh sibh gach ni a's àill leibh, agus nithear dhuibh e. An so tha m' Athair-sa air a ghlòrachadh, gu'n toir sibhse mòr-thoradh uaibh; agus bithidh sibh 'n 'ur deisciobuil dhomhsa. Mar a ghràdhaich an t-Athair mise, mar sin ghràdhaich mise sibhse: fanaibh ann am ghràdh-sa. Ma choimhideas sibh m' àitheanta, fanaidh sibh ann am ghràdh; mar a choimhid mise àitheanta m' Athar, agus a tha mi a' fantuinn 'n a ghràdh. Na nithe so labhair mi ruibh, chum gu'm fanadh mo ghairdeachas annaibh, agus gu'm bitheadh 'ur gairdeachas-se làn.

*Là Naomh Philip agus Naomh Seumas.**An Guidhe.*

O 'Dhé Uile-chumhachdaich is e eòlas firinneach a bhi ortsa a' bheatha mhaireannach; deònaich gu'm bi fiòr eòlas againn gur e do Mhac Iosa Criosd, an t-slighe, an fhirinn, agus a' bheatha, chum air dhuinn 'bhi a' lean-tuinn cheumannan naomh Philip agus naomh Seumas d' Abstoil naomha, gu'n gluais sinn gu daingean anns an t-slighe a tha 'treòrachadh a chum na beatha shiorruidh, trid an ti cheudna do Mhic Iosa Criosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. N. Seum. i. 1.

THa Seumas seirbhiseach Dhé, agus an Tighearn' Iosa Criosd, a' cur beannachd chum an dà thrèibh dheug a tha air an sgapadh o 'chéile. Mo bhràithre, measaibh mar an uile ghairdeachas 'n uair a thuiteas sibh ann an iomadh gnè dheuchainnean; air dhuibh fios so 'bhi agaibh, gu'n oibrich dearbhadh 'ur creidimh foighidin. Ach bitheadh aig an fhoighidin a h-obair iomlan féin, chum gu'm bi sibh dìongmhalta agus iomlan, gun uireasbhuidh ni sam bith. Ma tha aon neach agaibh a dh'uireasbhuidh gliocais, iarradh e o Dhia, a bheir do gach neach gu pailt, agus nach dean maoidheadh, agus bheirear dha e. Ach iarradh e le creidimh, gun a bhi fo amharus sam bith; oir an ti a tha fo amharus is cosmhuil e ri tonn na fairge, a shéidear le gaoith, agus a tha air a luasgadh a null agus a nall. Oir na saoiladh an duine sin gu'm faigh e ni air bith o'n Tighearn. Tha fear na h-intinn dhùbailte neo-sheasmhach 'n a uile shlighibh. Deanadh am bràthair a tha iosal gairdeachas 'n a

ardachadh; ach an duine saobhir 'n a isleachadh; do bhrìgh mar bhlàth an fheoir gu'n téid e seachad. Oir air éirigh do'n ghréin le dian-theas, crìonaidh i am fear, agus tuitidh a bhlàth, agus théid maise a dhreach an muga: is amhuil sin mar an ceudna a sheargas an duine saobhir 'n a shlighibh. Is beannaichte an duine a ghiùlaineas buaireadh; oir 'n uair a dhearbhar e, gheibh e crùn na beatha, a gheall an Tighearn do'n dream a ghràdhaicheas e.

An Soisgeul. N. Eoin xiv. 1.

A Gus thubhairt Iosa r'a dheisciobluibh, Na bitheadh 'ur cridhe fo thrioblaid; tha sibh a' creidsinn ann an Dia, creidibh annam-sa mar an ceudna. Ann an tigh m' Athar-sa tha iomadh àite-còmhnuidh: mur bitheadh e mar sin, dh'innsinn-sa dhuibh. Tha mi 'dol a dh'ullachadh àite dhuibh: Agus ma theid mi agus gu'n ullaich mi àite dhuibh, thig mi ris agus gabhaidh mi sibh a' m'ionnsuidh féin, chum far am bheil mise, gu'm bi sibhse mar an ceudna. Agus is aithne dhuibh c'ait am bheil mi 'dol agus is aithne dhuibh an t-slige. Thubhairt Tomas ris, A Thighearna, cha-n'eil fhios againn c'ait am bheil thu 'dol, agus cionnus a dh'fheadas eòlas na slighe 'bhi againn? Thubhairt Iosa ris, Is mise an t-slighe, agus an fhirinn, agus a' bheatha; cha tig aon neach chum an Athar ach tromham-sa. Nam b'aithne dhuibh mise, b'aithne dhuibh m' Athair mar an ceudna; agus á so suas is aithne dhuibh e, agus chunnaic sibh e. Thubhairt Philip ris, A Thighearna, foillsich an t-Athair dhuinne, agus is leoir leinn e. Thubhairt Iosa ris, Am bheil mise ùine co fhada maille ruibh, agus nach aithne dhuit fathast mi, Philip? an ti a chunnaic mise, chunnaic e 'n t-Athair; agus cionnus a tha thu ag ràdh, Foillsich an t-Athair dhuinne? Nach 'eil thu 'creidsinn gu bheil mise anns an Athair, agus an t-Athair annam-sa? na briathran a tha mi 'labhairt ruibh, cha-n ann uam féin a tha mi 'g an labhairt; ach an t-Athair a tha 'gabhail còmhnuidh annam-sa, tha esan a' deanamh nan oibre. Creidibh mise, gu bheil mi anns an Athair, agus an t-Athair annam-sa; no, creidibh mi air son nan oibre féin. Gu deimhin, deimhin tha mi ag ràdh ruibh, An ti a chreideas annam-sa, na h-oibre a tha mise a' deanamh, ni esan mar an ceudna; agus ni

e oibre a's mò na iad so; do bhrìgh gu bheil mise 'dol chum m' Athar. Agus ge b'è ni a dh'iarraas sibh a'm' Ainm-sa, ni mise sin, chum gu'm bi an t-Athair air a ghlòrachadh anns a' Mhac. Ma dh'iarraas sibh ni air bith a'm' Ainm-sa, ni mise e.

*Naomh Barnabas an t-Abstol.
An Guidhe.*

O Thighearna Dhé Uile-chumhachdaich, a sgeadaich d' abstol naomh Barnabas le tìodhlacaibh sònraichte de'n Spiorad naomh; Tha sinn a' guidhe ort, na fàg sinne falamh de d' thìodhlacaibh lionmhor, no de ghràs g' an gnàthachadh daonnan chum d' onoir agus do ghloire, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

Air son na Litreach. Gniomh. xi. 22.

Thàinig sgeul air na nithibh sin gu cluasaibh na h-Eaglais a bha ann an Ierusalem; agus chuir iad Barnabas uatha, chum gu'n rachadh e gu Antioch. Neach an uair a thàinig e, agus a chunnaic e gràs Dhé, a rinn gairdeachas, agus a dh'earailich orra uile gu'n dlùth-leanadh iad ris an Tighearna le rùn crìdhe. Oir bha e 'n a dhuine maith, agus làn de'n Spiorad naomh, agus de chreidimh; agus chuireadh sluagh mòr ris an Tighearna. An sin chaidh Barnabas gu Tarsus a dh'iarraidh Shaul. Agus air dha 'fhaotainn, thug e leis e gu Antioch. Agus tharladh, gu'n robh iad ré bliadhna iomlain air an cruinneachadh maille ris an Eaglais, agus gu'n do theagaisg iad sluagh mòr; agus ghoireadh Crìosd-uidhean de na deisciobluibh air tús ann an Antioch. Agus anns na làithibh sin thàinig fàidhean o Ierusalem gu Antioch. Agus air seasamh suas do aon diubh d'am b'ainm Agabus, dh'fhoillsich e troimh an Spiorad, gu'm bitheadh gorta mhòr air feadh an domhain uile; ni mar an ceudna a thachair ri linn Chlaudiuis Cheasair. An sin chuir gach aon de na deisciobluibh roimhe, a réir a chomais còmhnaidh a chur chum nam bràithrean a bha 'chòmhnuidh ann an Iudea. Ni mar an ceudna a rinn iad, agus chuir iad e chum nan seanairean le làimh Bharnabais agus Shaul.

An Soisgeul. N. Eoin xv. 12.

IS i so m' àithne-sa, gu'n gràdhaich sibhse a chéile, mar a ghràdhaich mise sibhse. Gràdh a's mò na so

cha-n'eil aig neach air bith, gu'n leigeadh duine 'anam sìos air son a chairdean. Is sibhse mo chairdean-sa, ma ni sibh gach ni a tha mi ag àithneadh dhuibh. A so suas cha ghairm mi seirbhiseich dhibh; oir chan aithne do'n t-seirbhiseach cìod a tha a Thighearna a' deanamh: ach ghairm mi càirde dhibh; oir na h-uile nithean a chuala mi o m' Athair, thug mi fios dhuibhse orra. Cha sibhse a thagh mise, ach is mise a thagh sibhse, agus dh'orduich mi sibh, chum gu'n rachadh sibh, agus gu'n tugadh sibh a mach toradh, agus gu maireadh 'ur toradh; chum ge b'è ni a dh'iarraas sibh air an Athair ann am Ainm-sa, gu'n toir e dhuibh e.

*Naomh Eoin Baistidh.
An Guidhe.*

A Dhé Uile-chumhachdaich, is ann le d'fhreasdal a rugadh do sheirbhiseach Eoin Baistidh gu h-iongantach, agus a chuireadh e a dh'ullachadh slighe do Mhìc ar Slànuidhir le searmonachadh aithreachais; Thoir oirnn gu'n lean sinn a theagasg agus a bheatha naomh, a chum gu'n dean sinn fìor aithreachas a réir a shearmonachaidh, agus a réir 'eiseimpleir-san-gu'n labhair sinn do ghnàth an fhìrinn, gu neo-sgàthach a' cronachadh droch-bheairt, agus gu foighidinneach a' fulang air son na fìrinn, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

Air son na Litreach. Isai. xl. 1.

Thugaibh comhfhurtachd, thugaibh comhfhurtachd do mo shluagh-sa, deir 'ur Dia. Labhraibh gu sòlasach ri Ierusalem, agus glaothaibh rithe, gu'n do chòimhlionadh a cogadh, gu'n do ghlanadh a h-aingidheachd; oir fhuair i o làimh an Tighearna' a dhà uiread r'a h-uile pheacaidhean. Guth an tì a ghlaodhas anns an fhàsach, Ulluichibh slighe an Tighearna, réitichibh anns an di-threabh slighe àrd d' ar Dia-ne Bitidh gach gleann air 'àrdachadh, agus gach sliabh agus cnoc air 'isleachadh, agus nithear an càrn dìreach, agus na h-ionada garbha 'n an còmhnaidh réidh. Agus foillsich ear glòir an Tighearna', agus chi gach uile fheòil i le 'chéile; oir is e beul an Tighearna' a labhair. Tha guth ag ràdh, Eigh. Agus thubhairt mise, Cìod a dh'èigheas mi? Is feur gach uile fheòil, agus tha a h-òirdheirceas

uile mar bhlàth na macharach. Tha am feur a' seargadh, am blàth a' crionadh, 'n uair a shéideas Gaoth an Tighearn' air: gu cinnteach is feur an sluagh. Tha am feur a' seargadh, am blàth a' crionadh, ach seasaidh focal ar Dé-ne gu sìorruidh. O thusa, a tha 'tabhairt deadh sgeoil do Shion, gabh suas gu sliabh àrd: O thusa, a tha 'tabhairt deadh sgeoil do Ierusalem, tog do ghuth le neart; tog e, na bitheadh eagal ort; abair ri bailtibh Iudah, Feuch 'ur Dia. Feuch, thig an Tighearn Iehobhah le làimh làidir, agus bheir a ghairdean buaidh a mach dha; feuch, tha a dhuais maille ris, agus 'obair 'n a fhianuis. Mar bhuaichille beathaichidh e a threud, le a ghairdean cuartichidh e na h-uain, agus giùlainidh e iad 'n a uehd, iomainidh e gu sèimh an spréidh a tha trom le àl.

An Soisgeul. N. Luc. i. 57.

THàinig làn inbhe Elisabeit gu'm bitheadh i air a h-aisead; agus rug i mac. Agus chual' a coimhearsnaich agus a càirdean mar a nochd an Tighearn mòr-thròcair dhi, agus rinn iad gairdeachas maille rithe. Agus tharladh air an ochdamh là, gu'n d'fhàinig iad a thimchioll-ghearradh an naoidhein, agus ghairm iad Sacharias deth, a réir ainme 'athar. Agus fhreagair a mhàthair agus thubhairt i, Ni h-eadh; ach goirear Eoin deth. Agus thubhairt iad rithe, cha-n'eil aon neach de d' chàirdibh d' an gairmear an t-ainm so. Agus sméid iad air 'athair, ciod an t-ainm a b' àill leis a thoirt air. Agus air iarraidh clàir-sgrìobhaidh dhàsan, sgrìobh e, ag ràdh, Is e Eoin a's ainm dha. Agus ghabh iad iongantas uile. Agus air ball dh'fhosgladh a bheul, agus dh'fhuasgladh a theangadh, agus labhair e a' moladh Dhé. Agus thàinig eagal air an coimhearsnaich uile; agus dh'aithriseadh na nithe sin gu léir feadh dùthaich àrd Iudea uile. Agus iadsan uile a chuala na nithe sin, thaisg iad 'n an cridhe iad ag ràdh, Ciod a' ghnè leinibh a bhitheas an so? Agus bha làmh an Tighearna maille ris. Agus bha Sacharias 'athair air a lionadh leis an Spiorad naomh, agus rinn e fàidheadaireachd, ag ràdh, Gu ma beannaichte an Tighearn Dia Israeil. air son gu'n d'fhiosraich e agus gu'n d'fhog e saorsa d'a phobull, agus gu'n do thog e suas dhuinne adharc slàinte ann an tigh Dhaibhidh

'òglaich féin; a réir mar a labhair e le beul 'fhàidhean naomha féin, a bha ann o thoiseach an t-saoghail; a thoirt saorsa dhuinn o ar naimhdibh, agus o làimh na muinntir sin uile le'm fuathach sinn; a choimhlionadh na tròcair a gheall e d'ar n-aithrichibh, agus a chuimhneachadh a choimheangail naoimh féin; na miannan a mhionnaich e d'ar n-athair Abraham, gu'n tugadh e dhuinn, air dhuinn a bhi air ar saoradh o làimh ar naimhdean, gu'n deanaid seirbhis dha as eughmais eagal, ann an naomhachd agus ann am fireantachd 'n a làthair féin, uile làithean ar beatha. Agus thusa, a leinibh, goirear dhìot Fàidh an Ti a's àirde; oir théid thu roimh aghaidh an Tighearn', a dh'ullachadh a shlighe; a thoirt eòlais na slàinte d'a phobull ann am maitheanas am peacaidhean, troimh thròcair ro mhòr ar Dé-ne, leis an dh'fhiosraich an Urmhaduinn o'n ionadh a's àirde sinn; a thoirt soluis dhoibhsan a tha 'n an suidhe ann an dorchadas, agus ann an sgàil a' bhàis, a threòrachadh ar cos air slighe na sìthe. Agus dh'fhàs an leanabh, agus neartaicheadh 'an spiorad e; agus bha e 's an fhàsach gu là 'fhoillseachaidh do Israel.

Là Naomh Peadar.

An Guidhe.

O' Dhé Uile-chumhachdaich, le d' Mhac Iosa Criosd a thug do d' Abstol, naomh Peadar iomadh tiodhlac òirdheire, agus a dh'àithn gu dùrachdach dha do threud a bheathachadh; Tha sinn a' guidhe ort, thoir air na h-uile easbuigibh agus bhuaichailibh, d' fhocal naomh a shearmonachadh gu dìchiollach, agus air an t-sluagh am focal ceudna a leantuinn gu h-ùmhail, a chum gu'm faigh iad crùn na glòire shìorruidh, trid Iosa Criosd ar Tighearna. *Amen.*

Air son na Litreach. Gnìomh. xii. 1.

MU'n àm sin shìn Herod an rìgh a lamhan a dhean- amh uile air dream àraidh de'n Eaglais. Agus mharbh e Seumas bràthair Eoin leis a' chlaidheamh. Agus an uair a chunnaic e gu'n do thaitinn sin ris na h-Iudhaich, chaidh e air aghaidh a ghlacadh Pheadair mar an ceudna. (Agus b' iad làithean an arain neo-ghoirtiche a bh'ann.) Agus ghlac e, agus chuir e 'm prìosan

e, agus thug se e r'a ghleidheadh do cheithir cheathrar shaighdearan, fa rùn a thoirt a mach do'n t-sluagh an déigh na Càisge. Air an aobhar sin ghleidheadh Peadar anns a' phrìosan; ach bha bith-urnuigh air a deanamh leis an Eaglais ri Dia air a shon. Agus an uair a b' àill le Herod a thoirt a mach, 's an oidhche sin féin bha Peadar 'n a chodal eadar dithis shaighdearan, ceangailte le dà shlabhruidh; agus bha'n luchd-faire fa chomhair an doruis a' coimhead a' phrìosan. Agus feuch, thàinig aingeal an Tighearn' air, agus dhealraich solus anns a' phrìosan; agus bhual e taobh Pheadair, agus dhùisg se e, ag ràdh, Eirich gu grad. Agus thuit a cheanglaiche d'a làmhan. Agus thubhairt an t-aingeal ris, Crìoslaich thu féin, agus ceangail ort do bhonn-bhrògan: agus rinn e mar sin. Agus thubhairt e ris, Tilg d'fballuin umad, agus lean mise. Agus chaidh e mach agus lean se e, agus cha robh fhios aige gu'n robh e fìor an nì a rinneadh leis an aingeal; ach shaoil e gu'm bu taisbeanadh a chunnaic e. Agus air dhoibh dol troimh 'n cheud agus an dara faire, thàinig iad chum a' gheata iaruin a tha 'treòrachadh do'n bhaile, a dh'fhosgail doibh leis féin; agus air dol a mach dhoibh, chaidh iad air an aghaidh troimh aon sràid, agus air ball dh'fhalbh an t-aingeal uaith. Agus an uair a thàinig Peadar d'a ionnsuidh féin, thubhairt e, A nis tha fhios agam gu fìrinneach, gu'n do chuir an Tighearn 'aingeal uaith, agus gu'n do shaor e mi o làimh Heroid, agus o uile dhùil pobuill nan Iudhach.

An Soisgeul. N. Mata xvi. 13.

A Ir teachd do Iosa gu crìochaibh Chesarea Philipi, dh'fheòraich e d'a dheiseiobluibh, ag ràdh, Cò tha daoine ag ràdh, is e Mac an duine? Agus thubhairt iadsan, Tha cuid ag ràdh Eoin Baistidh, cuid Elias, agus cuid eile Ieremias, no aon de na fàidhibh. Thubhairt esan riu, Ach cò tha sibhse ag ràdh is mi? Agus fhreagair Simon Peadar agus thubhairt e, Is tusa Crìosd, Mac an Dé bheò. Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Is beannaichte thusa, a Shimoin Bhar-Iona: oir cha d'fhoillsich fuil agus feòil sin duitsa, ach m' Athair-sa a tha air nèamh. Agus tha mise ag ràdh riut, gur tusa Peadar, agus air a' charraig so togaidh mise m' Eaglais; agus cha toir geatachan ifrinn buaidh oirre. Agus bheir mi dhuit iuchraiche rìoghachd

nèimh: agus ge b'e ni a cheanglas tusa air talamh, bithidh e ceangailte air nèamh; agus ge b'e ni a dh'fhuasglas tusa air talamh, bithidh e fuasgailte air nèamh.

Naomh Seumas an t-Abstol.

An Guidhe.

D Eònaich, O 'Dhé thròcairich, mar a dh'fhàg Naomh Seumas, d' Abstol naomh, 'athair agus na h-uile nithe a bh' aige, agus a bha e ùmhail gun mhoille do ghairm do Mhic Iosa Crìosd, agus a lean se e; mar sin air dhuinne na h-uile ana-miannan saoghalta agus feòlmhor a dhiobradh, gu'm bi sinn gu sìorruidh tuilleadh ullamh a leantuinn d' àitheantan naomha, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. *Amen.*

Air son na Litreach. Gnìomh. xi. 27.

A Nns na làithibh sin thàinig fàidhean o Ierusalem gu Antioch. Agus air seasamh suas do aon diubh d'am b'ainm Agabus, dh'fhoillsich e troimh an Spiorad, gu'm bitheadh gorta mhòr air feadh an domhain uile, ni mar an ceudna a thachair ri linn Chlaudius Cheasair. An sin chuir gach aon de na deiseiobluibh roimhe, a réir a chomais, còmhnaidh a chur chum nam bràithrean a bha 'hòmhnuidh ann an Iudea. Ni mar an ceudna a rinn iad, agus chuir iad e chum nan seanairean le làimh Barnabais agus Shaul. A nis mu'n àm sin, shìn Herod an rìgh a làmhan a dheanamh uile air dream àraidh de'n Eaglais. Agus mharbh e Seumas bràthair Eoin leis a' chlaidheamh. Agus an uair a chunnaic e gu'n do thaitinn sin ris na h-Iudhaich, chaidh e air aghaidh a ghlacaidh Pheadair mar an ceudna.

An Soisgeul. N. Mata xx. 20.

A N sin thàinig d'a ionnsuidh màthair cloinne Shebede, maille r'a mic a' toirt aoraidh dha agus ag iarraidh ni àraidh air. Agus thubhairt esan rithe, Ciod a b' àill leat? Thubhairt i ris, Abair gu'n suidh iad so mo dhithis mhac, fear aca air do làimh dheis agus am fear eile air do làimh chli, ann ad rìoghachd. Ach fhreagair Iosa agus thubhairt e, Cha-n'èil fhios agaibh ciod a tha sibh ag iarraidh. Am bheil sibh comasach air a' chupan sin òl a dh'òlas mise, agus a bhi air 'ur baisteadh leis a' bhaisteadh leis am baistear mise? Thubhairt iad ris, Tha sinn comasach. Agus thubhairt esan riu, Olaidh

sibh gu deimhin de m' chupan-sa, agus baistear sibh leis a' bhaisteadh leis am baistear mise : ach suidhe air mo làimh dheis, agus' chli, cha leamsa sin a thabhairt, ach dhoibhsan d' am bheil e air 'ulluchadh le m' Athair-sa. Agus 'n uair a chual' an deichnear so, bha iad diombach ris an dithis bhràithrean. Ach ghairm Iosa iad d'a ionnsuidh, agus thubhairt e, Tha fhios agaibh gu bheil aig uachdarain nan Cinneach tighearnas orra, agus gu bheil aig an daoinibh mòra, smachd orra. Ach mar sin cha bhì e 'n 'ur measg-se : ach ge b'e neach le'm b' àill a bhì mòr 'n 'ur measg, bitheadh e dhuibh 'n a fhear-frithealaidh ; agus ge b'e air bith le'm b' àill toiseach a bhì aige 'n 'ur measg, bitheadh esan 'n a sheirbhiseach dhuibh : Amhuil mar nach d' thàinig Mac an duine chum gu'n deantadh frithealadh dha, ach a dheanamh frithealaidh, agus a thabhairt 'anama féin mar éiric air son mhòran.

Naomh Bartolomeus an t-Abstol.

An Guidhe.

O 'Dhé Uile-chumhachdaich agus shìor-mhaireannaich, a thug gràs do d' Abstol Bartolomeus d' fhocal a chreidsinn agus a shearmonachadh gu firinneach ; Tha sinn a' guidhe ort, deònaich do d' Eaglais gu'n gràdhaidh i am focal sin a chreid esan, agus araon gu'n searmonaich agus gu'n gabh i e, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

Air son na Litreach. Gníomh. v. 12.

R Inneadh mòran chomharaidhean agus mhìorbhuilean 'am measg a' phobuill le làmhan nan Abstol, (agus bha iad uile dh'aon inntinn ann an sgàth-thigh Sholaimh. Agus cha robh a chridhe aig aon de chàch e féin a cheangal riu : ach bha mòr-mheas aig a' phobull orra. Agus is mòid a chuireadh creidich ris an Tighearn, buidhean mhòr araon a dh' fhearaibh agus a mhnathan.) Air chor as gu'n d' thug iad a mach a' mhuinntir euslan air na sràidibh, agus gu'n do chuir iad air leapaichibh agus air uirighibh iad, chum aig teachd do Pheadar gu'n cuireadh 'fhaileas mar bu lugha sgàile air neach-éigin aca. Agus thàinig mar an ceudna mòr-shluagh as na bailtibh mu'n cuairt air Ierusalem, a' toirt leo muinntir euslan, agus dream a bha air an cràdh le spioradaibh neòghlan, agus leighiseadh iad uile.

An Soisgeul. N. Luc. xxii. 24.

A Gus bha mar an ceudna coimhstri eatorra, cò aca bu mhò a bhitheadh. Ach thubhairt esan riu, Tha aig rìghribh nan Cinneach tighearnas orra ; agus goirear daoine fialaidh dhiubh-san, aig am bheil ùghdarras orra. Ach na bithibh-se mar sin : ach an neach a's mò 'n 'ur measg, bitheadh e mar an neach a's òige ; agus an ti a's àirde, mar esan a tha ri frithealadh. Oir cò aca is mò an ti a shuidheas air bòrd, no esan a fhrithealas ? nach e an ti a shuidheas ? ach tha mise 'n 'ur measg-se mar fhear-frithealaidh. Is sibhse iadsan a dh' fhan maille riunsa ann am dheuchainnibh. Agus tha mise ag orduchadh dhuibh rioghachd, mar a dh' ordùich m' Athair dhomh-sa ; chum gu'n ith agus gu'n òl sibh aig mo bhòrd-sa ann am rioghachd, agus gu'n suidh sibh air caithrichibh rioghail a' toirt breth air dà thréibh dheug Israeil.

Naomh Mata an t-Abstol.

An Guidhe.

O 'Dhé Uile-chumhachdaich, a ghairm le d' Mhac beannaichte Mata o bhòrd na cìse gu 'bhi 'n a Abstol agus 'n a shoisgeulaiche ; Deònaich dhuinn gràs a thréigsinn gach uile mhiann shanntaich, agus gràidh neo-mheasarra de shaoibhreas, agus a leantuinn an ti cheudna do Mhic Iosa Crìosd, a tha beò agus a' riaghladh maille riutsa agus ris an Spìrad naomh, aon Dia, saoghal gun chrìoch. Amen.

An Litir. 2 Cor. iv. 1.

U Ime sin air do'n mhinistireil eachd so 'bhi againn, a réir mar a fhuair sinn tròcair, cha-n' eil sinn a' fannachadh ; ach chuir sinn cùl ri nithibh folaichte na nàire, gun sinn a bhì 'siubhal ann an ceilg, no a' truailleadh focail Dhé, ach le foillseachadh na firinn, 'g ar moladh féin do choguis nan uile dhaoine ann an sealladh Dhé. Ach ma tha ar Soisgeul-ne folaichte, is ann dhoibhsan a tha cailte tha e folaichte : Anns an do dhall Dia an t-saoghail so inntinn na dream nach 'eil 'n an creidich, air eagal gu'n dealraicheadh orra solus Soisgeil ghlòrmhoir Chrìosd, neach a's e ìomhaigh Dhé. Oir cha-n' eil sinne 'g ar searmonachadh féin, ach Iosa Crìosd an Tighearn ; agus sinn féin 'n ar seirbhisich dhuibhse

air son Iosa. Oir is e Dia a thubhairt ris an t-solus soillseachadh á dorchadas, a dhealraich ann ar cridheach-aibh-ne, a thoirt soluis eòlais glòire Dhé, ann an gnùis Iosa Crìosd.

An Soisgeul. N. Mata ix. 9.

A Gus a' dol do Iosa as an àite sin, chunnaic e duine 'n a shuidhe aig bòrd na cise, d'am b'ainm Mata: agus thubhairt e ris, Lean mise. Agus dh'éirich e, agus lean se e. Agus tharladh, air suidhe do Iosa aig biadh 's an tigh, feuch, thàinig mòran Chis-mhaor agus pheacach agus shuidh iad sios maille ris-san agus r'a dheisciobluibh. Agus an uair a chunnaic na Phairisich so, thubhairt iad r'a dheisciobluibh, C'ar son a dh'itheas 'ur maighstir-se maille ri Cis-mhaoir agus ri peacach? Ach an uair a chual' Iosa so, thubhairt e riu, Cha-n ann aig a' mhuintir a tha slàn tha feum air an Léigh, ach aig a' mhuintir a tha euslan. Ach imichibh agus fòghlumaibh cìod a's ciall da so, Tròcair is àill leam, agus cha-n iobairt: oir cha d'fhàinig mise a ghairm nam fireanach, ach nam peacach chum aithreachais.

Naomh Michael agus na h-Aingil uile.

An Guidhe.

O'Dhé shior-mhaireannaich, a dh' orduich agus a shuidhich seirbhisean Aingeal agus dhaoine ann an riaghailt iongantaich; gu tròcaireach deònaich mar a tha d' Aingil naomha do ghnàth a' deanamh seirbhìs dhuit air nèamh; mar sin le d' orduchadh gu'n cuidich agus gu'n dìon iad sinne air talamh, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

Air son na Litreach. Taisb. xii. 7.

BHa cogadh air nèamh: rinn Michael agus 'Aingil cogadh an aghaidh an dragoin, agus chog an dragon agus 'aingil féin; agus cha d'fhug iad buaidh, cha mhò a fhuaradh an àite na's mò air nèamh. Agus thilgeadh a mach an dragon mòr, an t-seann nathair sin, ris an abrar an diabhl agus Sàtan, a tha 'mealladh an t-saoghail uile; thilgeadh a mach e chum na talmhainn, agus thilgeadh a mach 'aingil maille ris. Agus chuala mi guth mòr ag ràdh air nèamh, A nis tha slainte, agus

neart, agus rioghachd ar Dé, agus cumhachd a Chrìosd air teachd: oir thilgeadh sios fear-casaid ar bràithrean, a bha 'g an casaid 'an làthair ar Dé a là agus a dh' oidhche. Agus thug iad buaidh air tre fhuil an Uain, agus tre fhocal am fianuis-san; agus cha do ghràdhaich iad an anama féin gu bàs. Uime sin bitheadh gairdeachas oirbh, O 'nèamhan, agus oirbhse a tha 'n 'ur còmhnuidh anna. An-aoibhinn do luchd-àiteachadh na talmhainn agus na fairge: oir thàinig an diabhl a nuas do 'ur n-ionnsuidh, agus fearg ro mhòr air, do bhrìgh gur fiosrach e nach 'eil aige ach ùine ghearr.

An Soisgeul. N. Mata xviii. 1.

ANus an àm sin féin thàinig na deisciobuil chum Iosa, ag ràdh, Cò a's mò ann an rioghachd nèimh? Agus air do Iosa leanabh beag a ghairm d'a ionnsuidh, chuir e 'n am meadhon e, agus thubhairt e, Gu frinneach tha mi ag ràdh ruibh, Mur ionpaichear sibh, agus mur bi sibh mar leanabain, nach téid sibh a steach do rioghachd nèimh. Air an aobhar sin ge b'e dh'islicheas e féin mar an leanaban so, 's e sin féin a's mò ann an rioghachd nèimh. Agus ge b'e 'ghabhas aon leanaban d'a leithid so ann am Ainm-sa, gabhaidh e mise. Ach ge b'e neach a bheir oilbheum do aon neach de'n mhuintir bhig so a tha 'creidsinn annam-sa, b'fhearr dha gu'm bitheadh clach-mhuilinn air a crochadh r'a mhuneal, agus gu'm bitheadh e air a bhàthadh ann an doimhne na fairge. Is an-aoibhinn do'n t-saoghal air son oilbheuman: oir is éigin do oilbheumaibh teachd; ach is an-aoibhinn do'n duine sin troimh an tig an t-oilbheum. Uime sin ma bheir do làmh no do chos aobhar oilbheim dhuit, gearr dhìot iad, agus tilg uait iad: is fearr dhuit dol a steach do'n bheatha air leth-chois na air leth-làimh, na dà làimh no dà chois a bhì agad agus thu 'bhi air do thilgeadh anns an teine shiorruidh. Agus ma bheir do shùil aobhar oilbheim dhuit spion asad i, agus tilg uait i: is fearr dhuit dol a steach chum na beatha air leth-shùil na dà shùil a bhì agad agus thu 'bhi air do thilgeadh ann an teine ifrinn. Thugaibh an aire nach dean sibh tarcuis air aon neach de'n mhuintir bhig so; oir tha mise ag ràdh ruibh, gu bheil an aingil-san air nèamh a' faicinn a ghnàth gnùis m' Athar-sa a tha air nèamh.

Naomh Lucas an Soisgeulaiche.

An Guidhe.

A Dhé Uile-chumhachdaich, a ghairm Lucas an Léigh, aig am bheil a chliu 's an t-Soisgeul, gu 'bhi 'n a Shoisgeulaiche, agus 'n a Léigh de 'n anam; Gu ma deònach leat, le iocshlaintibh fallain an teagaisg a thug e seachad, gu'm bi uile euslaintean ar n-anaman air an leigheas, tre dheadh-thoilteanais do Mhic Iosa Crìosd ar Tighearna. *Amen.*

An Litir. 2 Tim. iv. 5.

DEan thusa faire anns na h-uile nithibh, fuiling cruaidh-chàs, dean obair Soisgeulaiche, làn-choimhlean do mhinistireileachd. Oir tha mise nis gu 'bhi air m'ìobradh, agus tha àm mo shiubhail 'am fagus. Chòmhraig mi an deadh chòmhrag, chrìochnaich mi mo thurus, ghleidh mi an creidimh. O so mach tha air a thasgadh fam' chomhair crùn fireantachd, a bheir an Tighearna am breitheamh cothromach dhomh 's an là ud: agus chan ann dhomh-sa a mhàin, ach dhoibhsan uile mar an ceudna leis an ionmhuinn a theachd-san. Dean do dhìchioll air teachd a' m' ionnsuidh gu luath: Oir thréig Demas mi, air dha an saoghal so a tha làthair a ghràdhachadh, agus chaidh e do Thesalonica; Crescens do Ghalatia, Titus do Dhalmatia. Tha Lucas 'n a aonar maille rium. Gabh Marcus agus thoir leat e; oir tha e feumail dhomh-sa chum na ministireileachd. Ach chuir mi Tichicus gu Ephesus. An fhalluing a dh'fhàg mi ann an Troas aig Carpus, 'n uair a thig thu thoir leat, agus na leabhraichean, ach gu h-àraidh na meambrana. Rinn Alesander an ceard-umha iomadh olc orm; gu'n tugadh an Tighearna dha a réir a ghnìomhara. Bi thusa mar an ceudna air d'fhaicill uaith, oir chuir e gu mòr an aghaidh ar briathar-ne.

An Soisgeul. N. Luc. x. 1.

DH' orduich an Tighearna mar an ceudna deichnear agus trì fichead eile, agus chuir e a lion dithis agus dithis roimh a ghnìis iad do gach baile agus àit' gus an robh e féin gu teachd. Air an aobhar sin thubhairt e riu, Tha am fogharadh gu firinneach mòr, ach tha an luchd-oibre tearc; guidhibh uime sin air Tighearna an fhogharaidh luchd-oibre 'chur a mach chum 'fhogharaidh féin. Imichibh, feuch, tha mise 'g' ur cur a mach mar

tain 'am measg mhadadh-alluidh. Na giùlainibh sporan, no màla, no brògan, agus na beannaichibh do neach air bith 's an t-slighe. Agus ge b'e tigh d'an téid sibh a steach, abraibh air tùs, Sith do'n tigh so. Agus ma bhitheas mac na sìthe an sin, gabhaidh 'ur sith còmh-nuidh air: ach mur bi, pillidh 'ur sith do 'ur n-ionnsuidh féin a ris. Agus fanaibh anns an tigh sin, ag ith-eadh agus ag òl nan nithean a bheirear dhuibh: oir is airidh am fear-oibre air a thuarasdal.

Naomh Simon agus Naomh Iudas Abstoil.

An Guidhe.

O' Dhé Uile-chumhachdaich, a thog d' Eaglais air bun-ait nan Abstol agus nam Fàidhean, air 'bhi do Iosa Crìosd féin 'n a chloich-chinn na h-òisinn; Deònaich dhuinn mar so 'bhi air ar ceangal ri 'chéile ann an aonachd an Spioraid le 'n teagasg-san, a chum gu'm bi sinn air ar deanamh 'n ar teampull naomh taitneach dhuitsa, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. *Amen.*

An Litir. N. Iudas i.

IUdas seirbhiseach Iosa Crìosd, agus bràthair Sheumais, chum na dream a tha air an naomhachadh le Dia an t-Athair, agus air an coimhead le Iosa Crìosd, air an gairm; Gu robh tròcair, agus sith, agus gràdh air am meudachadh dhuibh. A mhuinntir ionmhuinn, air dhomh an uile dhìchioll a dheanamh chum sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh mu thimchioll na slàinte choitchionn, b'fheumail domh sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh, 'g' ur n-eagalachadh, sibh a chathachadh gu dìchioll-ach air son a' chreidimh a thugadh aon uair do na naoimh. Oir ghoid daoine àraidh a steach, a dh'orduicheadh roimh o shean chum an dèidh so; daoine mi-dhiadhaidh, a' tionndadh gràis ar Dé-ne gu macnus, agus ag àicheadh Dhé a's aon Uachdaran ann, agus ar Tighearna Iosa Crìosd. Uime sin is àill leam 'ur cur 'an cuimhne, ged bha fhios agaibh aon uair air so, cionnus an déigh do'n Tighearna an pobull a shaoradh á tìr na h-Eiphit, a sgrìos e an déigh sin an dream nach do chreid. Agus na h-àingil nach do ghleidh an ceud inbhe, ach a dh'fhàg an àite-còmhnuidh féin, choimhid e ann an gèimhlibh stòrruidh fo dhorchadas fa chomhair breitheanais an là mhoir. Amhuil a tha Sodom agus Gomorah, agus na bailtean mu'n cuairt orra

a thug iad féin thairis do striopachas air a mhodh cheudna, agus a bha 'leantuiun feòla coimhich, air an cur suas 'n am ball-sampuill, a' fulang dioghaltais teine shiorruidh. Mar an ceudna fòs tha an luchd-bruadair sin a' salachadh na feòla, a' deanamh tàir air nachdaranachd, agus a' labhairt gu toibheumach air àrd-inbhibh.

An Soisgeul. N. Eoin xv. 17.

THa mi 'g àithneadh nan nithe so dhuibh, a chum gu'n gràdhaich sibh a chèile. Ma tha an saoghal 'g 'ur fuathachadh, tha fhios agaibh gu'n d'fhuathaich e mise roimhibh. Nam b'ann de'n t-saoghal sibh, ghràdh-aiheadh an saoghal a chuid féin: ach do bhrìgh nach ann de'n t-saoghal sibh, ach gu'n do thagh mise sibh as an t-saoghal, uime sin tha fuath aig an t-saoghal duibh. Cuimhnichibh am focal a thubhairt mi ruibh, Cha-n'eil an seirbhiseach na's mò na a Thighearn: Ma rinn iad geur-leanmhuinn ormsa, ni iad geur-leanmhuinn oirbhse mar an ceudna: ma coimhid iad m'fhocal-sa coimhididh iad 'ur focal-se mar an ceudna. Ach na nithe so uile ni iad oirbh air son m'Àinne-sa, do bhrìgh nach aithne dhoibh esan a chuir uaithe mi. Mur bithinn-sa air teachd, agus air labhairt riu, cha bhitheadh peacadh aca: ach a nis cha-n'eil leithsgeul am peacaidh aca. An ti aig am bheil fuath dhomh-sa, tha fuath aige do m'Àthair mar an ceudna. Mur bithinn-sa air deanamh nan oibre 'n am measg nach d'rinn aon neach eile, cha bhitheadh peacadh aca; ach a nis chunnaic iad, agus dh'fhuathaich iad araon mise agus m'Àthair. Ach rinneadh so chum gu'n coimhliontadh am focal a tha sgrìobhta 'n an lagh féin, Dh'fhuathaich iad mi gun aobhar. Ach an uair a thig an Comhfhurtair, a chuireas mise do 'ur n-ionnsuidh o'n Àthair, Spiorad na firinn, a tha 'teachd a mach o'n Àthair, ni esan fianuis mu m' thimchioll-sa. Agus ni sibhse fianuis mar an ceudna, do bhrìgh gu bheil sibh maille rium o thùs.

Là nan Naomh Uile.

An Gaidhe.

O'Dhé Uile-chumhachdaich, a dh'aonaich ri 'chéile do mhuintir thaghta ann an aon chomh-choinunn agus chompanas, ann an corp dìomhair do Mhic Crìosd ar Tighearna; Deònaich dhuinn gràs gu'n lean sinn do

Naomh bheannaichte anns na h-uile dheadh bheusaibh agus dhiadhachd chaithe-beatha, a chum gu'n tig sinn a dh'ionnsuidh nan aoibhneas sin do-labhairt, a dh'ullaich thu air an son-san a tha gun cheilg a' toirt gràidh dhuit, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. *Amen.*

Air son na Litreach. Taisb. vii. 2.

AGus chunnaic mi aingeal eile ag éirigh o'n àird an ear, aig an robh seula an Dé bheadh; agus ghlaodh e le guth mòr ris na ceithir ainglibh, d'an d'thugadh cumhachd cron a dheanamh air an talamh, agus air an fhairge, ag ràdh, Na deanaibh dochann air an talamh, no air an fhairge, no air na craobhan, gus an cuir sinn seula air seirbhiseach ar Dé air clàraibh an eudainn. Agus chuala mi àireamh na dream a sheulaicheadh; ceud agus dà fhichead agus ceithir mìle, a sheulaicheadh a dh' uile threubhan chloinn Israeil.

De thréibh Iudah sheulaicheadh dà mhìle dheug.
De thréibh Reubein sheulaicheadh dà mhìle dheug.
De thréibh Ghad sheulaicheadh dà mhìle dheug.
De thréibh Aseir sheulaicheadh dà mhìle dheug.
De thréibh Nephtalim sheulaicheadh dà mhìle dheug.
De thréibh Mhanaseis sheulaicheadh dà mhìle dheug.
De thréibh Shimeoin sheulaicheadh dà mhìle dheug.
De thréibh Lebhi sheulaicheadh dà mhìle dheug.
De thréibh Isachair sheulaicheadh dà mhìle dheug.
De thréibh Shabuloin sheulaicheadh dà mhìle dheug.
De thréibh Ioseiph sheulaicheadh dà mhìle dheug.
De thréibh Bheniamin sheulaicheadh dà mhìle dheug.

An déigh so dh'amhairc mi, agus feuch sluagh mòr nach robh neach sam bith comasach air àireamh, de na h-uile chinnich, agus threubhan, agus shlòigh, agus theangaibh, 'n an seasamh 'an làthair na rìgh-chaitheach, agus 'an làthair an Uain, air an sgeadachadh le trusganaibh fada geala, agus pailm aca 'n an làman: Agus ghlaodh iad le guth àrd, ag ràdh, Slàinte do ar Dia-ne, a tha 'n a shuidhe air an rìgh-chaitheir, agus do'n Uan. Agus sheas na h-aingil uile timchioll na rìgh-chaitheach, agus nan seanairean, agus nan ceithir bhèò-chreutairean, agus thuit iad air an aghaidh 'an làthair na rìgh-chaitheach, agus rinn iad aoradh do Dhia, ag ràdh, Amen; Moladh agus glòir, agus gliocas, agus buidheachas, agus urram, agus

cumhachd, agus neart gu robh do ar Dia-ne gu saoghal nan saoghal. Amen.

An Soisgeul. N. Mata v. 1.

AN uair a chunnaic Iosa an sluagh, chaidh e suas air beinn; agus air suidhe dha, thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh. Agus dh'fhosgail e a bheul, agus theagaisg e iad, ag ràdh, Is beannaichte iadsan a tha bochd 'n an spiorad: oir is leo rioghachd nèimh. Is beannaichte iadsan a tha ri bròn: oir gheibh iad sòlas. Is beannaichte na daoine macanta: oir sealbhaichidh iad an talamh mar oighreachd. Is beannaichte an dream air am bheil ocras agus tart na còrach: oir sàsuichear iad. Is beannaichte na daoine tròcaireach: oir gheibh iad tròcair. Is beannaichte na daoine a tha glan 'n an cridhe: oir chi iad Dia. Is beannaichte luchd-deanamh na sìthe: oir goirear clann Dhé dhiubh. Is beannaichte an dream a tha 'fulang geur-leanmhuinn air son na còrach: oir is leosan rioghachd nèimh. Is beannaichte bhitheas sibh an uair a bheir daoine anacainnt dhuibh, agus a ni iad geur-leanmhuinn oirbh, agus a labhras iad gach uile dhroch fhocal ruibh gu breugach, air mo sgàth-sa. Deanaibh gairdeachas agus bithibh ro shubhach; oir is mòr 'ur duais air nèamh: oir mar sin rinn iad geur-leanmhuinn air na fàidhibh a bha roimhibh.

AN T-ORDUGH

CHUM FRITHEALADH SUIPEIR AN TIGHEARNA,
NO AN COMANACHADH NAOMH.

- ¶ **A'** Mheud a's leis an àill a bhi 'n an luchd-comhpairt de'n Chomanachadh naomh, bheir iad an ainmean do'n Bhuachaille spioradail air a' chuid a's lugha uair-éigin air an là roimhe.
- ¶ Agus ma bhitheas aon diubh sin a tha gu follaiseach agus gu h-ainmeil a' leantuinn droch chaithe-beatha, no 'rinn coire air bith air a choimhearsnach le focal no gnìomh, leis am bheil e a' toirt oibheim do'n Choimhthional; air do'n Bhuachaille spioradail fios fhaotainn air, gairmidh se e agus bheir e sanas da, gun e air chor air bith a ghabhail a dhànadas air féin teachd gu bòrd an Tighearna, gus an dearbh e gu follaiseach gu'n d' rinn e fìor aithreachas agus gu'n do leasich e an droch chaithe-beatha a bh' aige roimhe, a chum mar sin gu'm bi an Coimhthional a fhuair oibheum ann roimhe, air an ath-réiteachadh ris; agus gu'n d' thug e dìoladh do'n mhuinntir air an d' rinn e coire, air neo gu'n toir e co dhìu dearbhadh gu bheil e làn-toileach so a dheanamh, cho luath a's tha cothrom aige air.
- ¶ Leanaidh am Buachaille spioradail an dòigh cheudna ma tha e 'toirt fàinear gu bheil mì-rùn agus fuath a' seasamh eadar muinntir air bith; gun cheadachadh dhoibh a bhi 'n an luchd-comhpairt de Bhòrd an Tighearna, gus am bi fios aige gu'n d' rinn iad réite. Agus ma bhitheas aon de'n mhuinntir a tha mar so ann an diomb ri 'chéile toileach o ghrunnid a chridhe maith-eanas a thoirt anns gach ni 's an do chiontaich an neach eile 'n a aghaidh, agus dìoladh a dheanamh air son a choir féin; agus mar a h-àill leis an neach eile 'bhi air a thoirt gu réite dhiadhaidh, ach ma sheasas e fhathast 'n a dhanarrachd agus 'mhà-rùn; an sin is còir do'n Mhinisteir an neach a tha aithreach a ghabhail a dh' ionnsuidh a' Chomanachaidh naomh, agus cha ghabh e an neach a tha danarra. Ach gach Ministeir a